O lume nebună

Ideea de a scoate un ban din vânzarea propriilor organe nu este o practică specifică doar unor indivizi din Europa de Est. În Marea Britanie, bunăoară, studentele au descoperit că pot face rost de sume frumuşele de bani, fără să fie nevoite să muncească. Nu, ele nu-şi sacrifică... un rinichi, ci îşi vând ovulele cuplurilor sterile. Deşi legile interzic acest lucru, în unele publicaţii apar, sub anunţuri mascate, oferte de ovule. Beneficiarii cei mai interesaţi sunt cetăţeni din Statele Unite; aceştia sunt capabili să plătească sume incredibile mai ales dacă studenta-donatoare are un coeficient de inteligenţă (I.Q.) mare şi, pe deasupra mai e şi frumoasă. Dacă tânăra are şi origine evreiască, se poate considera imbatabilă pe piaţa... ovulelor. Preţurile variază între 6000 şi 10000 de lire sterline.

Germanul Horst Bachmann, în vârstă de 70 de ani, a primit „un cadou" mai puţin obişnuit... de la câinele său. Aflat la plimbare în parc, labradorul Hajo „a culeş" din iarbă o grenadă, pe care i-a adus-o ţanţoş stăpânului lui.Din fericire, bătrânul Horst n-a făcut infarct, nici măcar nu s-a pierdut cu firea când şi-a văzut câinele ţinând între dinţi o asemenea... jucărie. I-a comandat acestuia să o lase uşor jos, într-un tufiş, apoi a anunţat poliţia. Zona a fost evacuată de urgenţă iar pirotehniştii au dezamorsat bomba. Foarte mândru de isprava câinelui, Horst a declarat: „Hajo face tot timpul descoperiri ciudate, cred că ar putea fi un bun câine poliţist". *(A.P.)*

A văzut lumina zilei

LA 80 DE ANI

...Cel puţin aşa s-a întâmplat, oricât de incredibil ar putea să pară pentru Eva Suggs. Care vede, pentru prima oară în viaţa sa,... la 80 de ani! Da, aţi citit bine, o operaţie miraculoasă o face să vadă la vârsta de 80 de ani. Pentru prima dată.

Eva Suggs s-a născut cu o boală genetică rară – distrofie congenitală de cornee. A fost complet oarbă o viaţă întreagă. „Este cumplit să fii oarbă... Am fost prizoniera întunericului", avea să spună amintindu-şi de copilăria petrecută printre ceilalţi 13 fraţi ai săi într-o fermă din Vermont. Când părinţii au murit, s-a măritat. A avut doi copii, care şi ei s-au născut tot orbi. Băiatul, Lawrence, a avut la rândul său o fiică, Michelle, normală, dar el s-a sinucis la numai 43 de ani. Fiica, Shirley, nu a avut nici ea o soartă mai fericită – a murit de pneumonie la 38 de ani. Michelle a crescut, s-a măritat şi are două fete, Danielle şi Renee. Căsătoria ei nu a fost însă prea fericită şi a trebuit să divorţeze. Atunci, Eva s-a hotărât să se refugieze într-o casă

specială pentru orbi din Carolina de Nord, apoi s-a mutat într-o instituţie similară din Vermont, pentru a fi mai aproape de nepoata şi de strănepoatele sale. Mai ales că Renee se născuse şi ea tot oarbă. Dar medicii au spus că i se poate face un transplant de cornee. Operaţia a fost un succes total şi micuţa Renee, la vârsta de nouă luni, a putut să vadă.

Şi atunci, chiar dacă împlinise 80 de ani, Eva Suggs a decis că şi ea doreşte să se opereze. „Când mi-au scos bandajele de pe ochi nu-mi venea să cred. Plângeam, strigam cât puteam de tare că s-a întâmplat o minune şi, ca şi un copil într-un magazin de dulciuri, nu mă săturam privind împrejurul meu. Totul era atât de frumos. Trăiam într-o lume cu totul nouă. Nu mai eram prizoniera întunericului."

Şi, mai ales, şi-a putut îndeplini visul de o viaţă întreagă: să vadă, chiar şi numai într-o fotografie, chipul părinţilor săi. *(M.D.)*

TEKESTE KAHSAY, un bărbat de culoare în vârstă de 59 de ani, căruia îi fuseseră prescrise medicamente pentru o boală de ficat, a constatat cu stupoare că se transformă într-un... alb. Pielea lui s-a albit din cauza medicamentelor. Şi cum, spre deosebire de Mikael Jackson, el nu şi-a dorit acest lucru, şi-a dat medicul în judecată. Originar din Etiopia, Kahsay trăieşte în prezent în Suedia şi are pielea albă, cu excepţia unei pete negre situată pe faţă. La proces, el a declarat că se simte „ca un negru prizonier în corpul unui alb. Este groaznic, nu mai exist. Încrederea în mine a dispărut". În ţara în care trăieşte e privit ca o ciudăţenie, iar în ţara sa de origine e considerat lepros, deoarece pigmentul alb este văzut ca un semn al bolii. Kahsay a câştigat procesul iar pentru daunele care i s-au adus a primit despăgubirea de 22000 de dolari. *(A.P.)*

RECORD de supravieţuire

Cristopher Wiliams este cel mai mic nou născut din lume. El s-a născut la Londra în noiembrie 2000, cu 16 săptămâni înainte de termen, având o greutate de... 604 grame. Pentru a-l putea ţine în viaţă medicii au fost nevoiţi să îl supună la două intervenţii chirurgicale de hernie şi să-l ţină într-un incubator în secţia de terapie intensivă. Acum bebeluşul se află într-o stare de sănătate excelentă. Plânge rar şi noaptea doarme neîntors. Bebeluşii născuţi prematur au şanse foarte reduse de supravieţuire. Cristopher a depăşit recordul deţinut de un bebeluş din Canada în greutate de 624 de grame, născut cu 18 săptămâni înainte de termen. *(D.M.)*

Două fetiţe, din localitatea americană Baldwin, în vârstă de 10 şi 13 ani, au pus la cale o ispravă de toată frumuseţea: ***jefuirea unei bănci.*** Exact ca în filme, ele au pătruns în bancă având feţele acoperite cu eşarfe şi purtând ciorapi în loc de mănuşi, ca să nu lase amprente. Cu sânge rece, i-au înmânat casierului un bileţel în care specificau că au un pistol şi că doresc 2000 de dolari. Funcţionarul a refuzat să le dea banii, a blocat uşile sediului şi a declanşat alarma. În câteva minute, poliţia era la faţa locului, iar fetele imobilizate. Acestea nu deţineau nici o armă. Au declarat cu inocenţa unor copii care doar s-au jucat de-a hoţii, că aveau nevoie de bani pentru cumpărături. *(A.P.)*

Cea mai scumpă minge de golf din lume a fost fabricată din pene în jurul anului 1930 şi a aparţinut legendarului jucător de golf de origine scoţiană, Willie Park. În această vară, mingea a fost scoasă la

licitaţie şi s-a vândut cu 23000 de lire sterline, sumă plătită de clubul de golf Valderrama din Spania. (A.P.)

◆ *Nostalgicii evului mediu din localitatea franceză Niennes s-au specializat de câteva decenii în organizarea ca la carte a unor autentice turniruri. Firme de prestigiu pregătesc armuri pentru cavalerii moderni şi pentru caii lor. Toată vestimentaţia metalică se poate închiria la preţuri acceptabile, iar învingătorul primeşte în dar preţioasa vestimentaţie (care cântăreşte între 25 şi 30 de kilograme). Daniel Fabienne este unul din recordmanii acestor întreceri, cu 54 de confruntări câştigate în zece ani.*

◆ *Pentru a-şi face reclamă, o firmă de dulceţuri şi gemuri din Argentina organizează periodic nişte lupte cu totul speciale. Arena, de 9 metri pătraţi, are un strat de 25-30 de centimetri compus din produsele pe care le comercializează. Combatanţii se încrâncenează unul asupra celuilalt, cu trupurile bine garnisite cu dulceaţă de trandafiri, caise sau portocale, încercând să-şi păstreze echilibrul în „mlaştina" dulce şi aromată. Organizatorii spun că această zbuciumată risipă aduce profit.*

◆ *În localitatea canadiană Spellburg se desfăşoară toamna bătălia pepenilor. Fiecare tabără îşi depozitează un număr egal de ghiulele verzi. Apoi, aşezaţi în spatele unor ziduri alcătuite tot din saci cu pepeni, fiecare războinic aruncă înspre tabăra opusă proiectilele. Regula spune că nu trebuie neapărat să-ţi atingi adversarul, ci să-i umpli „curtea" cu cantalupi, astfel încât să-ţi goleşti cât mai repede propria „ogradă".* (P.I.)

■ Un proces cu surprize

Nici viaţa, nici legea nu iartă

Procurorul îşi expune rechizitoriul în faţa instanţei. Femeia din boxa acuzaţilor, inculpată pentru omucidere, nu pare să aibă nici un regret faţă de crima comisă. Victima fusese chiar fostul ei soţ şi totul s-a desfăşurat premeditat şi cu un sânge rece despre care oamenii legii credeau că aparţine numai ucigaşilor în serie. Dar acest proces avea să scoată la lumină cât de ironică poate fi soarta cu cei părăsiţi de înţelepciune.

Imediat după ce l-a născut pe James, Teresa Wright – femeia inculpată – a fost abandonată de soţul ei, Larry. Acesta pur şi simplu a dispărut de acasă mai mult de un an, perioadă în care tânăra mamă s-a decis să cedeze copilul unui orfelinat din Windoor, California. Aici, micul James şi-a găsit repede părinţi adoptivi şi, conform legilor americane, băiatului urmau să-i rămână secreţi părinţii naturali. După mai bine de cinci ani de la despărţirea de pruncul său, Teresa a obţinut divorţul în lipsa soţului (dat în continuare dispărut) şi s-a recăsătorit. Împreună cu noul bărbat, ea a început o disperată căutare a lui James, însă părinţii adoptivi se mutaseră din California, la o adresă necunoscută... Până aici, această poveste adevărată pare ruptă dintr-o telenovelă la care glandele lacrimale sunt abundent solicitate. Şi totuşi...

După încă douăzeci şi doi de ani, când resemnarea aproape că se înstăpânise în sufletul Teresei, ea îl întâlneşte pe Larry, soţul care, aşa cum spune un şablon, în urmă cu douăzeci şi şapte de ani plecase la ţigări şi uitase drumul spre casă. Bărbatul nici nu bănuia că femeia păstrase pentru el o ură şi un dispreţ care abia aşteptau să răbufnească chiar şi după atâta amar de vreme. Larry credea că fosta lui soţie crescuse singură copilul şi, din vorbă-n vorbă, şi-au dat o întâlnire la ea acasă. Teresa a aranjat lucrurile în aşa fel, încât să rămână singură cu el... Au sporovăit vrute şi nevrute, fără să atingă subiectul care-l interesa pe Larry. Şi, peste numai jumătate de oră, acesta se prăbuşeşte la podea, otrăvit cu cianura picurată în ceaşca lui de cafea.

La proces, Teresa şi-a recunoscut vina, dar avocatul ei s-a apropiat la un moment de judecător şi i-a şoptit ceva. Conducătorul şedinţei decide brusc amânarea şedinţei şi-l cheamă pe procuror în biroul său. Aşa a aflat acesta că femeia căreia îi întocmise dosar penal şi o înfierase în public era... mama lui. Avocatul apărării voise să-i găsească circumstanţe atenuante clientei sale şi-i scormonise trecutul. Astfel descoperise legătura dintre cei doi.

Evident, tânărul procuror, James, a abandonat cazul şi a devenit avocatul mamei sale. El i-a atenuat sentinţa finală, motivând că dacă legea i-ar fi permis Teresei să-şi mai vadă copilul după adopţie, poate resentimentele faţă de victimă ar fi fost mult diminuate. *(P.I.)*

Chiar şi visele, uneori, se împlinesc

Dacă aţi folosit vreodată expresia „viaţă de iad", atunci gândiţi-vă că una din persoanele cărora li se poate aplica cel mai bine este Barbara Ashley. Când avea doar 11 ani, în faţa ei, tatăl şi-a omorât soţia şi apoi şi-a luat şi el viaţa. Se întâmpla la Wilmington, statul Delaware. Nu exista zi în care părinţii să nu se certe, până când tatăl şi-a împuşcat soţia, după care s-a împuşcat şi el. A lăsat pe drumuri patru copii, dintre care Barbara era cea mai mare. Şi ea, şi fraţii săi au şi astăzi în urechi strigătele lor de groază în timp ce fugeau din casa plină de praf de puşcă şi sânge. A fost încredinţată spre îngrijire unor case de copii, apoi la diferite familii: tot ce a urmat au fost ani de zile de abuzuri sexuale şi fizice de toate felurile. S-a căsătorit la 17 ani, ca să scape de casele de copii: a avut mai mulţi soţi şi toţi au bătut-o. Nu a vrut să ştie de nimic, decât cum să reuşească să-şi crească aşa cum trebuie copiii. Şi a mai vrut ceva, marele şi unicul ei vis: să devină avocat. În 1992 se afla la Houston, Texas. Situaţia ei era de-a dreptul disperată:

„Îmi pierdusem serviciul pe care îl obţinusem cu greu la o bancă, aveam un copil mic de crescut, venise şi nepotul meu să locuiască cu noi, nu aveam bani, nu aveam ce mânca." Atunci a apărut în viaţa ei un înger, Carol Porter. Fondatoarea unui program pentru alimentaţia copiilor. „Când am cunoscut-o pe Barbara, m-am ataşat de ea – avea şi proiecte, şi inteligenţă. Tot ce îi lipsea era educaţia, dar era hotărâtă să facă şi acest lucru." Şi aşa, cu ajutorul lui Carol, Barbara ajunge să se înscrie la Universitatea Texasului de Sud pe care o absolvă în 1996, apoi, pentru încă trei ani, la Şcoala de Drept Marshall. În 1999 îşi vede visul cu ochii: devine avocat.

Acum este rândul ei să-i apere şi să-i înveţe pe cei bătuţi şi amărâţi. Şi să spună: „Cu ajutorul lui Dumnezeu am putut ieşi la lumină din străfundurile iadului şi acum vreau să le arăt şi altora calea izbăvirii."

Aşa cum se spune de multe ori, atunci când soarta a amestecat cărţile pentru Barbara Ashley, acestea au căzut toate împotriva ei. Dar Barbara a refuzat să cedeze. Şi acum, iată, le poate spune la rândul său altora: „Puteţi reuşi şi voi – uitaţi-vă la mine!" *(M.D.)*

Săptămâna 19 - 25 OCTOMBRIE

ROMY SCHNEIDER

KEANU REEVES

JANE SEYMOUR

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 9.10 Film: „Mizerabilii" (r) 11.00 TVR Craiova 14.30 Drepturile omului 15.30 Convieţuiri 17.00 Serial: „Baywatch Hawaii" 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Serial: „Şapte zile" 20.00 Jurnal 20.30 Ploaia de stele 22.00 Ştirile de sâmbăta asta 22.30 Serial: „Amy" 0.00 Film: „Tunelul" (SUA, 2000).

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 10.20 Serial: „Frumoasele şcolii" 12.45 Debut 50 plus 15.00 Ora G 16.00 Teleenciclopedia 17.00 Fotbal: Farul Constanţa – Universitatea Craiova 19.00 Muzica e viaţa mea! 20.00 Jurnal 20.30 Surprize, surprize 23.15 Film: „Povestea unei servitoare" (coprod., 1990). Cu: Faye Dunaway.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.30 Serial: „Domnişoara Zorro" 10.30 Viaţa satului 13.00 De luni până duminică 14.00 Documentar 15.00 Fotbal: Dinamo – FC Naţional 17.15 Aromă de duminică 17.30 Bravo, bravissimo! 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Prinţul din Central Park" (SUA, 1999). Cu: Kathleen Turner 24.40 Minutul 91.

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 15.00 Pro Patria 16.00 Kronika 17.30 Interes general 18.30 Serial: „Şapte zile" 19.35 Serial: „George şi Leo" 20.00 Jurnal 20.30 Iartă-mă! 21.30 Serial: „Niciodată nu e prea târziu" 22.30 Talk-show 0.50 Marle jazz.

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 11.00 TVR Timişoara 14.30 Puncte cardinale 16.00 Kronika 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Serial: „Şapte zile" 19.35 Serial: „George şi Leo" 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Răzbunarea" (SUA, 1998) 22.20 Frontal 23.50 Lumea dansului 3.05 Film: „Suspecţii" (Italia, 2000, partea I).

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 11.00 TVR Cluj 14.30 Oameni ca noi 16.00 Panorama 17.00 Medicina pentru toţi 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Serial: „Şapte zile" 19.35 Serial: „George şi Leo" 20.00 Jurnal 20.30 Teatrul Naţional de TV prezintă: „Escu..." (partea a III-a) 21.30 Cu ochii'n 4 22.30 Recurs la morală 0.00 Profesioniştii.

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 11.00 TVR Iaşi 15.45 Emisiune culturală 16.30 Panorama 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Serial: „Şapte zile" 19.35 Serial: „George şi Leo" 20.00 Jurnal 20.30 Serial: „Mizerabilii" (partea a III-a) 22.30 Concursul Internaţional de Canto „Hariclea Darclée 3.15 Film: „Suspecţii" (Italia, 2000, partea a II-a).

KATHLEEN TURNER
ROMÂNIA 1, duminică, 20.30

acasă

VINERI 7.00 – 12.40 Reluări 13.35 Serial: „Iubire fără limite" 15.30 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.30 Serial: „Dragoste nebună" 17.30 Serial: „Amor latino" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Betty cea urâtă" 21.00 Serial: „Lumini diferite" 22.00 Serial: „Terra nostra" 23.00 Serial: „Dădaca" 0.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 0.50 Serial: „Sânge din sângele meu".

SÂMBĂTĂ 7.00 – 12.40 Reluări 13.30 Serial: „Iubire fără limite" 16.00 Căsuţa poveştilor 16.30 Doctorul casei 17.30 Serial: „Amor latino" 18.30 Povestiri adevărate 19.00 Serial: „Seducţie" 20.30 Fotbal: Astra Ploieşti – Oţelul Galaţi 22.30 Dansează cu mine! 23.30 Serial: „Dădaca" 0.30 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 1.20 Serial: „Sânge din sângele meu".

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Luisa Fernanda" 12.40 Căsuţa poveştilor 14.45 Film: „Basil" (Anglia, 1998) 16.30 La casa de vis 17.00 Ia-mă acasă! 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 19.00 Serial: „Seducţie" 20.30 Marea demascare 22.10 Serial: „Femei înşelate" 23.40 Serial: „Dădaca" 0.35 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 1.25 Serial: „Sânge din sângele meu".

LUNI 7.00 – 14.05 Reluări 15.30 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.30 Serial: „Dragoste nebună" 17.30 Serial: „Amor latino" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Betty cea urâtă" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Terra nostra" 23.00 Serial: „Dădaca" 0.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 0.50 Serial: „Sânge din sângele meu".

MARŢI 7.00 – 12.40 Reluări 13.40 Serial: „Iubire fără limite" 15.30 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.30 Serial: „Dragoste nebună" 17.30 Serial: „Amor latino" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Betty cea urâtă" 21.00 De 3 x femeie 21.30 Fotbal UEFA 23.30 Serial: „Dădaca" 0.30 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 1.20 Serial: „Sânge din sângele meu".

MIERCURI 7.00 – 12.15 Reluări 12.40 Serial: „Iubire fără limite" 15.30 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.30 Serial: „Dragoste nebună" 17.30 Serial: „Amor latino" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Betty cea urâtă" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Terra nostra" 23.00 Serial: „Dădaca" 0.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 0.50 Serial: „Sânge din sângele meu".

JOI 7.00 – 12.40 Reluări 13.40 Serial: „Iubire fără limite" 15.30 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.30 Serial: „Dragoste nebună" 17.30 Serial: „Amor latino" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Betty cea urâtă" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Terra nostra" 23.00 Serial: „Dădaca" 0.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 0.50 Serial: „Sânge din sângele meu".

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! 10.05 Serial: „Monştrii" 11.30 Serial: „Ani de liceu" 12.00 Film: „Viaţa în sălbăticie" (partea a III-a) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Seara regăsirii 18.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Lanţul slăbiciunilor 21.00 Film: „Batman" (SUA, 1989). Cu: Michael Keaton, Jack Nicholson, Kim Basinger 0.00 Film: „O lume nebună, nebună, nebună" (SUA, 1963) 3.20 Film: „Cod «Crima»" (SUA, 1997) 5.30 Film: „Legiunea" (SUA, 1998).

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 8.45 Serial: „Apărătorii planetei" 9.15 Serial: „Aventurile lui Papirus" 10.15 Serial: „Tânărul Hercule" 10.45 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 13.00 Serial: „Nebun după tine" 13.30 Serial: „News Radio" 14.30 Fotbal: Sportul – Bacău 16.50 Film: „Rocky I" (SUA, 1976). Cu: Sylvester Stallone 19.00 Ştirile PRO TV 21.00 Seara regăsirii 23.00 Serial: „Totul despre sex" 23.30 Serial: „Clanul Soprano" 0.30 Film: „Audrey Rose" (SUA, 1997) 2.30 Film: „Tropicul Cancerului" (SUA, 1970). Cu: Willem Dafoe, Harvey Keitel.

DUMINICĂ 7.15 Desene animate 9.15 Serial: „Apărătorii planetei" 10.40 Serial: „Tânărul Hercule" 11.00 Serial: „Norm încurcă-lume" 11.30 Serial: „Părinţi la Hollywood" 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Film: „Ce e nou, pisicuţo?" (coprod., 1965). Cu: Peter O'Toole, Romy Schneider 15.15 Film: „Tăcere ucigaşă" (SUA, 1994) 17.00 Familia de cinci stele 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Vacanţa Mare 20.30 Fotbal: Rapid – Steaua 22.30 Procesul etapei 2.30 Serial: „Prinţul tenebrelor".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Monştrii" 11.30 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Film: „Diavoliţa" (SUA, 1989). Cu: Merryl Streep 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 18.00 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Atât de aproape de cer" (SUA, 1995). Cu: Keanu Reeves, Anthony Quinn 22.30 Sub semnul întrebării 2.15 Film: „Scandaluri politice" (coprod., 1994).

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! 10.15 Serial: „Monştrii" (ultimul ep.) 11.45 Serial: „Ani de liceu" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 18.00 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Urmărire generală 21.00 Serial: „Expertul" 23.00 Provest 0.00 Fotbal – Rezumat UEFA 1.30 Film: „Lovitură de maestru" (M. Britanie, 1997). Cu: Michael Caine.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! 10.05 Serial: „Melrose Place" (ep.1) 11.30 Serial: „Ani de liceu" 12.00 Film: „Destine încrucişate" (SUA, 1999). Cu: Donald Sutherland 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 18.00 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Legionarul" (SUA, 1999). Cu: Jean-Claude Van Damme 21.30 Fotbal Liga Campionilor 0.00 Fotbal – Rezumat UEFA 1.30 Film: „Androidul" (SUA, 1998).

JOI 7.00 Bună dimineaţa! 10.05 Serial: „Melrose Place" 11.30 Serial: „Ani de liceu" 12.00 Film: „Regăsirea trecutului" (SUA, 1999) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 18.00 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.50 Film: „Omul fără chip" (SUA, 1993). Cu: Mel Gibson 23.00 Serial: „Lege şi ordine" 1.30 Film: „Căpitanul francez" (M. Britanie, 1998).

prima

VINERI 8.00 Prima Mix! 13.00 Cu Tibanu la pescuit şi vânătoare 15.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.30 Strada Milion 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Romeo şi Julieta" (SUA, 1996). Cu: Leonardo Di Caprio 2.00 Film: „Fără apărare" (SUA, 1990).

SÂMBĂTĂ 10.00 Special 11.00 Sport Magazin 15.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.30 Banc Show 22.00 Film: „Angel Heart" (SUA, 1987). Cu: Mickey Rourke, Robert DeNiro 0.30 Film: „Confesiuni erotice".

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 10.00 Tradiţiile românilor 12.30 Serial: „Chemarea strămbunilor" 14.00 Strada Milion 15.00 Real TV 18.00 Focus 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.30 Film: „Alege dragostea" (SUA, 1990). Cu: Linda Evans 22.00 Stil.

LUNI 8.00 Prima Mix! 15.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Nick Fury" (SUA, 1998). Cu: David Hasselhoff 23.00 Focus Plus.

MARŢI 8.00 Prima Mix! 12.45 Video Civica 14.00 Strada Milion 15.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 20.00 Copiii spun lucruri trăsnite 21.00 Serial: „ED" 22.00 Obiectiv 23.00 Focus Plus.

MIERCURI 8.00 Prima Mix! 15.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 20.00 Cronica cârcotaşilor 21.00 Film: „Pariul" (SUA, 1989) 23.00 Focus Plus.

JOI 8.00 Prima Mix! 15.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 20.00 AloMania 22.00 Teal TV 23.00 Focus Plus.

2 TVR

VINERI 9.30 Serial: „Tribul" 12.30 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 13.00 Serial: „Femeia misterioasă" 13.45 Desene animate 16.30 18.00 Ţara de piatră 18.35 Doc.: „Mac Intyre, reporter detectiv" 19.45 Serial: „Drumul spre Avonlea" 21.00 D'ale lu' Mitică 22.00 Telejurnal 22.30 Film: „Capcana flăcărilor" (SUA, 2001) 0.45 Viţiile din Etretat.

SÂMBĂTĂ 7.50 Veni, video, vici! 8.40 Arta apărării 10.30 Arca lui Noe 11.00 Lumea lui Chit-chit 11.45 Serial: „Extratereştrii în familie" 12.10 Serial: „Sparky, roboţelul" 12.45 Film: „Goana după vânt" (partea a IV-a) 14.10 Planeta singuratică 16.10 Serial: „Fiice şi soţii" (ultimul ep.) 17.05 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 17.30 Serial: „Parohia din Dibley" 18.30 Serial: „Bine, dragă!" 19.00 Serial: „Eroul meu" 19.35 Film: „Scarlet Pimpernel" (partea a III-a) 21.10 Serial: „Secretele doamnei Bradley" 22.05 Serial: „Primul val" 22.50 Despre viaţă şi sex.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.00 Prietenii lui Piticot 11.45 Serial: „Extratereştrii în familie" 12.10 Serial: „Sparky, roboţelul" 12.45 Căţei meseriaşi 14.05 Doc.: „Splendorile naturii" 15.35 Serial: „Scurte povestiri cinematografice" 16.15 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" (ep.1) 17.05 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 17.30 Serial: „Parohia din Dibley" 18.35 Serial: „Bine, dragă!" 19.00 Serial: „Eroul meu" 19.30 Film: „O doamnă" (partea a III-a) 21.05 Serial: „Secretele doamnei Bradley" 22.05 Serial: „Primul val" 22.50 Film: „Dorinţe fierbinţi" (SUA, 1984).

LUNI 8.30 Cafeaua de dimineaţă 9.30 Serial: „Tribul" 12.35 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 13.00 Serial: „Femeia misterioasă" 13.45 Desene animate 15.10 Toţi, împreună 16.30 Răscruci 18.35 Doc.: „Palete" 19.40 Serial: „Drumul spre Avonlea" 22.00 Telejurnal 22.30 Teatrul Naţional TV prezintă: „Vlaicu Vodă" de Alexandru Davila.

MARŢI 8.00 Veni, Video, Vici! 9.30 Serial: „Tribul" 12.35 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 13.00 Serial: „Femeia misterioasă" 13.45 Desene animate 15.10 Toţi, împreună 18.00 E dreptul tău! 18.35 Cinematograful o istorie vie 19.45 Serial: „Drumul spre Avonlea" 21.05 Documentarul: „Supernaturalul" 22.00 Telejurnal 22.30 Film: „Ciuleandra" (România, 1985).

MIERCURI 8.00 Veni, Video, Vici! 9.30 Serial: „Tribul" 12.30 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 13.00 Serial: „Femeia misterioasă" 13.45 Desene animate 15.10 Toţi, împreună 18.00 Mit şi istorie 18.35 Documentar 19.45 Serial: „Drumul spre Avonlea" 21.05 Doc.: „Supranaturalul" 22.00 Telejurnal 22.30 Film: „Vom mai vedea" (Italia).

JOI 8.00 Veni, Video, Vici! 9.30 Serial: „Tribul" 12.30 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 13.00 Serial: „Femeia misterioasă" 15.10 Toţi, împreună 18.00 Afaceri la cheie 18.35 Documentar 19.45 Serial: „Drumul spre Avonlea" 21.05 Doc.: „Supranaturalul" 22.00 Telejurnal 22.30 Film: „Adevăruri ascunse" (SUA, 1997). Cu: Jane Seymour.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial: „Tânărul Indiana Jones" 11.00 Serial: „Echipa perfectă" 12.00 Serial: „Sub soarele Africii" 14.00 Film: „Alexandru cel Mare" (SUA, 1956) 16.00 Serial: „Detectivii Hart" 17.20 Serial: „Milagros" 19.00 Observator 20.00 Gong Show 21.30 Serial: „Calea misterelor" (ep.1) 23.00 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.00 Film: „Umbrele trecutului" (SUA, 1997).

SÂMBĂTĂ 8.00 Film: „De-a regăsirea" (SUA, 1952) 10.00 Casa de piatră 11.00 Film: „Blestemul Panterei Roz" (M. Britanie, 1983) 13.00 Serial: „MacGyver" 14.00 Film: „Femeile lui Jake" (SUA, 1995). Cu: Alan Alda 16.00 Film: „Vacanţă cu crime şi spioni" (SUA, 1987) 18.00 Serial: „V.I.P." 19.00 Observator 20.00 Film: „Bărbaţi în negru" (SUA, 1997). Cu: Will Smith 22.30 Fotbal – Campionatul Spaniei 0.30 Serial: „Dezvăluiri intime".

DUMINICĂ 8.00 Film: „Îngerii de pe Broadway" (SUA, 1940) 10.00 Desene animate 11.10 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 12.00 Motor GP 13.00 Motociclism 15.45 Serial: „Nash Bridges" 16.45 Film: „Râul roşu" (SUA, 1948). Cu: John Wayne 19.00 Observator 20.00 Academia vedetelor 22.00 Film: „Marele jaf" (M. Britanie, 1979). Cu: Sean Connery 1.00 Film: „Portretul unui artist" (coprod., 1997).

LUNI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial: „Tânărul Indiana Jones" 11.00 Serial: „Echipa perfectă" 12.00 Serial: „Sub soarele Africii" 16.00 Serial: „Detectivii Hart" 17.20 Serial: „Milagros" 19.00 Observator 19.50 Film: „Thelma şi Louise" (SUA, 1991). Cu: Susan Sarandon, Geena Davis 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea.

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial: „Tânărul Indiana Jones" 11.00 Serial: „Echipa perfectă" 12.00 Serial: „Sub soarele Africii" 14.00 Film: „Miracol pe autostradă" (SUA, 1933) 16.00 Serial: „Detectivii Hart" 17.20 Serial: „Milagros" 19.00 Observator 20.00 Brigada mobilă 20.20 Film: „Vânătoarea de vrăjitoare" (Australia, 1999). Cu: Jacqueline Bisset 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea.

MIERCURI 7.00 Observator 10.00 Serial: „Tânărul Indiana Jones" 11.00 Serial: „Îngerii păzitori" (ep.1) 12.00 Serial: „Sub soarele Africii" 14.00 Film: „Cum a fost la război, tăticule?" (SUA, 1966). Cu: James Coburn 16.00 Serial: „Detectivii Hart" 17.20 Serial: „Milagros" 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea.

JOI 7.00 Observator 10.00 Serial: „Tânărul Indiana Jones" 11.00 Serial: „Îngerii păzitori" 12.00 Serial: „Sub soarele Africii" 16.00 Serial: „Detectivii Hart" 17.20 Serial: „Milagros" 19.00 Observator 20.00 Film: „Dispărut în misiune 2" (SUA, 1985). Cu: Chuck Norris 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea.

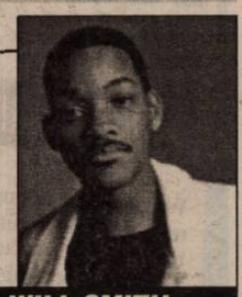
WILL SMITH
ANTENA 1, sâmbătă, 20.00

tele 7 abc

VINERI 8.00 Muzica 10.00-15.00 Reluări 16.00 Domino 18.00 Documentar DW DW 18.30 As show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar DW 22.30 În justiţie 23.30 Tentaţii.

SÂMBĂTĂ 8.00-15.00 Reluări 16.00 Lumea misterelor 18.00 Documentar DW 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Îţi mai aduci aminte, doamnă 22.45 Telesport.

DUMINICĂ 8.00 Muzica 9.00-12.30 Reluări 13.30 Cătălin Dumincal 15.45 Cinetour 17.00 Forţa destinului 18.00 Cutia muzicală 20.00 As Show 21.00 Telejurnal.

LUNI 8.00 Muzica 10.00-15.30 Reluări 16.00 Muzica 18.00 Documentar DW 18.30 As show 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar DW 22.30 Fotbal la Tele 7.

MARŢI 8.00 Muzica 9.59-15.00 Reluări 16.00 Muzica 18.00 24 din 24 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Manager XXI.

MIERCURI 8.00 Muzica 10.00-14.30 Reluări 18.00 Documentar DW 18.30 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar DW 22.30 Reporter Tele 7.

JOI 8.00 Muzica 10.00-12.40 Reluări 15.30 Documentar DW 18.00 Documentar DW 18.30 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.50 Documentar DW 22.30 Telemedicina.

WILLEM DAFOE

SUSAN SARANDON

LEONARDO DI CAPRIO

JEAN-CLAUDE VAN DAMME

STARURILE

Nicole Kidman
...își dezamăgesc uneori fanii
și-a vândut patul mai pe nimic...

Peste 1000 de fani ai actriței Nicole Kidman au fost atrași, ca de un magnet, de o licitație organizată în Australia, unde s-au scos la vânzare diferite obiecte folosite în filmul „Moulin Rouge". Piesa de rezistență a licitației părea să fie – cel puțin din perspectiva organizatorilor – un pat din fier forjat folosit în câteva din secvențele... întâlnirilor dintre Nicole Kidman și Ewan McGregor. Din nefericire, surpriza a fost de proporții: cel mai darnic cumpărător s-a oprit la suma de 160 de lire. Și nici măcar nu a fost vorba de un bărbat, cum s-ar putea crede, ci de o femeie din localitatea Kirribilli. „Sunt extrem de încântată de achiziția făcută, mai ales că mă așteptam să coste cel puțin 1000 de lire, sumă pe care nu mi-aș fi permis-o", a declarat ea. Adevărul e că nici alte obiecte folosite în film și scoase cu același prilej la vânzare n-au golit buzunarele participanților la licitație. Un tron din cochilii s-a vândut cu 90 de lire iar o fereastră cu vitralii a ajuns la 170 de lire.

...iar Halle Berry, sânii

Lansarea filmului „Swordfish", regizat de John Travolta, a fost precedată de un scandal care, fie că a fost pus la cale de agenții de publicitate pentru a atrage mai mult atenția asupra peliculei, fie că nu, a prins bine. Cert este că presa a avut grijă să lanseze la momentul oportun zvonul că actrița Halle Berry a pretins 500000 de dolari pentru a-și etala sânii într-o scurtă secvență din film. A fost suficient pentru curioși să dea năvală în sălile de cinematograf pentru a vedea scena cu pricina. Au așteptat cu ochii larg deschiși ca să o vadă pe actriță așezată într-un șezlong pe marginea unei piscine, dar cu o carte care îi acoperea sânii. Deziluzia spectatorilor s-a risipit pentru că n-a durat mult și în cadru a apărut Hugh Jackman. Femeia a dat cartea deoparte și; în sfârșit și-a arătat sânii... și ce atâta tevatură pentru o nimica toată? Actrița s-a declarat indignată nu pentru că s-au făcut referiri la această secvență (în fond nevinovată față de ceea ce se practică azi în filmele comerciale), ci pentru că nu a suportat să se spună despre ea că ar fi pretins bani pentru aceasta. „Zvonul este complet neadevărat", a declarat Halle Berry. „Dacă mi-aș vinde sânii, aș face-o pentru mult mai mult decât atât." Fanii au fost destul de dezamăgiți de acest comentariu. Așa că actrița, imediat ce a avut prilejul, a încercat să adauge noi nuanțe la comentariul ei: „În urmă cu zece ani, eram manechin, o regină a frumuseții. Atunci gândeam totuși că dacă m-aș arăta goală pe ecran, lumea nu și-ar aminti de mine decât în acea ipostază. Acum, fiind o actriță recunoscută, mă simt în largul meu în fața obiectivului, chiar și dezbrăcată. Înainte, nici măcar nu acceptam să citesc scenariul unui film care conținea secvențe nud, dar între timp mi-am revizuit punctul de vedere, mi-am dat seama că nu e ceva greu sau inacceptabil, atâta vreme cât are o justificare artistică."

Bridget Fonda
mare amatoare de filme porno

V-o amintiți pe fata pură și inocentă din „Un bacșiș de 2 milioane de dolari" care i-a cucerit inima lui Nicholas Cage? Ei bine, actrița care și-a construit imaginea folosind „ingrediente" de tip suavitate, delicatețe, suflet romantic etc. adoră filmele porno. Nimic nu-i place mai mult decât să-și petreacă seara într-o cameră de hotel (când se află în turnee) cu un vraf de casete porno lângă ea. E în stare să stea trează toată noaptea și să se delecteze cu imaginile producțiilor video difuzate de obicei în cluburi mai mult decât dubioase. Greu de imaginat ce i-a venit descendentei unei celebre familii de actori (bunicul: Henry Fonda; tatăl: Peter Fonda; mătușă: Jane Fonda) să-și oripileze admiratorii în acest fel. Ca să mai îmblânzească situația, a precizat că, în camera de hotel, este întotdeauna singură...

Salma Hayek
pare mai frumoasă decât e

Un sondaj realizat de revista „People en Espagnol" a clasat-o pe actrița mexicană Salma Hayek drept cea mai frumoasă vedetă americană de origine hispanică, detronând-o astfel pe actrița și cântăreața portoricană Jennifer Lopez. Sondajul s-a efectuat pe un eșantion de 1600 de persoane de origine hispanică. Cum e de presupus, admiratorii actriței au fost încântați peste măsură. Ca și cum s-ar fi temut însă de statutul de regină a frumuseții, actrița a simțit nevoia să mai taie din entuziasmul fanilor ei care, de aici încolo, ar fi fost și mai îndreptățiți să fie pretențioși în privința frumuseții ei. Așa că a mărturisit că are secretele sale care o ajută să camufleze... unele defecte. „Pe măsură ce trece timpul și îmbătrânesc, constat că picioarele și, în special, coapsele nu-mi mai sunt atât de ferme ca altădată. Sunt și mai groase. Imediat ce iau puțin în greutate, constat că și celulita își face apariția. Atunci trebuie să recurg de urgență la tot felul de creme anti-celulită. Până și pielea de pe față îmi dă de lucru: dacă seara, înainte de a mă culca, nu mă demachiez cu scrupulozitate, e jale. După cum, de două-trei ori pe săptămână recurg la o cremă antirid și la produse de curățare a tenului. De fapt, eu cred că nu e posibil să te menții la infinit frumoasă și în formă, dar important este să pari că ești."

Jennifer Lopez
nu-și alege bine cuvintele

Actrița și cântăreața Jennifer Lopez a iscat o controversă de proporții în jurul numelui său după ce, în ultima sa piesă „I'm Real" a folosit cuvântul „negru", care, în urechile populației de culoare și nu numai ale acesteia, a sunat ca o ofensă, ca o provocare la discriminare rasială. Neîntârziat, portoricana a trebuit să iasă la rampă și să se explice: textul melodiei se referea strict la relația ei cu starul Puff Daddy, de care

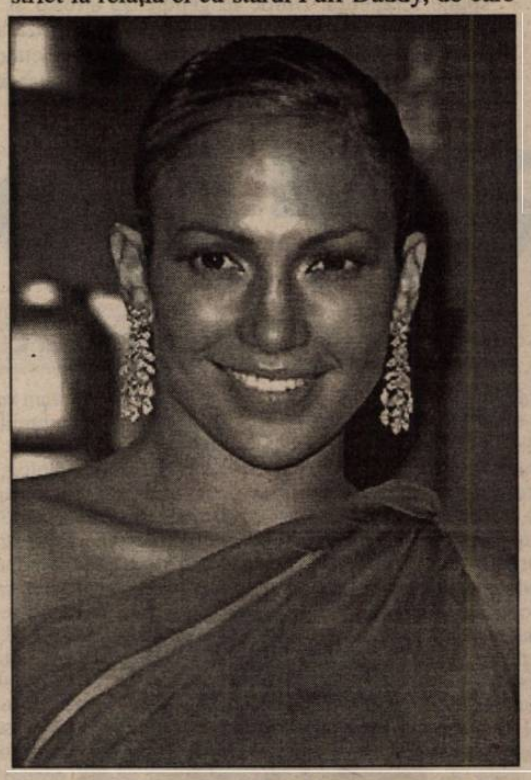

tocmai se despărțise. Prea puțin convingător, versurile o contrazic: „Oamenii mă întreabă mereu ce s-a întâmplat cu relația mea. Le spun *negrilor* să mă lase în pace, dar se pare că nu mă ascultă". Când melodia a fost lansată la radio, ascultătorii au asaltat cu telefoane posturile care au transmis-o, condamnând utilizarea acestui cuvânt. Un disc-jokey renumit în America a declarat în ziarul „The New York Post": „Sunt sigur că mulți tineri de origine hispanică folosesc acest cuvânt, însă când atingi nivelul de popularitate al lui Jennifer, un nivel la care ți se pretinde o anumită ținută, nu este deloc potrivit să folosești un cuvânt denigrator la adresa populației de culoare."

Și, cum un necaz (fie el cât de mic) nu vine niciodată singur, Jennifer Lopez a mai avut de înfruntat în această vară încă o problemă care, în opinia ei, i-ar putea afecta imaginea. Cineva a avut grijă să scoată la lumină o casetă video care făcea dovada că Jennifer ar fi participat, în rol principal, la turnarea unui film... porno. Și asta n-ar fi contat chiar atât de mult (putea fi considerat doar un zvon fără nici un sâmbure de adevăr) dacă „producătorul" n-ar fi amenințat-o pe Jennifer că intenționează să comercializeze caseta prin internet. Se spune că, în fața acestei situații, actrița a găsit înțelept să scotocească puțin prin vraful propriilor amintiri și să-și rememoreze nesăbuința din urmă cu mai bine de zece ani, de pe vremea când încă nu ajunsese un star internațional: împreună cu iubitul ei de atunci dăduse frâu liber fanteziilor erotice, în acord cu indicațiile de scenariu specific filmelor porno. Acum, fostul iubit n-a ezitat să dea caseta compromițătoare pe mâna lui Suge Knight, președintele studiourilor „Death Row", unul dintre rivalii... de moarte ai lui Puff Daddy. Jennifer Lopez și-a contactat de urgență avocatul, hotărâtă să-l atace în justiție pe... „producătorul" filmului și, până una-alta să facă tot ce e posibil pentru a opri vânzarea sau difuzarea casetei.

Goldie Hawn
o mamă demnă de acuzat

Bill Hudson, fostul soț al actriței Goldie Hawn și tatăl fiicei lor, Kate Hudson, e total nemulțumit de felul cum fosta lui soție și-a îndeplinit rolul de mamă. În prezent în vârstă de 51 de ani, Bill Hudson a acuzat-o public pe Goldie Hawn pentru educația „mult prea liberală" pe care i-a dat-o fiicei lor. Amănunte? Kate Hudson și-a început viața sexuală la 14 ani și a deprins obiceiul de a bea peste măsură începând cam de la aceeași vârstă. Și toate acestea sub ochii și cu acordul mamei sale. Altfel, fiica lor le-a călcat pe urme în sensul profesiei, dovedind că are talent; pentru rolul din „Almost Famous" a fost nominalizată la premiile Oscar. Supărarea tatălui a pornit chiar de la o declarație a fiicei lui care, încercând să șocheze, a făcut de bună voie și nesilită de nimeni mărturisiri legate de precocitatea ei în privința... viciilor. „Din acest punct de vedere, Kate seamănă leit cu mama sa, are un spirit exagerat de libertin, este mult prea deschisă relațiilor cu bărbații. Dacă este așa, vina o poartă numai mama care a educat-o în acest fel. Dacă mi se permitea să mă ocup eu de acest lucru, cu siguranță alta era situația", tună și fulgeră Bill Hudson. Adevărul e că tânăra Kate a fost lăsată de Goldie Hawn și de cel de-al doilea soț al acesteia, actorul Kurt Russell, să-și

trăiască viața după cum a tăiat-o capul, fără restricții de nici un fel. Iar rezultatul care acum îl oripilează pe tatăl biologic nu este o excepție în rândul celebrităților de la Hollywood.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

„Lumina vindecătoare se află în noi!”

Protagonista rândurilor de față – terapeuta *Ana Cristache-Popescu* – s-a născut în Ajunul Crăciunului din 1945, noaptea. Se zice că oamenii aduși pe lume în asemenea zile mari sunt norocoși și aleși de Dumnezeu. Într-un fel, e și cazul acestei femei deosebite, care însă a avut existența brăzdată de încercări, de mari cumpene, încă din prima zi de viață. Nu ne vom opri cu prea multă insistență asupra acestor detalii biografice halucinante, ce depășesc deseori orice închipuire, căci alta este menirea rubricii de față. Totuși, legându-ne implicit și explicit de problemele suferințelor și tratării trupului, sufletului și spiritului omului muritor, se cuvine să amintim că acesta nu a fost, nici nu își este sieși stăpân absolut. Și, cu atât mai puțin, Universului nesfârșit, mai mult sau mai puțin cunoscut și înțeles.

Premoniția tragediei americane

Recent, Ana Popescu a primit în vis mesajul nu foarte încifrat al cumplitei tragedii ce avea să cutremure întreaga lume, pe 11 septembrie. O ascensiune succesivă, cu liftul, în cele două clădiri gemene din New York, alături de bizara prezență a unei femei foarte agitate, se încheia cu mărturisirea acesteia: „Trebuie să văd cum pot face să scurg tot focul în interior.” După numai două zile, „gemenii” incendiați s-au scurs în propriul lor interior, imagine apocaliptică văzută de întreaga planetă. Pentru Ana Popescu, visul premonitor a fost un element minor, căci capacitățile sale extrasenzoriale s-au făcut remarcate încă din copilărie. „În ziua nașterii mele, tata a vrut să mă omoare, crezând că nu sunt fata lui.” – ni s-a destăinuit ea. Mai târziu, când lucrurile reveniseră oarecum la normalitate, tatăl, bolnav de cifoză sau suferind de puternice dureri de cap, se simțea foarte bine dacă fata lui îl călca pe spate ori îi atingea tâmplele. A ajuns apoi să lucreze – la modul aproape empiric – pe pacienți sau pe fotografii ale pacienților unui inițiat în parapsihologie, Rusu Bahmut Alexandru, care-i depistase însușirile deosebite. Era însă perioada de după 1968, când totul trebuia făcut în mare secret, cea mai mică suspiciune putând declanșa o adevărată vânătoare de vrăjitoare, așa cum bine se cunoaște.

Sub semnul cifrei 7

De la simbolistica numerologică a numelui de botez, până la detalii importante ale vieții sale, Ana

Popescu se află sub semnul predominant al cifrei magice și sfinte 7. Sau, poate mai corect spus, sub ocrotirea ei; mai ales că destinul de „extrasenzorial” și de bioterapeut i-a fost puternic marcat de două viziuni – teste fundamental antagonice. Prima, în 1972 – viziunea Sfintei Treimi și, după 7 ani – 7 săptămâni de încercări din partea forțelor malefice. În ambele rânduri, a ales să stea de partea binelui, asumându-și riscurile personale de rigoare, dar și sarcina de a-și ajuta semenii aflați în suferință.

Legând cele două domenii – terapeutica și dualitatea mistică „bine/rău” – interlocutoarea noastră ne-a declarat că a fost pusă și în situația de a face exorcizări. Cea mai dramatică o consideră pe cea a unui tânăr satanist, plecat în final la binecunoscuta Mânăstire Frăsinei. „Unii preoți sunt sceptici și cuprinși de dogmă, când spun că numai ei pot exorciza. Dar ceea ce invocă aceștia – ungerea și miruirea – le-a fost dat prin mâini umane. Trebuie să ai harul din partea Divinității și nu întâmplător exorcizarea nu o pot face nici măcar toți preoții, ci numai unii dintre ei” – consideră Ana Popescu.

Să nu tratăm doar trupul!

Bolnavii vin la cabinetul său, de obicei, ca la ultima speranță. „Sunt oameni bolnavi, nu există boli, spune terapeuta. Bolile le generează stresul și frustrarea. Apoi, este și o anume derută, din cauza atâtor vindecători apăruți peste noapte. Sigur, ei cunosc o tehnică de lucru, au făcut diverse cursuri, dar școala adevărată o faci numai prin trăirea ta și prin zeci de ani de muncă, de umilință, să ieși din încercări pline de dragoste, lăsând în urma ta căldură, ceva benefic pentru ceilalți. Eu colaborez cu medici care citesc analizele, radiografiile ș.a.m.d., dar tratez eu și ucenicii mei. Pe pacienți îi întreb dacă au citit vreodată din Biblie. De ce? Fie și numai pentru că acolo ni se oferă niște rețete de alimentație care, aplicate fără abatere, ar elimina cele mai grave boli.”

Practic, prin biopsihoterapie (care lucrează în toate corpurile subtile ale omului), magnetoterapie, masaj bioenergetic, reflexoterapie, Ana Popescu tratează boli dintre cele mai diferite: a avut cazuri de astm bronșic, angiom cerebral, pietre la bilă și la rinichi, fibrom uterin, formațiuni și calcifieri în intestine, multe forme de cancer, între care și unele pentru care – spune ea – medicina clasică nu are repere, nici în diagnosticare (analizele sunt pozitive, dar boala lucrează uneori ani întregi) și altele.

Mesaj pentru cititori

„Aș vrea ca fiecare cititor să facă o experiență, trei seri la rând. În fiecare seară să-și spună rugăciunea dinaintea culcării, după religia în care-au fost botezați. Cei ce nu obișnuiesc s-o facă, pot spune sau citi «Tatăl nostru»; apoi, fiecare să stea de vorbă cu Dumnezeu-Tatăl, ca și cu un prieten sau părinte, mărturisindu-și toate greșelile de care-și amintește, din copilărie, până în prezent. Nu trebuie aruncată vina pe altcineva, iar asupra dușmanilor știuți să mediteze, pentru a vedea cu ce el însuși i-a determinat pe aceștia să-i devină potrivnici. Să nu-i judece, ci să-l roage pe Dumnezeu-Tatăl, cu sinceritate și căldură, să-i determine a nu mai dușmăni pe nimeni. Același lucru să-l facă fiecare trei seri la rând, pentru că, de fiecare dată, își va aminti și alte greșeli, pe care sigur s-ar jena să le destăinuie cuiva, dar trebuie să vorbească despre frământările sale Tatălui Ceresc. După cele trei zile, până la vindecarea suferințelor și rezolvarea problemelor diverse, drumul se scurtează foarte mult. Aș vrea să cunosc, într-un fel sau altul, părerile celor care au urmat sugestia mea. Pentru că eu consider că, dacă fiecare om bolnav învață să se ajute, să se trateze singur, va vedea cum binele se instalează în el, încet-încet, iar acea boală care este iluzorie dispare. Lucrând ca bioterapeut, eu nu chem Lumina divină, ci numai o activez, căci Lumina divină e prezentă în fiecare dintre noi.”

În exclusivitate în revista „Magazin”

EMILIA VLĂDESCU, psiholog și parapsiholog, medium și bioterapeut, vă stă la dispoziție în următoarele domenii ale supracunoașterii:

- Consultanță parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea și identificarea unor situații obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existențe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediați pe adresa redacției o scrisoare care să conțină o fotografie și doleanțele dv. Pe aceeași adresă (Ionescu Simion, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341) trebuie să expediați un mandat poștal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

CRISTALOTERAPIA

sau cum ne pot ajuta cristalele

Despre cristaloterapie s-au scris multe cărți, unele într-un mod mai puțin profesionist, altele poate mai bine documentate. Au apărut și emisiuni dedicate cristalelor, și cabinete în care se practică cristaloterapia – privită ca o metodă de terapie complementară; au apărut chiar și școli în care se învață despre modul de folosire a cristalelor în vindecare, însă nemulțumitor este faptul că noțiunile elementare de definire, de clasificare, de formare a acestor *„pietre”* au fost întotdeauna omise. Aceasta, poate și din cauză că în general specialiștii în acest domeniu sunt ori foarte puțini, și deci greu de abordat, ori nu prezintă interesul necesar pentru cei ce se ocupă astăzi de acest minunat domeniu. Spun asta datorită faptului că am citit și am auzit multe *„perle”* cu privire la ce este și ce nu este un cristal, cum s-a format, ce compoziție are ș.a. Bine, o să spuneți, dar la ce este necesar să știu ce este un cristal, dacă eu știu cum să-l folosesc? De astfel de întrebări m-am lovit adesea. Eu unul cred că pentru a folosi ceva trebuie să cunoști mai întâi ce este și mai ales dacă este ceea ce ți se spune că este. Nu de puține ori, pacienți ai mei au cumpărat, prin intermediul anumitor firme comerciale, cristale „dătătoare de noroc”, de „aducere a banilor” ș.a., care până la urmă se dovedeau a fi simple bucățele de sticlă colorată, ce, într-adevăr, aduceau totuși bani, dar pentru ce-i care le vindeau!

Niciodată nu i-am auzit pe cei care spun că se ocupă cu terapiile prin intermediul cristalelor, să apeleze la serviciile unui geolog sau mineralolog, de asemenea, i-am auzit vorbind despre specialiști din fosta Uniune Sovietică, din Statele Unite, dar de la noi, despre cei de aici, nimeni nu vorbește, deși, slavă Domnului, și aici sunt oameni care au studiat cristalele; despre ei, oare, de ce nu se amintește niciodată? Despre dl. Constantin Gruescu, om care și-a petrecut mai bine de 50 de ani printre cristale, prof. Dan Seracu, cel care a scris primul tratat de cristaloterapie de la noi, despre miile de geologi, adevărații cunoscători, de fapt, într-ale „pietrelor”, nimeni nu pomenește nimic.

Ca să putem folosi aceste adevărate daruri divine, trebuie ca măcar specialiștii terapeuți care ne vorbesc despre ele să poată face diferența de bun simț și să știe că *mineralul/piatra/ cristalul/roca/argila* și *sticla* nu sunt întotdeauna sinonime și nici măcar „complementare”, chiar și în contextul unei exprimări plastice.

De aceea, eu consider că ar fi în folosul tuturor ca, înainte de a ne apuca să folosim cristalul, să citim câte ceva despre el, despre cum s-a format, ce conține el, ce structură are și unde poate fi găsit. Acest lucru cred că ar prinde bine și unor terapeuți ce spun că folosesc cristalul în terapie. Spun asta, pentru că am întâlnit persoane bine intenționate, care doreau să folosească această metodă de terapie alternativă, dar cărora le lipseau cu desăvârșire informațiile privitoare la compoziția, structura și modul de prezentare a cristalului, lucru ce a dus la folosirea pe post de cristal a unei bucăți dintr-o banală sticlă fumurie. Gândiți-vă ce a rezultat de aici...

Cu speranța că nu am fost prea acid, în cele ce urmează o să prezint o serie scurtă de afecțiuni și *„pietrele”* ce pot ajuta într-un mod complementar tratamentului alopat.

Apendicită – ametist, crisolită, sulf. „Pietrele” trebuie să aibă aceeași mărime și se dispun sub forma unui triunghi cu vârful în jos, având ca bază punctele de articulație ale bazinului și vârful între genunchi (30 minute).

Artrită – azurită, ametist, fluorită, coral alb, kunzită, diamant, topaz. Se pune câte o piatră pe umeri, în dreptul coastei a doua și câte una sub ultimele coaste, cu vârful orientat sub ombilic (45 minute, seara, înainte de culcare).

Astm bronșic – chihlimbar, malachit. Se pune malachitul pe umeri, în zona subombilicală și un chihlimbar pe chakra inimii (20 minute, în caz de criză).

Auz – chihlimbar. Se masează capul, antebrațele și degetele mici de la picioare, în zona reflexogenă (20 minute, dimineața, timp de 30 de zile).

Balonare – sardonix, jaspis. Se dispun sub forma unui dreptunghi, format între cele două coaste inferioare și articulațiile șoldului (15 minute, timp de zece zile pe lună).

Bătături – agată striată, calcedonie. Se masează direct, timp de 10-15 minute, zona afectată.

TEODOR VASILE
parapsiholog

LEACURI DIN VECHIME

FIEREA DE GĂINĂ, ca remediu, se recomanda împotriva gălbinării (hepatitei), datorită culorii sale gălbui, potrivit binecunoscutului principiu al asemănării dintre aspectul bolii și cel al leacului. În cazul de față, vechimea tratamentului, de cel puțin câteva secole, o confirmă și o rețetă descoperită în manuscris, pentru tămăduirea de gălbinare: „Să iai o găină, să-i iai hierea, să-l pui într-un pahar, să-l pui să stea la stele trei nopți... și să bea un pahar, și duminică alt pahar și luni alt pahar”.

ȚAICUL, (adică drojdia de bere) nu se folosea doar la plămădirea cozonacilor, ci și pentru sănătate. Câte 7-8 boabe de mărimea unei alune, consumate zilnic, eventual dizolvate în apă, ajutau la vindecarea de coși și bube pe obraz, cârțițe (varice), dalac, zahăr în sânge (diabet), constipație etc. Spălături cu o linguriță de țaic la un litru de apă puteau face femeile cu scurgeri și poală albă (leucoree), iar subțiat cu apă și aplicat pe arsurile de piele, ca o cremă, făcea adevărate minuni.

EMILIA VLĂDESCU *răspunde cititorilor*

C.E. – Ploiești. Ați uitat să-mi scrieți numele băiatului dumneavoastră, lucru foarte important pentru mine. Atâta timp cât el nu conștientizează că are o problemă, nu cred că îl puteți ajuta. Atenție la plămâni și la pancreas: rugați-l să-și facă analizele și să meargă la doctor. Are multe probleme sufletești și foarte mult pesimism, fiind o persoană slabă. Din punctul lui de vedere, băutura îi dă forță să privească altfel lumea. Încrederea în Dumnezeu și în propria persoană este extrem de slabă, aproape inexistentă. Cu ce credeți că v-aș putea ajuta?

R.I. – Bistrița. Problemele dumneavoastră: spondiloză cervicală lăsată mai mult pe partea dreaptă, inima, circulația periferică (foarte proastă), anemie, pancreasul și ficatul, discopatie lăsată mai mult pe partea stângă, vezica urinară și rinichiul drept.

C.S. – Craiova. După cum văd că se prezintă situația dumneavoastră, eu nu v-aș recomanda să vă operați. Organismul este mult slăbit, câmpul energetic foarte dezorganizat, cu mari blocaje și deficiențe, din care cauză există riscul unui accident vascular. Încercați să vă tratați pe cale naturală. Pentru celelalte informații solicitate, trebuie să vă spun că, în general, le pot furniza numai în timpul tratamentului, lucrând direct cu persoana respectivă. Informația nu vine foarte ușor, exclusiv, prin fotografie, ci și prin prezența și efortul pacientului.

Pagină realizată de ADRIAN-NICOLAE POPESCU

De vorbă cu avocatul casei

Doamnei Veronica Cunițchi din București

Din scrisoarea adresată redacției am înțeles că problema dumneavoastră are la bază legea 18/1991 - republicată, în speță se pune problema reconstituirii sau constituirii dreptului de proprietate asupra unei suprafețe de teren cu destinație agricolă.

Reconstituirea dreptului de proprietate - Legea 18/1991- republicată

Deoarce datele furnizate prin intermediul scrisorii adresate redacției sunt insuficiente pentru a vă putea oferi un răspuns exact în rezolvarea problemei dumneavoastră vom încerca să facem câteva presupuneri.

Legea 18/1991 - republicată a creat posibilitatea reconstituirii dreptului de proprietate pentru anumite categorii de terenuri, printre care și cele agricole, și de asemenea în favoarea anumitor categorii de persoane expres prevăzute în lege cum sunt membrii cooperatori care au adus teren în cooperativa agricolă de producție sau cărora li s-a preluat în orice mod teren de către aceasta, precum și în condițiile legii civile, moștenitorii acestora, membrii cooperatori care nu au adus pământ în cooperativă și alte persoane anume stabilite.

Din ceea ce ne-ați relatat, în anul 1991 fratele dumneavoastră a făcut o cerere. Probabil că a adresat o cerere pentru reconstituirea dreptului de proprietate și nu o cerere pentru a fi trecut în registrul agricol.

Registrul agricol este unul din mijloacele prin intermediul căruia se poate proba existența suprafeței de teren adusă în cooperativa agricolă de producție. Suprafața respectivă poate fi dovedită, de asemenea, conform legii menționate și cu acte de proprietate, cartea funciară, cadastru, cererile de înscriere în cooperativă, evidențele cooperativei sau din orice alte probe, inclusiv martori.

Este evident că fratele dv. a formulat cererea în calitate de moștenitor iar din ceea ce ne-ați spus, în anul 1991 ambii dv. părinți fiind decedați, rezultă că singurii moștenitori erați dv. și fratele dv.

De asemenea legea prevede că, dacă există mai mulți moștenitori, cererea unui singur moștenitor coindivizar pentru reconstituirea dreptului de proprietate, profită tuturor comoștenitorilor. Nerenunțând expres la succesiunea deschisă și reconstituită în condițiile Legii nr. 18/1991, fiecare moștenitor, fie că a făcut cerere singur sau nu, va putea intra în posesia și proprietatea cotei sale succesorale în conformitate cu regulile instituite prin art. 728 Cod civil.

Astfel și dv. în calitate de moștenitoare a părinților dv., chiar dacă doar fratele dv. a făcut cererea, aceasta vă profită și dv.

Cu privire la numnele celui care a formulat cererea și probabil pe numele căruia a și fost reconstituit dreptul de proprietate nu trebuie făcută nici o precizare.

Faptul că nepotul dv., probabil fiul fratelui, are același nume cu tatăl său nu este de natură să creeze nici o confuzie, deoarece în 1991 fratele dv. fiind în viață el era cel care putea să vină la moștenirea părinților dv. și, totodată, cel care putea solicita reconstituirea dreptului de proprietate, nepotul dv. neavând vocație succesorală.

Av. BIANCA ALECU
Cabinete asociate de avocați
MIHĂILĂ & OANCEA

☺ – *Îmi fac totdeauna griji când pleci în străinătate, declară tânăra soție.*

– Dar, iubito o să mă întorc mai repede decât crezi!

– Tocmai de aceea îmi fac griji!

☺ – *Alo! Biroul de îndrumare și sfătuire a alcoolicilor cronici?*

– Da!

– Vă rog să-mi spuneți atunci dacă la sarmalele de porc se bea vin roșu sau alb?

☺ – *Bine, spune furioasă soția, îți bat lucrarea la mașină, dar la birou nu ai o secretară?*

– Formidabil! Chiar azi dimineață m-a întrebat secretara: „Dar nu aveți și soție?".

☺ *Întorși de la o petrecere soția îi spune indignată soțului:*

– Sper că-ți dai seama ce ai făcut!

– Nu, iubito, dar sunt gata să-mi recunosc greșeala.

ȘAH

PROBLEMA DE AZI: ALBUL MUTĂ ȘI CÂȘTIGĂ

ȘUBĂ - HAWELKO, 1987

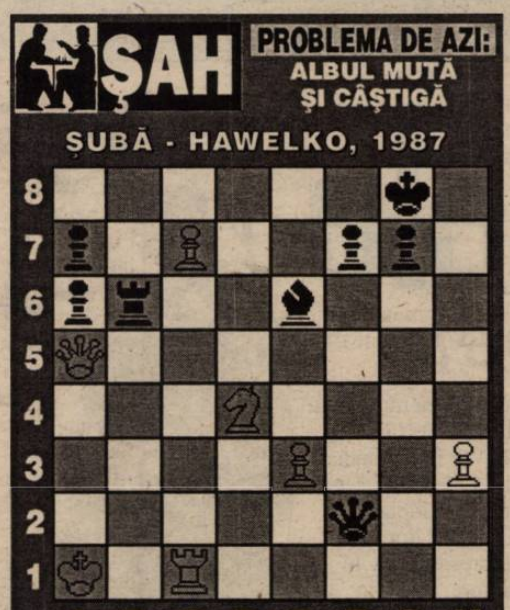

DEZLEGARE: 1. Db6! ab6 2. Ce6 Df6 (2... fe6 3.c8D) 3. C:d4 și pionul se transformă imparabil.

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

PAR(anormale) de ToPAN

Verificați-vă cunoștințele

DIMINEȚI

1. Ce se înțelege în mod obișnuit prin „dimineață"?
2. Cine a condus, în 1904, cotidianul „Adevărul de dimineață"?
3. Ce flori se mai numesc în popor „Bună-dimineața!"?
4. Cine a scris romanul „Dimineață pierdută"?
5. Cine a regizat, în 1967, filmul „Diminețile unui băiat cuminte"?
6. Cine a compus, în 1761, simfonia „Dimineața" (nr. 6 în re major)?
7. Cine a pictat, în 1808, tabloul „Lumina dimineții"?

Răspunsurile din numărul trecut *1) În antichitate evantaiele egiptene erau confecționate din frunze de lotus iar cele din Roma din pene de păun. 2) Evantaiul pliant a fost inventat în evul mediu. 3) Evantaiele chinezești sunt confecționate de obicei din hârtie, mătase, lemn – uneori parfumat cum este santalul – sau fildeș. 4) Tabloul „Femeie cu evantai" a fost pictat, în 1817 de pictorul spaniol Francisco de Goya (1746-1828). 5) Piesa de teatru „Evantaiul doamnei Windermere" a fost scrisă de Oscar Wilde (1854-1900). 6) Aranjarea obiectelor „în evantai" înseamnă dispunerea lor sub formă de raze care pornesc dintr-un punct, și aranjarea lor în semicerc. 7) Originalul autograf de pe evantaiul unei doamne a fost dat de Johannes Brahms (1833-1897).*

Poșta cititorilor *Pentru rubrica din 20 septembrie cu tema „Eroi din Vechiul Testament" am primit răspunsuri de la următorii cititori:*

– 7 răspunsuri corecte: Elena Ispas - *Piatra Neamț și* Waspusch Mihai - *București.*

– 6 răspunsuri corecte: prof. Maria Iova - *Constanța;* Florentina Gorea - *Toplița și* prof. Marin Ștefan - *Șimleu Silvanei căruia îi mulțumim pentru știrile privitoare la orașul său pe care le vom folosi când vom avea prilejul.*

– 4 răspunsuri corecte: Dan Victor Munteanu - *Galați.*

La întrebările din data de 27 septembrie cu tema „Pescari" au răspuns următorii:

– 7 răspunsuri corecte: prof. Marin Ștefan - *Șimleu Silvanei și* Waspusch Mihai - *București.*

– 6 răspunsuri corecte: prof Maria Iova - *Constanța.*

– 2 răspunsuri corecte: Dan Victor Munteanu - *Galați, care deși foarte, foarte grăbit rămâne același bun prieten al revistei și al rubricii.* (Irina Stoica)

În atenția cititorilor revistei noastre

TOLBA CU SCRISORI

Orice solicitare sau orice informație legată de tematica revistei noastre va fi onorată în cel mai scurt timp, telefonic sau în scris, cu condiția să ne transmiteți adresa dumneavoastră și numărul de telefon.

M. MOLDOVAN – Sighișoara. Ne bucură faptul că vă place revista noastră și vă mulțumim pentru aprecieri. În ceea ce privește grădina dumneavoastră veți afla cât de curând mai multe de la redactorul rubricii căruia i-am înmânat scrisoarea.

ELENA SIMA – București și toți cititorii care ne-au scris și ne-au telefonat privitor la absența integramei și a rebusului din pagina a 15-a. Vă promitem o revenire care, măcar parțial, să vă satisfacă dorințele.

Rubrică realizată de
IRINA STOICA

PERSPICACITATE

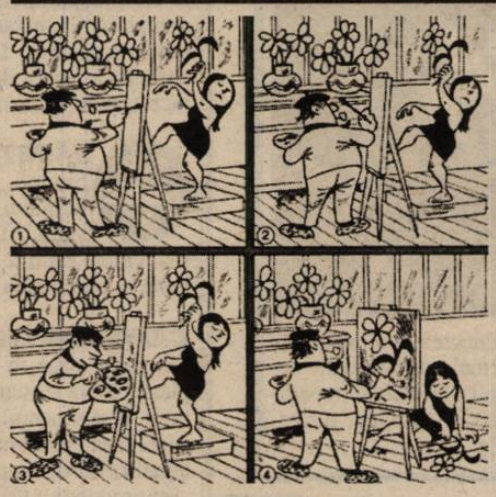

Într-unul din aceste patru desene există un element care nu se repetă în celelalte trei. Identificați-l! (Gh.R.)

SOLUȚIA: *În desenul nr. 1 floarea cea mai înaltă atinsă într-un ghiveci are patru petale pe când, în celelalte trei desene are șase petale.*

Atenție mărită!

Care ștecher trebuie introdus în priză pentru ca becul să se poată aprinde? (Gh.R.)

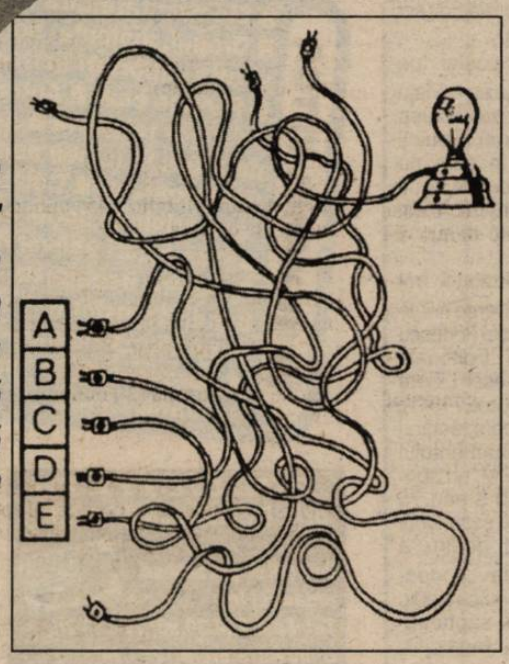

SOLUȚIA: *Ștecherul C.*

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Ierbarul cu scrisori

◆ ***IONUȚ IONESCU din Giurgiu.*** Deși din punct de vedere biologic, conopida este o plantă bienală, în condițiile climatice specifice din țara noastră este cultivată ca plantă anuală. Are totuși cerințe mari față de factorii de vegetație. În mod normal, recoltarea se face în septembrie-octombrie. Dacă totuși plantele nu au ajuns la maturitate (așa cum spuneți dv.), iar până la venirea frigului nu mai e mult, conopida trebuie protejată fie prin realizarea unor adăposturi joase din arcuri de nuiele fixate peste rândurile de cultură, fie prin scoaterea din grădină și așezarea în adăposturi cu o temperatură de 10-12 grade C. Așa-numitul proces de postmaturare se aplică însă numai plantelor sănătoase, care au căpățâni de cel puțin 3 cm.

Postmaturarea conopidei

Înainte să apară înghețul, plantele se scot din pământ cu cazmaua și se pun la postmaturare în răsadnițe reci. Pământul din răsadnițe se sapă la adâncimea de 20-25 cm și se udă dacă e uscat.

Din grădină, plantele se scot cu pământ pe rădăcini și se plantează imediat în răsadnițe pentru a se evita ofilirea lor. În vederea plantării, se fac șănțulețe în care plantele sunt așezate una lângă alta. După ce se acoperă rădăcinile plantelor cu pământ, răsadnițele se acoperă și ele cu rogojini, pentru a se feri de lumină, de căldura sorelui din zilele frumoase sau de frigul care poate să apară oricând în perioada toamnei, mai ales în timpul nopții. Pentru formarea unor căpățâni de calitate, pe timpul postmaturării, conopida are nevoie de o temperatură de 2-3 grade C. Temperaturile mai ridicate grăbesc formarea căpățânilor, dar acestea nu mai sunt compacte. La 2-3 zile după plantare în vederea postmaturării, plantele trebuie aerisite, pentru a se elimina excesul de umezeală, care ar putea duce la formarea mucegaiului, a dăunătorilor sau la putrezirea rădăcinilor. Postmaturarea conopidei se poate realiza și în beciuri cu pământ pe jos. Plantele se verifică la 2-3 zile pentru eliminarea celor bolnave.

(A. Popescu)

SPORT FLASH

Fără fotbal

Săptămâna asta nu vorbesc despre fotbal. Nu pentru că Universitatea Craiova a mâncat bătaie în Cupa României de la Cimentul Fieni, echipă retrogradată în Divizia C, care şi-a cumpărat locul în Divizia B şi acum, adică la ora jocului cu Craiova, e tot pe ultimul loc. Nu pentru că Farul a fostr eliminată de CSM Reşiţa. Ci pentru că toată lălăiala asta din campionat nu ajută fotbalul românesc nici măcar cât o coajă de pâine degerată.

Schumi, numărul unu

În Formula unu la automobilism, Michael Schumacher este din nou numărul unu. Numărul unu în ultima etapă a sezonului, Marele Premiu de la Suzuka, Japonia, numărul 1 şi în clasamentul general al piloţilor. E drept că Schumacher era campion mondial încă din luna august, şi mulţi vorbeau că pilotul german, nemaifiind motivat, nu va mai concura la valoarea lui în etapele care au mai rămas. Iată că n-a fost aşa, până şi cele mai sceptice voci au rămas amuţite. Michael Schumacher a terminat sezonul în stil de mare campion, beneficiind, e drept, şi de un monopost Ferrari absolut de excepţie. Dacă lucrurile erau clare în privinţa lui Schumi, merită să-l menţionez pe Coulthard, care a reuşit un loc de vice-campion mondial. Ralf Schumacher, fratele campionului mondial, a reuşit un onorabil loc 4 şi mai merită pomenit chiar şi revelaţia acestui sezon, columbianul Juan Pablo Montoya, venit din campionatul american de Cart şi care a reuşit un loc 6 în clasamentul general. Să mai notăm că francezul Jean Alesi spune adio curselor de Formula 1, unde mare lucru n-a reuşit într-o îndelungată carieră şi că fostul campion mondial, finlandezul Mika Hakkinen, se lasă şi el de acest sport, doar pentru un an.

Un nebun, Valentino Rossi

Categoric, cel mai nebun pilot de motociclete este italianul Valentino Rossi. Îl urmăresc de patru ani şi zic că este un fel de Michael Jordan la motociclism. Un puşti care era campion mondial la clasa 125 cc, la 16 ani, dar nu putea să conducă o motocicletă prin oraş pentru că... n-avea carnet de conducere. După isprava de la clasa mezină, acest talent

înnăscut a trecut la clasa 250 cc pentru ca după doi ani de concursuri să devină campion mondial. Trece la clasa regină anul trecut, pentru ca acum să devină campion mondial! Un traseu absolut excepţional! Şi puştiul n-are decât 22 de ani! „Un an să învăţ, un an să câştig" acesta este dictonul care poartă semnătura Valentino Rossi. După britanicul Phil Read, care a alergat în anii '60, Valentino este primul pilot care cucereşte titlul mondial la toate cele trei categorii. Sfidându-l pe veteranul Max Biaggi, puştiul are mari şanse, dacă toate vor merge bine, să ajungă departe, poate în... automobilism. Formula Unu.

GEORGE CUŞNARENCU

Atributele frumuseţii

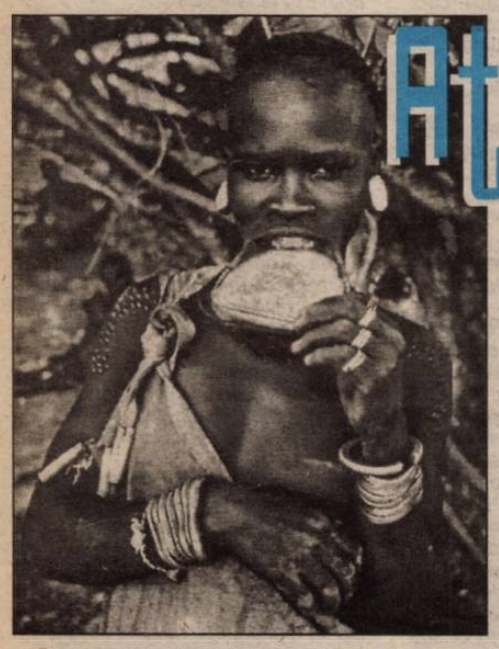

Noţiunea de frumuseţe diferă nu numai de la o epocă la alta, ci şi dintr-un colţ în altul al lumii. În orice caz, femeile vor întotdeauna să fie frumoase aşa cum înţeleg ele frumuseţea şi să ţină pas cu moda. Astfel, în Etiopia, femeile mursi, de pe valea Omo, îşi doresc buza de jos de dimensiuni impresionante. În acest scop ele îşi introduc în gură, încă din fragedă copilărie, plăcuţe de argilă, care în final, ating dimensiunile unei farfurioare de cafea. O asemenea „frumuseţe", se întregeşte de cele mai multe ori prin extragerea a doi dinţi de jos. *(I.S.)*

TINUTĂ DE MILITAR

Specialiştii au descoperit în ruinele oraşului Pompei osemintele unui militar căruia, în laborator, i-au refăcut întreaga înfăţişare. La scurt timp după terminarea operei lor au găsit şi o imagine a acestuia, o statuetă în piatră. Aspectul ei era identic, de altfel, cu cel al „portretului" realizat în laborator, portret care însă n-a putut sublinia ţinuta demnă a militarului ucis de lavă. *(I.S.)*

VOPSIŢI-VĂ un... izolator termic!

La centrul de cercetări al NASA s-a realizat un material protector împotriva temperaturilor foarte ridicate, ce-şi va putea găsi numeroase utilizări pe scară largă. Se numeşte PCC (de la Protective Ceramic Coating), fiind preparat pe bază de ceramică, dar având o greutate mai mică decât cea a unei foi de hârtie. Se aplică pe suprafaţa vizată (maşini, vapoare, clădiri şi – în special – vehicule spaţiale supuse la temperaturi de mii de grade, o dată cu pătrunderea în atmosfera terestră), cu ajutorul unei... pensule sau al unui pistol de vopsit, iar proprietatea sa principală este aceea de a respinge căldura într-un procent ridicat, fără a suferi degradări. (A.N.P.)

De AMPRENTE clipitoare

obicei, la locul producerii unei infracţiuni (furt, tâlhărie, crimă) poliţiştii întâmpină serioase greutăţi în depistarea şi recoltarea probelor care s-au păstrat sub formă de substanţe organice: sânge, salivă, urină, spermă, transpiraţie etc. O echipă de cercetători americani a pus la punct o tehnică de lucru cu adevărat revoluţionară pentru criminalişti. O lampă care emite flashuri cu o frecvenţă de peste 100 pe minut face uşor fluorescente substanţele organice, de genul amprentelor digitale. Pentru a le detecta, anchetatorul poartă ochelari speciali, asemănători cu cei folosiţi de unele jocuri video, dar dotaţi în plus cu nişte plăcuţe obturatoare, care se închid şi se deschid cu o frecvenţă puţin diferită de cea a lămpii. Astfel, criminalistul vede obiectele luminate normal, doar urmele de substanţe organice clipind, lăsându-se reperate uşor. Aşadar – atenţie, infractori! *(A.N.P.)*

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 150 DM, un abonament pe un an, 50 $ sau 75 DM, un abonament pe şase luni).
- Abonaţi-vă rapid pentru a avea certitudinea „conectării" la universul enciclopedic oferit de prestigiosul săptămânal cultural-ştiinţific „Magazin".

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	22.000 LEI	❑ 3 LUNI	70.000 LEI	❑ 5 LUNI	114.000 LEI
❑ 2 LUNI	44.000 LEI	❑ 4 LUNI	92.000 LEI	❑ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

HOROSCOP

22 – 28 OCTOMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): Marte şi Jupiter au acum o poziţie nefavorabilă şi, în consecinţă, s-ar putea să aveţi puternice divergenţe în mediul profesional şi chiar în cel familial. Nimic nou despre bani.

TAUR (21.04-21.05): Curba financiară este în continuă ascensiune, iar miercuri sau joi are un maxim de toată frumuseţea. S-ar putea să primiţi o sumă importantă de bani sau vestea despre acest fapt.

GEMENI (22.05-21.06): Conform cu aspectul lui Uranus faţă de Soare s-ar putea ivi un ghinion financiar sau o dispută dură cu o persoană foarte apropiată. Mici probleme cu sănătatea, în weekend.

RAC (22.06-22.07): Toate curbele astrale principale se află deasupra normalului, în afară de cea responsabilă cu starea psihică. Poate că un mic necaz suferit de curând v-a afectat foarte mult.

LEU (23.07-22.08): Aspectul pe care-l are Mercur faţă de Soare sugerează că afacerile vă merg din plin şi că s-ar putea să primiţi bani pe la mijlocul intervalului. Atenţie la un Berbec din anturaj!

FECIOARĂ (23.08-21.09): Cel mai remarcabil aspect al acestei perioade este ascensiunea curbei afectivităţii. Se pare că viaţa în cuplu decurge excelent sau că există perspectiva unei noi relaţii.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Se pare că speranţele privind o schimbare profesională pozitivă se vor îndeplini în această săptămână sau veţi primi o veste îmbucurătoare în acest sens, luni sau marţi.

SCORPION (23.10-21.11): O veste contradictorie soseşte din domeniul financiar, chiar la începutul perioadei. La prima vedere pare să fie vorba de un ghinion, însă ulterior lucrurile se vor dovedi a fi exact invers.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Sunteţi copleşit, în majoritatea timpului de gânduri negre şi nu aveţi chef de nimic. Din fericire, joi sau vineri primiţi o veste financiară foarte bună şi optimismul vă revine imediat.

CAPRICORN (21.12-19.01): Linişte şi pace în constelaţia dv., planetele vă menajează acum destinul. Însă aspectul curbei psihicului sugerează frământări destul de puternice în legătură cu unele probleme profesionale sau sentimentale. O veste bună soseşte duminică.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Remarcabilă este ascensiunea curbei financiare şi a celei a relaţiilor profesionale. Ambele au un maxim la mijlocul săptămânii şi probabil vă veţi simţi în al nouălea cer.

PEŞTI (19.02-20.03): Neptun şi Luna se poziţionează reciproc extrem de favorabil, semn că sunteţi dinamic, inspirat şi toate deciziile pe care le veţi lua vor fi realiste şi binevenite, cu urmări pozitive de lungă durată.

Personalităţile săptămânii: *Mihai I (rege al României între 1927-1930 şi 1940-1947), Dimitrie Cantemir, Draga Olteanu-Matei;* Erasmus din Rotterdam, Theodore Roosevelt, Pablo Picasso, Johann Strauss-fiul, Franz Liszt, Karl Ziegler (Nobel chimie 1963), Catherine Deneuve, Pele, Eross Ramazzotti.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

- Electricitate fără fir
- Drogul, violenţa, hoţia şi alte „sporturi extreme"
- Femina club
- Antrax – bacteria teroristă
- Arta de a trăi în lumea necuvântătoarelor
- Călătorie spre originile scrierii
- Întâmplări adevărate
- Gérard Depardieu – un bandit transformat în detectiv particular
- Horoscop
- De vorbă cu avocatul casei.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca

SERIE NOUĂ - 544 • ANUL XLIV • 25 OCTOMBRIE 2001 • 16 PAGINI • 6000 LEI Nr. 43 (2294)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

25 OCTOMBRIE

1839 La Manchester este publicat primul orar al mersului trenurilor.

1983 Americanii invadează insula Grenada.

S-a născut în această zi

1881 Pablo Picasso, pictor şi sculptor spaniol, părintele cubismului în artă.

Arta de a trăi în lumea necuvântătoarelor

Leoaicele reprezintă un adevărat model pentru arta de a trăi în lumea necuvântătoarelor. Acceptând aroganţa şi lipsa de fidelitate a masculului, ele sunt cele care vânează cu mult mai mare pricepere ierbivorele mari (antilope, zebre etc.), însă permit leului să se înfrupte primul din pradă. Un mascul ratează nouă din zece atacuri, spun statisticile etologilor. Pe de altă parte, leoaicele îşi apără puii de agresiunile leilor, care vor să-şi alunge progeniturile, ştiind că, o dată cu maturizarea lor, aceştia devin rivali pentru funcţia de şef al haremului respectiv. Leii bătrâni sunt, într-adevăr, „maziliţi" de cei tineri, iar apoi, într-o totală izolare, „veteranii" umiliţi abia mai supravieţuiesc şi se hrănesc cu resturi de la ospeţele altor prădători. ***(P.I.)***

CALCULATOARELE şi codul genetic

Una din cele mai spectaculoase aplicaţii ale nanotehnologiei (domeniul în care se realizează obiecte şi ansamble de obiecte cu dimensiuni atomice) este crearea unor trasee microelectronice pentru calculatoare folosind proprietăţile ADN-ului, molecula care deţine patrimoniul genetic. Principiul de bază al acestui proiect (la care lucrează în cel mai strict secret mari firme de profil din SUA, Japonia, Franţa etc.) este exploatarea capacităţii de stocare şi transport a informaţiilor pe care o are ADN-ul. Precizia acţiunii genelor în metabolismul omului (şi nu numai) ar putea fi valorificată în ceea ce priveşte revoluţionarea actualelor calculatoare şi ar accelera realizarea computerelor neuronale. „Desenele" de siliciu ale cipurilor (trasate cu laser) ar putea deveni în următorii zece ani o amintire.

Dar condiţia esenţială pentru reuşita acestor încercări este posibilitatea de a manevra atomii şi moleculele cu aceeaşi uşurinţă cu care, de exemplu, un zidar aşază cărămizile sau un mecanic montează piesele unei maşini. Aici intervine rolul esenţial al nanotehnologiilor, prin aşa-numiţii nanoroboţi. Numai dispozitive de aceeaşi dimensiune cu obiectul ce trebuie executat pot da un randament optim. Speranţele cercetătorilor din acest domeniu sunt legate de descoperirea unei noi forme de organizare a atomilor de carbon în moleculele numite fulerene, care conferă obiectelor o rezistenţă de o sută de ori mai mare decât a oţelului. Estimările privitoare la obţinerea primului nanorobot indică anul 2015 când vom putea folosi calculatoare care înglobează segmente de ADN *(P.I.)*

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

Spectacolul cunoaşterii

Un super-creier ne conduce din afară...

Starea de veghe

Drogul, violenţa, hoţia şi alte „sporturi extreme"

Consultaţii fără plată

Antrax şi bacteria teroristă

Femina club

Visele, o altă lume?

Întâmplări adevărate

Fericirea, fruct al hazardului

Incursiune în paranormal

Idilele vrăjitoarelor

- Terapii complementare
- Grădina
- Horoscop

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

cartea albă

ACCIDENTUL AMOROS

Dacă săptămâna trecută vă prezentam romanul unui laureat al Premiului Goncourt tradus la Editura EST, de data asta vă propun romanul unui scriitor român interbelic, şi anume romanul lui Mihail Sebastian, *Accidentul*, pe care l-a editat în acest an aceeaşi editură, dar în colecţia „Insomnia de aur".

Mărturisesc că nu am citit *Accidentul* în studenţie, poate când trebuia, dar faptul că l-am citit acum cu o oarecare curiozitate şi interes poate că mă absolvă de această vină imaginară. Spun că l-am citit cu o curiozitate nedisimulată pentru că în urmă cu doar câţiva ani am citit *Jurnalul* lui Mihail Sebastian, aşa încât, fiind la rândul meu romancier, m-a interesat să văd dacă pot descoperi urme de biografie, cel puţin biografia relatată în jurnal, în romanul *Accidentul*. Curiozitatea mi-a fost răsplătită pentru că am descoperit notaţii vagi ce m-au trimis la viaţa scriitorului care s-a bucurat de o bună notorietate în anii `30, cel puţin ca dramaturg. Ce m-a frapat mai întâi în jurnal: faptul că Sebastian asculta foarte multe concerte la radio, în transmisiuni directe din Germania şi faptul că era implicat în câteva aventuri pasionale concomitent. *Jurnalul* este plin de picanterii de acest gen, foarte interesante de altfel, aş putea spune chiar mai interesante decât în romanul *Accidentul*, care este un roman de dragoste. Înainte de a spune ce fel de roman de dragoste este, iată părerea istoricului literar Ovid S. Crohmălniceanu: „Romancierul se mulţumeşte cu o istorie foarte simplă: Paul, eroul principal, pierde gustul de viaţă din cauza unei iubiri nefericite pentru pictoriţa Ann. E salvat însă de o altă femeie, Nora, pe care o cunoaşte cu prilejul unui accident de tramvai, suferit de aceasta, o însoţeşte câteva săptămâni la munte şi, acolo, învaţă să schieze. Nu Gide, ci Proust îi slujeşte acum de model autorului... Urmăreşte procesul stingerii unei pasiuni, aşa cum se petrece în *Albertine disparue*. Dar avem de-a face cu un proustianism foarte cuminţit... *Accidentul* este un roman psihologic şi totodată sportiv".

Într-adevăr, deşi pare că este un roman psihologic, povestea nu merge în profunzime, analiza rămâne la suprafaţă. Marea iubire pentru Ann este mai mult anecdotică decât tumultuoasă. Nu se întrezăreşte nici un patos, totul e declarativ. Aici romanul se apropie foarte mult de jurnal. Sebastian, ca şi Paul, pare un personaj căruia îi plăceau femeile, dar nu putea să iubească. Neputinţa asta e vizibilă şi în *Accidentul*. Nu e vorba atât despre pretextul romanului, un banal accident de tramvai, ci despre imposibilitatea eroului de a iubi până la capăt. Cum observa şi profesorul Crohmălniceanu, procesul stingerii unei iubiri nefericite este bine condus, dar superficial trăit. Nimic nu emoţionează, nici din iubirea care se stinge, nici din cea care se naşte. Totul este plat, deşi nu de puţine ori observaţiile sunt ale unui bun romancier. Nu o să dau un exemplu din trăirile amoroase ale personajului, pentru că e greu de găsit una, ci din reacţia trecătorilor la vederea femeii accidentate uşor în urma săriturii din tramvaiul care se află încă în mers: „Foarte rău că nu este (staţie de tramvai). Să fie. Că de aia plătim noi. Bani ştiţi să ne luaţi, dar staţii nu vă dă mâna să faceţi... v-aţi îmbogăţit pe banii noştri...da, bine ne faceţi, aşa ne trebuie, că suntem proşti şi nu reacţionăm". Fraze care ar putea fi notate şi de un prozator al anilor 2000. Ovid S. Crohmălniceanu are dreptate şi atunci când spune că este şi un roman sportiv. Într-adevăr, aproape jumătate din roman se petrece la munte, unde Paul învaţă să schieze. La capătul acestei performanţe el uită de pictoriţa Ann şi descoperă femeia de lângă el, profesoara Nora. Nu însă şi iubirea. Un roman care se citeşte şi azi cu plăcere, e un soi de superficialitate care este bine prizată şi astăzi când superficialitatea este regină, de la muzică la literatură.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

RALUCA N., Brăila: *„Motivele pentru care îndrăznesc să vă scriu sunt poate neinteresante şi vă vor plictisi, însă pur şi simplu nu ştiu dacă există vreo cale de rezolvare a problemelor mele (...) Despărţirea de prietenul meu, căci despre asta este vorba, a survenit într-un mod pe care l-aţi putea califica drept neserios la prima vedere... Într-o seară a acestei veri ne aflam la el acasă, la o petrecere dată cu ocazia zilei lui de naştere. Când am sosit acolo, am constatat că mă aflu printre foarte mulţi necunoscuţi, oameni pe care nu-i mai văzusem niciodată, dar pe care Andrei îi cunoştea de mult. El îmi spusese că o să fie foarte puţine persoane şi toate cunoştinţe comune (...) Am trecut peste acest şoc, însă pe parcursul petrecerii unul dintre acei băieţi necunoscuţi mă invita insistent la dans. Lui Andrei nici nu-i păsa că împreună cu el n-am dansat aproape deloc până spre dimineaţă. Când i-am spus că vreau să plec acasă, s-a supărat şi nici nu s-a oferit să mă conducă. Am trecut şi peste asta, deşi gestul lui mi-a lăsat un gust foarte amar. Peste două zile am vrut să-i cer o explicaţie pentru faptul că de ziua lui nu prea mi-a dat nici o atenţie, dar n-a dorit să discute chestia cu mine, şi chiar m-a repezit... Culmea, peste o săptămână am primit un telefon de la acel băiat care mă tot invita la dans şi care mi-a propus o întâlnire. Nu ştiam cum să reacţionez, aşa că l-am sunat pe Andrei să văd ce spune el. Ei bine, pur şi simplu nici nu i-a păsat de treaba asta, mi-a spus că pot să fac ce vreau, că sunt «majoră». Nu mai înţeleg nimic din purtarea lui (...) De atunci, primesc mereu telefoane de la Sandu (băiatul de la petrecere), însă nu mai vreau să aud de nici un fel de prietenie până când nu mă lămuresc ce se întâmplă cu Andrei... Pentru această rubrică, aş vrea să vă întreb dacă există vreo posibilitate ca să mă ghidez după astrologie, în sensul compatibilităţilor sentimentale. Eu sunt Berbec, Andrei este Vărsător, iar Sandu este Fecioară. Există legături care pot fi anticipate prin zodii şi câtă crezare se poate da unor astfel de informaţii?"*

–Dragă Raluca, şi tu ca şi alţi corespondenţi, cărora le-am răspuns până-n prezent, te afli într-o situaţie sentimentală delicată, aş spune specifică vârstei de 18 ani. Tocmai din această cauză, la această vârstă se iau deseori decizii pripite, cu uşoare nuanţe de bravadă, de eroism juvenil, de genul datului cu pumnul în masă. NU uita, totuşi, că există o legătură directă între răbdare şi înţelepciune, dar, aşa cum spui chiar tu la un moment dat, există şi o limită a suportabilităţii situaţiei pe care eşti nevoită s-o parcurgi. Din acest punct de vedere, au trecut suficiente luni pentru ca să-ţi dai seama că relaţiile cu Andrei s-au răcit considerabil. Nu reiese din scrisoarea ta dacă mai ţii legătura măcar telefonic, aşa că mă pui într-o mare dilemă: să te sfătuiesc să iniţiezi o altă punte sufletească sau să mai aştepţi?

Astrologic vorbind, Berbecii au afinitate maximă faţă de Raci şi Capricorni, şi afinitate minimă faţă de Fecioară. Din acest punct de vedere, Sandu, care dă dovadă că te place, nu prea ar fi deloc un partener ideal. Andrei este Vărsător, iar teoria spune că acesta are o afinitate maximă numai faţă de Tauri; faţă de Rac, Fecioară şi Peşti este incompatibil. Cu alte cuvinte, numai un Vărsător poate face faţă unei „coride" cu impulsivii Tauri. Dar cred că te-ar interesa să afli mai multe despre tine, ca nativ al zodiei Berbecului. Află că ar trebui să fii o fire dinamică, să ai o mare tărie de caracter şi să ai puterea să construieşti ceva cu mult spirit de sacrificiu. Ar trebui să fii meticuloasă şi perseverentă şi să ştii să cedezi doar când îţi dai seama că lupta este inutilă, când nu mai ai nici o şansă. Şi încă un lucru interesant despre femeia-Berbec: joacă uneori un rol masculin, este o bună organizatoare a vieţii (particulare şi la serviciu)! Ce zici de acest portret astrologic? Ţi se potriveşte? Din felul cum scrii, se pare că nu eşti foarte tenace şi că abandonezi prea uşor în faţa unor lovituri ale vieţii – căci se poate vorbi şi-n cazul tău de o lovitură. Eu cred că ar trebui să-ţi iei inima-n dinţi şi să-i dai tu telefon lui Andrei, să te lămureşti ce se întâmplă cu el. Dacă te mai amână sau te mai repede, atunci cred că o mândrie, pe care aş califica-o drept sănătoasă, ar trebui să-ţi dicteze să-i răspunzi cu aceeaşi monedă. Pe de altă parte, dacă acel Sandu, o noutate în viaţa ta, este insistent, încearcă să-l cunoşti, să te împrieteneşti cu el. Cine ştie, poate că se va dovedi că un Berbec şi Vărsător pot fi mult mai compatibili decât spune teoria astrologică referitoare la cupluri. Nu uita să-mi mai scrii, poate că lucrurile vor evolua surprinzător şi deja m-ai făcut curios.

RADU IANIERI

Dacă dragoste nu e...

*Sunt **L.C. din Bucureşti, am 26 de ani** şi o să încerc, cât mai pe scurt, să vă povestesc cam ce s-a întâmplat în ultima vreme cu viaţa mea sentimentală. În urmă cu doi ani am cunoscut un tip bine, înalt, brunet, şi... „înarmat până-n dinţi". Lucra la poliţie. Adevărul e că m-am îndrăgostit la prima vedere şi nu-mi păsa unde lucrează. Mă aşteptam să se poarte ca un poliţist, adică sec, precis, energic şi când colo dau de un romantic şi un visător. Acum suntem împreună de-a binelea dar fiecare la casa lui. Problema e că nu mă pot obişnui cu stilul său. Cu un dur care stă cu mămica lui şi mănâncă prăjiturele şi plăcintuţe în fiecare zi, care stă ore în şir la televizor şi ronţăie floricele de porumb. Dacă mergem undeva la o petrecere, după o oră vrea acasă. Eu vreau la discotecă (de care nu vrea să audă), vreau să petrecem cât mai mult timp cu prietenii, să ieşim la restaurant. Nu-mi place să stau în casă, la televizor, să ne ţinem de mână şi să mâncăm fursecurile lui maicăsa. E normal să ne distrăm cât mai mult, să simţim că trăim. El are 32 de ani, nu e mare diferenţă între noi dar se comportă ca un pensionar. Problema e că vreau să mă căsătoresc cu el dar nicidecum să-mi petrec viaţa în faţa televizorului.*

– E lesne de remarcat în relaţia voastră o lipsă de propensiune spre comunicare. Mereu se vorbeşte de comunicare în relaţiile de cuplu dar rareori acest contact, această punte verbală este prezentată nuanţat în funcţie de specificul problematicii partenerilor şi de temperamentul acestora. Comunicarea nu este doar un regulator în relaţiile de cuplu, ci şi un prilej de cunoaştere reciprocă şi de bucurie, cuvintele având capacitatea de a puncta, revela momentele din viaţa zilnică, de a le da sens, savoare. Comunicarea nu este punctul vostru forte, de vreme ce într-un timp îndelungat, doi ani, nu aţi încercat sau nu aţi reuşit să vă armonizaţi temperamentele, gusturile, preocupările, pentru a vă simţi foarte bine împreună, fără să atentaţi însă la securitatea universului vostru interior, a sensibilităţii fiecăruia. Majoritatea indivizilor sunt, între anumite limite, inflexibili când e vorba de unele convingeri, tabieturi, gusturi. Fiabilitatea cuplului nu se poate menţine atâta vreme cât ambii parteneri îşi cultivă „orbeşte" ambiţiile fără să ţină seama de opţiunile celuilalt. Cineva trebuie să cedeze. E una dintre soluţii dar e o soluţie de compromis, de vasalitate care generează umilinţă, frustrare. Firile opuse se pot însă armoniza uşor dacă există preocupare pentru asta. Să ne oprim asupra iubitului tău. Nu se dă în vânt după discotecă. Ai încercat să-i explici ce-ţi place într-o sală de discotecă? Agitaţia, tinereţea exuberantă, vestimentaţia, luminile, evident, muzica şi dansul. I-ai explicat cum te raportezi senzitiv, sufleteşte, spiritual la acest spectacol de culoare, sunet, lumină şi mişcare? I-ai spus că te simţi fericită în acest mediu şi că fericirea ta e deplină ştiindu-l pe el aproape de tine? Presupun că nu te-ai ostenit. Dacă te iubeşte ar înţelege şi ar încerca să simtă la fel (cât de cât). Pe de altă parte, acest lucru nu ar trebui explicat dacă partenerul tău s-ar obişnui cu ideea că dacă iubeşti o fată ar trebui să te simţi bine cu ea oriunde, chiar dacă mediul respectiv nu ţi-e pe plac, cu condiţia ca ea să se poarte decent şi să fie mereu aproape de tine. Mă întreb dacă prietenul tău are în vedere acest lucru sau dacă te iubeşte suficient pentru a se complace în această situaţie. Dragostea nu înseamnă doar sentimente şi pasiune fizică, ea presupune şi o preocupare permanentă a fiecăruia de a-l înţelege pe celălalt, de a veni în întâmpinarea dorinţelor lui, cu generozitate. Pe de altă parte ar trebui să te implici mai mult în universul său casnic, romantic, oferindu-i mai multe clipe de intimitate, făcându-l totodată să înţeleagă că televizorul şi prăjiturile nu pot fi un ideal în viaţă. Fiecare însă trebuie să înveţe să se bucure de universul celuilalt şi să încerce să le armonizeze. Dar pentru asta e nevoie de comunicare.

PS. După cum vezi am fost părtinitor şi am pledat în favoarea ta. Aş fi foarte curios care e depoziţia prietenului tău. Eşti în stare să-l convingi să-mi scrie?

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

FIŢI ATENŢI LA...

Boli cu transmitere sexuală cauzate de virusuri

HERPESUL GENITAL. Infecţia durează toată viaţa, manifestându-se prin infecţii acute cu leziuni veziculare în jurul organelor genitale. Crizele se produc de 3-4 ori pe an, dar intensitatea lor scade treptat.

Complicaţii: poate contribui la apariţia cancerului de col uterin. Se poate transmite nou-născutului în timpul naşterii şi de aceea se recurge la cezariană. Nu există tratament pentru herpesul genital.

CONDILOMUL. Provoacă veruci (vegetaţii) pe organele genitale şi în jurul acestora. Sunt dificil de depistat deoarece au culoarea pielii sau se găsesc în interiorul vaginului. Perioada de incubaţie este foarte lungă şi de aceea e greu să detectezi originea şi să eviţi transmiterea.

Complicaţii: poate contribui la apariţia cancerului de col uterin.

HEPATITA B şi C. Virusul hepatitei B se transmite pe cale sexuală şi prin sânge, dar nu se manifestă la nivel genital. Cel mai adesea nu are simptome. Uneori poate da oboseală, diferite semne digestive şi îngălbenirea tegumentelor. Hepatita C se transmite la fel ca şi hepatita B. Diagnosticul se pune prin testarea sângelui.

Evoluţie: hepatita B poate deveni cronică, evoluând spre ciroză şi/sau cancer al ficatului.

Prevenirea se face prin vaccin specific anti-hepatita B care îi protejează pe cei neinfectaţi.

TRICOMONIAZA. Produsă de un parazit.

Complicaţii: fără tratament produce infecţii uretrale şi ale vezicii urinare.

MICOZELE GENITALE. Sunt foarte frecvente şi sunt date de Candida albicans. Sunt infecţii benigne dar jenante, cu tendinţă de recidivă. Diagnosticul se pune prin analiza lichidului vaginal.

Informaţii furnizate de ASOCIAŢIA ROMÂNĂ ANTI-SIDA

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu (şef secţie), Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Paul Ioan
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Nataşa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
ION ŢUGUI
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU, DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Imposibilul poate fi demonstrat?

UN SUPER-CREIER ne conduce din afară...

...Şi nu este vorba de atât de alarmantele posibilităţi contemporane de control şi supraveghere din partea vreunui „Big Brother" care să ne privească şi să ne comande prin cine ştie ce ecran de televizor care nu se stinge niciodată. Nu, acest creier ne aparţine nouă înşine, doar că se află în afara noastră. Este extracorporal. Sau cel puţin aceasta este afirmaţia pe care nu doar că o susţine cu înverşunare Rupert Sheldrake, dar oferă şi ideea unei verificări experimentale!

Un biochimist eretic.

Rupert Sheldrake este un nume cunoscut mai ales celor interesaţi de fenomenele paranormale. Dar el este un om de ştiinţă cu toate drepturile, nu doar cele oferite de faptul că a absolvit o facultate ştiinţifică, ci mai ales datorită faptului că singura metodă de confirmare a unei afirmaţii pe care el o consideră acceptabilă este metoda experimentării. Indiferent cât este de dificil uneori de conceput experimentul potrivit cu adevărul pe care vrei să-l demonstrezi!

Un mag modern? Eretic? Provocator? Rupert Sheldrake pare unora a fi câte puţin din toate acestea şi este probabil cercetătorul cel mai criticat în ultimii ani. Însă studiile sale la Clare College al faimoasei Universităţi Cambridge, acolo unde a învăţat şi predat printre alţii şi Isaac Newton, precum şi întreaga sa activitate de cercetare în institutele Royal Society din Londra, obligă măcar la atenţie din partea celor care consideră că trebuie să-l combată. Şi cum să nu fie din aceştia?! Pentru că ceea ce pretinde Sheldrake este nici mai mult nici mai puţin decât că ceea ce noi numim creier uman nu se limitează doar la sistemul nervos central. *Creierul nostru, de fapt, se... prelungeşte în afara corpului. În spaţiu, dar şi în timp!* Şi este atât de convins de acest lucru, încât propune şi metodele de verificare experimentală. Conform celor mai stricte criterii ştiinţifice, inclusiv repetabilitatea: oricine are instrucţiunile necesare, trebuie să poată repeta experimentul şi să obţină acelaşi rezultat. Sau, cel puţin, unul foarte apropiat.

Rezonanţa morfică.

Progresele uriaşe ale metodei ştiinţifice nu i-au făcut niciodată pe cercetătorii adevăraţi să nu recunoască existenţa unor fenomene pe care nu doar că ştiinţa nu le-a putut explica până acum, dar care par că... se „sustrag" legilor normale ale fizicii şi chimiei. Sau cel puţin cele pe care le cunoaştem până acum.

Tehnica Kirlian poate pune in evidenţă „câmpul morfic"

Cum se face că o pisică sau un câine „ştiu" totdeauna când vine stăpânul acasă, încă înainte cu mult ca acesta să apară sau chiar ca maşina lui să dea colţul străzii? Cum se face că, de atâtea ori, „ştim" ce vrea să spună cel din faţa noastră sau ce gest urmează să facă? Rezonanţa morfică – acesta este răspunsul lui Rupert Sheldrake. Fiecare fiinţă, spune el, este înconjurată de un câmp, asemănător cu câmpul electromagnetic, de o zonă de influenţă, dacă preferaţi, legată de celelalte fiinţe vii. De toate! Mai puternic sau mai slab, în funcţie inclusiv de distanţa la care ne aflăm unii de alţii. În această „zonă de rezonanţă morfică" se acumulează experienţa individuală şi de asemenea se reflectă întreaga istorie biologică a speciei sale. De aici îşi obţine de fapt individul respectiv caracterele de care are nevoie pentru evoluţie.

O sfidare pentru ştiinţă?

Pură fantezie? Încă un mod de a face publicitate New Age? Tipul acesta de evoluţie a fost însă prezentat şi discutat încă de către celebrul naturalist Lamark, contemporan cu Darwin, care nu era foarte mulţumit să accepte fără discuţie ideile autorului *Originii Speciilor* şi să acorde mediului înconjurător exclusivitate în selecţia unor simple mutaţii pe care apoi să le favorizeze „lupta pentru viaţă". Pentru Lamark, noile caractere se obţin în urma experienţei pe care o dobândeşte un anume organism în mediul în care este obligat să trăiască.

Rupert Sheldrake - cel care crede in existenta unui super-creier

Să fi apărut girafa doar pentru că o simplă mutaţie a făcut să apară, la un moment dat, un animal cu gâtul foarte lung, sau nu cumva este mai logic să considerăm că a avut loc un lung proces de adaptare care a făcut-o pe aceeaşi girafă să... întindă gâtul pentru a ajunge la hrană?

Rezonanţa morfică poate fi o explicaţie foarte bună. Care să se aplice până la nivelul fenomenelor la scară celulară. Şi câmpul acesta extracorporal ar putea explica – aşa cum o să şi vedem de altfel în experimentele lui Sheldrake – cum acţionează acest „elastic" invizibil care ne spune nouă, oamenilor, unde este drumul spre casă şi porumbeilor călători cum să ajungă înapoi la porumbarul lor.

MIHAELA DOROBANŢU

Un veac de inventivitate

„Inventatorul e un individ care-şi pune o întrebare la care nu s-a gândit nimeni. Şi găseşte apoi răspunsul..."

1901 - RADIOUL

Guglielmo Marconi (1874-1937) este, fără îndoială, unul dintre savanţii lumii cei mai prezenţi în viaţa noastră cotidiană, datorită invenţiei şale de însemnătate imposibil de evaluat: radioul. În plină epocă de glorie a telegrafului cu fir, el a conceput un emiţător şi un receptor legate între ele prin undele herziene. S-ar putea spune că Marconi a cucerit eterul... pas cu pas, testele primelor sale aparate vizând la început receptarea semnalelor emise la distanţă de un kilometru, apoi de doi, de zece, până la patruzeci de kilometri. Scepticismul unor contemporani s-a transformat rapid în entuziasm, atunci când au început să se întrevadă marile avantaje ce le putea aduce uluitoarea invenţie a savantului italian.

În 1898, aparatul era brevetat, însă ziua cea mai importantă din istoria radioului a rămas cea de 12 decembrie 1901, când Marconi a

transmis primele semnale prin undele electromagnetice, dincolo de Atlantic. Cornwall (Anglia) şi Newfoundland (Canada) au constituit cele dintâi puncte terestre unde s-a folosit radioul. În primul a fost instalat emiţătorul, iar în al doilea – receptorul, antena fiind înălţată cu ajutorul unui balon; aceasta, pentru a diminua un eventual semieşec cauzat de forma curbă a Pământului. Dar experimentul a reuşit şi, firește, aparatului i-au fost aduse îmbunătăţiri permanente. Cu toate acestea, abia în 1920 s-a declanşat veritabilul „boom" al radioului, în SUA. Ca fapt divers, amintim că un asemenea aparat avea, la vremea respectivă, aspectul şi dimensiunile unei maşini de spălat de astăzi! Merită remarcat şi faptul că, pentru activitatea sa ştiinţifică prodigioasă, Guglielmo Marconi a fost distins cu Premiul Nobel, în anul 1909. *(A.N.P.)*

Electricitate fără fir

Multă vreme a părut o utopie, sută la sută. Ulterior, ideea s-a transformat într-un vis frumos, care-ar fi urmat să se împlinească, într-un viitor incert. Şi iată că, poate mai repede decât ar fi crezut oricine, primii paşi reali în acest domeniu au fost făcuţi. Un canion din sud-estul Insulei Reunion a devenit un fel de poligon de încercare al Centrului naţional francez de studii spaţiale. Aici s-a reuşit, pentru prima dată în lume, obţinerea şi utilizarea în condiţii absolut normale a energiei electrice transmise... prin aer.

Data de 16 mai 2001 a marcat încheierea primei etape a îndrăzneţului proiect. Următoarea – planificată să debuteze în 2003 – va permite alimentarea cu electricitate a întregii localităţi Grand-Bassin, din apropiere. Dar să vedem cum este posibil un asemenea miracol tehnic. O linie de înaltă tensiune furnizează electricitatea, convertită în fascicule de unde electromagnetice, de către instalaţii numite magnetroni, după principiul cuptorului cu microunde. Un emiţător trimite fluxul de microunde către receptorul aflat la o anumită distanţă, urmând ca acestea să fie reconvertite în curent continuu şi apoi în curent alternativ stabilizat la 220 volţi. Pentru moment, partea care pune unele probleme o constituie magnetronii, din cauza duratei de viaţă scurte şi a frecvenţei dificil de controlat. Se întrevede posibilitatea înlocuirii lor cu componente similare, dar incomparabil mai performante, utilizate în sistemele radar; acestea au însă şi un cost de circa 1000 de ori mai mare. O a treia soluţie este deocamdată legată de cercetări în curs de desfăşurare şi nu va da rezultate clare, decât peste cel puţin zece ani.

Avantajele incontestabile

Se menţionează, în primul rând, preţul mult mai scăzut decât în cazul realizării unei linii electrice îngropate sau în cel al utilizării unui grup electrogen Diesel. În afară de faptul că se elimină o serie de lucrări scumpe şi de durată, importantă este şi protejarea mediului şi, implicit, a peisajului: emiţătorii şi receptorii se armonizează, practic, cu peisajul, confundându-se cu acesta, spre deosebire de liniile electrice aeriene sau de panourile solare fotovoltaice. Pe de altă parte, zone greu accesibile, cum este amintitul canion, ar putea fi electrificate fără probleme. Cât despre efectul microundelor asupra organismului uman, acesta poate fi, cel mult, uşor termic. Căci densitatea fasciculului nu va depăşi 5 mW/cm², în comparaţie cu cea a Soarelui estival, care atinge 100 mW/cm². Demonstraţia reuşită, făcută în Reunion de către inginerul Guy Pignolet, a dat aripi altor visători în ale tehnologiilor ultramoderne. Specialiştii care au văzut pe viu cum funcţionează electricitatea fără fir au început deja să-şi imagineze construirea unor centrale solare în spaţiu. Se estimează că rezervele terestre de petrol şi gaze naturale se vor epuiza în aproximativ un secol, aşa că exploatarea inepuizabilei energii solare ar rămâne alternativa ideală. La modul simplist vorbind, ar trebui „doar" să se plaseze pe o orbită geostaţionară, la 36000 kilometri altitudine, panouri fotovoltaice care să capteze şi să trimită spre Pământ energie solară, sub formă de microunde. Avantajele ar fi imense: în spaţiu nu există pierderi cauzate de ciclul zi/noapte, de nori sau de variaţii sezoniere ale fluxului de energie solară. Apoi, cantitatea acestei energii ar fi de circa 8 ori mai mare, decât cea primită de suprafaţa Pământului. Problema e că lansarea pe orbită a unor tone de materiale ar costa enorm. Aşa că mai aşteptăm, urmărind proiectele de mai mică anvergură. Japonia şi Canada încearcă să transmită energie prin microunde unui avion de dimensiuni reduse. Împreună cu Franţa, vor să trimită pe orbită geostaţionară oglinzi de aproape 1 km diametrul (!), pentru transportarea electricităţii prin reflexia microundelor, între Mexic şi Paris,

Sahara şi Beijing, Australia şi New York. Vise? Dacă americanii de la NASA încă mai stau pe gânduri, japonezii deja au în proiect construirea primelor centrale solare în spaţiu, în jurul anului 2040. Deocamdată, asemenea planuri pot părea uşor fanteziste, dar întreaga istorie a civilizaţiei umane ne-a arătat că, mai devreme sau mai târziu, ele vor deveni realităţi.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Munca nu înseamnă sănătate!

Celebrul slogan „Munca l-a creat pe om" este combătut cu argumente statistice serioase de reprezentanţii Casei naţionale de asigurări medicale din Franţa. În numai un an, numărul bolilor profesionale declarate a crescut cu peste 25%, iar în ultimii opt ani s-a triplat! Cele mai răspândite sunt leziunile cauzate de eforturi repetate, dar se află în creştere numerică deosebită şi bolile spatelui. În consecinţă, s-a mărit şi procentul accidentelor profesionale urmate de incapacitate temporară sau definitivă de muncă, iar numărul de decese – cu 14%, într-un singur an. Dacă aşa stau lucrurile la francezi, atunci la români...

Înapoi, la dirijabil

Uriaşele vehicule zburătoare care acopereau, tăcute şi ameninţătoare, cerul primului război mondial, au revenit în atenţia specialiştilor – din păcate – tot în tehnica militară. SkyCat 1000, replică gigantică a modelelor SkyCat 20 şi SkyCat 200, deja în curs de realizare, va oferi avantaje neegalate de alte aparate similare. Lung de 330 metri şi capabil să atingă viteza de 200 km/h, noul dirijabil este construit dintr-un material auto-obturant (se închide singur, după ce a fost perforat de proiectilul inamic) şi acoperit cu o peliculă antiradar. Graţie sistemului cu pernă de aer,

SkyCat 1000 poate ateriza pe orice suprafaţă, inclusiv pe apă, după parcurgerea unor distanţe mari, autonomia de zbor fiind de 7400 km. Pentru militari, însă, de primă importanţă este şi capacitatea sa de transport: 1500 soldaţi cu echipamentul corespunzător sau material militar echivalent cu 60 de tancuri! Performanţe uluitoare, pe care sperăm să le vedem aplicate şi în folosul omenirii, nu numai în scopuri agresive.

Inspectorul ţevilor

O micromaşină de 7 cm lungime şi 0,95 cm diametru e capabilă să inspecteze şi să supravegheze interiorul oricărui tub. Construită de firmele Toshiba şi Denso, ea e dotată cu o microcameră video cu oglindă orientabilă, plasată în faţă, astfel încât permite reflectarea imaginii pereţilor. Telecomandată, ingenioasa maşină transmite în exterior imaginile printr-un fascicul de microunde, oferind vizibilitate maximă: 360º. Mai mult, ea poate înainta cu câţiva milimetri pe secundă, graţie unor ventuze minuscule, acţionate prin impulsuri electrice. (A.N.P.)

Inexplicabilul de lângă noi

Psihologia perspectivelor

Viitorul este colocatarul nostru mereu actual, fără el nu am putea trăi. Nevoia de timpi abstracţi ne aparţine. Imaginaţia este un mare şi iscusit constructor. Valoarea închipuirii este aproape egală cu cunoaşterea, ambele sunt de nepreţuit. Imaginaţia devine activă şi îşi accelerează câmpul energiilor pe măsură ce prezentul pune în scenă evenimente şi fenomene inacceptabile. Când istoria se tulbură şi se aud armele, analiza ştiinţifică trece pe rafturile secundare, oricât de corecte ar fi acestea şi de lucide. Ne interesează cu prioritate misterul, dorinţa de a desluşi evenimentele în textele vechi ale vizionarilor, curiozitatea absoarbe predicţiile, tabloul perspectivei dorim să ne atingă privirea învăluit în mister iar misterul să întâlnească puterea noastră de a-l desluşi...

În vremurile bruscate, când spiritele se inflamează şi apare ipoteza unor nenorociri de amploare, ne întoarcem la *geniul sacru*. Recitim cu ochi proaspeţi *Apocalipsa* Sfântului Ioan Teologul. De aproape două mii de ani oamenii care au făcut istorie şi cei care au fost copleşiţi de istorie s-au îndreptat spre această carte biblică, unde au găsit de fiecare dată tâlmăcirea nenorocirilor prezente şi viitoare. Pentru că nimic din ce-i omenesc în dimensiunea suferinţelor nu i-a fost străin revelaţiei divine transmise lumii din viitor.

Acum trăim momentul cunoscut drept „al treilea război mondial". Ies la lumina zilei textele în care s-a scris demult ecuaţia războiului ce va veni. Versetele Apocalipsei par un mozaic ale cărui piese au stat deoparte, nemontate în ansamblu, şi iată că a sosit momentul montării mozaicului pentru a da imaginea „compoziţiei", ansamblului integral. Între analiza de stat major sau politică şi predicţiile biblice le vom prefera pe acestea din urmă, deoarece în epica lor criptică ne putem insinua participarea cu idei...

Aproape că nu există nuanţă înfricoşătoare care să fi fost ocolită sau neglijată de geniul sacru surghiunit pe Insula Patmos în primul secol al primului mileniu creştin. Avem aşadar, din punct de vedere vizionar, tabla de materii exprimată în scris. Totul a fost spus, totul a fost cunoscut dar evoluţia istoriei, sincopată, nu a avut „senzorii percepţiei" deschişi spre luare aminte. Da, aceasta este marea întrebare, acesta-i misterul: Dacă ştiam din Apocalipsă că ne vom confrunta cu al treilea război mondial, de ce nu s-a făcut nimic pentru ca el să nu fie posibil?

Pentru că lumea are un traseu predestinat? Dar noi de mult nu mai credem în predestinare, credem însă în cuvântul apocaliptic. Nu credem că „totul a fost spus", dar nu credem nici că tot ce a fost spus s-ar întâmpla. Astfel psihologia perspectivelor îşi orchestrează propriile proiecte viitorologice, iar evenimentele concrete au itinerariile lor pe care le redescoperim din când în când simetrice cu psihologia obştească a câmpului evenimenţial...

Tragedia din 11 septembrie din New York şi de la Pentagon este forma atipică de provocare a unui război. Se reactualizează imaginea Anticristului şi situaţiile istorice şi geopolitice revelate în Apocalipsă. Psihologia viitorului apropiat devine din ce în ce mai încinsă, graficul nenorocirilor viitoare este demult afişat, iar istoria oamenilor îşi ruleză propria acţiune transformând realitatea într-o copie a revelaţiilor sacre.

Nici o religie nu acceptă determinismul şi predestinarea aşa cum le percepem noi în viaţa reală. Dar nici un eveniment istoric de amploare nu este străin de predicţiile biblice. Contradicţie sau confuzie, misticism, bigotism? Poate că nimic din toate acestea. Noi căutăm adevărul şi descoperim că mai mult adevăr găsim în geniul sacru decât în academiile care au obiect de studiu istoria! Psihologia perspectivelor, obsesia viitorului cenuşiu au o bază mistică, iar oamenii se îndreaptă spre aceasta optând pentru ea înaintea altor variante opţionale...

ION ŢUGUI

Dosarul gândurilor comunicante

SEMNIFICAŢIILE ASCUNSE

ale semnelor

Guido şi Luisa. Doi tineri – foarte tineri, de vreme ce Luisa are numai 16 ani – care ar putea aminti de povestea lui Romeo şi a Julietei, doar că nimic tragic nu apăsa iubirea lor. Mai mult, erau logodiţi, chiar dacă nu încă oficial, cu permisiunea familiilor şi urmau să se căsătorească.

Şi, într-o noapte, Luisa are un vis în care îl vede pe Guido purtând pe deget un inel cu un aspect foarte straniu. Pe lângă faptul că se putea deschide, descoperind un strâmt locaş unde ar fi putut fi ţinut un parfum sau cine ştie ce poţiune, era acoperit cu un fel de hieroglife a căror semnificaţie nu o cunoştea. Îi povesteşte visul mai întâi mamei, apoi îi telefonează lui Guido. Şi – stupoare! Guido este extrem de tulburat de ceea ce aude de la logodnica sa şi se grăbeşte să-i spună că tocmai se întorsese de la faimosul târg de la Milano, de unde cumpărase din pavilionul Somaliei, pentru mama sa, un inel care într-adevăr se deschidea pe o parte şi era acoperit cu nişte litere bizare, cu o semnificaţie necunoscută. Luisa o strigă în disperare pe mama sa pentru a-i confirma logodnicului detaliile visului pe care i-l povestise. Cei doi tineri îşi confruntă imaginile din vis şi din realitate, constată coincidenţa lor şi, cunoscându-l pe prof. Emilio Servadio, Preşedinte pe vremea aceea al Societăţii Italiene de Psihanaliză, îl vizitează pentru a-i relata cele întâmplate.

El îi cunoştea de multă vreme pe cei doi tineri şi îi ştia pe amândoi drept oameni normali. Erau într-adevăr foarte tineri şi din această cauză logodna lor nu putea fi declarată oficial, nici situaţia financiară a lui Guido nu era strălucită, dar erau ferm hotărâţi să se căsătorească şi ţineau foarte mult unul la celălalt. În felul acesta, pentru el, ca pishanalist, probabilitatea unei simple coincidenţe între imaginile înregistrate de cei doi în medii şi condiţii total diferite, oricât de greu era de calculat, este foarte mică: ceea ce se întâmplase era un caz clar de telepatie. Rămânea de identificat motivul care declanşase totul. Iar motivul nu se putea afla decât în trecutul psihologic al Luisei. Aici trebuia căutat. Lucrurile nici nu erau chiar atât de complicate în contextul psihologic în care psihanalistul se hotărăşte să plaseze toată întâmplarea. Luisa rămăsese orfană de tată la o vârstă extrem de fragedă şi în toată viaţa ei nu existase nici o figură masculină cu o importanţă semnificativă: fusese crescută doar de mamă şi de mătuşi. Mai mult, când ea împlinea 11 ani, mama ei se recăsătorea.

Tot ce-i rămânea era să aştepte cu o nerăbdare încă şi mai mare decât cea a lui Guido, ziua când avea să devină soţia acestuia. Fără să realizeze că era marcată de un pronunţat comlex oedipian. Au fost suficiente semnele cu înţeles neclar de pe un inel pentru ca totul să se declanşeze. Fără, din fericire, să ducă la un final dramatic!

MIHAELA DOROBANŢU

Răpiţi de OZN-uri

CAZUL Betty Andreasson Luca

Unul dintre investigatorii proeminenţi ai fenomenului răpirilor OZN este Raymond E.Fowler. El a consacrat cinci cărţi, publicate între anii 1979-1999, cazului Betty Andreasson Luca. Dintre aceste cărţi primele două au fost traduse şi în românește (Cazul Andreasson).

Nişte omuleţi trec prin uşa închisă. Născută în 1937, Betty s-a măritat de timpuriu. Prima ei experienţă OZN, pe care şi-o amintea conştient, s-a petrecut în seara zilei de *25 ianuarie 1967*. Betty era în bucătărie iar părinţii ca şi cei şapte copii ai ei, având între 3 şi 11 ani, se uitau, în camera de zi, la televizor. În jurul orei 18.35 luminile din casă au început să pâlpâie, sfârşind prin a se stinge. Pe geamul care dădea spre un câmp larg se zărea pulsând o lumină roşie-portocalie. Tatăl ei merge la fereastră să vadă ce se întâmplă şi vede patru arătări identice, înalte de 1,10 la 1,30 metri, cu pielea cenuşie şi capete mari având forma de pară întoarsă, care veneau spre ei sărind ca nişte lăcuste. El nu-şi va aminti mai mult. Betty în schimb va vedea arătările intrând în casă, trecând *prin* uşă. Purtau un soi de uniforme mulate pe corp. Ochii erau mari, ca de pisică, nasul era înlocuit cu două găuri şi gura semăna cu o cicatrice orizontală.

Răpită de cel puţin douăzeci de ori. Betty, foarte religioasă, va fi convinsă că a asistat la vizita unor *îngeri*; ea îşi va instrui membrii de familie să nu povestească nimănui întâmplarea. Abia în 1975, citind în ziar o invitaţie făcută de prof. J. Allen Hynek, s-a hotărât să-şi descrie păţania. În 1977 o echipă de specialişti a început investigaţiile, incluzând regresii hipnotice asupra ei şi a celei mai mari dintre fetele sale, pe nume Becky. Dialogurile înregistrate pe bandă au scos la iveală treptat că această întâlnire nu a fost singulară ci doar una din cel puţin douăzeci de răpiri... Prima s-a petrecut când Betty avea doar şapte ani. A doua în *1949* când a întâlnit în pădure un ins micuţ, ciudat îmbrăcat, având pe piept o mulţime de butoane şi orificii. Piticul apasă pe unul dintre butoanele de pe piept şi dintr-un orificiu ţâşneşte o bilă luminoasă care vine spre Betty şi i se aşază pe frunte. I s-a spus, cu acest prilej, că va fi pregătită pentru a fi de ajutor semenilor ei în viitor.

Acasă la... „Acela". În *1950* când Betty avea treisprezece ani, a ieşit la plimbare dimineaţa, foarte devreme, către un iaz. Un obiect luminos a venit spre ea. A vrut s-o ia la fugă dar simţea că nu se mai poate mişca. S-a văzut apoi într-o încăpere albă şi s-a simţit dintr-o dată foarte relaxată. Trei omuleţi s-au apropiat de ea, parcă alunecând. În timp ce Betty retrăia, sub hipnoză, întâmplarea, stările ei de spirit se schimbau brusc, de la groază şi agitaţie la o perfectă relaxare, ca şi cum s-ar fi exercitat asupra ei un soi de control mintal pentru a o linişti şi stăpâni. Ea a relatat în continuare un şir de întâmplări care de care mai bizare şi mai incredibile. Între altele, spunea că a vizitat o *Pădure de cristal* şi un *muzeu al timpului*, consacrat evoluţiei omului. Exponatele erau făcute parcă din gheaţă, oamenii erau îmbrăcaţi conform epocii etc. După aceasta a fost supusă unui control al organelor ei reproductive.

Apoi i s-a spus că a sosit pentru ea vremea să meargă *acasă*, ca să-l vadă pe *Acela*... Ajunge la un zid de sticlă în care întâlneşte *Marea Poartă* tot de sticlă, apoi altă, şi altă poartă, ducând spre tărâmuri ale luminii. Înainte de ultima poartă se vede dedublându-se, ieşind din ea însăşi, părăsindu-şi corpul, care rămâne nemişcat precum statuile din muzeu, în timp ce ea continuă să plutească în chip de imagine eterică a propriei fiinţe.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/43

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Scepticism şi credulitate

IDILELE VRĂJITOARELOR

„O vrăjitoare care se respectă şi vrea să fie cu adevărat spaima oamenilor aduce pe lume un copil al cărui tată este însuşi diavolul", scria ocultistul spaniol Martin Del Rio (sec.XVII), un alt prozator al delirului magic, culegător al unor legende medievale pe care le-a prelucrat şi le-a pus în circulaţie în pofida drasticelor restricţii impuse de Inchiziţie.

Într-una din cele mai interesante povestiri fantastice ale sale, Del Rio aduce în prim-plan presupusa idilă dintre contele Robert de Saint-Saisy şi vrăjitoarea Camalaria. După ce toate cele patru soţii ale sale au murit la naştere, nobilul deznădăjduit îşi pune oamenii s-o găsească pe acea „femeie posedată şi primejdioasă", pe nume Calamaria. O prinde şi o închide într-un turn, încercând s-o lase să moară de foame şi de sete, în timp ce el se autoexilează în propriul castel, nedorind să se mai însoare. Numai că vrăjitoarea incriminată nu moare, iar slugile îi aduc an de an câte un prunc născut de ea datorită relaţiilor – se spunea – cu necuratul. Contele dă ordin să fie ucişi, dar în al patrulea an nu mai sacrifică nou-născutul, ci îl dă spre examinare medicilor săi. Aceştia nu găsesc nimic deosebit la acel „bastard al diavolului" şi nobilul se decide să-l lase să crească în preajma lui. Pe la vârsta de zece ani, devenise evident pentru toată lumea că băiatul, pe nume Kantor, îi seamănă atât de mult, încât nu poate fi decât fiul său... Şi, deşi vrăjitoarea fusese închisă şi supravegheată zi şi noapte, contele a fost linşat, iar vrăjitoarea a fost eliberată şi declarată femeie cinstită.

Care este tâlcul poveştii lui Del Rio? Teoretizând de fapt un aspect al magiei sexuale, ocultistul crede în „puterea gândului erotic al bărbatului de a fecunda o femeie prin intermediul diavolului". Dar asta nu se întâmplă decât unor magicieni care nu şi-au descoperit capacităţile de comunicare cu îngerii decăzuţi. Robert de Saint-Saisy fusese un astfel de om, şi doar astfel s-a „explicat" imposibilitatea lui de a avea un urmaş pe căi naturale... Trebuie să recunoaştem că Martin Del Rio avea o imaginaţie fecundă şi că, printre rânduri, el încerca să dezvinovăţească vrăjitoarele de toate nenorocirile oamenilor. El clasifica temuta breaslă în „vrăjitoare declarate" şi „vrăjitoare nedeclarate" (valabil şi pentru bărbaţi). Cele (cei) din urmă erau cele (cei) mai periculoase (periculoşi) pentru oamenii de rând, căci nu se afla despre ele decât după moarte, când trupurile dispăreau din sicrie... Şi ne mai mirăm de unde au apărut poveştile moderne cu stafii şi vampiri!

PAUL IOAN

DROGUL, VIOLENŢA, HOŢIA

şi alte „sporturi extreme”

Şoricelul şi alcoolul. S-a observat că acele animăluţe adorabile, pe care omul le obligă să facă tot felul de năzbâtii, pentru a-şi distra stăpânii, pot fi (şi ele) împinse pe panta viciilor. Un şoricel pus să alerge la nesfârşit în roata suspendată va începe să-şi dorească puternic acest lucru, dar se pare că întreruperea activităţii fizice îi dezvoltă atracţia specială către alcool sau psihostimulente! Să nu ne lăsăm pradă stupefacţiei, căci există o explicaţie. Pentru aceasta, să ne gândim la spectacolul sportiv: aşa cum se vede pe stadion sau la televizor, totul emană frumuseţe, spirit de emulaţie, noblеţe ş.a.m.d. În spatele performanţelor (şi-al eşecurilor!) stă însă o cantitate de muncă uriaşă. Şi nu numai atât. Corpul competitorului este deprins cu toleranţa mereu sporită la efort intensiv, la durere, în vederea ideii-slogan despre depăşirea propriilor limite. Oamenii de ştiinţă cunosc însă că şi corpul se apără în felul lui, secretând molecule cu proprietăţi analgezice. Acestea se fixează la suprafaţa celulelor nervoase, acţionând în mod similar cu morfina şi cu drogurile opiacee. De aici, ideea că sportivul de performanţă este un toxicoman care se ignoră.

Efectul pervers al efortului. Nimeni nu contestă virtuţile educative ale sportului, dar aproape niciodată nu se relevă faptul că acesta poate reprezenta şi un factor de vulnerabilitate. A investi foarte mult într-o asemenea activitate fizică înseamnă a neglija alte domenii cotidiene, ceea ce provoacă anxietate şi stres, iar în caz de eşec, căderea e foarte dură. Aici, întâlnim un paradox aparent: foarte mulţi tineri, în special băieţi, practică un sport în mod regulat, ceea ce înseamnă, automat, o viaţă mai sănătoasă decât cea a non-sportivilor: mai puţin fumat, mai puţin alcool şi consum de substanţe ilicite, mănâncă şi dorm mai bine. Pe de altă parte, adepţii sportului intensiv sunt, în general, mari consumatori de alcool şi de droguri. Vorbind despre fete, ele sunt mai supuse riscurilor amintite, dacă practică sporturi de performanţă preponderent masculine. În schimb, este un avantaj în plus pentru tineri dacă fac parte dintr-un club.

> ◆ Ipoteză şocantă a cercetătorilor fenomenului sportiv: practicarea intensivă a unui sport favorizează apariţia deprinderilor vicioase! ◆ Drogurile, alcoolul, violenţa par a face casă bună (sic!) cu sportul ◆ Sportivii de performanţă şi... „modelul animal” ◆ A sfida moartea dă un sens existenţei.

Când „Superman” se accidentează... Cercetătorii cred că sportul în sine nu e nici bun, nici rău: trebuie înţeles în ce condiţii reprezintă un avantaj sau un risc. La adolescenţi, mediul sportiv care modelează identitatea nu e tocmai aproape de statutul exemplar. Violenţa a contaminat sporturile combative, ca şi pe cele „domestice” (roller, skate). Apoi, apare aşanumitul „efect repriza a treia”, în sporturi de echipă, ca fotbalul sau rugbyul. Este vorba despre un gen de alcoolism festiv, asociat unei sociabilităţi foarte... virile, care deschide calea dependenţei. Pe aceeaşi linie, performanţa nu dezvoltă doar un justificat respect de sine, ci şi hiperoptimism, sfidarea pericolelor, iluzia controlului total asupra propriului corp şi dorinţa neînfrânată de a accede mereu mai sus. Iar când corpul – totuşi – îşi arată limitele, este „biciuit” cu droguri sau cu alte substanţe, temporar hiperenergizante. E lesne de înţeles ce se întâmplă cu sportivii care se accidentează. Unii sar peste faza convalescenţei, forţându-şi organismul până la limitele de rezistenţă, iar alţii, imobilizaţi, au un sentiment de frustrare, şi sub presiuni ideologice de tipul „depăşeşte-ţi limitele”, „învinge-ţi frica”, „sfidează durerea”! Asemenea sechele se manifestă mai târziu şi în viaţa personală.

Faţă-n faţă cu moartea. Nu întâmplător, în ultimii ani au luat amploare cele mai bizare sporturi extreme; adică acele manifestări foarte dinamice, care-l pun pe om faţă-n faţă cu moartea. Dar cei care nu practică bungee-jumping, nu sar în apă de la înălţimi ameţitoare, nu fac cascadorii pe avioane aflate în zbor, nu se avântă pe pante înzăpezite lipiţi de o scândurică ş.a.m.d., se defulează în domenii mai lumeşti. O bună parte din marii sportivi se pare că suferă cumplit – fie chiar şi neconştientizat – imediat după retragerea din sportul competiţional. Iarăşi, alcoolul şi drogurile cunosc vârfuri de consum, în asemenea perioade, oarecum surprinzătoare fiind constatarea că fetele se situează pe primul loc, în domeniul toxicomaniei, cu preferinţe pentru heroină, cocaină, amfetamine şi ecstasy. Acum apar şi tulburările de somn, dar şi de comportament (violenţă, chiar hoţie), dependenţa strânsă de anumite medicamente, pierderea încrederii în sine etc. Este o perturbare serioasă a dialogului între personalitatea sportivului şi idealul acesteia, cultivat de-a lungul activităţii de performanţă. Soluţia este autodisciplinarea şi raportarea lucidă la realitatea complexă din jur. E greu? Pentru performeri, fără îndoială, nu e simplu. Totuşi, noi, ce privim cu pasiune spectacolele sportive de pe ecran sau de pe stadioane, mai putem avea totală încredere în străvechiul dicton, Mens sana in corpore sano”?

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Omul, obiect experimental

Va apărea

O nouă specie umană în secolul XXI ?

Numeroase specii de vieţuitoare sunt urmărite electronic de la distanţă în scopul declarat de a le salva existenţa şi de a încetini declinul evident al biodiversităţii. Acest fapt este extrem de util şi perfect compatibil cu etica legăturilor dintre om şi natură. Însă apar mereu teorii care aruncă existenţa umană în braţele derizoriului, încercându-se justificarea folosirii unor procedee similare în cazul unor aşa-zise noi specii de oameni.

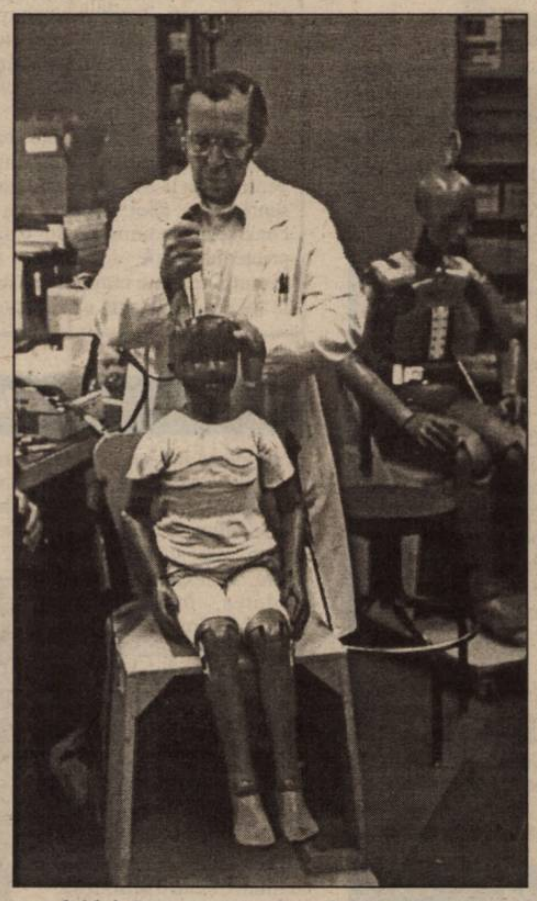

Superman sau rasa îmbunătăţită genetic

Organisme internaţionale specializate în telemetrie (de la sol sau din satelit) monitorizează deja specii pe cale de dispariţie. De exemplu, jaguarul şi maimuţa albă cu faţă roşie din America de Sud, marele rechin alb din zona Australiei şi Africii de Sud, varietăţile de broaşte ţestoase din Bahamas, Azore şi Galapagos şi, nu în ultimul rând, ultima mie de urşi panda uriaşi ai Chinei. Pentru toate aceste specii ameninţate (şi nu numai), s-au format şi bănci genetice şi/sau se încearcă, de mai mulţi ani, clonarea. Dar în cazul omului, la ce ar servi urmărirea de la distanţă?

Vieţuitoarelor nu li se pot aplica modificări genetice, asemenea plantelor, pentru creşterea rezistenţei lor la agresiunea factorilor de mediu, deci nu pot apărea, cu şanse de supravieţuire, noi specii. Aşa ceva se poate, spun unii specialişti în biologie moleculară, în cazul omului. Profesorul Lee Silver, de la Universitatea Princetown (SUA), este de părere că viitorul va aduce despărţirea rasei umane în două categorii: una superioară, numită GENRICH, având spectaculoase îmbunătăţiri genetice, şi una NATURALĂ, adică noi, oamenii de rând, care vom rămâne la stadiul actual al dezvoltării.

Prof. Lee Silver nu glumeşte. Ar fi suficient să amintim titlul cărţii sale, apărute la New York: „Remaking Eden” – Să refacem Raiul pe Pământ –, cu subtitlul „Dincolo de clonare, într-o nouă lume fericită”. Esenţa concepţiilor lui Silver este următoarea: actuala specie umană a suferit modificări genetice de-a lungul mai multor milioane de ani. Dar actualele schimbări ale mediului şi unele necesităţi (mai mult sau mai puţin strategice) impun selecţii severe ale ADN-ului. Fie rezistenţa la boli incurabile, fie capacitatea de a locui timp foarte îndelungat într-o navă sau staţie spaţială, fie chiar populare unei baze amenajate pe o planetă inospitalieră, toate acestea sunt argumente (în viziunea autorului cărţii) pentru crearea rasei GENRICH. Deja pe Internet, diverse grupuri de geneticieni tind să pregătească opinia publică în acest sens, punând publicului întrebări-capcană de genul: „Aţi accepta ca în embrionul viitorului dv. copil să implantăm o genă anticancer?”

În teoria lui Silver este vorba, la urma urmei, de ***un superman multiplicat prin clonare, ce ar trebui urmărit şi el de la distanţă, ca nu cumva să se întoarcă împotriva creatorului lui.*** Cum s-ar putea face acest control şi chiar dirijarea lui?

Creierul dublu şi fără vise

Ce-ar fi dacă, pe-lângă supermanul cu AND făcut la comandă, ar apărea şi oameni cu creier dublu, dar cu o zestre genetică normală? Dublarea imaginată de alte grupuri de viitorologi este de natură microelectronică. Implantul de cipuri specializate, în anumite zone ale creierului (a cărui „hartă” începe să fie din ce în ce mai bine cunoscută), ar conduce la realizarea *„rasei” de ultra-experţi*. Este vorba, evident, de domeniile de vârf, acelea care au aplicaţii civile şi militare.

Scopul creării omului-expert este dublu: sporirea inteligenţei creatoare şi – atenţie! – dispariţia oricărui factor emoţional. Asemenea deja cunoscutului *soldat universal*, „omul cu creier dublu” îşi pierde afectivitatea (considerată dăunătoare) şi devine super-inteligent în anumite sfere de activitate. Hormonii săi nu mai sunt controlaţi de creierul natural, ci de impulsurile micro-electrice ale cipului implantat, care modifică radical câmpul bio-electromagnetic cerebral. Această „rasă” în mod sigur nu va mai putea să viseze, Freud nu va mai exista... Sau poate că li se vor inocula vise la comandă.

Dincolo de problemele de macroetică pe care le ridică asemenea aberaţii ştiinţifice, ne întrebăm dacă nu cumva testele au şi început. Dacă o minoritate de comunităţi ştiinţifice are deja „curajul” să facă publice teorii despre „ajustări” ale rasei umane, atunci generaţiile următoare de adepţi ai acestor idei s-ar putea să le pună în practică.

PAUL IOAN

Anatomia secundei

A PATRA PUTERE

Cred că trebuie să repetăm, cât se poate de des, că în ciuda aparentului haos lumea este aşezată în forme solide şi guvernată, în cea mai mare parte a ei, de Puteri ale civilizaţiei democratice. Repet un recent „clasament” al acestor Puteri, făcut de respectata revistă „Le Monde diplomatique”: *legislativul* (adică parlamentele făcătoare de legi), *executivul* (adică guvernele – naţionale şi locale), *justiţia, ştiinţa şi tehnologiile, finanţele* şi a şasea – mass-media, „câinele de pază” al democraţiei (care, din păcate, în ultimii ani transcede clasamentul, lansându-se peste celelalte Puteri).

Poate că în aceste zile de război mondial straniu ar trebui să încercăm să prognozăm cum vor evolua aceste Puteri, în viitorul de după 11 septembrie 2001, posibilă piatră de hotar în mersul civilizaţiei noastre. Legislativul va globaliza accelerat, apreciez, căci legi universal acceptate – Drepturile Omului, de pildă – vor deveni rapid funcţionale în absolut toate ţările Pământului. Executivele statelor-naţiune se vor aşeza, diferenţiat, pe o scară clară: guvernele marilor Puteri – jandarmi (şi nu doar una singură, ca până acum, ci şi Rusia, Uniunea Europeană, China), ale statelor-naţiune de forţă mijlocie (după populaţie – gen India sau Brazilia – după bogăţie – Canada şi Australia –, după influenţa geopolitică şi economică – Olanda, Elveţia sau Norvegia, de pildă) şi guvernele celorlalte state-naţiune neimportante, un fel de Lumea a Treia mărită, care va respecta ordinea mondială impusă de cei mari. Justiţia va creşte în putere, legi comune umanităţii vor fi folosite tot mai des de judecători, finanţele – deci puterea economică – intră într-un oarecare regres, pentru o vreme, până când motoarele industriei militare vor da impuls economiei mondiale iar mass-media va fi staţionară ca forţă (doar debuşeul Internet-ului asigurând un plus de diversitate).

A patra Putere însă înaintează, discret, cu o uriaşă viteză, mânată de cea mai complexă maşinărie existentă în Univers: creierul uman. Geneticienii, de pildă, lucrează furibund, insensibili la agresiuni, războaie şi acte de terorism. Ei definitivează acum detaliile la harta genomului uman, recent „trasată”, poate unul dintre cele mai mari succese ale speciei Homo sapiens, după pasul pe Lună – şi se preocupă deja de descifrarea mecanismelor după care acţionează proteinele în molecula de ADN, adică de felul în care „ticăie”, de fapt, viaţa. Proteonomica – ştiinţa proteinelor, derivată din genetică, ştiinţa genelor şi a cromozomilor – va fi, cred eu, principalul domeniu de activitate al oamenilor de ştiinţă şi al inginerilor Homo faber, de-a lungul întregului secol XXI, produsele ei promiţând să îmbunătăţească profund viaţa locuitorilor Terrei. Industriile spaţiului cosmic ar fi cel de-al doilea „şantier” promiţător, capabil de salturi uriaşe. ISS – Staţia Spaţială Internaţională – pluteşte deasupra capetelor noastre şi se „autoconstruieşte”, cu fiecare zbor al navetelor spaţiale. Pe 8 septembrie, de pildă, o dată cu furnizarea unor noi piese ale mecano-ului celest, naveta americană „Atlantys” a adus pe ISS şi experimente biologice – deoarece, aflaţi, celulele de ficat, plămân, pancreas, rinichi, inimă umane se divid, cresc şi se dezvoltă rapid în lipsa gravitaţiei terestre, dând speranţe chirurgilor – care nu vor mai avea de alergat după organe pentru transplanturi ci pot astfel conta pe autogrefe, ţesuturi ale bolnavilor, prelevate acasă, pe scoarţa Pământului, şi crescute în viitor, pe ISS. Adaug, de altfel, că acest zbor al „Atlantys”-ului a fost penultimul către cochilia goală a ISS, căci foarte curând acest laborator spaţial va deveni permanent locuibil – un adevărat avanpost al civilizaţiei omului în spaţiul cosmic de deasupra capetelor noastre. Mai adaug pe lista ştiinţelor efervescente doar un singur domeniu, cel al fizicii, unde lucrările uimitoare în mecanica cuantică ale americanului David Deutsch duc implacabil la tulburătoarea concluzie a existenţei universurilor paralele – concept la fel de straniu, acum, pe cât era Teoria Relativităţii în zilele lui Eistein – şi sper că v-am convins că dincolo de ceea ce se vede, de violenţa şi sărăcia care par să ne înconjoare, de manevrele parcă mereu greşite ale politicienilor, militarilor şi diplomaţilor există o parte profundă a lumii, poate mai puţin vizibilă dar foarte puternică, aceea a intelectualilor care lucrează, în cultura şi ştiinţa terestră, direct pe lobul frontal al civilizaţiei omului, neîncetat îmbogăţindu-l.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

MONONUCLEOZA INFECŢIOASĂ

Din grupul virusului herpetic face parte şi virusul Epstein-Barr, „botezat" după numele descoperitorilor săi şi care declanşează la om mononucleoza infecţioasă. Conţinut în salivă precum şi în sângele persoanelor afectate, virusul Epstein-Barr se transmite mai ales prin contact de la gură la gură. Propagarea prin picături Pflüger este mai rară.

Dintr-o dată, cel care a „primit" virusul intră într-o stare de indispoziţie, acuză greţuri, face febră mare şi mai ales are dureri de cap. Mai mult, nodulii limfatici, la gât, subaxilar şi inghinal se tumefiază şi devin dureroşi. De asemenea, pe amigdale apare un depozit cenuşiu iar zona ficatului este dureroasă. Îmbolnăvirile atacă în majoritate tineri.

După o incubaţie de 18-21 de zile, deopotrivă băieţi şi fete trec prin simptomele enumerate mai sus. Febra poate persista chiar 2-3 săptămâni, cu curbe care descresc în timpul zilei.

Prezentarea la medic trebuie făcută în mare grabă, mai ales după ce mama constată că bolnavul are nodulii limfatici tumefiaţi, face febră şi trece prin stări de indispoziţie neexplicate.

Diagnosticul se va preciza pe teste de laborator. Mononucleoza infecţioasă este contagioasă şi transmiterea se face în principal prin salivă. În zilele cu febră, bolnavul va fi izolat la pat, i se vor administra medicamentele indicate de medic cu rol de a face să coboare febra ridicată. În plus, la masă i se vor servi preparate uşor de digerat, proaspete şi, dacă se poate, semilichide. Trebuind să fie menajat o vreme, bolnavul de mononucleoză infecţioasă va fi oprit să practice sporturi dure, cu mişcări bruşte ori cu lovituri, care îi pot afecta zona hepatică.

Poate că cel mai important mijloc de apărare împotriva mononucleozei infecţioase este într-un fel stabilitatea în alegerea persoanei cu care tinerii se sărută, fac dragoste. Şi aceasta, repet, pentru că virusul este conţinut şi sălăşluieşte cu deosebire în salivă.

Dr. VALERIU MANTA

Idei PENTRU FIECARE

Creatorii de modă oferă fiecărei femei idei pentru o ţinută deosebită, indiferent de ora şi locul unde este purtată. Şi, de vârstă. Pentru fetele foarte tinere, bluzonul este vedeta sezonului. Se poartă, în continuare, pantalonul, dar şi bluzele gen sahariene. Mantoul, cambrat, se poartă cu eşarfe din blană. Ţinutele de seară acceptă un melanj de stiluri, efectul fiind... strălucitor. Strălucirea poate fi datorată paietelor, bijuteriilor numeroase dar şi unui decolteu adânc, bine studiat...

Prieteni

Reflecţii psihologice

Psihologii au dedicat noţiunii de prietenie studii numeroase. Pornind de la diferenţele legate de felul cum privesc bărbaţii şi femeile prietenia au conturat unele concluzii interesante. Astfel, în vreme ce femeile prietene preferă să discute, bărbaţii prieteni vor să facă ceva împreună: să meargă „la o bere", la un meci de fotbal, la pescuit. De asemenea bărbaţii au nevoie de mai mult timp până să stabilească o relaţie de apropiere şi încredere, ei fiind mai comozi, dar şi mai circumspecţi. Trece mult timp până ce doi prieteni ajung să vorbească despre lucruri importante din viaţa lor, cum ar fi relaţia intimă. De obicei bărbaţii discută despre fleacuri: întâmplări de la serviciu, sport sau despre hobby-uri.

De foarte multe ori bărbaţii nu îşi arată sentimentele pe care le au pentru prietenul lor. Întâi, pentru că li se pare caraghios că au astfel de sentimente, apoi pentru că le este teamă să nu fie consideraţi homosexuali. Chiar dacă o relaţie de prietenie dintre doi bărbaţi poate rezista şi fără discuţii pe teme majore, onestitatea este şi pentru ei la fel de importantă ca şi pentru femei.

O strângere de mână...

În semn de salut, adesea întindem mâna persoanelor cunoscute întâlnite. Mulţi consideră că o strângere de mână puternică produce o impresie mai bună, cel care procedează astfel lăsând să se înţeleagă că este o persoană sigură pe sine, care ştie bine ceea ce vrea. Nu de mult cercetătorii de la Universitatea din Alabama au realizat un studiu cu acest subiect. Ei doreau să afle ce legătură poate fi între o strângere de mână şi tipul de personalitate a bărbatului sau femeii ce ne salută. La studiu au participat 112 studenţi, care au răspuns la câteva întrebări privind structura propriei personalităţi. Concluziile cercetătorilor au conturat faptul că femeile care au o strângere de mână puternică sunt active, deschise şi energice. La bărbaţi, în schimb, acelaşi lucru demonstrează timiditate şi nesiguranţă, în nici un caz, sinceritate şi integritate morală, cum se aprecia până acum.

Gastronomice

Pentru gospodinele grăbite, sugerăm câteva reţete rapide:

VIŢEL CU LEGUME

Sunt necesare: *2 cepe, 2-3 morcovi, 1 dovlecel mare, 100 g ciuperci, 500 g carne de viţel, 4 linguri ulei de floarea-soarelui, 150 ml supă, sare, piper, pătrunjel.*

Se spală legumele, se curăţă. Se taie ceapa fin, apoi dovleceii şi ciupercile în felii subţiri, iar morcovii, fâşii. Se spală carnea, se şterge, se taie bucăţele, apoi se prăjeşte şi se lasă deoparte. În restul de ulei se călesţe ceapa, apoi se pun morcovii, ciupercile şi dovleceii. Se adaugă supa şi se lasă să fiarbă acoperit. Când legumele sunt fierte se adaugă carnea şi se mai lasă 2-3 minute. Amestecând bine, se pun condimentele, smântâna şi, la sfârşit, pătrunjelul tocat mărunt.

CARTOFI GRATINAŢI

Sunt necesare: *700 g cartofi, 300 ml smântână, sare, piper, 1 ceapă, 500 g roşii, nucşoară măcinată, 400 g fasole verde, 2 căţei de usturoi, 2 ardei kapia, 2 linguri de ulei, 150 ml supă, 1 linguriţă oregano.*

Se încălzeşte cuptorul. Cartofii, curăţaţi, spălaţi şi tăiaţi felii se aşază într-o tavă unsă cu ulei. Se amestecă smântâna cu nucşoară, sare, piper şi se răstoarnă peste cartofi. Se lasă timp de o oră la cuptor. Între timp curăţaţi, spălaţi, tăiaţi şi fierbeţi fasolea timp de 20 de minute în apă cu sare. Curăţaţi ceapa şi usturoiul, apoi tocaţi-le. Curăţaţi ardeii de cotoare şi seminţe şi tăiaţi cubuleţe. Spălaţi roşiile şi tăiaţi-le mărunt. Căliţi ceapa în ulei, apoi adăugaţi usturoiul, ardeii, roşiile, supa şi oregano şi lăsaţi să fiarbă 10-15 minute. Scurgeţi fasolea şi adăugaţi-o peste roşii. Serviţi alături de cartofi gratinaţi.

PUI PICANT

Pulpe de pui (în funcţie de câte persoane aveţi la masă), sare, piper, boia de ardei iute, 125 ml suc dulce de ardei iute, 5 linguri ulei de susan, 1 lămâie, ardei iuţi roşii (pentru decorat platoul).

Se spală pulpele de pui, se şterg, apoi se freacă bine cu sare, piper, boia de ardei. Se pun într-un vas şi se ung cu sos de ardei. Se acoperă cu folie de aluminiu şi se lasă timp de o oră. Se încălzeşte uleiul de susan, se prăjesc pulpele 15-20 de minute, apoi se scot şi se aşază pe un platou. Se ornează cu felii de lămâie şi ardei iuţi.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

Virtuţile LĂPTIŞORULUI DE MATCĂ

Pielea trebuie protejată de influenţele dăunătoare ale mediului înconjurător, la care este expusă zilnic. Să îngrijim pielea în funcţie de cerinţele ei, aceasta înseamnă să conservăm înfăţişarea ei strălucitoare, întinsă. Pentru o îngrijire activă a frumuseţii cosmetica biologică vă pune la dispoziţie substanţe active apicole care vin în întâmpinarea pretenţiilor pielii, în modul cel mai desăvârşit.

Lăptişorul de matcă, produs de albinele tinere din nectar, polen şi secreţiile propriilor glande, este un concentrat biologic de substanţe active, de înaltă eficacitate.

Cercetări ştiinţifice internaţionale efectuate de către cercetători recunoscuţi, au demonstrat rezultate uimitoare. Lăptişorul de matcă creşte forţele de apărare faţă de infecţii. S-a dovedit excepţional în convalescenţă după o boală îndelungată, influenţează pozitiv vitalitatea şi capacitatea spirituală prin stimularea activităţii glandelor, stimulează formarea de globule roşii, scleroza arterelor este întârziată.

Lăptişorul de matcă are o influenţă externă favorabilă asupra pielii, influenţează divizarea celulelor şi înmulţirea lor reglează conţinutul de umiditate al pielii, înfrânge formarea ridurilor şi menţine pielea proaspătă şi elastică.

Lăptişorul de matcă prezintă următoarea compoziţie: lipide, hidraţi de carbon, compuşi proteici, fosfor, oligoelemente (Fe, Mn, Ni, Co, Au etc.), complexul de vitamine B, acid pemtotenic, acetilcolin, 22 de aminoacizi liberi, un acid gras care se pare că ar fi răspunzător de efectul bacteriostatic al lăptişorului de matcă.

Făcute periodic, tratamentele cu lăptişor de matcă au ca efect o echilibrare metabolică a pielii, adică tonus şi elasticitate normale, hidratare, hrănire, atenuarea şi chiar dispariţia ridurilor.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Visele, o altă lume?

Notam într-un articol precedent că întreaga vegetaţie reflectă în vis puterile adunate atât de la Soare, cât şi de la Pământ, în existenţa reală. Pădurea, însă, rămâne mai ales simbol al inconştientului. Pentru mistici, pădurea şi pustiul au fost mereu loc de rugăciune şi meditaţie, templu al liniştii şi inspiraţiei.

Pădurea virgină a inspirat un număr mare de poeţi, tainică şi înfricoşătoare, oferindu-le, celor aleşi, odihnă, pace şi serenitate. Pentru alţii, însă, înseamnă întunericul, e atracţie pentru orice fiinţă ce caută revelaţiile, dar se teme de ele. Cât despre fauna pădurii, animalele sălbatice, ele ne traduc instinctele noastre primitive, după cum afirmă Marie Coupal în dicţionarul ei de „simboluri onirice".

Dacă te afli în marginea unei păduri e timpul reculegerii, răgaz să-ţi faci bilanţul. În pădure e loc să-ţi cauţi adevărurile adânci, opţiunile, calea pe care să mergi.

Dacă în pădure zăreşti o poiană însorită, eşti în pragul unei noi stări sufleteşti.

Ceea ce îţi oferă pădurea privirilor, persoane sau animale, îşi arată care-ţi sunt prietenii şi care adversarii.

Incendiu în pădure înseamnă epuizare. Dimpotrivă, arbori uscaţi e semn de singurătate mare. Încearcă să te desprinzi de ceea ce nu mai are valoare şi să găseşti noi legături afective. Mai important este, însă, să vezi unde ajungi după ce vei reuşi să ieşi din pădure, pentru că aici e vorba de o soluţie, de o cale a existenţei...

CONSTANTINA CARANFIL

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 41
Valabil până pe data de: 1 NOIEMBRIE 2001

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Remedii naturale

AMIGDALITA

Amigdalita constă în inflamarea acută a amigdalelor. Boala se manifestă prin dureri în gât şi dificultăţi la înghiţire. De multe ori durerea iradiază până la nivelul urechii. Ulterior, apar şi alte simptome: febră, stare de toropeală, dureri de cap şi chiar vărsături. La examinare medicală, se observă amigdalele roşii şi, uneori, puncte de puroi la suprafaţa lor. În formele mai severe, amigdalita se asociază şi cu laringită. În general, amigdalita acută se tratează cu penicilină şi repaus la pat, dar ceaiurile de plante (folosite pentru gargară) ajută deopotrivă la grăbirea vindecării.

REŢETA NR.1
Planta care alină durerea din gât, calmează şi dezinfectează, este salvia. Peste o linguriţă de frunze de salvie se toarnă o cană de apă clocotită. Cu această infuzie călduţă se face gargară din două în două ore.

REŢETA NR.2
Este recomandată amigdalitei asociată cu laringită. Se folosesc seminţe de fenicul (5g), frunze de izmă bună (15g), flori de muşeţel (15 g), frunze de salvie (15 g). Plantele se amestecă în cantităţile indicate. Peste o linguriţă de amestec se toarnă o cană de apă clocotită şi se lasă să stea 5 minute. Cu infuzia călduţă se face gargară din două în două ore.

ANTRAX
şi bacteria teroristă

Până de curând, antraxul era un subiect neinteresant pentru marele public. Doar pentru unii cercetători această temă era la ordinea zilei, iar în practică, epidemiologii erau cei care vegheau ca bacteria care se dezvoltă la animale să nu treacă la om prin produsele alimentare sau derivatele de origine animală. Şi desigur, şi tratatele de boli infecţioase acordau spaţiul cuvenit bolii şi agentului patogen care o provoacă. Dar în planul percepţiei generale a populaţiei, nu antraxul era sperietoarea numărul 1 a acestui început de mileniu, ci virusul HIV şi, implicit, SIDA. Iată însă că lucrurile s-au schimbat şi ne interesează cât mai multe informaţii despre un inamic invizibil şi foarte de temut – antraxul.

◆Antraxul (cărbunele, cum se mai numeşte) este o boală infecţioasă acută, determinată de *Bacillus Anthracis* (bacilul cărbunelui), care afectează animalele, îndeosebi ierbivorele, de la care se poate transmite la om, în două forme principale de manifestare: cutanat (95% din cazuri, în majoritate vindecabile) şi intern (pulmonar, digestiv, meningean, cazuri în general soldate cu deces).

◆Denumirea de antrax provine din cuvântul grec *anthrakos*, care înseamnă cărbune şi se referă la culoarea neagră a leziunii care se formează pe piele când e vorba de antrax cu manifestare cutanată.

◆La animale, boala a fost remarcată de milenii. În secolele trecute, au apărut epidemii în mai toate ţările din lume, în special în unele regiuni al căror sol era intens contaminat cu spori (de exemplu, „câmpiile blestemate" din Franţa; istoria medicinii consemnează epidemia de la Maret – 1752 şi Chaussier – 1780).

◆Agentul cauzal al antraxului este prima bacterie pusă în evidenţă de Pollender (1849) şi apoi de Devaine (1863).

◆Bacilul cărbunos a fost izolat şi descris de Koch în 1876.

◆În 1880-1881, Pasteur a preparat un vaccin cu germeni atenuaţi, pe care l-a folosit cu succes la animalele expuse la antrax.

◆Bacillus Anthracis poate fi un ucigaş insidios şi foarte eficace. Sporii pot supravieţui câteva zeci de ani. Dacă sunt inhalaţi de om, pot provoca moartea în două-trei zile, fiind cu atât mai periculos cu cât simptomele pe care le declanşează sunt asemănătoare la început cu cele dintr-o banală răceală.

◆Antraxul este considerată una dintre cele mai redutabile arme biologice. Dar, pentru a atinge acest nivel de periculozitate, antraxul trebuie să fie... „armat", adică redus la nivelul de spori foarte fini , care pot fi inhalaţi profund în plămâni.

Întrebări şi răspunsuri

Cu ce seamănă antraxul? În forma sa cea mai de temut, forma aeriană inhalabilă, antraxul este invizibil şi inodor. Doar microscopul este în măsură să „vadă" sporii de antrax, mărindu-i sub lupa lui de 50 până la 100 de ori. Potrivit opiniei oamenilor de ştiinţă, antraxul poate fi conservat şi depozitat în mari cantităţi, sub formă de pudră, lichid sau pastă.

Omul îşi poate da seama că a inhalat spori de antrax? Nu.

Care este numărul de spori inhalaţi care pot duce la îmbolnăvire? În jur de 10000.

De unde provin sporii şi cât trăiesc? Bacteriile de antrax trăiesc, în stare latentă, în sângele anumitor animale. Sporii sunt extrem de rezistenţi, rămânând în organismul animal uneori pe parcursul întregii lor vieţi, apoi şi în părul, lâna sau pielea acestora (care, la prelucrare, pot infecta tăbăcarii sau muncitorii industriali care manipulează animale sau produsele acestora – de aceea, antraxul e considerat boală profesională). În pământ, sporii pot să trăiască şi 40 de ani; astfel se explică persistenţa contaminării unor păşuni din anumite regiuni, unde vitele se infectează regulat. În laboratorul Institutului de igienă din Gottingen s-au găsit spori viabili, care au dezvoltat colonii după aproape 70 de ani de conservare.

Cum se pot distruge sporii? Sporii rezistă la căldură uscată la 150 grade C, timp de 1/2-1 oră; sunt distruşi însă prin fierbere în 10 minute. Sterilizarea în autoclave, la 121 grade C, timp de 15 minute, este metoda cea mai sigură pentru distrugerea sporilor, folosită în industria alimentară, farmaceutică şi în spitale. Sporii sunt distruşi şi de soluţia de formol 10%, în timp de 15 minute.

Ce se întâmplă când sporii sunt inhalaţi de către o persoană? Sporii migrează în zona pulmonară, de unde sunt preluaţi de macrofage (celulele albe, importante pentru buna funcţionare a sistemului imunitar, dar în această situaţie afectate şi ele de prezenţa agentului patogen cu care interrelaţionează) şi transportaţi către ganglionii limfatici. În tot acest timp, pe lângă faptul că bacilii se multiplică, eliberează o toxină letală pentru organismul uman.

Cum se manifestă boala? În cazul infectării cu spori inhalaţi, totul începe ca un banal guturai sau ca o gripă: senzaţie de oboseală, durere de cap şi oculară, dureri musculare, febră, tuse, secreţie nazală. Dar aceste simptome, în general nu foarte alarmante, se transformă rapid într-o formă gravă de boală care seamănă cu o pneumonie severă, manifestată prin scăderea tensiunii arteriale, transpiraţie abundentă, tuse cu expectoraţie, hemoragii, accese de sufocare.

La cât timp poate surveni moartea? În cazurile intens contaminate, după trei zile de la apariţia simptomelor.

Cât timp poate trece de la inhalarea sporilor până la apariţia primelor semne de boală? Cel puţin zece zile, deşi pot trece şi 5-6 săptămâni.

Antraxul se poate trata? Da, cu antibiotice, dacă acestea sunt administrate înainte de apariţia primelor simptome, lucru aproape imposibil de realizat. În caz contrar, tratamentul este discutabil, lipsit de eficienţă mai ales în situaţia în care cantitatea de toxină eliberată de bacili în organism este deja importantă.

Există un vaccin? Singurul vaccin disponibil a fost produs în Statele Unite şi este folosit în ţara de origine, dar şi în unele ţări din Europa Occidentală, în special în armată şi alte grupe de populaţie cu risc major de contaminare cu bacilul cărbunos. Din nefericire, acest vaccin nu există în cantităţi suficiente pentru o vaccinare în masă a populaţiei, iar unii medici îi pun la îndoială capacitatea de protecţie 100% faţă de infecţie.

Boala se transmite de la om la om? Oamenii de ştiinţă apreciază că acest tip de contaminare este o excepţie, deci în general nu. În schimb, obiectele contaminate şi solul rămân infectate mult timp.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

CRIZELE HEMOROIDALE

GHEORGHE COSTACHE din Ocna Mureş. *Puteţi evita crizele hemoroidale doar înlăturând circumstanţele favorizante declanşării lor: 1. Tulburările de tranzit intestinal, fie că acestea constau în constipaţie cronică, fie în diaree. Aveţi grijă la tipul de laxative pe care le folosiţi, s-ar putea să fie iritante, chiar dacă „mult timp le-aţi suportat foarte bine". Acestea sunt incriminate din ce în ce mai mult de medici ca fiind la originea crizelor hemoroidale. 2. Episoade stresante, regim de viaţă şi alimentar dezordonat. 3. Un efort exagerat în practicarea unui „sport", cum ar fi mersul pe bicicletă. Se produce brusc un dezechilibru al sistemului circulator. 4. Consumul de alimente în exces şi greu digerabile sau cu efect constipant, abuzul de condimente, amestecul de băuturi alcoolice, abuzul de cafea. 5. Intoleranţa la medicamente antiinflamatorii sub formă de supozitoare. În cazul dv. s-ar putea ca în mod special laxativele pe care le folosiţi să vă producă mai multe necazuri decât credeţi, fiind foarte iritante.*

NEVRITA OPTICĂ

MATILDA G. din Piatra Neamţ. *Diagnosticul de nevrită optică defineşte inflamaţia nervului optic. Principalele simptome care anunţă apariţia bolii se instalează cu mare rapiditate: vederea se deteriorează în decurs de ore sau zile (cel mult 1-2 săptămâni); la adulţi afectarea este mai ales unilaterală, în timp ce la copii şi tineri bilaterală; globul ocular devine sensibil la cea mai mică atingere, bolnavul simte o durere orbitală profundă sau la nivelul sprâncenelor, în special când mişcă globii oculari; vederea colorată se reduce. Amânarea prezentării la medic pentru stabilirea măsurilor terapeutice poate duce la pierderea vederii într-un timp scurt. În general, când nevrita optică nu apare ca o consecinţă a altei boli (scleroza multiplă, tuberculoză, sifilis, intoxicaţie cu plumb etc.), tratamentul (medicamentos) permite ameliorarea acuităţii vizuale în cel mult 2-3 săptămâni, până la revenirea, în următoarele luni, către nivelul normal.*

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Mă iubeşte sau se joacă cu mine?

– „Vorbeşte despre mine numai lucruri frumoase" – ne scrie corespondenta noastră Cristina din Buşteni – spune că fără mine nu poate exista, că nu se poate obişnui cu ideea unei despărţiri definitive, dar nici nu poate trăi alături de mine pentru că se simte ca într-o cuşcă, se sufocă, nici el nu ştie prea bine ce vrea. Oare la originea acestor stări este o instabilitate emoţională sau modul în care l-au crescut şi educat părinţii? Nu ştiu ce să cred. El a vrut să divorţăm şi acum vrea să fie compătimit pentru asta? Mă iubeşte sau se joacă cu mine?

– Cristina, ceea ce se întâmplă cu fostul tău soţ nici mie nu-mi este foarte clar, pentru că nu-mi dai prea multe detalii despre cum a fost viaţa voastră înainte, când eraţi căsătoriţi. Ce fel de relaţie aveaţi, ce relaţie avea el cu părinţii lui, ce relaţie aveai tu cu părinţii lui. Putem încerca însă să presupunem nişte variante. Mie mi se pare că soţul tău nu te-a iubit ca pe o soţie, ci ca pe o mamă. S-ar putea ca mama lui să fi fost posesivă din fire, să-l fi ţinut strâns lângă ea şi să nu-l lase să se maturizeze suficient de mult pentru a putea să trăiască propria-i viaţă. Te-a găsit pe tine, care poate erai mai caldă, mai puţin sufocantă şi te-a „adoptat" ca mamă mai bună. Cu timpul, însă, el a mai evoluat, a mai crescut şi s-a mai maturizat. Acum ar avea nevoie să se desprindă de „fusta mamei", dar nu îndrăzneşte încă. „Se sufocă" lângă tine, adică lângă mama, dar nici departe nu poate sta, sau mai bine zis se sperie la gândul că nu-şi va mai vedea „mama" niciodată, că va fi rupt definitiv de ea. Sunt sentimente firesti. El a ales să plece, să-şi facă o viaţă a lui, dar se sperie la gândul că tu vei fi a altuia, vei avea un alt „copil", în accepţiunea lui, şi pe el nu o să-l mai iubeşti, nu va putea să mai vină la tine dacă totul nu merge aşa cum vrea el. Acum, dacă ceea ce am scris mai sus este adevărat, ce ai putea tu să faci? Tu, evident, nu ai nici o vină pentru fantasmele lui. Sau, mai bine zis, nu eşti responsabilă pentru ele, deşi, probabil, ai intrat şi tu în jocul lui, fără să îţi dai seama. Ai mai multe alternative. Fie să-i propui să deveniţi prieteni, în aşa fel încât el să se poată întoarce la „mama" când vrea să plângă pe umărul cuiva. Fie să încerci să reluaţi relaţia de la zero, astfel încât el să te poată privi de data asta ca pe o soţie, nu ca pe o mamă. Să-ţi faci din nou curte, să te câştige din nou, să-l cucereşti din nou şi tu pe el, să-l faci să te vadă într-o nouă lumină.

Nu ştiu dacă va merge una din cele două variante. Depinde foarte mult ce simţiţi fiecare dintre voi, în primul rând ce îţi doreşti tu de la relaţia voastră pe viitor, ce crezi că poţi suporta mai departe. Pe urmă, trebuie să vezi şi el ce ar putea să facă, de ce ar fi tentat. Ar trebui să discuţi deschis cu el despre ceea ce s-a întâmplat între voi, cu toate cărţile pe faţă, şi să vedeţi ce puteţi face în continuare. În situaţia voastră aveţi nevoie de foarte multă sinceritate unul cu celălalt şi cu voi înşivă. Încearcă, nu ai nimic de pierdut!

MIHAELA DOROBANŢU

NU ABUZAŢI
de antibiotice!

Anotimpul rinofaringitelor este în toi şi, conform statisticilor din ultimii ani, şi consumul de antibiotice creşte. Recurgând la automedicaţie, multe persoane consideră că medicamentele cele mai potrivite în cazul rinofaringitelor sunt Ampicilina, Tetraciclina sau cine ştie ce alt antibiotic de ultimă generaţie. Dar, după cum afirmă medicii şi după cum evidenţiază tot statisticile medicale, majoritatea rinofaringitelor sunt de origine virală, iar antibioticele nu au efect asupra virusilor care le produc. De obicei, antibioticele sunt recomandate chiar de către unii medici de teamă ca pacienţii cu rinofaringită să nu facă alte complicaţii. Dar numai ei sunt în măsură să aprecieze când e nevoie de administrarea antibioticelor şi când nu. Uneori cedează la insistenţele pacienţilor care „au încredere doar în antibiotice", când li se recomandă un tratament „pentru răceală". Riscurile abuzului de antibiotice pe parcursul sezoanelor reci (toamnă-iarnă-primăvară) nu sunt însă de neglijat. Reacţiile alergice (în special în cazul copiilor, bătrânilor şi gravidelor) şi, la fel de grav, dobândirea rezistenţei la antibiotice sunt pericole reale care, în situaţii grave de sănătate, îşi spun cuvântul.

Nr. 43 (2294) d

Arta de a trăi

în lumea necuvântătoarelor

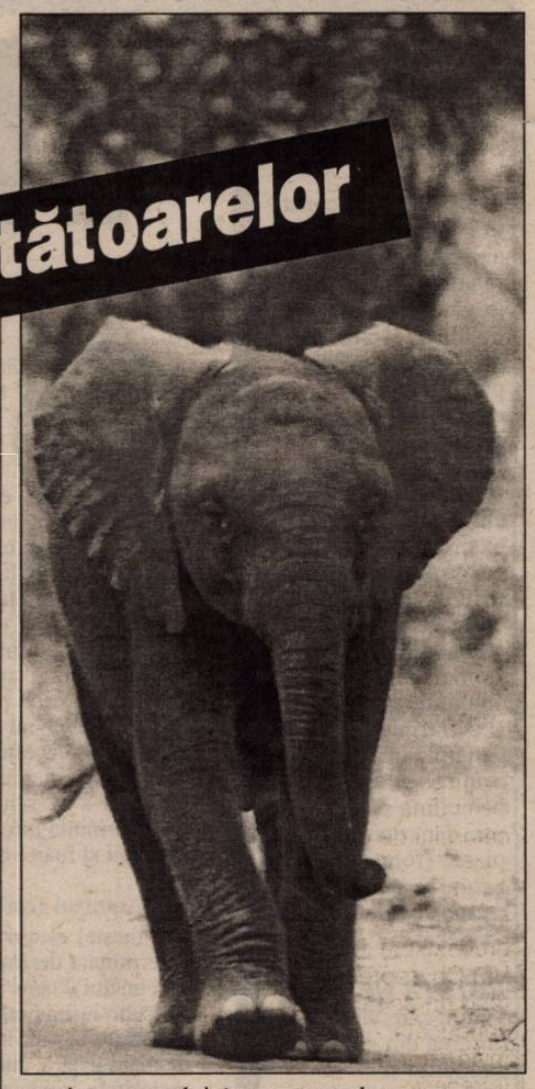

Memorie şi inteligenţă

De la o simplă meduză şi până la om, suportul memoriei se naşte o dată cu neuronii. Fie că aceştia se organizează sau nu într-un sistem nervos central (în funcţie de treapta de evoluţie pe care se află specia), toate vieţuitoarele pot învăţa, pot deveni ucenicii mediului în care sunt obligate să supravieţuiască. Chiar şi o anemonă de mare, cu o reţea difuză şi succintă de neuroni, reacţionează din ce în ce mai puţin dacă un stimul exterior se dovedeşte a fi unul inofensiv. Puiul de găină, după evadarea din ou, ciuguleşte orice seamănă cu o grăunţă şi treptat începe să facă deosebirea între ce-i este de folos şi ce nu. Sunt acestea dovezi de inteligenţă?

Răspunsul constă în folosirea unui sinonim al inteligenţei necuvântătoarelor, şi anume ***fluiditatea adaptativă.*** *Adică legăturile dintre neuroni – sinapsele – oricât de simple ar fi ele, sunt elastice, iar modificările lor diversifică legăturile dintre centrii memoriei, în funcţie de împrejurări (stimuli). Când o anumită excitaţie impusă de mediu dispare, cu timpul dispare şi noua legătură interneuronală, iar elementul respectiv de memorie dispare şi el. Aici intervine distincţia esenţială a depozitului de amintiri – memoria – a tuturor vieţuitoarelor:* ***memoria speciei*** *şi* ***memoria individului.*** *De exemplu, gasteropodul (melcul) de mare primitiv numit „pălăria chinezească" (Patella rustica) stă toată viaţa lipit de aceeaşi piatră de pe fundul mării, unde revine după escapadele în timpul cărora se hrăneşte. Dacă i se „fură" gazda, intră într-o buimăceală totală şi devine o pradă uşoară. Memoria individului s-a dereglat, dar nu şi cea a speciei, pentru că după o perioadă de rătăcire, mai lungă sau mai scurtă, se lipeşte de altă piatră, dacă supravieţuieşte. Mai puţin ştiinţific vorbind, cel ce s-a adaptat „agresiunii" poate fi numit inteligent, deşi nu posedă decât un ganglion cerebral minuscul... Iar faptul că folosim, în diverse ocazii, termenul impropriu de inteligenţă dovedeşte cât de puţin cunoaştem, deocamdată, lumea necuvântătoarelor.*

Ferocitate înnăscută

În lagunele Insulei Marshall (Oceanul Pacific) trăieşte una din cele mai agresive specii de *rechini*, şi anume rechinul gri sau rechinul-lup. Acesta trăieşte în haite de câte 10-12 indivizi şi exemplarul cel mai impunător (care poate atinge lungimea de 2,5 metri) devine lider. Se ştie, toţi rechinii sunt ucigaşi de meserie, dar această varietate are o particularitate uimitoare. Atunci când nu există nici o pradă, o anume perioadă de timp, conducătorul începe, totuşi, să execute mişcările specifice unui atac. Înotătoarele se orientează într-un anume mod, botul se ridică şi rechinul-lup se repede spre o ţintă imaginară. Aceste inutile mişcări spasmodice sunt imediat imitate de membrii trupei, care încep şi ei să atace himere! Pare un fel de exerciţiu al unui atac veritabil, dar în felul acesta se produce un consum gratuit de energie şi implicit o creştere a poftei de mâncare... Pare un comportament nefiresc şi până-n prezent nu există o explicaţie plauzibilă. Poate că rechinul-lup matur este dotat cu o furie permanentizată, menită să demonstreze exemplarelor tinere cum să atace orice le iese în cale.

Ucenicie prin balet

Albinele lucrătoare posedă o memorie topografică („schiţa" tuturor traseelor favorabile spre zone cu flori bogate în nectar) şi o aşa-numită busolă solară (pentru găsirea drumului cel mai scurt spre ţintă). Simţului olfactiv floral i se adaugă şi mirosul coloniei proprii, pentru a depista existenţa intruşilor dintr-o altă colonie. Dacă acest lucru se întâmplă, se declanşează lupte aprige pentru apărarea teritoriului. Dar cum îşi însuşesc tinerele albine toate aceste învăţături vitale?

În interiorul stupului, fiecare adultă are opt ucenice. Acestea o înconjoară şi urmăresc un fel de balet al profesoarei, constând în vibraţii diferite ale aripilor şi mişcări bine coordonate ale corpului. Fiecare element de coregrafie corespunde unui detaliu din activitatea de culegere a nectarului. Este o formă de completare a memoriei speciei cu memoria individului care are deja o experienţă, dobândită şi ea de la înaintaşi. Dacă nu ar avea un învăţător, tinerele albine ar şti ce să facă, dar s-ar expune primejdiilor şi ar dobândi memoria individuală prin dramatice experienţe personale. Or, instinctul de conservare impune această dădăcire prin dans, pentru ca recolta stupului să fie cât mai mare.

Trubadurul hipnotizator

Există peste douăzeci de varietăţi de *crotal* – şarpele cu clopoţei –, toţi extrem de veninoşi (fac parte din familia viperidelor). Una din cele mai interesante caracteristici comportamentale este emiterea a două tipuri de sunete, atunci când individul vrea să atace. Un zgomot îl fac multiplii clopoţei din vârful cozii, iar celălalt este şuieratul foarte puternic, emis cu gura larg deschisă. De ce are nevoie crotalul de acest duet? Atunci când se simte în primejdie, îşi pune în mişcare numai clopoţeii, pentru avertizare. Aparent, atunci când el este prădătorul, preferă să-şi asurzească potenţiala victimă, s-o sperie şi s-o facă să-şi găsească scăparea prin fugă... Dar ar fi absurd dacă lucrurile s-ar petrece aşa. Practic, cele două zgomote puternice încremenesc rozătoarele sau şopârlele. Natura nu l-a înzestrat întâmplător cu această mini-orchestră. Stridenţa melodiei bifonice are un efect paralizant asupra sistemului nervos al prăzii, care pare hipnotizată. Deşi se deplasează suficient de repede, crotalul îşi menajează astfel energia şi implicit temperatura corpului – pe care şi-o ajustează stând la soare.

Triumful demnităţii

Există sau nu o memorie ancestrală (a speciei) la *elefanţi?* Se retrag aceştia, atunci când simt apropierea morţii, în locuri secrete, mereu aceleaşi, pentru a-şi da duhul? Cu alte cuvinte, există cimitirele elefanţilor? Acest comportament al indivizilor care au atins vârsta de 55-60 de ani şi care, nemaiputându-se apropia de nici o femeiă şi hrănindu-se din ce în ce mai greu, părăsesc turma cu „demnitate" şi agonizează în locuri ştiute numai de ei pare să fie o legendă. Au fost găsite aglomerări de schelete, dar fără preţioşii colţi, ceea ce dovedeşte că s-a produs un masacru pentru comercializarea fildeşului. Însă în culisele oricărei legende stă un adevăr.

Înaintând în vârstă, colţii se deteriorează şi produc dureri insuportabile. Leacul instinctiv este noroiul. Individul caută zonele mlăştinoase, se afundă în ele şi devine prizonierul lor. Acolo moare, nemaiputând să-şi mişte trupul de 4-5 tone. Şi nimeni, nici cei mai înrăiţi braconieri, nu se apucă să asaneze mlaştini în căutarea fildeşilor. Aceasta-i explicaţia ştiinţifică, ipotetică. Singurele depozite certe de această natură sunt cele ale mamuţilor, conservate în gheţurile siberiene. Şi totuşi, de ce este atât de răspândită sintagma „memorie de elefant"?

Cântecul supravieţuirii

Pitulicea cu cap negru are unul din cele mai melodioase triluri, specifice speciei. De unde le ştiu? Ornitologii au observat că în primele săptămâni bărbăţuşii se ocupă cu lecţiile de muzică dedicate puilor, în timp ce femelele caută hrană. Când au împlinit şase săptămâni, odraslele pot imita destul de bine cântul părinţilor. Dar nu se avântă departe de cuib, căci aud şi melodii

străine. Trebuie să treacă mai multe luni până să le memoreze şi pe acestea, ca fiind ale potenţialilor inamici. Dar ei sunt incapabili să le reproducă. De ce? Fiecare pasăre cântătoare are un circuit neuronal preprogramat pentru a memora şi reproduce numai partitura speciei. Dar dacă nu ar auzi niciodată trilurile tatălui, trăind singuratici în captivitate, ce fel de sunete ar emite?

Nu există un răspuns cert. Melodia e dictată şi de geometria corzilor vocale. Dacă ar auzi numai croncănitul ciorii, l-ar putea imita? Bineînţeles că nu. Specialiştii presupun că puii ar deveni nişte adulţi cu vocalize neclare, ambigue, iar dacă sunt lăsaţi în sălbăticie ar fi o pradă uşoară. Ar putea învăţa singuri să zboare (memoria speciei), dar trilul specific (prin transferul memoriei individului matur) nu ar exista.

Meteorologul care nu greşeşte

În interiorul grotelor unde se odihnesc, stând atârnaţi ca nişte felinare stinse, *liliecii* aşteaptă prilejul cel mai favorabil pentru a ieşi afară, la vânătoare de insecte. Dar prin specificul lor, grotele şi peşterile au temperatura şi umiditatea constante, iar curenţii de aer sunt foarte slabi, aproape inexistenţi. De unde ştiu aceste inaspectuoase mamifere că a sosit clipa să iasă la atac?

Oricât de izolate ar fi galeriile respective, o dată ce presiunea atmosferică se modifică, se modifică şi umiditatea. Când presiunea aerului în zonă scade, creşte umezeala; şi numărul de insecte creşte. Acest fenomen – observat în regiunea grotelor marine de pe costa de vest a SUA – este perfect receptat de lilieci, datorită unei glande situate în urechea mijlocie. Ca şi multe specii de păsări, liliecii încep să se agite când presiunea din exteriorul adăpostului este mai mică decât în interior. Ei parcă ştiu exact când se strică vremea în largul oceanului, la câteva zeci de kilometri, şi ştiu ce influenţă are acest fapt în zona litoralului. În acest caz, acţionează numai memoria speciei.

Noaptea e un sfetnic bun

Una din speciile de vieţuitoare nocturne din Madagascar o reprezintă *lemurienii* (prosimieni, subordin al maimuţelor primate). Caracteristica principală a acestor ciudate mamifere este adaptarea la viaţa de noapte, prin morfologia specială a ochilor. Retina este foarte mare şi este reflectivă (are capacitatea de a reflecta cea mai slabă sursă de lumină). Dar, în aceleaşi păduri, există şi lemurieni diurni. De ce s-a făcut, în decursul evoluţiei speciilor, această separare?

Agilitatea şi agresivitatea sunt însuşirile varietăţilor diurne. Datorită calităţilor lor atletice, lemurienii care se hrănesc ziua câştigă competiţia cu cei mai puţin abili. Concurenţa e foarte mare, mai ales pentru delicatesa numită mangrove. În consecinţă, lemurienii nocturni dormitează ziua în adăposturi bine ferite, iar noaptea, când agitaţia se potoleşte, pornesc în căutarea hranei. O altă formă de adaptare este posibilitatea acestor maimuţe inferioare de a se mulţumi cu apa acumulată de frunze. Fiind mai vulnerabile decât alte vietăţi atunci când se află pe sol, varietăţile nocturne ştiu că în ultima parte a nopţii frunzele se umezesc. Ele duc aproape exclusiv o viaţă arboricolă, facilitată şi de o coadă care acţionează practic precum a cincea mână, dar şi ca o cârmă pentru zborurile impresionante pe care le fac între arbori. De exemplu, lemurianul *maki* are un corp de numai 6 centimetri lungime şi o coadă de 13 centimetri – greutatea totală fiind de 30 de grame pentru un adult.

Pagina realizată de PAUL IOAN

Știați că...

■ ...heliconul este un instrument muzical de suflat

asemănător tubei? Este folosit în fanfarele militare.

■ ...filodendronul, cultivat la noi ca plantă decorativă face parte din familia araceelor? Este originar din America Tropicală.

■ ...„auriga" era numele conducătorului de car în circurile antice romane? Același nume a fost dat și unei statui grecești din secolul VI î.Ch. reprezentând un astfel de conducător, ieșit învingător într-o întrecere.

■ ...cabotierul este o navă comercială de mic tonaj? Are o zonă de navigație limitată, de-a lungul coastei.

■ ...auramina este un colorant de culoare galbenă? Este folosit pentru hârtie, lână, bumbac, mătase.

■ ...hoitarul este un vultur mic, de culoare alb-galbenă, care se hrănește în special cu hoituri? În țara noastră este întâlnit în sud ca oaspete de vară.

■ ...creatorul școlii românești de neurochirurgie a fost medicul Dumitru

Bagdasar (1893-1946)? În 1948 a fost numit post-mortem membru de onoare al Academiei.

■ ...cantalupul este o varietate de pepene galben dulce și puternic aromat, având coaja galbenă sau galben-verzuie, netedă sau cu asperități? Este originar din Asia Mică și din Afganistan. *(I.S.)*

Știați că...

Splendorile naturii

PEȘTERA POLOVRAGI

Situată la nord de comuna cu același nume, săpată în versantul stâng al Cheilor Oltețului, la o altitudine de 670 m, *Peștera Polovragi* a fost vizitată de-a lungul evului mediu și locuită temporar de pustnici. Însemnări cu caracter științific au fost făcute de Emil Racoviță și R. Jeannel (1929) iar I. Ilie a realizat traversarea peșterii din aval în amonte și publică un articol în 1961, când aceasta era cunoscută pe o lungime de circa 3 km. În 1974, Cercul speologic „Focul Viu" începe explorarea sistematică a rețelei de la Polovragi, și prin descoperirea de noi galerii, peștera atinge lungimea de 9300 m. Este a cincea peșteră din țară ca mărime. Formată din galerii dezvoltate relativ liniar, paralel cu versantul, din culoare și hornuri de legătură între aceste galerii, *Peștera Polovragi* este o cavitate foarte complexă. Apele Oltețului au dizolvat un sistem de fracturi orientate aproape nord-sud, la nivelul unei terase aflate cu circa 20 m mai sus de talvegul actual. Rămășițe ale acestei terase s-au conservat bine în peșteră dar și în chei, sub forma unor nișe de dizolvare, umplute cu aluviuni.

Sectorul clasic al peșterii

Aici se poate intra prin portalul amenajat cu scări de beton. Sectorul clasic al peșterii ne conduce într-o primă porțiune mai spațioasă, fără ornamentații calcitice, cu podeaua acoperită de argilă, pietriș și guano. De aici, spre dreapta se află o scurtă ramificație, numită *Culoarul Liliecilor*. La capătul sălii putem admira, pe scurgerile de mondmilch de pe pereți, vermiculații de argilă („piei de leopard"). Podoabele sunt sub formă de scurgeri parietale, stalagmite și gururi masive. În peretele din dreapta se desprind, una după alta, intrările scunde a două galerii. Prima ne conduce, cu greutate, *la Sala Lacului* – o încăpere spațioasă, unde scafandrii speologi au coborât într-o fântână subterană, la o adâncime de 12 m. Înaintăm prin Sala Lacului, trecând peste gururi tocite, privind pereții de calcar, zbârciți de coroziune și cotropiți de iscăliturile celor care au vrut să-și marcheze eternitatea prin dâre săpate în albul imaculat. Numai că natura mai înțeleaptă decât omul încearcă să acopere, sub vălul purității minerale, numele condamnate dinainte la uitare. Galeria continuă. Un scurt urcuș ne permite să vedem *Culoarul Stâlpului* unde admirăm un grup de stalactite, stalacmite și coloane ce se oglindesc în apa unui gur.

Ieșim din *Peștera Polovragi* și avem senzația că o călătorie într-un trecut foarte îndepărtat a luat sfârșit. Pereții afumați de făcliile călugărilor și torțele dacilor stau mărturie în fața istoriei.

IOANA PROCA-FLORIA

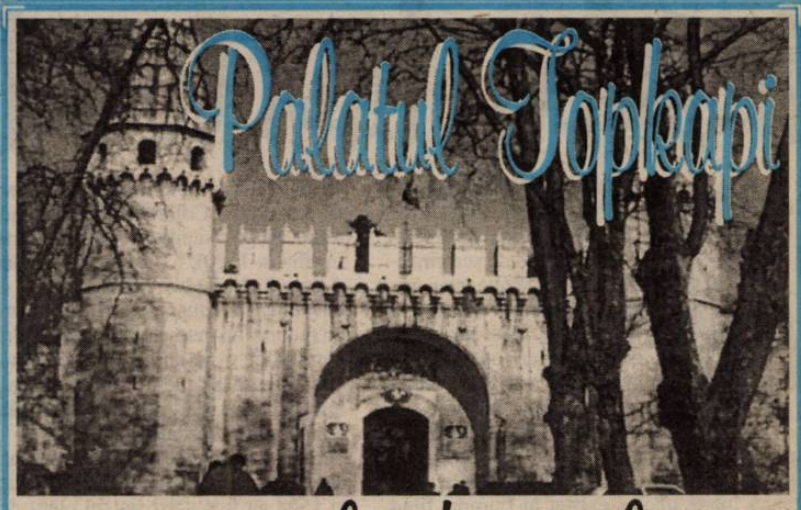

patru secole de strălucire

Vizitând Istanbulul, contemplând apele albastre ale Bosforului, admirând colinele acoperite de urmele lăsate de greci, de romani și de bizantini dar și de puternicul Imperiu Otoman, simți că trăiești nu numai între trecut și prezent ci și între două lumi, de pe două continente.

Poate că nicăieri nu se simte mai bine acea amprentă specific orientală ca în palatul Topkapi care, timp de patru secole, de la 1453 la 1839, a fost principala reședință a sultanilor. În tot acest timp suveranii au înfrumusețat palatul, au construit tot felul de aripi și anexe, au creat o bibliotecă, un hammam, o moschee, l-au făcut din ce în ce mai mare, mai impunător, l-au decorat cu minuțiozitate. Din 36 de sultani ai dinastiei otomane, 30 au locuit la Topkapi, ceilalți preferând alte palate.

Datorită faptului că fiecare sultan a construit altfel, aducându-și propria contribuție în ridicarea sau decorarea curților și pavilioanelor, ansamblul pare ușor eteroclit, dar nu lipsit de frumusețe, trecerea dintr-o curte în alta încărcându-te cu amintirile unei istorii glorioase. Dacă prima curte, cea a ienicerilor, impresionează prin porțile monumentale și prin faptul că în fundul ei s-a păstrat un sanctuar creștin construit în 386 – Sfânta Irina – singura biserică netransformată în moschee, cea de a doua curte, cea rezervată ceremoniilor te introduce mai mult în istoria țării.

În pavilioanele sale era sediul Marelui Divan, locul în care ienicerii își primeau lefurile și se hotăra politica imperiului. Înconjurate de platani și chiparoși, pavilioanele acestei curți aveau la stânga haremul și la dreapta bucătăriile. Haremul, restaurat în zilele noastre, era locul unde regina mamă – sultana validé – deținea întreaga putere. Construcția se compune din peste 100 de camere și era locuită de un număr de femei care putea atinge câteva sute. Primele apartamente au fost construite de Sinan, arhitectul preferat al lui Soliman Magnificul, dar toate decorațiile actuale datează din secolul al XVIII-lea. La intrare, în partea stângă, erau camerele eunucilor, apoi școala principilor și în sfârșit camerele cadânelor – soții legitime – separate de camerele pentru odalisce care erau numai favorite.

Tot aici se află sala unde femeile erau prezentate sultanului care urma să-și aleagă partenera pentru noaptea respectivă. Femeile apăreau de multe ori dansând, în vreme ce o orchestră cânta cu spatele la ele, bărbații neavând voie să-și întoarcă în vreun fel capetele. Aici era și camera în care sultanul se retrăgea cu aleasa lui; totul era decorat cu lemn aurit și faianță, iar aerul împrospătat de apa havuzurilor.

Bucătăria era imensă, loc în care munceau 1000 de persoane care pregăteau zilnic mâncare pentru 5000 și, uneori, la ospețe, chiar pentru 15000 de oameni. Curtea a treia era accesibilă numai sultanului și apropiaților săi, care în timpul sărbătorilor, se adunau în jurul faimosului tron Ismail, ridicat de Selim I.

Sălile de audiență, biblioteca lui Ahmet al III-lea, vechiul hammam, totul etalează ornamente bogate, aur, marmură, mătase. Tezaurul este de o bogăție fără seamăn. Aurul și pietrele prețioase te transportă parcă în atmosfera celor „1001 de nopți". Este aici o avalanșă de bijuterii, armuri, mobile încrustate, portrete și miniaturi.

Ultima curte, cea „a lalelelor" încheie fericit această lume de basm în care de pe o terasă înaltă poți privi Asia, Bosforul si Marea Marmara.

IRINA STOICA

Lumini și umbre în București de odinioară

Strada Lipscani

Fiecare mare oraș „care se respectă" are strada lui comercială, strada lui cu teatre, cea cu librării, cea cu restaurante... Bucureștii au strada Lipscani.

– Domnule ADRIAN MAJURU, cum a început istoria acestui adevărat punct de referință al Bucureștiului, și cel de ieri, și cel de azi?

– Artera Lipscani este de fapt prima mare arteră comercială care apare în București și este menționată pentru prima oară de un francez, Pierrre Lescalopierre, în 1574. Mai bine de un sfert de mileniu ea s-a numit *Ulița cea Mare*, sau *Ulița dinspre Curtea Domnească*. Numele de Lipscani se va contura ulterior, în cursul veacului al XVIII-lea, când pe această arteră vor cumpăra magazine și locuri de casă mulți negustori care mergeau la Târgul de la Leipzig. Numele de Lipscani vroia tocmai să sublinieze că aici se puteau găsi mărfuri aduse din marele oraș german.

– Configurația ei era diferită mult de cea de astăzi? Dar negustorii erau doar cei legați de Germania și de orașul Leipzig – Lipsca, cum se spunea atunci la noi?

– Ulița cea Mare avea în linii mari același traseu ca astăzi și până la finele secolului XVIII mărginea partea de nord a Curții Domnești. Pe Lipscani, pentru prima oară, negustorii și comercianții aparțineau unor diferite etnii. Erau la început magazine cu produse venite din Orient, apoi cafenele turcești, depozite de mărfuri en gros, anticariate, plăcintării, hanuri cu cârciumi deschise non stop... Locul acestora va fi luat după 1830 de magazinele moderne, după model francez sau englez. Au fost multe magazine de modă, cu modiști veniți din Franța, Germania sau Anglia. Au apărut primele hoteluri comerciale, apoi locul hanurilor a fost luat de localuri moderne care adăposteau și hoteluri. Apar primele bănci ale magnaților armeni sau greci, apoi evrei. Într-un cuvânt – o stradă europeană foarte vizitată.

– Cum se circula pe aici?

– Pe vremuri, această arteră era întretăiată de tramvaiul cu cai care venea dinspre Smârdan și mergea spre Calea Victoriei – ultima linie de tramvai cu cai care a supraviețuit. O serie de vechi Hanuri s-au modernizat – hanul Gabroveni, ridicat de bulgarii din Gabrovo, hanul Șerban Vodă, Hanul cu Tei. O clădire interesantă și care frapează se află vizavi de Banca Națională: cea care adăpostea, în veacul XIX, Conservatorul de Muzică. În perioada interbelică a existat un proiect, acceptat de primarul Dobrescu, în urma căruia strada Lipscani urma să fie acoperită cu un plafon de sticlă și transformată într-o arteră exclusiv comercială și de birouri. Se avea astfel în vedere protejarea clădirilor vechi, valoroase. Proiectul nu a fost pus în aplicare din cauza lipsei resurselor financiare.

Strada Lipscani de astăzi păstrează doar o fărâmă din atmosfera elitistă a vremurilor de odinioară și aceasta numai prin imaginea clădirilor vechi...

MIHAELA DOROBANȚU

Viitorul aparține spațiului

„O nouă eră pentru explorarea MINI-ASTRELOR"

Aceasta este denumirea seminarului științific, primul cu această tematică, găzduit de al 52-lea Congres Internațional de astronautică (Toulouse, 1-5 oct.a.c.) și dedicat prezentărilor de rezultate sau de intenții asupra programelor de explorare a așa numiților mini-aștri din Sistemul nostru Solar: asteroizi, comete, planetoide etc.

Printre aceste programe se numără: NEAR, Deep Space-l, Stardust, Contour, Muses-C, Deep Impact, ROSETTA etc.; aceste programe se vor finaliza, în majoritate, în mileniul III.

Pornind de la succesele repurtate de astronautica contemporană cu sondele automate GIOTTO, care au fotografiat cometa Halley din imediata ei apropiere, precum și NEAR, care, anul trecut, a aterizat lin pe asteroidul EROS, specialiștii Agenției Spațiale Europene ESA au inițiat programul complex ROSETTA, ale cărui obiective științifice le-am prezentat în numărul 38 al revistei, la aceeași rubrică. În imaginea alăturată, specialiștii germani, primi-contractanți ai programului Rosetta, își imaginează cum va fi poziționat pe „solul" înghețat al nucleului cometei WIRTANEN, modulul de aterizare al sondei automate ROSETTA, în timp ce modulul orbital va evolua pe o traiectorie apropiată de drumul cometei, servind ca releu pentru datele transmise de modulul aterizat. Pentru testele pregătitoare pentru lansarea ROSETTE-ei din ianuarie 2003, firma britanică STL din Surrey a livrat deja Centrului german de cercetări aerospațiale DLR, două sisteme rotative destinate stabilizării inerțiale a modulului de aterizare pe suprafața nucleului cometei; eficiența va fi verificată în luna noiembrie 2011, când va avea loc randez-vous-ul stație-cometă! (Despre programul Deep Impact, sub titlul „Atac asupra cometei" Tempel, revista noastră și-a informat cititorii încă din nr. 36/6 sept. a.c.). Informații despre ROSETTA: denis.moura@cnes.fr

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

DEZLĂNȚUIREA CONCHISTADORILOR

Din secolul al XIV-lea, mărturiile despre pitici apar din ce în ce mai rar în Europa. Fapt deloc surprinzător, căci Inchiziția avea grijă ca oricine sau orice părea cât de cât suspect să cadă în ghearele ei de foc, așa încât nimeni nu s-ar fi aventurat să povestească întâlnirea sa cu un omuleț mic și negricios, dacă nu voia să sfârșească pe rug. Ar fi fost ușor de presupus că o eventuală populație de statură foarte mică a existat în Europa, fiind masacrată până la dispariția totală în epoca marilor migrații și apoi în evul mediu. Dar în acest caz trebuia să fie descoperit nu număr de schelete pitice care să ateste prezența unei astfel de grupe umane, or, așa ceva nu s-a întâmplat.

O aventură similară, dar mult mai tragică au avut-o indienii din America Centrală și de Sud. Când spaniolii au ocupat (între 1492 și 1580) majoritatea teritoriilor de la sud de Rio Grande-Pecos-Colorado, completându-le ulterior cu posesiunile Portugaliei (anexată de Spania în 1580), a început jaful sistematic al Americii de Sud. Teribilul sistem de feude *encomiendas* (după care concesionarului i se încredința nu numai o anumită porțiune de pământ, ci și un număr corespunzător de indieni pentru a-l lucra), munca de animal din minele de aur și argint, reprimarea sângeroasă a revoltelor, ororile Inchiziției și ale conchistadorilor au provocat pierderi de necrezut în rândul amerindienilor. Astfel, între anii 1494 și 1548 au fost uciși sau au pierit de foame, boli și extenuare toți cei 300000 de locuitori indigeni ai Insulei Haiti, botezată de Columb Española (recensământul din 1548 înregistrând doar... 500 de indieni!). Aceasta s-ar putea explica prin faptul că populația spaniolă era destul de numeroasă în comparație cu alte zone ale Americii de Sud, iar indienii nu aveau unde fugi și nici unde se ascunde pe teritoriul relativ mic al insulei.

Dar în Peru, unde Pizarro cucerise, în 1533, imperiul incaș, situația se prezintă cu totul altfel. La intrarea în orașul Cuzco, spaniolii au găsit (alături de bogății fabuloase) „registrele" celui mai centralizat și rigid administrat stat cunoscut până atunci în istorie. Imperiul incașilor era de fapt imperiul statisticii iar funcționarii săi puteau afla cu precizie, în orice moment ar fi dorit, nu numai situația rezervelor de alimente, mărfuri sau metale prețioase, starea armatei, numărul exact și locul unde se găsea fiecare supus al Marelui Inca, dar până și evidența precisă a nașterilor, deceselor, deplasărilor de persoane sau consumului de hrană, îmbrăcăminte și alte produse necesare populației.

Machu Picchu – Latura estică

Or, în 1531, arhivele imperiului consemnau existența în Peru a zece milioane de locuitori. Următorul recensământ, efectuat de spanioli în 1571, nu mai găsea decât un milion de indieni. Ambele statistici fiind efectuate (din motive diferite) cu mare precizie, datele obținute sunt greu de contestat. Dar cum a fost posibil ca în patru decenii să dispară *nouă milioane* de oameni?! Desigur, masacrele conchistadorilor la cucerirea imperiului, înăbușirea revoltei ulterioare a lui Manco Capac și munca în minele de aur, argint și platină au costat multe vieți, iar Inchiziția și-a adus și ea contribuția, alăturându-se exceselor soldaților dezlănțuiți. Gravurile și cronicile de epocă (aparținând chiar spaniolilor) dezvăluie atrocități cutremurătoare: bărbați spânzurați, îngropați de vii, decapitați sau arși pe rug, femei strivite încetul cu încetul între două roți uriașe, fierte în ulei clocotit, despicate de vii în lungime cu securea, sfâșiate în arenă, de câini flămânzi copii folosiți ca ținte pentru tragerea cu arbaleta sau archebuza etc. Toate acestea „în numele civilizației" și sub binecuvântarea inchizitorilor dornici „să aducă lumina bieților păgâni ignoranți". Totuși, masacrele nu puteau lua o amploare prea mare datorită unor cauze independente de voința conquistadorilor: cucerirea întregului imperiu incaș nu se sfârșise la data asasinării lui Pizarro (1541), eveniment care a aruncat recent constituitul viceregat al Noii Castilii într-o serie de haotice războaie fratricede dezlănțuite de diversele grupări spaniole ce încercau să preia puterea în țară.

Trupele trimise din metropolă au pacificat zona ocupată de primii conquistadori abia în 1550, iar exploatarea intensivă a minelor și pășunilor după împărțirea viceregatului în *encomiendas* s-a apropiat de o relativă eficiență doar în 1570, motiv pentru care spaniolii au efectuat un an mai târziu recensământul indienilor. Populația de origine spaniolă a Noii Castilii număra 800 de oameni în 1533, 10000 în 1551 și aproape 40000 în 1571, deci nu se poate considera că soldații și inchizitorii au reușit (cu toate eforturile depuse) să provoace într-un fel sau altul moartea a 9 milioane de indieni în perioada 1533-1571. Cronicile nu pomenesc despre nici o epidemie de mari proporții în acei ani, iar foamea, care, fără îndoială a făcut numeroase victime după desființarea sistemului de ajutorare al regiunilor sinistrate (una dintre cele mai importante realizări ale statului incaș) nu putea provoca în nici un caz milioane de morți. Dar atunci cum de au dispărut incașii?! Admirabilele lor fortărețe secrete (ca Machu Picchu) a căror existență a fost ignorată de spanioli secole de-a rândul, nu par a fi locuite, iar labirintul de peșteri și tuneluri subpământene din Munții Anzi (despre care li s-au povestit atâta lui Alexander von Humboldt în 1802 și lui Erich von Däniken în 1970-1975) așteaptă încă să fie descoperit (lucru îndoielnic de altfel, de vreme ce inestimabila valoare strategică a unei astfel de construcții face puțin probabilă publicitatea în jurul existenței sale).

Celebra Machu Picchu nu a fost decât prima surpriză rezervată arheologilor de astăzi de către incași și de casta lor conducătoare, viracochas, misterioșii albi blonzi și cu ochii albaștri care i-au uimit pe spanioli.

DAN APOSTOL

Lumile de dincolo de lume

Problema lui PLATON

Vă aduceți, fără îndoială, aminte celebra problemă formulată de Platon: un om se află într-o peșteră și din realitatea exterioară nu „vede" decât umbrele care defilează pe peretii peșterii. Are el posibilitatea să „refacă", să „reconstruiască" realitatea adevărată doar din examinarea, din studierea acestor umbre? Întunericul din părțile cele mai îndepărtate ale peșterii persistă, împreună cu o nevoie adânc înscrisă în firea omenească de a ști „ce este acolo", afară sau înăuntru, dar a ști într-un mod cert, nu prin deducție sau pe baza unor calcule abstracte.

Și de ce ar vrea să știe cel din peșteră ce se află în afară? De ce nu se mulțumește omul cu ceea ce are, vede, cunoaște, în imediata sa vecinătate? Simplu: din pornirea sa automată de a-și imagina lumi mai bune. Lumi în care problemele fără speranță ale umanității *sale* să fi fost deja rezolvate. Lumi în care viitorul să se afle sub un control binevoitor. Și pentru aceasta el, omul, este dispus la orice. Mai ales, dintr-un fel de pornire instinctivă, este dispus să urmeze orice urmă oricât de neînsemnată, orice iluzie chiar de a ajunge să vadă, să întrezărească strălucirea sau locul cel secret! Fie că acesta este sub pământ – Aggartha, sub apa mării – Atlantida, în nemărginirea Cosmosului – un inel de stele pulsând sub focul unor incredibile energii primare.

Chiar și dacă s-ar dovedi fără putință de tăgadă că asemenea locuri de fapt nu există, nu ar fi de ajuns. Pentru cei care cred, o asemenea dovadă nu este relevantă. Misterele, oriunde ar fi ele, în orice domeniu, persistă atâta timp cât există cineva care să-și pună întrebări asupra lor.

Credem sau nu în ipoteza Pământului Gol, în legenda existenței lumilor subterane, aceasta ne deschide mintea spre posibilitatea descoperirii unor noi locuri. Ultimii 50 de ani au însemnat în același timp misterul care a înconjurat – și continuă să o facă! – Jurnalul Amiralului Richard Evelyn Byrd și al presupusului său zbor din 1947 deasupra Polului Nord.

Este imposibil de verificat, pe baza informației existente și disponibile, legenda conform căreia Amiralul Byrd a realizat efectiv acest misterios zbor și, mai mult, a descoperit un nou pământ *înăuntrul* Pământului nostru! Mai mult: convingerea generală că Amiralul a făcut această descoperire este în creștere și extrem de puternică.

Este acest mister doar simplu folclor? Este simplă dorință din partea unor oameni instabili în care au ajuns să creadă singuri? Sau este vorba de fapte cu adevărat uluitoare care pot fi regăsite semănate de-a lungul drumului pe care mii de adepți ai acestei teorii se încăpățânează să caute urmele zborului Amiralului Byrd?

MIHAELA DOROBANȚU

Amprente ale spiritualității noastre

Biserica din Soconzel

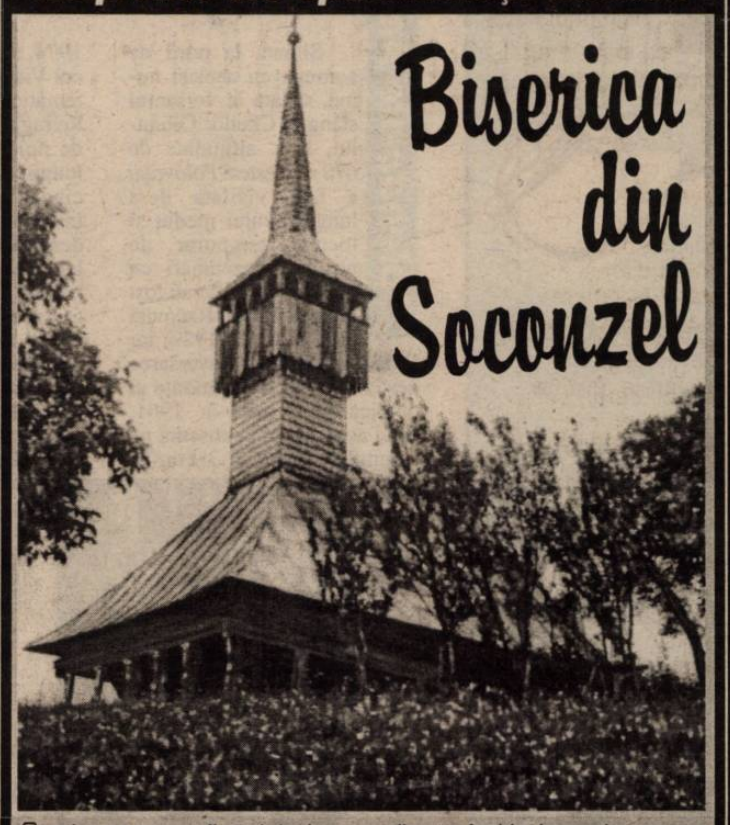

Întins pe versanții unui deal, înconjurat de alte dealuri împădurite, satul Soconzel din județul Satu Mare are biserica de lemn cu hramul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril", sus la marginea cimitirului, de unde începe de fapt întreaga așezare. Turnul de lemn, cu baza în formă de prismă dreptunghiulară este învelit cu șindrilă, galeria ieșită în afară este căptușită cu scânduri verticale, iar coiful, din mijlocul căruia se ridică săgeata, are, de asemenea, formă de patrulater.

Pridvorul vechi a fost inclus interiorului bisericii devenind actualul pronaos, iar noul pridvor a fost construit după prelungirea acoperișului pe latura apuseană. Inițial acoperișul a fost de șindrilă, dar, cu ocazia restaurării din 1959 a fost înlocuit cu unul din tablă zincată. Intrarea se face printr-un portic de lemn masiv, decorat cu motivul funiei, în partea dreaptă a peretelui apusean, în exterior, existând și inscripția incizată în *bârne: „Popu Ioan din Hazsmas Lapusin 1874 Papp Viktor 1879"*. Absida altarului are formă pentagonală, iar acoperișul ei este mai vechi decât al bisericii. Fosta intrare servește ca delimitare între naos și pronaos, iar cafasul a fost refăcut în 1923.

Pictată în interior, biserica și-a conservat destul de bine iconografia, scenele biblice fiind încadrate de decorații cu motive vegetale în alternanță de roșu și albastru închis. Impresionante sunt *Cina cea de Taină* de pe peretele sudic și toate picturile reprezentând Patimile Mântuitorului. Iconostasul este masiv, și în afara icoanelor împărătești care sunt prinse pe el, restul imaginilor sunt pictate direct pe tâmplă. Există și alte icoane, dubluri ale imaginilor celor așezate după rânduiala canonică, păstrate în altar. Acestea sunt pictate în stil bizantin dar sunt deteriorate, poate și din cauza utilizării lor la procesiunile din afara bisericii. În altar se mai află și un scaun de lemn cu spetează, pe care este cioplită data 1795. Acesta constituie una dintre cele mai vechi piese ale bisericii. Așezământul a avut și câteva cărți de cult aflate acum la biblioteca Episcopiei Ortodoxe Române a Oradei.

Cea mai veche știre despre această biserică este de la 1783 dar după tradiția locală satele Cuța și Soconzel au avut la început o biserică singură, comună, așezată la jumătatea drumului între ele. O parte dintre elementele bisericii au aparținut chiar acesteia, preluate după ce satele și-ar fi ridicat biserici separate. După unele cercetări aici ar fi existat în secolul al XVII-lea o mănăstire, drumul între localități numindu-se chiar „Drumul mănăstirii".

Toate acestea vorbesc despre viața locuitorilor de aici, dusă întru credință.

IRINA STOICA

CĂLĂTORIE SPRE ORIGINILE SCRIERII

Pe plan mondial, încă se mai consideră că cel mai vechi sistem de scriere cunoscut până acum este cel definitivat în jurul anilor 3500 î.e.n., în Sumer. De asemenea, scrierea cuneiformă – căci despre ea este vorba – a devenit cea mai veche scriere descifrată, pentru că a existat posibilitatea de a fi studiată în amănunțime de către cercetători. Aceștia au în prezent la dispoziție peste 300000 de tăblițe gravate cu semne cuneiforme, care au ajuns până la noi în condițiile utilizării acestei scrieri vreme de aproape trei milenii, în domenii diverse cum ar fi religia, politica, comerțul, legislația și administrația. Numai că, în istorie ca și în fizică, funcționează anumite legi de relativitate iar cărțile de istorie se scriu și se rescriu în lumina noilor descoperiri. Întrebarea este: să fie scrierea cuneiformă cea mai veche din lume?

În România, o descoperire de excepție

Pe teritoriul României s-a realizat în 1961 o descoperire senzațională. La Tărtăria (jud. Alba) au fost descoperite trei tăblițe de lut ars, gravate cu semne uimitor de apropiate de scrierea sumeriană și de scrierea veche grecească. Ele au fost identificate într-o groapă rituală aflată în aria civilizației neolitice Turdaș (Vinca). Elementul cu adevărat surprinzător a apărut atunci când experții au analizat aceste tăblițe prin metoda carbonului 14, stabilind vechimea lor în jurul anilor 5300-5200 î.e.n., deci anterior Sumerului.

Indiferent de formă (dreptunghiulară sau rotundă), tăblițele de la Tărtăria cuprind ansambluri de semne abstracte ce comunică un mesaj. Sunt semne liniare care prin modul în care sunt asociate, nu pot fi interpretate ca simboluri unitare și nici în sensul unor ideograme ci mai degrabă ca exponenți ai unei scrieri foarte vechi, necunoscute.

Un mesaj nedescifrat încă

Cercetătorii n-au reușit încă să le descifreze, impedimentul principal fiind puținătatea materialului de analiză și comparație de care dispun. Acest lucru nu trebuie să surprindă. De exemplu, descifrarea binecunoscutelor hieroglife egiptene, de către savantul francez François Champollion în 1822, s-a datorat unei pure întâmplări: descoperirea pietrei de la Rosette inscripționată cu trei texte identice în scriere hieroglifă, demotică și grecească.

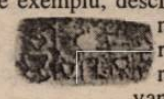

Mesajul tăblițelor de la Tărtăria rămâne pe mai departe un mister. Reputata cercetătoare americană Marija Gimbutas, considera această scriere „probabil legată de manifestările religioase, servind la înregistrarea unor date și având rol dedicatoriu și comemorativ".

Lăsând în urmă orice ipoteză, se poate totuși afirma că aceste vestigii descoperite în țara noastră revoluționează practic întreaga concepție clasică despre apariția scrierii și demonstrează că scrierea veche europeană este anterioară cu 2000 de ani celei sumeriene dar mai ales că România înseamnă Europa.

SORIN MARIN

Cât de răi SUNT CEI MAI RĂI?

O scenă ca într-unul din filmele de duzină, cu un grup de deţinuţi păziţi de un gardian şi lucrând la repararea unei porţiuni dintr-o autostradă, un camion-cisternă care se apropie cu mare viteză, încetineşte pe porţiunea pe care se efectuau lucrări, o depăşeşte şi, dintr-o dată, cu un zgomot infernal, se răstoarnă. În clipa următoare totul este în flăcări. Filmări pentru un nou serial? Nu de data aceasta. Totul este cât se poate de real. Şi deţinuţii, toţi condamnaţi cu circumstanţe agravante pentru ani mulţi şi grei, după ce trece prima clipă de uluire şi de şoc, pornesc fără nici o ezitare spre camionul în flăcări.

„Cisterna montată pe camion fusese strivită sub acesta şi totul era un adevărat infern de flăcări ajungând până la podul care traversa autostrada", avea să declare Comandantul echipei de pompieri sosită imediat la faţa locului. Condamnaţii nici nu s-au gândit însă la pericolul de explozie. Ei observaseră că şoferul fusese şi el prins sub maşină şi ignorând total pericolul de explozie al celor 40 de tone de benzină câte se aflau în cisternă, s-au repezit spre camion „înarmaţi" cu nişte simple extinctoare pe care le aveau la îndemână.

„Camionul fusese complet cuprins de flăcări – avea să-şi amintească Robert Cucos care, la 34 de ani, executa o pedeapsă de 15 ani pentru atac deosebit de grav asupra unui ofiţer de poliţie. Am îndepărtat puţin flăcările cu extinctoarele noastre, pentru a ne putea apropia de camion şi să deschidem uşa. L-am tras afară pe şofer, a cărui haină luase deja foc. L-am întins pe pământ şi l-am stropit cu spuma din extinctor."

Şoferul a fost în cele din urmă dus la spital – avea arsuri doar pe braţe. Din camion nu a mai rămas nimic – totul se topise. Doar blocul motor mai putea fi recunoscut cât de cât.

Puşcăriaşii au fost decoraţi cu o medalie specială pentru curaj civic. Le-a fost înmânată în sala mare a Primăriei. De unde s-au întors însă în celulele care mai aveau să le fie casă pentru ani mulţi de atunci înainte. Şi lăsându-i pe cei prezenţi pe gânduri: cât de răi, în fond, pot să fie cei condamnaţi pentru a fi fost cei mai răi? *(M.D.)*

Doi tineri îndrăgostiţi

din India au fost ucişi de către familiile lor pentru că proveneau din caste diferite. Vishal, în vârstă de 19 ani, şi Sonu, de 18 ani, au fost spânzuraţi de acoperişul unei case din satul lor natal, aflat în districtul Muzafarnagar din statul indian Uttar Pradesh. Tributari încă regulilor rigide ale castelor, sute de oameni au aprobat decizia părinţilor şi au asistat fără nici o reţinere la eveniment. Evident, legile statului nu permit asemenea orori, aşa că poliţia a arestat şapte persoane, printre care şi părinţii celor doi tineri, pedepsele fiind deosebit de aspre. *(A.P.)*

Şi-a regăsit familia... după 15 ani.

Fallon Marrie Hodges avea doar un an când a dispărut de acasă împreună cu bona ei. Din motive misterioase, familia fetiţei nu a reclamat la poliţie dispariţia, iar vecinilor li s-a spus că micuţa Marie a fost trimisă undeva la ţară. În timp, lumea a uitat că în familia Hodges din Portland a existat cândva un bebeluş... Până şi părinţii au vrut să uite acest lucru. Aşa că nu mică le-a fost uimirea când, după 15 ani, s-au trezit că sună la uşă propria lor fiică. *(A.P.)*

În pustiul îngheţat

Localitatea canadiană Montpelier. Aici locuiau cercetătorul zoolog Jean Letfranc, de 28 de ani, şi profesoara de gimnastică, Lydia Barragan, de 24 de ani. Într-o zi s-au hotărât să-şi ia fiecare un concediu mai lung pentru a pleca în nordul îngheţat unde să studieze viaţa şi migraţia renilor. Zis şi făcut. Au venit cu avionul la Toronto unde şi-au încărcat lăzile cu provizii, instrumente şi corturi într-un bimotor ce i-a dus la „capătul lumii", o regiune imensă, pustie şi sălbatică. Cu 3 ani înainte mai făcuseră o scurtă vizită unor regiuni asemănătoare aşa că nu-i speriau greutăţile ce urmau să le întâmpine.

Avionul i-a lăsat la marginea unei păduri de conifere şi în apropierea unui lac. Aici şi-au instalat cortul. Prima săptămână s-a scurs normal. Renii ce veneau la lac începuseră să se obişnuiască cu noii locatari.

Într-o noapte, din cauze necunoscute, pădurea a început să ardă. Focul se întindea cu repeziciune. Singura scăpare a celor doi temerari era traversarea lacului. Şi-au umflat barca pneumatică pe care au încărcat-o cu ceva alimente şi au reuşit să ajungă pe malul celălalt. La al doilea transport pentru a-şi salva instrumentele şi celelalte bunuri, care în acest colţ uitat de lume înseamnă viaţa, au supraîncărcat bărcuţa, care la mijlocul apei s-a răsturnat – cei doi, şi tot ce mai era în barcă, au căzut în apa rece ca gheaţa. Toate eforturile lui Jean de a se menţine la suprafaţă nu au avut nici un rezultat. Epuizat, ridică mâna într-un gest disperat de adio şi dispare. Lydia mult mai rezistentă şi printr-o voinţă supraomenească reuşeşte să ajungă la mal. Apoi înaintează prin pădure în speranţa că va ajunge la Colville, cea mai apropiată localitate, aflată la 60 kilometri spre sud. Cu picioarele însângerate şi braţele zgâriate, flămândă îşi continuă drumul prin mlaştini, merge, merge fără oprire. Se mai orientează după cablurile de oţel abandonate de cei ce prospectaseră ţiţei în regiune. După 5 zile adoarme. Se trezeşte la mormăitul unui urs, care propabil nu mai văzuse o asemenea făptură. După ce o mirosi îndelung, plictisit şi probabil sătul o părăsi. În ziua următoare, mai mult târându-se, găsi o cabană de vânători. Reuşi să intre în ea unde adormi. Aşa a fost găsită, în a şaptea zi de la începerea odiseei, scuturată de febră, de câţiva vânători care au transportat-o la spitalul Ford Good Hope. *(A.D.)*

O femeie transsexuală

din Anglia care s-a căsătorit în urmă cu 20 de ani cu un bărbat s-a văzut anul trecut obligată de... legile statului să divorteze. Curtea de apel a ţinut o pledoarie în urma căreia căsătoria... doamnei Elizabeth Butler-Sloss a fost anulată. Nefericita femeie a declarat în timpul procesului că, asemenea multor altor persoane, ea se află sub blestemul transsexualităţii iar societatea nu vrea să înţeleagă această categorie de oameni. „Situaţia transexualilor trebuie reconsiderată, a spus Elizabeth, pentru că nu e drept ca o căsătorie care durează de 20 de ani să fie anulată, în ciuda dorinţei cuplului". *(A.P.)*

Ce le trece unora prin minte?

◆ *Mai iese lumea pe stradă în diverse moduri, care mai de care menite să atragă atenţia, dar ceea ce a făcut Daniel McDoll, un scoţian de 29 de ani, reprezintă o culme a îndrăznelii. Electrician de meserie, Daniel a achiziţionat, prin intermediul socrului său, o... girafă. Ierbivorul provenea de la un circ şi fusese vândut pentru că ieşise la pensie din punct de vedere artistic. Eroul nostru i-a confecţionat o lesă pe măsură şi, după ce a făcut o promenadă prin tot oraşelul Glanstown, s-a suit pe gâtul ei musculos şi a intervenit la un stâlp de înaltă tensiune. Când a văzut minunea, mulţimea strânsă la spectacol i-a cumpărat girafei tot felul de bunătăţi verzi din piaţă.*

◆ *Păşind agale cu crocodilul pe trotuar, Martin Beamond din Revizo, Italia, se simţea în al nouălea cer. Reptila, de doi metri lungime, era ţinută, totuşi, cu un lanţ pentru orice eventualitate. Din nefericire pentru Martin – dresor de meserie –, când a dat colţul unei străzi s-a trezit un faţă cu o doamnă având o vârstă respectabilă. Atât de respectabilă, încât a făcut infarct şi abia a scăpat cu viaţă. Ea l-a dat în judecată pe „provocatorul de emoţii negative" şi a obţinut daune de o sută de mii de lire italiene.*

◆ *Lorenne Marilaine, o franţuzoaică fără prejudecăţi, a fost prinsă furând dintr-un magazin cu autoservire. Dar nu oricum, ci cu ajutorul unui... cangur. În marsupiul simpaticului animal fuses insinuate cele mai scumpe conserve de calmar, ouă de broască ţestoasă, carne de şarpe etc. La un moment dat, cangurul a dat semne de nervozitate şi, scăpând din lesă, a început să zburde haotic prin magazin, făcând pagube greu de imaginat. La interogatoriu, Lorenne a declarat că animalul însuşi se „aprovizionase", atras de etichetele viu colorate şi nu de conţinut... Nici cangurul n-a crezut-o.* (P.I.)

O LUME NEBUNĂ

◆ Deşi are doar o singură mână, americanul Peter Jenkins a fost nevoit să o ajute pe logodnica sa să nască. Şi s-a descurcat foarte bine. Cei doi, se aflau acasă când Vicki Breeze, în vârstă de 19 ani, a intrat în travaliu, deşi medicul îi spusese că va naşte peste o săptămână. Luaţi pe nepregătite, Peter a început să facă în grabă bagajul pentru spital, apoi s-a repezit la telefon pentru a ruga o cunoştinţă să aibă grijă de celălalt copil al lor. Din dormitor, a auzit un ţipăt sfâşietor şi când a ajuns în pragul uşii a constatat că deja capul copilului începuse să apară. Exista o singură soluţie: s-o ajute pe Vicki să nască. Lucrurile s-au complicat, cordonul ombilical s-a înfăşurat în jurul gâtului copilului, dar Peter a reuşit să-l desfăşoare. În mai puţin de zece minute, cei doi îşi ţineau în braţe fetiţa nounăscută. I-au spus Nikita.

Peter s-a născut fără o mână, dar după cum spune el acest lucru nu l-a deranjat niciodată deoarece în multe situaţii dovedeşte mai multă îndemânare decât oamenii normali. De exemplu, felul cum s-a descurcat când a ajutat-o pe Vicki să nască. *(A.P.)*

FERICIREA
fruct al hazardului

Un vechi proverb irlandez spune că decât o dragoste nefericită, mai bine un an fără rod în livadă. Zicala aminteşte de o alta, autohtonă, care zice că iubirea poate ţine de foame (fără a se preciza cât timp). Dacă întâmplarea de faţă poate fi sau nu o confirmare a acestor vorbe cu tâlc, asta decideţi dumneavoastră.

Patrick O'Neal şi Clara Roderick s-au căsătorit acum cinci ani şi duc o viaţă care ar putea fi etichetată drept fericită, deşi ei s-au întâlnit pentru prima oară chiar în ziua cununiei religioase de la mănăstirea-fortăreaţă St.Paul (Republica Irlanda). E posibil aşa ceva? Realitatea demonstrează, deocamdată, că da. Împrejurările în care s-au văzut în acea zi memorabilă au fost penibile. Patrick şi Clara sosiseră ca viitori protagonişti ai unor cununii separate. El o aştepta pe Vivien, cu care se logodise în urmă cu patru luni, iar ea îl aştepta pe Connor, cu care de asemenea era logodită de ceva vreme. Au intrat în vorbă, exprimându-şi unul celuilat îngrijorarea cu privire la neaşteptata întârziere a perechilor lor...

Trecuseră mai mult de patru ore şi preotul care trebuia să oficieze consecutiv cele două cununii a început să fie iritat de pierderea inutilă de timp. Cei doi tineri şi însoţitorii lor habar n-aveau ce explicaţie să dea jenantei absenţe a Vivienei şi a lui Connor. Şi atunci, sub presiunea situaţiei, momentul acela de graţie, în care poţi lua o decizie hazardată, fără să te gândeşti la consecinţe, s-a produs. Vorbindu-şi mai mult cu ochii, Patrick a luat-o pe Clara de mână, au intrat în biserică şi slujitorul lui Dumnezeu a înţeles. Mai trecuse prin astfel de păţanii. Pentru a fi cu inima împăcată, el s-a apropiat de cei doi, le-a spus ceva la ureche, ei au dat din cap afirmativ şi, spre stupoarea asistenţei, ritualul de rigoare i-a unit drept soţ şi soţie. Ce se întâmplase cu perechile lor?

În urma unui accident de maşină, Vivien murise chiar în acea dimineaţă şi toată familia ei o veghease, neavând cum să comunice cu Patrick. La rândul lui, Connor plecase în seara precedentă la un ultim chef cu amici şi, din păcate, luase şi o doză de heroină. Se afla şi el la un spital din Dublin, între viaţă şi moarte. Nu avea familie, n-avusese cine s-o înştiinţeze pe Clara, iar în cele din urmă a decedat... Aşa s-a scris istoria unirii întâmplătoare a două destine complet separate până-n ziua pasului decisiv. O vreme, şi Patrick, şi Clara s-au întrebat cum ar fi fost dacă nu s-ar fi petrecut cele două drame ale potenţialelor lor jumătăţi. Ar fi fost la fel de fericiţi? Din când în când ei sunt vizitaţi de preotul oficiant, curios la culme să afle cum mai stau lucrurile cu cei doi, căci lor nu prea le arde să mai treacă pe la biserica mănăstirii respective. În sufletul lui rămăsese din acea zi teama că a greşit cununându-i ad-hoc. Se simte legat pentru toată viaţa de un cuplu în care dragostea la prima vedere s-a dovedit a fi de o trăinicie incredibilă. *(P.I.)*

Săptămâna 26 OCTOMBRIE - 1 NOIEMBRIE

WINONA RYDER

JAMES COBURN

AUDREY HEPBURN

1

VINERI 7.30 Practic matinal **9.05** Film: „Mizerabilii" (r) **11.00** TVR Craiova **14.30** Drepturile omului **16.00** Convieţuiri **17.00** Serial: „Baywatch Hawaii" **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.30** Serial: „Şapte zile" **20.00** Jurnal **20.30** Ploaia de stele **22.00** Ştirile de sâmbăta asta **22.30** Serial: „Amy" **0.00** Film: „Babilon în Brooklyn" (SUA, 1995). Cu: Harvey Keitel, Madonna.

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător **8.00** Desene animate **8.50** Garajul lui Ziggy **10.15** Sfântul Dimitrie cel Nou **12.45** Debut 50 plus **15.00** Ora G **16.00** Teleenciclopedia **17.00** Fotbal: F.C. Naţional – Farul Constanţa **19.00** Muzica e viaţa mea! **20.00** Jurnal **20.30** Surprize, surprize **23.15** Film: „Puterea exploziei" (Marea Britanie, 1979). Cu: Sophia Loren, James Coburn.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei **9.00** Desene animate **9.30** Serial: „Domnişoara Zorro" **10.30** Viaţa satului **13.00** De luni până duminică **14.00** Săptămâna modei româneşti **15.00** Fotbal: Gloria Bistriţa – Dinamo **17.15** Aromă de duminică **17.30** Bravo, bravissimo! **20.00** Jurnal **20.30** Ghici cine vine la tine? **21.30** Film: „Îngerul păzitor" (SUA, 1998). Cu: Nicolas Cage, Meg Ryan **23.40** Minutul 91.

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **7.30** Practic matinal **15.00** Pro patria **16.00** Kronika **17.30** Interes general **18.30** Serial: „Şapte zile" **19.35** Serial: „Beker" (ep.1) **20.00** Jurnal **20.30** Iartă-mă! **21.30** Serial: „Niciodată nu e prea târziu" **22.30** Talk-show **0.45** Marle jazz.

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **7.30** Practic matinal **11.00** TVR Timişoara **14.30** Punct cardinale **16.00** Kronika **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.30** Serial: „Şapte zile" **19.35** Serial: „Beker" **20.00** Jurnal **20.30** Film: „Fugarii" (SUA, 1989). Cu: Nick Nolte **0.00** Lumea dansului **3.15** Film: „Suspecţii".

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **7.30** Practic matinal **11.00** TVR Cluj **15.00** Bucuriile muzicii **16.00** Gimnastică artistică **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.30** Serial: „Şapte zile" **19.35** Serial: „Becker" **20.00** Jurnal **20.30** Gimnastică artistică **22.30** Recurs la morală **0.00** Profesioniştii.

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **7.30** Practic matinal **9.00** Gimnastică artistică **11.00** TVR Iaşi **15.15** Eveniment **16.30** Panorama **17.45** Gimnastică artistică **20.00** Jurnal **20.30** Serial: „Mizerabilii" (partea a III-a). Cu: Gérard Depardieu **22.20** Concursul Internaţional de canto „Hariclea Darclée" **3.35** Film: Film: „Suspecţii".

NICOLAS CAGE
ROMÂNIA 1, duminică, 21.30

acasa

VINERI 7.00 – 12.40 Reluări **13.40** Serial: „Iubire fără limite" **15.30** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.30** Serial: „Dragoste nebună" **17.30** Serial: „Amor latino" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Betty cea urâtă" **21.00** Serial: „Lumi diferite" **22.00** Serial: „Terra nostra" **23.00** Serial: „Dădaca" **0.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.50** Serial: „Sânge din sângele meu".

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Luisa Fernanda" **13.30** Serial: „Iubire fără limite" **16.00** Căsuţa poveştilor **16.30** Doctorul casei **17.30** Serial: „Amor latino" **18.30** Povestiri adevărate **19.00** Serial: „Seducţie" **20.30** Fotbal: F.C.M. Bacău – Astra Ploieşti **22.30** Dansează cu mine! **23.30** Serial: „Dădaca" **0.30** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **1.20** Serial: „Sânge din sângele meu".

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Luisa Fernanda" **12.40** Căsuţa poveştilor **14.50** Film: „Străinul din oglindă" (Anglia, 1993) **16.30** La casa de vis **17.00** Ia-mă acasă! **17.30** Serial: „Dragoste şi putere" **19.00** Serial: „Seducţie" **20.30** Marea demascare **22.10** Serial: „Femei înşelate" **23.40** Serial: „Dădaca" **0.35** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **1.25** Serial: „Sânge din sângele meu".

LUNI 7.00 – 14.05 Reluări **15.30** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.30** Serial: „Dragoste nebună" **17.30** Serial: „Amor latino" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Betty cea urâtă" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Terra nostra" **23.00** Serial: „Dădaca" **0.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.50** Serial: „Sânge din sângele meu".

MARŢI 7.00 – 12.40 Reluări **13.40** Serial: „Iubire fără limite" **15.30** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.30** Serial: „Dragoste nebună" **17.30** Serial: „Amor latino" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Betty cea urâtă" **21.00** De 3 x femeie **21.30** Fotbal UEFA **23.30** Serial: „Dădaca" **0.30** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **1.20** Serial: „Sânge din sângele meu".

MIERCURI 7.00 – 12.15 Reluări **12.40** Serial: „Iubire fără limite" **15.30** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.30** Serial: „Dragoste nebună" **17.30** Serial: „Amor latino" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Betty cea urâtă" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Terra nostra" **23.00** Serial: „Dădaca" **0.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.50** Serial: „Sânge din sângele meu".

JOI 7.00 – 12.40 Reluări **13.40** Serial: „Iubire fără limite" **15.30** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.30** Serial: „Dragoste nebună" **17.30** Serial: „Amor latino" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Betty cea urâtă" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Terra nostra" **23.00** Serial: „Dădaca" **0.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.50** Serial: „Sânge din sângele meu".

prima

VINERI 8.00 Prima Mix! **13.00** Cu Tibanu la pescuit şi vânătoare **15.00** Serial: „În căutarea dreptăţii" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **19.30** Strada Milion **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Albii nu pot să sară" (SUA, 1992). Cu: Wesley Snipes **2.00** Film: „Un poliţist şi jumătate" (SUA, 1989).

SÂMBĂTĂ 10.00 Special **11.00** Sport Magazin **15.00** Serial: „În căutarea dreptăţii" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.30** Banc Show **22.00** Film: „Lumina neagră" (SUA, 1998) **0.30** Film: „Pericol de moarte" (SUA, 1992).

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii **10.00** Tradiţiile românilor **12.30** Serial: „Chemarea strămbunilor" **14.00** Strada Milion **15.00** Real TV **18.00** Focus **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.30** Film: „În căutarea lui Richard" (SUA, 1996). Cu: Al Pacino, Winona Ryder **22.30** Stil.

LUNI 8.00 Prima Mix! **15.00** Serial: „În căutarea dreptăţii" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „La limita extremă" (SUA, 1991). Cu: Patrick Swayze, Keanu Reeves **23.00** Focus Plus.

MARŢI 8.00 Prima Mix! **12.45** Video Civica **14.00** Strada Milion **15.00** Serial: „În căutarea dreptăţii" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **20.00** Copiii spun lucruri trăsnite **21.00** Serial: „ED" **22.00** Obiectiv **23.00** Focus Plus.

MIERCURI 8.00 Prima Mix! **15.00** Serial: „În căutarea dreptăţii" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **20.00** Cronica cârcotaşilor **21.00** Film: „Soţia ta necredincioasă" (SUA, 1984). Cu: Dudley Moore, Nastassja Kinski **23.00** Focus Plus.

JOI 8.00 Prima Mix! **15.00** Serial: „În căutarea dreptăţii" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **20.00** AloMania **22.00** Real TV **23.00** Focus Plus.

2 TVR

VINERI 8.00 Veni, Video, Vici! **9.30** Serial: „Tribul" **12.30** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **13.00** Serial: „Femeia misterioasă" **13.45** Desene animate **16.30** **18.00** Ţara de piatră **18.40** Doc.: „Saga ultimului spânzurat" **19.40** Serial: „Drumul spre Avonlea" **21.00** D'ale lu' Mitică **22.00** Telejurnal **22.30** Film: „Grădina Iadului" (SUA, 1997) **0.15** Pop Club.

SÂMBĂTĂ 7.50 Veni, Video, Vici! **8.40** Arta apărării **10.30** Arca lui Noe **11.00** Lumea lui Chit-chit **11.45** Serial: „Magicianul" (ep.1) **12.10** Serial: „Sparky, roboţelul" **12.40** Serial: „Avocaţi şi asociaţi" (ep. 1) **14.10** Planeta singuratică **16.10** Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" **17.05** Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" **17.30** Serial: „Parohia din Dibley" **18.30** Serial: „Bine, dragă!" **19.00** Serial: „Eroul meu" (ultimul ep.) **19.30** Film: „Micuţa Fadette" (Franţa, 1978) **21.00** Serial: „Secretele doamnei Bradley" **22.05** Serial: „Primul val" **22.50** Despre viaţă şi sex.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii **9.30** Ferma **10.30** Cronici votive **11.00** Prietenii lui Piticot **11.45** Serial: „Magicianul" **12.10** Serial: „Sparky, roboţelul" **12.40** Cătei meseriaşi **13.05** Film: „Barbie şi povestea spărgătorului de nuci" (SUA, 2001) **15.40** Serial: „Scurte povestiri cinematografice" **16.15** Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" **17.05** Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" **17.30** Serial: „Parohia din Dibley" **18.35** Serial: „Bine, dragă!" **19.00** Serial: „E timpul să mă mărit" (ep.1) **19.30** Film: „O doamnă" (partea a IV-a) **21.05** Serial: „Secretele doamnei Bradley" (ultimul ep.) **22.05** Serial: „Primul val" **22.50** Film: „Întoarcerea lui Valentino" (SUA, 1987).

LUNI 8.30 Cafeaua de dimineaţă **9.30** Serial: „Tribul" **12.35** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **13.00** Serial: „Femeia misterioasă" **13.45** Desene animate **15.10** Toţi, împreună **16.30** Răscruci **18.35** Doc.: „Palete" **19.40** Săptămâna bunicilor **22.00** Telejurnal **22.35** „Bărbierul din Sevilla" de Gioachino Rossini.

MARŢI 8.00 Veni, Video, Vici! **9.30** Serial: „Tribul" **12.35** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **13.00** Serial: „Femeia misterioasă" **13.45** Desene animate **15.10** Toţi, împreună **18.00** E dreptul tău! **18.35** Cinematograful o istorie vie **19.50** Serial: „Drumul spre Avonlea" **21.05** Doc.: „Supernaturalul" **22.00** Telejurnal **22.30** Film: „Nea Mărin miliardar" (România, 1979).

MIERCURI 8.00 Veni, Video, Vici! **9.30** Serial: „Tribul" **12.30** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **13.00** Serial: „Femeia misterioasă" **13.45** Desene animate **15.10** Toţi, împreună **18.00** Mit şi istorie **18.35** Documentar **19.45** Serial: „Drumul spre Avonlea" **21.05** Doc.: „Supranaturalul" **22.00** Telejurnal **22.30** Film: „Ultima suflare" (coprod., 1996) **0.05** Televiziunea, dragostea mea!

JOI 8.00 Veni, Video, Vici! **9.30** Serial: „Tribul" **12.30** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **13.00** Serial: „Femeia misterioasă" **13.45** Desene animate **15.10** Toţi, împreună **16.30** Din coasta Evei **18.00** Afaceri la cheie **18.35** Documentar **19.45** Serial: „Drumul spre Avonlea" **21.05** Doc.: „Supranaturalul" **22.00** Telejurnal **22.35** Film: „Frigurile dragostei" (SUA, 1998).

BILLY ZANE

FRAN DESKER

DENNIS RODMAN

LEAH LAIL

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! **10.05** Serial: „Melrose Place" **12.00** Serial: „Ani de liceu" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Seara regăsirii **18.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Lanţul slăbiciunilor **21.00** Film: „Râul ucigaş" (SUA, 1994). Cu: Meryl Streep **0.00** Film: „Cum să furi un milion" (SUA, 1966). Cu: Audrey Hepburn, Peter O'Toole **2.30** Film: „Destine paralele" (SUA, 1998) **4.15** Film: „Misiune sfântă" (coprod., 1998).

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate **8.45** Serial: „Apărătorii planetei" **9.15** Serial: „Aventurile lui Papyrus" **10.00** Serial: „Tânărul Hercule" **10.20** Serial: „Cei mai frumoşi ani" **11.30** Serial: „News Radio" **13.00** Serial: „Nebun după tine" **14.30** Fotbal: Argeş – Rapid **16.50** Film: „Rocky II" (SUA, 1979). Cu: Sylvester Stallone **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Lanţul slăbiciunilor **21.00** Seara regăsirii **23.00** Serial: „Totul despre sex" **23.30** Serial: „Clanul Soprano" **0.30** Film: „Lovitura" (SUA, 1972) **2.30** Film: „Roma" (coprod., 1972). Cu: Federico Fellini.

DUMINICĂ 7.15 Desene animate **9.15** Serial: „Apărătorii planetei" **10.30** Film: „Ţestoasele Ninja adolescente III" (SUA, 1993) **12.00** Profeţii despre trecut **13.00** Film: „Cleopatra" (SUA, 1999, partea I). Cu: Billy Zane, Timothy Dalton **14.45** Film: „Rudy" (SUA, 1994) **17.00** Familia de cinci stele **19.00** Ştirile PRO TV **19.30** Vacanţa Mare **20.30** Fotbal: Steaua – UMT **22.30** Procesul etapei **2.30** Serial: „Prinţul tenebrelor".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Melrose Place" **12.00** Serial: „Ani de liceu" **14.00** Film: „Războiul din Golf" (SUA, 1998, partea I) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Fără vorbe" (SUA, 1994). Cu: Michael Keaton **22.30** Sub semnul întrebării **2.15** Film: „Veteranul" (SUA, 1998).

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! **10.05** Serial: „Melrose Place" **11.45** Serial: „Ani de liceu" **12.00** Film: „Între soţie şi adevăr" (SUA, 1962) **14.00** Film: „Războiul din Golf" (partea a II-a) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **19.50** Urmărire generală **20.30** Serial: „Expertul" **21.30** Fotbal Liga Campionilor **0.00** Fotbal – Rezumat UEFA **1.30** Film: „Dragoste cu peripeţii" (SUA, 1994).

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! **10.05** Serial: „Melrose Place" **11.30** Serial: „Ani de liceu" **12.00** Film: „Lungul drum spre casă" (SUA, 1998). Cu: Jack Lemmon **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **19.45** Film: „Predator" (SUA, 1987). Cu: Arnold Schwarzenegger **21.30** Fotbal Liga Campionilor **0.00** Fotbal – Rezumat UEFA **1.30** Film: „Drum cu obstacole" (SUA, 1996).

JOI 7.00 Bună dimineaţa! **10.05** Serial: „Melrose Place" **11.30** Serial: „Ani de liceu" **12.00** Film: „Iubind-o pe Molly" (SUA, 1974). Cu: Anthony Perkins **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Opt căpăţâni într-un sac" (SUA, 1997) **0.00** Serial: „Lege şi ordine" **1.30** Film: „Vară întunecată" (Marea Britanie, 1994).

antena 1

VINERI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **10.00** Serial: „Tânărul Indiana Jones" **11.00** Serial: „Îngerii păzitori" **12.00** Serial: „Sub soarele Africii" **16.00** Serial: „Detectivii Hart" **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Gong Show **21.30** Serial: „Calea misterelor" **23.00** Noaptea târziu cu Mircea Badea **0.00** Film: „Un rol de coşmar" (SUA, 1994).

SÂMBĂTĂ 8.00 Film: „Muzica inimii mele" (SUA, 1940) **10.00** Casa de piatră **11.00** Film: „Inspectorul Clouseau" (SUA, 1968) **13.00** Serial: „MacGyver" **16.00** Film: „Schimbare de planuri" (SUA, 1988). Cu: Scott Glenn **18.00** Serial: „V.I.P." **19.00** Observator **20.00** Film: „Joc în doi" (SUA, 1997). Cu: Jean Claude van Damme, Dennis Rodman **22.30** Fotbal în direct **0.30** Serial: „Dezvăluiri intime".

DUMINICĂ 8.00 Film: „A fost odată..." (SUA, 1944) **10.00** Desene animate **11.10** Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" **12.00** Motor GP **15.00** Serial: „Nash Bridges" **16.00** Film: „Poveste din cartierul de vest" (coprod. 1961). Cu: Natalie Wood **19.00** Observator **20.30** Academia vedetelor **22.30** Film: „Supravieţuitorii" (SUA, 1983). Cu: Walter Matthau, Robin Williams **3.00** Film: „Patima" (SUA, 1935). Cu: Bette Davis **5.00** Film: „Palma" (Franţa, 1974). Cu: Lino Ventura.

LUNI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **10.00** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **11.00** Serial: „Îngerii păzitori" **12.00** Serial: „Sub soarele Africii" **16.00** Serial: „Detectivii Hart" **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Film: „Capcanele extazului" (SUA, 1997) **22.30** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea.

MARŢI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **10.00** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **11.00** Serial: „Îngerii păzitori" **12.00** Serial: „Sub soarele Africii" **14.00** Film: „Sacrificiile gloriei" (SUA, 1992) **16.00** Serial: „Detectivii Hart" **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Brigada mobilă **20.20** Film: „Combinaţie periculoasă" (SUA, 1998) **22.30** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea.

MIERCURI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **10.00** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **11.00** Serial: „Îngerii păzitori" **12.00** Serial: „Graniţe iubirii" **16.00** Serial: „Detectivii Hart" **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Din dragoste **22.30** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea.

JOI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **10.00** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **11.00** Serial: „Îngerii păzitori" **12.00** Serial: „Graniţe iubirii" **16.00** Serial: „Detectivii Hart" **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Film: „Fulgerul albastru" (SUA, 1983) **22.30** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea.

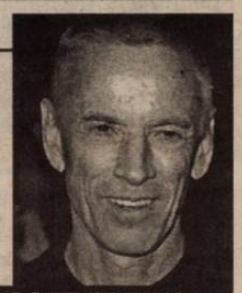
SCOTT GLENN
ANTENA 1, sâmbătă, 16.00

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 8.00 Muzica **10.00-15.00** Reluări **16.00** Domino **18.00** Documentar DW **18.30** As show **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **21.45** Documentar DW **22.30** În justiţie **23.30** Tentaţii.

SÂMBĂTĂ 8.00-15.00 Reluări **16.00** Lumea misterelor **17.00** Club abc **18.00** Documentar DW **20.00** As Show **21.00** Telejurnal **22.00** Cântecul şi casa lui **22.45** Telesport.

DUMINICĂ 8.00 Muzica **9.00-12.30** Reluări **13.30** Cătălin Duminical **15.45** Cinetour **17.00** Forţa destinului **18.00** Cutia muzicală **20.00** As Show **21.00** Telejurnal.

LUNI 8.00 Muzica **10.00-15.30** Reluări **16.00** Muzica **18.00** Documentar DW **18.30** As show **21.00** Telejurnal **21.45** Documentar DW **22.30** Fotbal la Tele 7.

MARŢI 8.00 Muzica **9.59-15.00** Reluări **16.00** Muzica **18.00** 24 din 24 **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **22.00** Manager XXI.

MIERCURI 8.00 Muzica **10.00-14.30** Reluări **18.00** Documentar DW **18.30** As Show **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **21.45** Documentar DW **22.30** Reporter Tele 7.

JOI 8.00 Muzica **10.00-12.00** Reluări **15.30** Documentar DW **18.00** Documentar DW **18.30** As Show **19.30** La ordinea zilei **21.00** Telejurnal **21.50** Documentar DW **22.30** Telemedicina.

GERARD DEPARDIEU

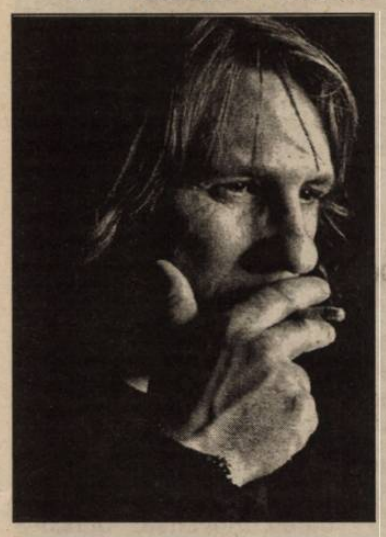

Un bandit transformat în detectiv particular...

Uriaşul Gérard Depardieu străluceşte pe ecranele cinematografelor franceze într-o superproducţie mult aşteptată de public – „Vidocq". Filmul este considerat un eveniment de proporţii: este o supra-producţie care a beneficiat de un buget considerabil (raportat la fondurile care se alocă, în Europa, realizării unui film); este un lung metraj în întregime filmat, montat, pus la punct cu ajutorul tehnicii numerice; poartă semnătura tânărului regizor Pitof; reînvie într-o viziune nouă şi prin intermediul unui actor de primă mărime, (Gérard Depardieu) un celebru personaj istoric foarte drag francezilor, (banditul Vidocq convertit în detectiv particular); totodată aminteşte generaţiei mai în vârstă de faimosul erou interpretat cândva într-un serial de televiziune de Claude Brasseur.

După cum le place deja francezilor să se laude, „Vidocq" s-a realizat fără nici un centimetru de peliculă „clasică", cu o cameră numerică de înaltă definiţie ultimul răgnet şi o baterie de computer... Pitof este, la rândul lui, considerat în cinematografia franceză un vârf de lance în privinţa tendinţei spre noutate, omul cel mai potrivit să se angajeze la naşterea unui film prin metode niciodată folosite înainte de francezi. Se poate spune că tânărul regizor îşi exersase deja cu vârf şi îndesat tehnica şi viziunea artistică pe care a utilizat-o în filmul „Vidocq". Destui ani înainte a fost realizator de clipuri şi, totodată, a lucrat ca specialist în efecte speciale la pelicule pentru marele ecran, cum ar fi „Asterix şi Obelix contra lui Cesar", „Jean D'Arc" etc. Altfel spus, folosirea camerei numerice i-a permis o totală libertate de mişcare la filmare, apoi la modificarea imaginii: decoruri ajustate, culori schimbate, secvenţe redecupate şi recompuse etc.

În ceea ce priveşte eroul filmului, Vidocq este acel personaj real din istoria francezilor, mai întâi bandit, apoi şef al poliţiei şi ulterior detectiv particular. Povestea filmului este plasată într-un Paris al anului 1830, în zorii revoluţiei care marca fragilitatea regimului lui Charles X, gata să se năruie. Paradoxal (dar fără să fie catalogat ca un element de noutate absolută), filmul începe cu... dispariţia lui Vidocq. După o luptă crâncenă cu un personaj mascat, în cotloanele întunecate ale subsolului Parisului, Vidocq cade într-un puţ în flăcări. Înainte însă de a cădea, a reuşit să se agaţe pentru câteva secunde de marginea puţului, atât cât să-i ceară adversarului său o ultimă favoare: să-şi dezvăluie chipul, pentru a-l cunoaşte înainte de a fi mistuit de flăcări.

„Vidocq e mort", titrează toate ziarele de a doua zi. Dar, cum rolul lui Vidocq este interpretat de nimeni altul decât de faimosul Depardieu, ce spectator se aşteaptă că în restul filmului nu se va mai întâlni cu tâlharul-poliţist-detectiv? Bineînţeles, imediat, în flash-back, acţiunea continuă cu ultima lui anchetă care va fi repovestită de diverşi martori unui tânăr jurnalist (Guillaume Canet), interesat să scrie o carte legată de celebrul detectiv.

Biografia personajului principal se transformă totuşi repede în anchetă, în acea anchetă nefinalizată de Vidocq: trei oameni morţi într-un mod misterios, loviţi chipurile de un fulger. Este un pretext perfect pentru autorul filmului să-şi poarte spectatorul, de mână cu gazetarul care vrea să termine ancheta, prin bordeluri scăldate în fum de opium, prin redacţii prăfuite din Paris, pe străduţe sumbre şi cabinete secrete, printre oameni dintre cei mai bizari şi interesanţi totodată, indiferent de mediul din care provin... Cu paşi mărunţi şi nesiguri, jurnalistul găseşte totuşi pista ucigaşului misterios de la începutul filmului: Alchimistul, personaj malefic înzestrat cu puteri supranaturale, al cărui chip este în permanenţă ascuns după o mască. Scenariul filmului, scris de un maestru – Jean-Christophe Grange – oferă spectatorului o poveste suficient de abracadabrantă, cu momente de suspans şi răsturnări de situaţie.

Criticii francezi de film, dacă reproşează totuşi ceva acestei producţii, este că regizorul Pitof a profitat, s-a jucat prea mult cu facilităţile tehnice de care a beneficiat. Rapiditatea cu care secvenţele de câte o secundă se succed (ca în clipuri), alternându-se gros-planuri cu cadre largi, coloritul simptomatic modificat şi retuşat, construirea unor decoruri adesea mult prea încărcate şi, deasupra tuturor, ritmul de cascadă al scenelor extrem de scurte devin obositoare. Chiar dacă acestea au fost concepute pentru a servi ideea de mişcare, de acţiune şi suspans, dau senzaţia unui nesfârşit clip, care ameţeşte în cele din urmă privirea stârnindu-i spectatorului dorinţa de a-i fi lăsat un răgaz mai lung de o secundă şi jumătate pentru a vedea o anumită scenă.

Ca orice artist (mai ales european) Pitof are o viziune proprie asupra creaţiei sale: „Chiar dacă intriga este plasată în anii 1830, iar eroul se numeşte Vidocq, eu am tratat subiectul într-o manieră fantastică; am vrut un film de science-fiction al secolului XIX", explică regizorul.

...dar şi în povestitorul unei tragedii

Aşa cum s-a spus dintotdeauna despre el, Gérard Depardieu este... un gurmand nu numai în sensul obişnuit al cuvântului, ci şi al meseriei. Neobosit ca de obicei, şi în această toamnă culege roadele bogate ale muncii lui din ultimul an. Dacă în cinematografe triumfă cu „Vidocq", pe scenă, ca actor de teatru, îşi pune deopotrivă amprenta talentului care i-a adus celebritatea internaţională.

În prima săptămână a lunii septembrie, împreună cu Isabella Rossellini, a poposit în Grecia, pentru două reprezentaţii ale operelor lui Igor Stravinsky, pe texte de Jean Cocteau şi André Gide: „Oedip Rege" şi „Persephona", create în 1927 şi, respectiv, în 1932. Reprezentaţiile au fost găzduite de faimosul teatru antic din Epidaur, construit în secolul IV î.e.n. de sculptorul şi arhitectul Polyclet Argos. Cu o capacitate de până la 14000 de spectatori, teatrul este renumit pentru acustica sa excepţională, fiind totodată considerat teatrul antic cel mai bine conservat din lume.

Spectacolul a debutat cu „Persephona", rolul zeiţei răpite de Hades pentru a face din ea regina Infernului, revenindu-i Isabellei Rossellini. Potrivit declaraţiilor regizorului spectacolului, (Jean-Paul Scarpitta), „alegerea Isabellei Rossellini pentru acest rol a fost deosebit de inspirată, personalitatea Persephonei fiind foarte apropiată de cea a actriţei, luminoasă şi generoasă". La rândul ei, Isabella Rossellini a declarat gazetarilor că ea consideră opera „Persephona" ca fiind legată mai mult de valorile catolicismului decât de mitologia greacă.

Partea a doua a spectacolului a adus pe scena în aer liber tragedia „Oedip Rege", povestea incestului (Oedip îşi ucide tatăl şi se căsătoreşte cu mama sa). Rolul lui Gérard Depardieu a fost cel al... povestitorului, în timp ce tenorul Robert Swensen şi soprana Nancy Maultsby au interpretat personajele Oedip şi Iocasta. Pentru reprezentaţia în aer liber de la Epidaur, regizorul Jean-Paul Scarpitta a trebuit să facă modificări importante primei variante a acestei creaţii – cea din 1927. „Când am început să lucrez la acest proiect, mărturisea regizorul, m-am simţit cuprins de teamă, apoi am constatat că distribuţia, bazată pe artişti de primă mărime, îmi uşurează mult sarcina".

Gérard Depardieu şi Isabella Rossellini vor lucra în continuare împreună într-un serial pentru televiziune privind viaţa lui Napoleon; Depardieu îl va interpreta pe Fouché, actriţei i s-a încredinţat rolul Josefinei, în timp ce Christian Clavier îl va evoca pe Napoleon.

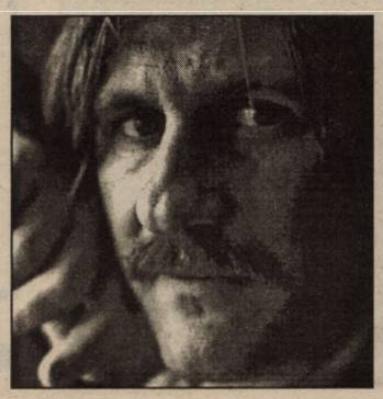

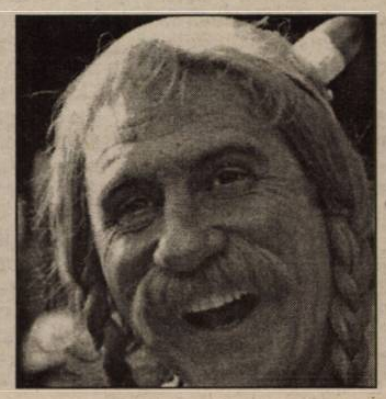

GROS-PLAN

◆ *Russell Crowe* speră să calce pe urmele actorilor celebri care au avut curajul la un moment dat să se aşeze pe scaunul regizoral pentru a-şi pune în operă proiectele la care visau. Clint Eastwood, Mel Gibson, Kevin Kostner, Jodie Foster, Barbra Streissand sunt doar câţiva dintre actorii-regizori, cu succes confirmat în ambele ipostaze. În ce-l priveşte pe starul din „Gladiatorul" şi-a anunţat intenţia de a scrie, regiza, produce şi juca în „The Long Green Shore", o dramă epică despre luptele dintre australieni şi japonezi în timpul celui de-al doilea război mondial. Avându-i alături pe producătorul Mark Johnson şi compania Intermedia Films, Crowe plănuieşte să scrie un scenariu după cartea lui John Hepworth. Filmările sunt prevăzute să înceapă în primăvara viitoare în Pacificul de Sud.

◆ Apetisanta *Angelina Jolie,* care în prezent se află în mod cert pe creasta valului, fiind una dintre actriţele cele mai solicitate de producătorii de la Hollywood, se gândeşte la eventualitatea de a juca şi teatru pe una dintre scenele londoneze, într-o piesă de Shakespeare. Evident, actriţa din „Tomb Rider" nu visează la orice rol, ci la cel al Ofeliei, într-o viitoare montare a piesei „Hamlet". Dacă Nicole Kidman poate să aibă atâta succes la Londra, ca actriţă de teatru, de ce n-ar încerca şi ea această experienţă, şi-a spus Angelina. De fapt, există şi o motivaţie personală care o atrage spre scena londoneză: piesa ar urma să fie pusă în scenă de James Voight, fratele actriţei. La rândul lui, acesta e încântat de idee: „Angelina este incredibil de talentată. Îmi plac mult filmele ei, dar sunt sigur că ar face faţă cu brio şi pe scenă".

◆ În ciuda tuturor insistenţelor, *Cameron Diaz* nu vrea şi pace să mai joace într-o continuare a „Îngerilor lui Charlie", care s-a bucurat de un succes de box-office peste aşteptările producătorilor. Refuzul ei categoric pune în reale încurcături echipa care a gândit deja continuarea primului film, scenariştii scriind rolul exact pentru ea. Care este motivul hotărârii atât de înverşunate a actriţei? Se spune că în timpul filmărilor la prima parte, au existat numeroase disensiuni între actorii principali, Cameron Diaz, Drew Barrymore, Lucy Liu şi Bill Murray. E posibil ca până în 2003 când e prevăzut să fie gata şi lansată partea a doua a filmului, lucrurile să se mai schimbe.

◆ Vedetele filmului „Good Will Hunting", *Ben Affleck* şi *Minnie Driver,* vor juca din nou împreună într-un film care va avea ca temă relaţiile sentimentale stabilite prin Internet. Este vorba de un thriller, se va numi „Cyber Love", i s-au alocat 40 milioane de dolari pentru realizare şi va fi realizat de compania „Columbia". Povestea filmului, în distribuţia căruia mai figurează James Woods, aminteşte întrucâtva de „Atracţie fatală". Acţiunea se desfăşoară însă într-o societate fondată pe realitatea virtuală, în care computerele joacă un rol esenţial.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

ANA-MARIA ILIESCU:

„Când tratez pe cineva, fac un transfer de iubire!"

Dacă se poate vorbi despre un sentiment uman superior iubirii, atunci el trebuie să fie acea îngemănare dintre iubire şi milă, care ne face să lăcrimăm la suferinţele semenilor şi să dăruim din noi tot ce avem mai bun, pentru vindecarea acestora. Este ceea ce a simţit dintotdeauna *Ana-Maria ILIESCU*, de mai mulţi ani cunoscută foarte bine ca terapeut, nu doar în toată România, ci şi în ţări din vestul Europei şi chiar dincolo de ocean, în SUA şi Canada. Rezultatele sale deosebite au la bază, aşadar, capacităţi extrasenzoriale de excepţie, dar şi calităţi umane pe măsură şi tocmai aceste fapte concrete vorbesc de la sine, fără a fi nevoie de argumente în plus.

Suferinţa aprofundează mila şi dragostea

Foarte caldă, apropiată oricui îi calcă pragul, animat de sentimente pozitive, Ana-Maria Iliescu îşi surprinde interlocutorul printr-o afirmaţie oarecum imprevizibilă: „Nu ştiu dacă există graniţă între milă şi iubire, dar nimeni nu poate ajunge la aprofundarea acestui sentiment decât prin suferinţă." De altfel, tocmai unor suferinţe repetate, care i-au jalonat viaţa până acum, consideră că le datorează harul prin care-şi ajută semenii. Deloc întâmplător, cele mai mari încercări (decesul părinţilor, trei momente când s-a aflat la un pas de moarte, experienţe extrasenzoriale deosebite) au apărut în contextul unor importante sărbători religioase ori evenimente de natură personală. A înţeles atunci, poate mai bine ca oricând, subtilitatea şi complexitatea relaţiilor dintre om şi Divinitate, dintre individ şi ceilalţi oameni. „Când apare mila faţă de cineva – spune terapeuta – deja din tine pornesc nişte fluxuri energetice către acea fiinţă, astfel că poţi face bine unui om fără ca el să te cunoască. De fapt, eu realizez frecvent asemenea transferuri de energie pozitivă."

Pentru a atinge performanţe de genul celor menţionate şi în articolul de faţă, Ana-Maria Iliescu a acumulat cunoştinţe foarte vaste, nu numai în cadrul cursurilor de terapii complementare urmate în România şi SUA, ci şi în facultăţile absolvite (istorie, filologie şi ştiinţe politice), în plus învăţând la perfecţie anatomia corpului uman, informaţii absolut necesare oricărui terapeut care se respectă şi-şi respectă pacienţii cu adevărat.

Toţi oamenii au percepţii extrasenzoriale!

Ar fi greşit să se creadă că Ana-Maria Iliescu este un terapeut „fabricat" prin cursurile urmate, aşa cum – din nefericire – există destul de mulţi „vindecători" ce n-au făcut altceva decât să compromită domeniul, în faţa publicului neiniţiat. În familia sa, venită din Austria şi stabilită în Banat, se practicau tratamente străvechi, după formule pe bază de plante şi de alte produse naturale, la fel de valabile şi astăzi. Aceste secrete le-a aflat de la străbunica sa, dar în casă aveau şi „cărţi ungureşti", şi cărţi despre spiritism, care i-au extins imaginea lumii de dincolo de realitatea materială. Pe de altă parte, tatăl a fost un inventator foarte apreciat în tehnica maşinilor folosite de industria confecţiilor, iar de la el, copila Ana-Maria a moştenit capacitatea de a trece dincolo de dimensiunile palpabile ale obiectelor şi ale făpturilor însufleţite.

Avea şi o calitate aparte, care însă îi făcea pe cei din jur să se ferească de ea: auzul extrem de sensibil (clarauz?). Aflându-se mai târziu la serviciu, de pildă, înregistra fără să vrea o convorbire telefonică – integral! – desfăşurată pe un ton scăzut, în biroul alăturat. Tot în copilărie, simţea deseori nevoia să-şi lipească palmele de cineva, când le simţea „arzând". Astfel reuşea să aline durerile reumatice ale străbunicii, astmul bronşic al tatălui sau să vindece suferinţele animalelor, cu care a avut întotdeauna o legătură specială. Toate aceste daruri minunate (nu de puţine ori, ele devin însă împovărătoare) le are în el fiecare om, dar ele sunt anihilate, cel mai frecvent, încă din copilărie, de reguli şi concepţii rigide, impuse de familie şi de anumite segmente ale societăţii.

Credinţa este motorul care-ţi înaripează iubirea

Nimic din realizările Anei-Maria Iliescu nu s-ar fi concretizat fără credinţă, din familie având o educaţie religioasă temeinică. Contează foarte mult instruirea spirituală a copilului, de altfel, aşa cum a primit ea însăşi, o şansă enormă pentru binele omenirii constituind-o uriaşa rezervă de dragoste existentă în copii. Canalizată corespunzător, aceasta va putea face minuni, căci – nu evită terapeuta să menţioneze – „există o forţă foarte mare a energiilor malefice şi, din păcate, Antihristul este aproape". În acelaşi timp, tot mai mulţi semeni sunt orbiţi de putere, oricum s-ar manifesta aceasta, căci orice fel de putere corupe atât trupul, cât şi spiritul. Dar, dacă înţelegi că anumite însuşiri ţi le-a dat Dumnezeu, nu te poţi folosi de ele decât în sens pozitiv.

În bună parte, Ana-Maria Iliescu şi-a cultivat capacităţile deosebite în SUA, unde există şi un departament de stat pentru terapii complementare. O iniţiativă similară o consideră, de altfel, extrem de binevenită şi la noi, pentru introducerea în sistemul de învăţământ cel puţin a unor asemenea tehnici terapeutice. Căci omul trebuie să fie informat şi să ştie cum poate acţiona în apărarea sănătăţii sale: „Organismul e bombardat de chimicale, de E-urile introduse în alimente, de poluare, care e înfiorător de ridicată în Bucureşti şi nu numai aici. Apoi, abuzul de antibiotice a slăbit inimaginabil de mult sistemul imunitar al organismului uman. De aceea, prin complexul de terapii pe care-l practic, consider că pot rezolva orice boală ce-mi apare ca dezechilibru energetic, la toţi pacienţii receptivi faţă de informaţiile furnizate de mine."

Bioinformatica – ştiinţa de a dărui binele

În anul 2000, la cabinetul Anei-Maria Iliescu (unde are drept colaboratori medici – generalist, neurolog, un psiholog, un maseur şi un informatician) s-au înregistrat foarte multe hepatite virale şi cancere limfatice. Cauzele externe nu le comentăm aici, mai ales că fiecare bolnav vine cu particularităţile lui. Cel puţin 80% din cauzele bolilor sunt psihologice. Există şi persoane care cochetează cu statutul de bolnav, din cauza unei certe privări de afecţiune. Dar psihoterapia făcută cu ei de la început, uneori chiar fără ca aceştia s-o conştientizeze, îi face să înţeleagă ce înseamnă boala şi să-şi găsească voinţa de a se vindeca.

„Scanarea" prin măsurători radiestezice oferă o viziune a tuturor dereglărilor, pe organe anatomice şi pe sisteme. Tratamentul este foarte complex, pentru acesta Ana-Maria Iliescu introducând termenul de *Bioinformatică*, legat prin anumite conotaţii de teoria cuantică. Fiecare particulă minusculă din structura Universului conţine materie, energie şi informaţie; depinde cum se ordonează ele. Capacitatea bioinformaticianului este de a restructura o anumită cantitate de materie şi energie, pe baza unei anumite structuri de informaţie: în cazul de faţă, sănătatea ideală a pacientului. Din păcate, aceştia ajung la cabinet când deja au în corp cel puţin 3-4 afecţiuni. De menţionat însă că, niciodată, Ana-Maria Iliescu nu a făcut referiri la tratamentele medicamentoase anterioare, dar efectele terapiilor sale au determinat ulterior renunţarea la acestea.

A (te) vindeca înseamnă şi a fi instruit

Există mai multe tehnici terapeutice aplicate în cabinetul Anei-Maria Iliescu. Fiecare are rolul, importanţa şi relevanţa sa, dar remarcăm în mod special cristaloterapia (pietrele semipreţioase conţin informaţii şi pot fi încărcate cu informaţii benefice), energia piramidală şi reflexologia palmară şi craniană, acestea din urmă aproape inexistente în România. Începând cu anul 2000, terapeuta a iniţiat şi cursuri în domeniu, pentru o echipă foarte riguros selectată. Acelaşi lucru îl va realiza şi începând cu această toamnă, motiv pentru care le prezentăm cititorilor noştri structura generală a cursului.

În primul ciclu – curs de medicină clasică, introducere în artele vindecării, bioinformatică, teorii holistice şi cristaloterapie, istoria credinţelor şi a magiei. Ciclul al doilea include medicină, meloterapie, cristaloterapie. Al treilea ciclu încheie cursul cu medicină, cromoterapie, radiestezie şi cristaloterapie. Nu întâmplător am prezentat acest program, pentru că el oferă şi o imagine globală asupra felului cum fiecare dintre noi trebuie să se raporteze la tot ce se află în afara, dar şi în interiorul său. Concluzia Anei-Maria Iliescu este una singură: „Fără credinţă, nu se poate face nimic. Dumnezeu te alege să faci un anume lucru, iar eu cred că predestinarea există cel puţin în acel spaţiu universal informaţional. Depinde în ce măsură alegi să-ţi (re)cunoşti sau nu misiunea. Dacă faci acest pas, obţii astfel pacea interioară, sufletească – altceva decât tăcerea armelor: e o stare de calm, bucurie şi iubire. De aceea, e bine ca fiecare să înţeleagă că are o responsabilitate faţă de tot ce avem în jur, faţă de tot ce înseamnă viaţă. Să nu ne fie ruşine a arăta că ştim să ne iubim unii pe alţii şi că, odată, am fost creaţi, cu toţii, buni!"

În atenţia cititorilor revistei „MAGAZIN"

Orice solicitare sau orice informaţie legată de tematica revistei noastre va fi onorată în cel mai scurt timp, telefonic sau în scris, cu condiţia să ne transmiteţi adresa dumneavoastră şi numărul de telefon.

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

LEAGURI DIN VECHIME

SAREA SCUIPATĂ era mai întâi ţinută în gură până se topea, după care se punea saliva astfel amestecată pe fundul unei căldări arse. De acolo, se lua cu degetul şi se aplica pe eczeme, care-şi aflau astfel remediu simplu, rapid şi eficient.

„DE FURAT..." În medicina populară, tămăduitorii se foloseau frecvent de diverse lucruri intrate în posesia lor ori a bolnavului pe căi oarecum insolite: furate, găsite, părăsite, cumpărate fără tocmeală etc. Această încredere deosebită în asemenea obiecte (cuţit, pieptene, mătură, ac, făină, oală, fus, funie ş.a.m.d.) cunoştea o vechime multimilenară, acţiunea lor curativă fiind strâns legată de funcţia practică a descântecului. Spre exemplu, un obiect curativ mai greu de procurat era frigarea „sucită de trei ţigani, cu mâinile la spate".

CĂRBUNELE DE OASE era obţinut în urma arderii cu rămurele uscate de tei. Pisat şi cernut, se dădea în dureri de stomac cu balonări şi arsuri, în diaree, câte o linguriţă după masă, urmată de o cană cu ceai de izmă sau de sunătoare. Foarte bun era cărbunele de oase şi în intoxicaţiile cu ciuperci, situaţie în care i se dădea persoanei otrăvite o lingură de praf amestecat într-un pahar cu apă, procedura făcându-se astfel de trei ori.

Să ne îngrijim singuri

Şapte cereri – ŞAPTE CENTRI...

Când sursa oboselii este de provenienţă psihică (emotivitate, anxietate, nervozitate etc.) ne putem echilibra chakrele spunând Tatăl Nostru. Rugăciunea Domnească cuprinde şapte cereri, iar corpul nostru posedă şapte principali centri energetici.

Iată cum procedăm:

- Frecăm palmele deasupra capului, până simţim că s-au încins. Rămânem peste chakra a şaptea (Sahasrara) cu mâinile împreunate, rostind prima cerere: „Tatăl nostru, carele eşti în ceruri, sfinţească-se Numele Tău". Coborâm palmele împreunate în faţa celei de a şasea chakra (Ajna, dintre sprâncene): „Vie împărăţia Ta".
- Palmele se mută la chackra a cincea (Vishuda – în dreptul gâtului): „Facă-se voia Ta, precum în Cer, aşa şi pe Pământ".
- Ţinând palmele lipite, dar cu degetele îndepărtate acum către în faţă, perpendicular pe chakra a patra (Anahata, a inimii) spunem: „Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi".
- Coborâm palmele împreunate, în faţa chakrei a treia (Manipura, trei degete deasupra ombilicului), ţinând degetele îndreptate în jos şi spuneam... „şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri".
- Cu palmele în dreptul celei de a doua chakre (Swadistana, la trei degete sub ombilic) spunem: „şi nu ne duce pre noi în ispită".
- În faţa primei chakre (Muladhara, în zona pubiană), palmele se desfac, rămânând alăturate doar trei degete – mijlociul, arătătorul şi degetul mare, celelalte două stau în evantai deasupra zonei - „Ci ne izbăveşte de cel Rău".
- Desfacem palmele şi le aducem din nou deasupra creştetului, lipindu-le cu vârful în sus şi spunând: „Că a Ta este Împărăţia şi Puterea şi Slava, (deschidem palmele şi cu dreapta ne facem cruce) a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh. Amin!"

Această manieră de a spune rugăciunea Tatăl Nostru este potrivită pentru fiecare dimineaţă, când avem nevoie să ne echilibrăm energiile pentru tot restul zilei.

GABRIELA-FLORETA BUCUR
psiholog reflexoterapeut

EMILIA VLĂDESCU *răspunde cititorilor*

P.S. – Bacău. Nu am înţeles cu ce scop mi-aţi trimis fotografia. Poate reveniţi cu explicaţii.

P.C. – com. Ghelari, jud. Hunedoara. Trebuie să vă spun că magia neagră nu reprezintă punctul meu forte. Eu cred că, atunci când ai credinţă în Dumnezeu, nimic nu te poate doborî cu uşurinţă. Nu trebuie să lăsaţi ura să vă orbească, ci să vă iubiţi fratele în continuare, să vă rugaţi pentru el, să i se lumineze mintea şi să se întoarcă la familie, cu gânduri bune. Cea mai bună armă împotriva magiei negre este *credinţa în Dumnezeu, rugăciunea*. Mama dumneavoastră e foarte bolnavă, dar nu din cauza fratelui. Are probleme mari cu reumatismul, plămânii, vederea, vezica urinară, rinichiul drept, ficatul şi urechea dreaptă. Totuşi, nu uitaţi că are o vârstă înaintată, care predispune la anumite boli.

I.B. – Constanţa. Toate problemele enumerate în scrisoarea dumneavoastră sunt numai pe sistem nervos. Aţi consultat un medic psihiatru? Nodul în gât, problemele cu respiraţia, stările de balonare, durerile de stomac, diabetul, dereglările sexuale – toate acestea, repet, au apărut la dv. pe fond nervos. Singurele probleme de sănătate reale, dacă pot spune aşa, sunt legate de rinichi, o uşoară nevralgie pe partea stângă a capului, infecţie urinară. Cel mai indicat cred că ar fi să mergeţi cât mai repede la un medic psihiatru, întrucât aveţi sistemul nervos grav afectat. Fără reţinere, fără jenă, pentru că în joc se află propria sănătate.

Pagină realizată de ADRIAN-NICOLAE POPESCU

PERSPICACITATE

Labirint... muzical

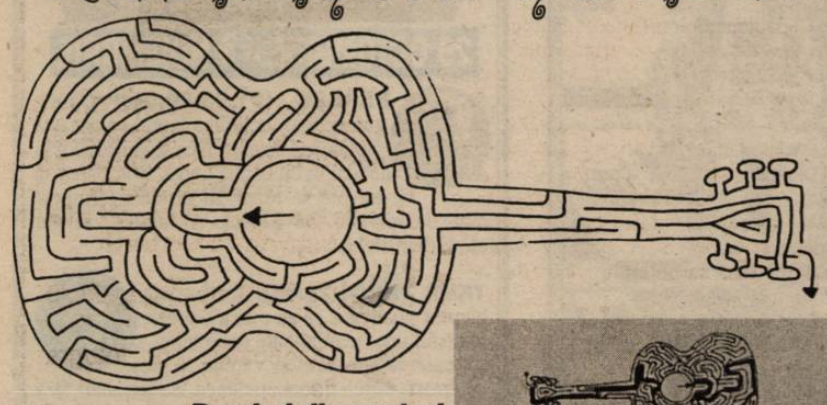

Pornind din centrul chitarei încercați să rezolvați labirintul... muzical! (Gh.R.)

SOLUȚIA:

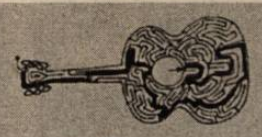

☺ *Unul dintre noii proprietari de vile îi arata locuința sa unui prieten. În camera mare de zi comentează:*

– Aici pot, ferească Dumnezeu, să mănânce 30 de persoane!

☺ *– Ajutați un biet sărman! se adresează un bărbat unui domn bine îmbrăcat!*

– Nu pot, am și eu un frate sărac!

– Da, dar am auzit că nu-i dați nimic!

– Atunci cum credeți că aș da unui străin!

☺ *– Am fost nebun când m-am căsătorit cu tine!*

– Adevărat, iubitule, dar te iubeam atât de mult că nici n-am observat!

☺ *– Ascultă, Gigele, cum s-o fac pe verișoara ta să mă iubească?*

– Știu eu? Cumpără-i o rochie de vreo două milioane!

– Și dacă vreau s-o fac doar să-i placă de mine?

UTILE

◆ Supa afumată își va recăpăta gustul dacă se introduce în ea un cartof crud, ras.

◆ Pastele făinoase (macaroanele) nu se lipesc și nu fac spumă dacă sunt fierte într-o cantitate de apă de trei ori mai mare decât cantitatea pastelor. În plus, în apa clocotită, se adaugă o lingură de ulei.

◆ Aluatul de clătite devine mai pufos dacă în compoziție se adaugă un pic de bere.

◆ Când cozonacul nu crește suficient în formă, se acoperă cu o cârpă umedă sau se ține forma deasupra aburilor.

◆ Prăjitura coaptă, scoasă din cuptor și apoi din tavă este mai gustoasă dacă se lasă să se răcească pe un grătar de sârmă împletită, pentru evaporarea apei, după care se așază pe platou.

◆ Coacerea ideală a plăcintei cu fructe se face prin înfigerea câtorva macaroane scurte în cocă, prin care va ieși aburul.

◆ Supa de carne devine aurie dacă se pun în ea câteva coji curate de ceapă, înainte de a da în clocot.

◆ Cotletele de porc capătă un gust deosebit dacă înainte de a fi puse la fript, se introduc într-un vas cu oțet din vin, diluat cu apă și aromat cu mirodenii.

◆ Ficatul se menține fraged și nu se întărește dacă se sărează numai după ce a fost fript sau prăjit.

◆ Salamul se păstrează proaspăt dacă se unge partea tăiată cu unt.

◆ Cârnații nu mai crapă la prăjit dacă, în prealabil, sunt opăriți cu apă clocotită, timp de 2-3 minute.

ȘAH

PROBLEMA DE AZI: ALBUL MUTĂ ȘI FACE REMIZĂ

Marshall · MacClure, 1923

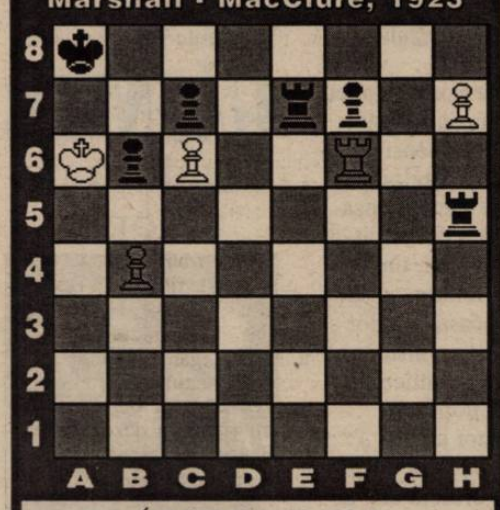

DEZLEGARE: *1. Th6!! Th6 2.hBD Th8 3. b5!! și patul nu poate fi evitat (3... Td7 4. cd7 c5?? 5. bc6 + -).*

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

PAR(anormale) de ToPAN

Verificați-vă cunoștințele

JUDECĂTORI

1. Cum se numeau cei trei judecători ai Infernului în mitologia greacă?
2. Ce se înțelege prin „judecători" în Vechiul Testament?
3. Ce se înțelege în credința creștină prin „Judecata de Apoi"?
4. Cine este „judecătorul" care face dreptate țăranului din nuvela „Județ al sărmanilor", din volumul „Hanu Ancuței" de Mihail Sadoveanu?
5. Ce pictor german a realizat, în 1529, tabloul „Judecata lui Paris"?
6. Cine a scris nuvela „Judecătorul și călăul"?
7. Cine a interpretat rolul principal masculin în fimul „Burlacul și judecătoarea" realizat în 1947?

Răspunsurile din numărul trecut

1) În mod obișnuit prin „dimineață" se înțelege timpul scurs de la răsăritul Soarelui până la amiază. 2) Cotidianul „Adevărul de dimineață" apărut în februarie 1904, a fost condus de Constantin Mille. 3) „Bună-dimineața!" este numele dat în popor zorelelor. 4) Romanul „Dimineață pierdută" este scris de Gabriela Adameșteanu. 5) Filmul „Diminețile unui băiat cuminte" a fost regizat, în 1967, de Andrei Blaier. 6) Simfonia „Dimineața" aparține lui Joseph Haydn (1732-1809). 7) Tabloul „Lumina dimineții" aparține pictorului german Caspar David Friedrich (1774-1840).

Poșta cititorilor

După cum ați observat în rubrica din 4 octombrie cu tema „Surori" au existat 8 întrebări și nu 7. Am făcut acest lucru – pe care îl vom mai practica și cu alte ocazii – deoarece, am considerat domeniul destul de ușor de corectat și că trebuie adăugat și un oarecare indice de dificultate.

Așadar au dat răspunsuri:

– 8 răspunsuri corecte: Mihai Waspusch – *București;*

–7 răspunsuri corecte: Florentina Gorea – *Toplița și prof.* Mari Ștefan – *Șimleul Silvanei;*

– 6 răspunsuri corecte: Maria Iova – *Constanța și* Dan Victor Munteanu – *Galați.*

Tuturor cititorilor care ne-au trimis mai puțin de 3 răspunsuri corecte le spunem că nu le menționăm numele decât dacă, în alte împrejurări au dat mai multe răspunsuri bune. (I. Stoica)

Semne de întrebare

de GHEORGHE POPESCU

		PANOU DE AFIȘAJ / ISRAELITĂ		LOCUITOR LA PRAGA / SCABIE		ÎN ACEST LOC (pop.) / A REVENI LA VIAȚĂ		PUȘI LA CURENT	
		MÂNCARE DE FASOLE / JILAVI				SPOITUL CU BIDINEAUA / O PASĂRE DE BALTĂ			
SLUJBAȘI AI BISERICII / GREȘITE		ÎN FINE! / A ASFIXIA / FANTASTIC			NEA! / A PLECA / BĂTUT LA SPATE!				NU VĂD CU OCHI BUNI	
						CALITATE DE DIPLOMAT / GRĂDINĂ DE IARNĂ				
MOȘUL CU SOMNUL / ILEGAL				CARUL DE PE CER / OU DE PEȘTE				HUNI! / UTIL LA FRACTURI (var.)		
						MĂSURI ENERGETICE / CÂNTEC DE LEAGĂN				„POPULAȚIA" STUPULUI
PAR ÎN VIE / TRUP DE PITIC!					VAS CU GÂTUL STRÂMT / 12 LUNI					
			PRODUCĂTOARE DE MAC					SE PRONUNȚĂ PENTRU		
TABLOU RELIGIOS							ARBORI AUTO			

GRĂDINA
micul nostru Paradis

ADELIN COJOCARU din Săcele. *„Este primul an în care locuiesc într-o casă cu o mică grădină pe care am amenajat-o după gustul meu: gazon, câțiva pomi fructiferi (puieți), câțiva arbuști decorativi (tuia, merișor), câteva straturi cu flori... Totul a mers bine pe parcursul verii, dar acum nu știu cum să-i protejez de gerul de la iarnă. Frunzele care cad e bine să le las să acopere pământul sau să le strâng și să le arunc? Iar pe cele care s-au uscat ori s-au îngălbenit, dar n-au căzut din pomi e bine să le îndepărtez eu?"*

Nimeni cred că nu stă să culeagă frunzele îngălbenite din pomi, chiar dacă aceștia sunt încă puieți. Până la urmă, vor cădea singure. În ceea ce privește stratul de frunze de pe jos, păstrarea sau îndepărtarea lui depinde de mai mai mulți factori și, în primul rând, de gerurile la care vă așteptați în zona respectivă. Unii grădinari „mai bătrâni în ale meseriei" iau exemplu din natură și spun că pătura de frunze care se formează toamna e o modalitate de protecție a plantelor. Gerul nu pătrunde prea adânc în pământ, iar zăpada se păstrează mai bine. Puteți să mergeți așadar pe această variantă. Se va proteja și gazonul deocamdată mai puțin rezistent. În ceea ce privește exemplarele încă firave de tuia, merișor și alți arbori decorativi, se recomandă ca atunci când începe frigul să le înveliți în săculeți de hârtie sau de plastic.

DOINA JILĂU din Constanța. *„Am un dafin din care aș putea recolta frunze pentru aromat mâncărurile. Dar nu știu în ce perioadă și cum să le usuc."*

În primul rând trebuie să vă asigurați că dafinul pe care îl aveți nu este toxic, pentru că există și astfel de soiuri cu frunze necomestibile. Dacă este așa-numitul „Laurus nobilis", frunzele sunt într-adevăr excelente pentru aromatizarea mâncărurilor. Se pot recolta în orice perioadă a anului. Pentru a le usca, se așază pe o suprafață plană și, ca să nu se răsucească (deci ca să rămână plate „ca în comerț"), le acoperiți cu o pânză peste care așezați un obiect greu (o carte mai groasă, un fund de lemn etc.), timp de câteva zile. În nici un caz uscarea lor nu trebuie să se facă forțat, în apropierea unei surse de căldure sau într-o cameră cu o temperatură de peste 20 de grade C. *(A. Popescu)*

SPORT FLASH

FOTBALUL MOARE, DAR NU SE PREDĂ

Duminică s-a consumat partida dintre Rapid şi Steaua, derbyul etapei, care a ridicat adrenalina în venele fanilor, cu atât mai mult cu cât în cadrul acestui meci se putea produce o schimbare de lider. În cazul victoriei elevilor lui Piţurcă, Steaua urma să şterpelească locul întâi deţinut de Rapid. În cazul unei înfrângeri, poziţia primelor trei clasate avea să rămână neschimbată, adică Rapid pe primul loc, Dinamo pe locul secund şi Steaua pe ultima treaptă a podiumului. Meciul n-a fost rău, fazele au fost dinamice. Pancu a reuşit să deschidă scorul destul de repede, printr-o excelentă execuţie a unei lovituri libere. Steaua nu s-a lăsat, a atacat şi a vrut să egaleze măcar. N-a reuşit. Dimpotrivă a fost învinsă la un scor de forfait. Aşa încât e de înţeles gestul tribunei care a aruncat spre Piţurcă nu cu capace de bere, ci cu cărţi de joc, aluzie la „sportul" preferat al antrenorului din Ghencea.

Braşov a ajuns pe locul 7 în clasament şi asta în principal datorită victoriei categorice asupra unei echipe care moare încet, Petrolul, ajunsă pe locul 14. Braşovenii au înscris de 4 ori şi au primit un singur gol, ceea ce nu-i de colo. Cu acelaşi scor a câştigat şi UMT (ultimul loc!) partida cu Gloria (locul 5!), numai că pentru UMT nu atât scorul a contat, ci faptul că echipa timişoreană a reuşit prima ei victorie în campionat! Cea mai cruntă bătaie a administrat-o echipa de suflet a lui Hagi, Farul, care a distrus Universitatea Craiova cu 5-3, poate în cea mai frumoasă partidă a etapei. La polul opus, partida Dinamo-FC Naţional, anostă şi nulă ca şi scorul afişat la sfârşitul ei. Dinamo, deşi se află pe locul 2, nu reuşeşte să impresioneze, dar vorba aia, n-au intrat zilele-n sac.

MOTOCICLISM PE PÂINE

Duminică, pe circuitul de la Sepang s-a desfăşurat Marele Premiu al Malaieziei. Valentino Rossi, deşi îşi adjudecase deja titlul de campion mondial la clasa 500 cc, a mai vrut o victorie în acest sezon, a 10-a. A reuşit-o într-o manieră categorică şi puştiul de 22 de ani, care mănâncă motociclism pe pâine, s-a apropiat la o singură victorie de recordul deţinut de celebrul Giuseppe Agostini (11 victorii stagionale la clasa regină). Rossi are ocazia să egaleze acest record cu ocazia ultimei etape a sezonului, peste două săptămâni, în MP al Braziliei.

La clasa 250 cc, japonezul Daijiro Katoh şi-a adjudecat în premieră titlul de campion mondial.

GEORGE CUŞNARENCU

HOROSCOP

29 OCTOMBRIE - 4 NOIEMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): Configuraţia astrală indică faptul că această săptămână este propice schimbărilor şi deciziilor cu bătaie lungă. S-ar putea să fie nevoie să rezolvaţi probleme importante la serviciu, iar Soarele şi Jupiter vă sunt aliaţi de nădejde.

TAUR (21.04-21.05): Curba psihicului sugerează că aţi putea fi protagonistul unor evenimente contradictorii, care vă streseză şi vă pun la grea încercare tactul şi înţelepciunea. Reacţionaţi fără patimă, cenzuraţi-vă tendinţa de a-i domina pe ceilalţi.

GEMENI (22.05-21.06): Cel mai remarcabil aspect al acestui interval este ascensiunea vertiginoasă a curbei financiare şi un maxim al acesteia (joi sau vineri). Probabil veţi primi o sumă consistentă de bani sau o veste excelentă în acest sens.

RAC (22.06-22.07): Începutul de săptămână vă prinde crispat şi fără chef de muncă, însă de miercuri sau joi lucrurile se schimbă în bine. Primiţi o veste foarte bună din mediul profesional, iar în weekend soseşte o altă veste îmbucurătoare, de departe.

LEU (23.07-22.08): Cine şi-ar putea închipui că norocul vă caută cu insistenţă, iar dv. nu-i daţi nici o atenţie? Mercur şi Soarele formează acum o pereche de aur, ceea ce înseamnă că aveţi mari şanse la bani, cine ştie, poate la jocurile de noroc oficiale?

FECIOARA (23.08-21.09): După cum arată curba afectiv-emoţională, cu oscilaţii foarte mari, s-ar părea că aveţi probleme de această natură şi că în cuplu există o oarecare glaciaţiune. Poate că astrele mint, poate că nu, dar oricum luaţi măsuri de revigorare a iubirii.

BALANŢA (22.09-22.10): Venus şi Marte se duşmănesc aprig în această perioadă, cu alte cuvinte nici în dragoste şi nici în afaceri lucrurile nu stau pe roze. Ar trebui să chibzuiţi mai mult la onestitatea unor cunoscuţi pe care vă bazaţi foarte mult, dar care...

SCORPION (23.10-21.11): Vă propuneţi prea multe lucruri în această săptămână şi riscaţi un subit surmenaj nervos. Poate că ar trebui să amânaţi rezolvarea unor probleme de care v-aţi putea ocupa şi altă dată. Despre bani, nimic nou deocamdată.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Curba financiară are toane şi s-ar putea să vă pândească un ghinion financiar (marţi sau miercuri). Dar începând de joi, alura ei devine una încurajatoare şi chiar s-ar putea să primiţi bani sau o veste bună despre situaţia dv. materială. Mici probleme cu sănătatea s-ar putea ivi în a doua jumătate a săptămânii.

CAPRICORN (21.12-19.01): O veste mai puţin favorabilă soseşte din domeniul financiar, luni sau marţi. De asemenea, pe plan profesional apar dificultăţi aparent insurmontabile, pe care, cu ajutorul unor prieteni adevăraţi, veţi reuşi să le anihilaţi.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Luna şi Soarele au acum o poziţie reciprocă excelentă. Asta poate însemna că viaţa în cuplu decurge foarte bine, iar deciziile pe care le veţi avea de luat vor fi cele mai eficace. Miercuri sau joi veţi primi, poate, o sumă mare de bani.

PEŞTI (19.02-20.03): Situaţia financiară tinde să se înzdrăvenească, având în vedere ascensiunea continuă a curbei cu pricina, care are şi un maxim vineri. Pe de altă parte, sunt posibile disensiuni trecătoare în mediul profesional. Atenţie la un Capricorn din anturaj!

Personalităţile săptămânii: *Regina Maria, soţia regelui Ferdinand I de România, Eugen Lovinescu, Duiliu Zamfirescu, Gheorghe Tattarescu, Horia Hulubei, Dimitrie Paciurea, Nicu Vlad;* Odysseas Elitis (Nobel literatură 1979), Ragnar A.Granit (Nobel fiziologie 1967), Alexandr Borodin, Monica Vitti, Burt Lancaster.

PUTEREA ALBULUI

***În secolul al IX-lea păpuşile japoneze confecţionate din hârtie şi iarbă erau considerate în stare să alunge duhurile rele. Astăzi ele sunt rafinate şi foarte scumpe. Cea mai mare problemă o pune culoarea alb strălucitor a feţelor acestor păpuşi. La Kyoto acesta se realizează din cochilii de stridii. Pigmentul preparat astfel este amestecat cu grăsime animală obţinându-se prin utilizarea lui un efect deosebit. Costul unei asemenea păpuşi celebre pentru părul, buzele roşii dar în special pentru albul obrazului poate atinge 25000 de dolari.* (I.S.)**

GĂINILE îl adoră pe Chopin

Fermierul francez Gilles Dubrois a obţinut rezultate excepţionale în creşcătoria sa de găini cu ajutorul muzicii clasice. Meloterapia intensivă aplicată ouătoarelor are încă multe secrete, însă dl.Dubrois a dezvăluit că la miezul nopţii, timp de 20-30 de minute, aprinde lumina în casa găinilor şi le învăluie cu valsuri şi studii ale romanticului Frederic Chopin. În urma acestor audiţii forţate, producţia de ouă şi carne a crescut atât de mult, încât fermierul nu mai aplică procedeul decât o dată pe săptămână. Rezultatele excelente i-au permis să încerce şi cu alţi compozitori ai veacului XIX. Cel mai nefavorabil pentru urchea muzicală a protejatelor sale a fost impetuosul Beethoven, ale cărui concerte pentru pian şi orchestră au acţionat ca nişte... anticoncepţionale. Găinile îl mai tolerează şi pe Gershwin (sec.XX), cu a sa mlădioasă *Rapsodie Albastră*. Muzica rock le provoacă isterie, iar sonatinele pentru flaut ale lui Scarlatti (sec.XVII) sunt un balsam. *(P.I.)*

Sonarul ucigaş

În 1998, pe coastele Greciei eşuau mai multe balene, care ulterior au murit. Un alt fenomen ciudat, înregistrat la mamifere marine, a fost separarea prematură a delfinilor de puii lor. În ambele situaţii, cauzele dramelor ecologice au fost umane: testarea unor sonare, de către marina americană, care emit în ocean între 100 şi 1000 Hz. La asemenea frecvenţe, undele parcurg distanţe foarte mari, permiţând detectarea submarinelor care, altfel, n-ar putea fi observate. Dar nivelul sonor al undelor emise atinge 235 decibeli (un motor de avion nu depăşeşte 120 decibeli)! Asemenea intensitate poate să ucidă sau să afecteze grav sănătatea mamiferelor marine, cum s-a şi întâmplat, de altfel. Protestele mai multor asociaţii de protecţia naturii se pare că au însă ecouri mult mai slabe, la instanţele de decizie, decât sonarul ucigaş. *(A.N.P.)*

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 150 DM, un abonament pe un an, 50 $ sau 75 DM, un abonament pe şase luni).
- Abonaţi-vă rapid pentru a avea certitudinea „conectării" la universul enciclopedic oferit de prestigiosul săptămânal cultural-ştiinţific „Magazin".

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	22.000 LEI	❑ 3 LUNI	70.000 LEI	❑ 5 LUNI	114.000 LEI
❑ 2 LUNI	44.000 LEI	❑ 4 LUNI	92.000 LEI	❑ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Salt în centrul furtunii ■ Obsesia catastrofelor terestre ■ „Războiul religiilor" la început de secol XXI ■ Femina club ■ Adenomul de prostată, o maladie a vârstnicului ■ Efectul curativ al muzicii ■ Deprinderi moderne în... epoca de piatră ■ Fecioara zidită ■ Nicole Kidman la braţ cu doi escroci ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 545 • ANUL XLIV • 1 NOIEMBRIE 2001 • 16 PAGINI • 6000 LEI Nr. 44 (2295)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro

Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

1 NOIEMBRIE

1961 Trupul lui Stalin a fost mutat din mausoleul Lenin în Piaţa Roşie.

1972 India a fost lovită de un val uriaş de apă care a făcut 10000 de victime.

S-a născut în această zi

1935 Gary Player, jucător de golf din Africa de Sud, câştigătorul a patru mari campionate.

Ultimii supravieţuitori ai incaşilor?

Un trib de indieni cu trăsături europene – descoperit în 1987

„Puncte de trecere" într-un posibil univers paralel – o ipoteză interesantă

● *Starea de veghe*

Realitatea invizibilă care ne uneşte...

● *Spectacolul cunoaşterii*

Salt în centrul furtunii

● *Femina club*

Dosarele frumuseţii 7 sfaturi utile

● *Consultaţii fără plată*

Adenomul de prostată - o maladie a vârstnicului

● *Incursiune în paranormal*

Obsesia catastrofelor terestre

● *Terra X*

Cosmosul - o nouă zonă de afaceri?

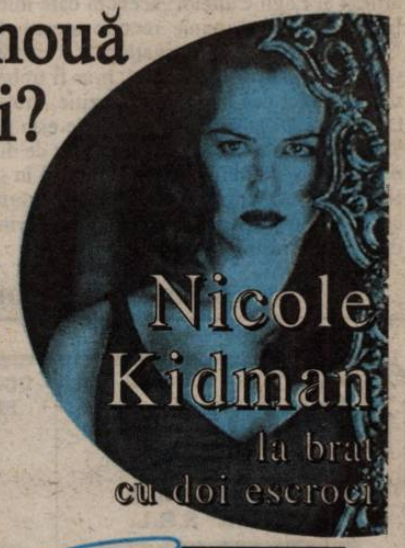

2001 - ANUL BRÂNCUŞI

HIMERA
(lemn, 1918, Philadelphia)

Premieră medicală românească

CHIRURGIE
prin îngheţarea tumorilor

Criochirurgia este un domeniu al medicinei moderne, eficace, însă deocamdată prea puţin practicată în Europa, ca şi în afara ei. Cu atât mai importantă devine reuşita medicilor români, chirurgi, de la Spitalul Clinic Militar de Urgenţă din Bucureşti coordonaţi de generalul de brigadă dr. Ionel Câmpeanu, care au realizat – în premieră pentru zona est-europeană – prima intervenţie de acest fel, în cazul unui cancer extins al ficatului.

Ca tehnică de lucru, criochirurgia constă în introducerea în zona afectată, cu ajutorul unor sonde, a azotului lichid, care se ştie că produce gheaţă (în cazul respectiv, la -195ºC). Tumorile sunt astfel îngheţate, iar când acestea sunt profunde, procesul se realizează sub ghidaj ecografic intraoperator, rezultatul concretizându-se în necrozarea ţesutului bolnav. Intervenţia amintită reprezenta ultima şansă de supravieţuire a pacientului, el având cinci metastaze la ficat, toate distruse pe parcursul celor aproape trei ore, cât a durat operaţia.

Respectiva tehnică medicală de vârf, în valoare de circa 100000 de dolari, este singura existentă în Europa de Est şi – afirmă specialiştii – asigură şanse considerabile de supravieţuire pentru pacienţi ajunşi în stadii de boală avansate, complicaţiile postoperatorii fiind minime. O dovadă elocventă în plus că medicina românească îşi merită locul în elita mondială. *(A.N.P.)*

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

cartea albă

GLOBALIZAREA, ŞANSĂ SAU BLESTEM?

Părăsesc cu strângere de inimă literatura, singura care poate transforma o zi cețoasă, rece și ploioasă într-una însorită și caldă și vă propun în această săptămână cartea unui ziarist care de 12 ani este racordat la mersul lumii. Este vorba despre lucrarea „Globalizarea, șansă sau blestem?" scrisă de Eugen Zainea. Autorul a absolvit Institutul Politehnic din București, ca specialist în electronică și telecomunicații și a avut, înainte de 1989, o bogată experiență profesională și managerială. Dar și mai bogată este experiența jurnalistică spre care s-a îndreptat după 1990. A publicat sute de articole de analiză politică și economică în periodicele „Timpul în 7 zile", „Vremea", „Dimineața" și „Regăsirea", al cărei fondator și prim redactor șef i-a fost. De câtva timp, Eugen Zainea este realizator TV, emisiunile „Paznic de far" putând fi urmărite în fiecare zi a săptămânii. Dar iată că, după o bogată carieră jurnalistică, Eugen Zainea publică la editura „Valand Print" o carte despre globalizare, poate cea mai interesantă strategie născocită de americani, după încetarea Războiului Rece și căderea Cortinei de Fier. Într-o lume monopolară, totul înseamnă globalizare. Orice acțiune care are la conducere cel mai puternic stat din lume, am numit SUA, capătă dimensiuni planetare, globalizante. Războiul împotriva terorismului este exemplul cel mai recent de globalizare. După mărturisire autorului, după acest prim volum, vor urma alte patru. Al doilea volum se va numi „România pradă globalizării" și va aborda consecințele pe care fenomenul globalizării le-a avut asupra țării noastre. Al treilea volum va purta titlul „Ordine și dezordine internațională", al patrulea se va numi „Lumea, încotro?" și, în fine, ultimul se va numi „România, încotro?". După cum se vede, Eugen Zainea are proiecte ample, profunde și extrem de actuale, cu o deschidere chiar spre predicțiile unei lumi pe care noi n-o vom mai apuca. Iată ce spune despre „Globalizare, șansă sau blestem?" academicianul Răzvan Theodorescu, cel care scrie un „Cuvânt înainte": „Cartea reabilitează, în filigran, o doctrină politică salutară, cea a naționalismului – așa cum l-au conceput, congruent cu noi și cu Europa, un Maiorescu, un Iorga, un Rădulescu-Motru –, o doctrină pe care orice intelectual normal ar trebui s-o împărtășească în sfera spiritului, fără concesii și, desigur, fără păguboasele alunecări spre ultra-naționalismele de tot felul". La rândul său, prof. univ. dr. Florin Georgescu, cel care scrie un studiu introductiv, spune: „...un proiect deopotrivă temerar și necesar... un tablou foarte exact bazat pe date de necontestat, din surse de maximă credibilitate, al imenselor decalaje existente în lumea contemporană... Deosebit de oportună pentru cititorul român este situarea permanentă în cadrul analizei, a țării noastre".

Și pentru că tot vorbeam despre efectele globalizării la nivel planetar, cele mai interesante trimiteri din cartea lui Eugen Zainea sunt acelea care fac referire la noile situații create în țara noastră, în ultimii 12 ani. Lipsa de spațiu mă obligă să îmi restrâng exemplele la unul singur: atacul împotriva Bisericii Ortodoxe Române. Observațiile lui E. Zainea sunt la obiect: „Una din manifestările de dată mai recentă a asaltului asupra Bisericii Ortodoxe Române o reprezintă bătălia la baionetă care se dă de peste doi ani în jurul unui anumit articol al Legii Cultelor: acela în care inițiatorul a îndrăznit să propună recunoașterea Bisericii Neamului drept biserică națională. O astfel de inițiativă legislativă care, altfel, n-ar fi trebuit să întâmpine nici cea mai mică opoziție, într-o țară în care peste 85 la sută din populație este de confesiune ortodoxă, constituie un subiect de dispute de neimaginat, nu numai în parlament și în guvernul României". O cartea incitantă și atotcuprinzătoare care se citește pe nerăsuflate, cu dorința de a cunoaște și restul volumelor anunțate.

GEORGE CUȘNARENCU

Labirint sentimental

Dialog astrologic

GEORGETA N., Galați: *„...Credeam acum câțiva ani că una din cele mai «nevinovate» forme de divertisment este citirea horoscopului din diverse reviste, și mai ales acel horoscop care se referă la un an întreg. Trebuie să vă spun de la bun început că nu prea luam în serios lucrurile prezentate acolo, chiar și atunci când vreo prietenă îmi spunea că i s-a confirmat câte ceva din cele citite cu diverse prilejuri. Dar acum doi ani s-a întâmplat un fapt care m-a uimit. Scria undeva că mă voi împrieteni cu un băiat din zodia Leului, pe care-l voi cunoaște în anturajul părinților mei. Ei, bine, chiar așa s-a întâmplat. Aveam 24 de ani pe atunci. Eu, fiind născută tot în zodia Leului, nu vedeam cu ochi buni o astfel de relație. Citisem undeva că persoanele din aceeași zodie nu prea se înțeleg... Și totuși, eu și Mirel ne-am înțeles foarte bine de la început (...) Dar la sfârșitul anului trecut am citit, tot într-un horoscop anual, că în toamna lui 2001 voi avea o decepție în dragoste, cu urmări destul de grave. Și chiar așa s-a întâmplat. Mirel a plecat în interes de serviciu în SUA, unde trebuia să stea o lună. Dar după ce a trecut luna, el nu s-a mai întors și nici nu mi-a mai răspuns la scrisori. Nici la telefon nu l-am putut găsi, căci probabil și-a schimbat adresa (...) Mai mult, acum două săptămâni am aflat printr-o cunoștință a lui Mirel că acesta chiar s-a însurat cu o americancă, la Detroit... În aceste condiții, acea informație conform căreia nu e bine ca ambii parteneri ai unui cuplu să fie născuți în aceeași zodie s-a dovedit a fi exactă. Este o regulă fixă, chiar ar trebui să țin seama de ea pe viitor?"*

– Dragă Georgeta, întorsătura pe care a luat-o viața ta sentimentală este foarte neplăcută. Practic, reiese din scrisoarea ta că a fost o surpriză. Dar din tonul tău, și resemnat, și virulent uneori, nu transpar prea multe regrete. Cu alte cuvinte, a fost o surpriză și nu prea. Revenind la întrebarea ta concretă, „regula" cu pricina nu există ca atare, nu am găsit nicăieri o astfel de precizare. Însă din modul cum se alcătuiesc așa-zisele triunghiuri ale armoniei (în stil chinezesc) și cum sunt gândite cuplurile „ideale" în astrologia clasică (după relațiile dintre Venus și Marte), se pare că o coincidență a zodiilor nu este foarte bine văzută. În cazul Leului, acesta formează o pereche excelentă cu Berbecul, Leul (!) și Scorpionul. Incompatibilitate profundă există doar între Leu și Taur sau Capricorn. Așa spune teoria. Din punctul de vedere al filosofiei astrologice chinezești, Leul (Maimuța) face casă bună cu Șobolanul (Săgetător) și cu Dragonul (Berbec). Nu se înțelege deloc cu Tigrul (Vărsător), Câinele (Balanță) și Calul (Gemeni). Și din punctul de vedere al semnelor cosmice, Maimuța (Leul) nu are relații bune tot cu o Maimuță; ambele sunt de „esență", patronate de Venus. Impulsivitatea Maimuțelor este binecunoscută, iar când Venus se „întâlnește" cu ea însăși ori ies scântei, ori se declanșează o iubire pătimașă și de lungă durată.

În situația ta ar fi trebuit să luăm în considerare și ascendentele din tema natală (a ta și a lui Mirel), însă datele succinte de mai sus sunt universal valabile. Trebuie să precizăm că astrologia clasică vede în Leu un semn de Foc, având o fire dinamică, dominatoare, uneori inconsecventă. Sunt expansivi și nu se sfiesc, de obicei, să spună exact ceea ce gândesc. Patronul zodiei este Soarele, astrul principal (Luminător, ca și Luna), fapt care-l face pe Leu sigur de sine și chiar arogant. Portretul zodiacal mai precizează că are ambiții mai mari decât capacitățile lui și nerealizările îl transformă într-un răzbunător. Nu suportă criticile, iar reacțiile lui în fața unor reproșuri sunt dure, imprevizibile. Desigur, m-am referit numai la defecte, încercând să îmi explic comportamentul lamentabil al fostului tău prieten. Asta nu înseamnă că nu există și latura pozitivă, compensatorie, a trăsăturilor nefavorabile. Cred că ai observat, totuși, că doi Lei se pot înțelege între ei (conform astrologiei clasice). Nu trebuie să te obsedeze așa-zisa regulă despre care mi-ai scris. Doi oameni nu se apropie gândindu-se la zodiile lor, sunt cu totul alte criterii care intră pe rol. Această experiență ai avut-o și tu. Ai început să-ți pui întrebări abia după ce faptele s-au consumat, iar astrologia nu-ți poate da decât o imagine generalizată. Fiecare caz în parte este unic și se poate potrivi sau nu cu ceea ce indică tradiția astrologică. Așa cum reiese din scrisoarea ta, ai tendința de a da o importanță exagerată zodiei în care te-ai născut. Faptul poate fi dăunător pe viitor, nu uita că horoscoapele sunt orientative și nu decisive. Chiar tu scriai la începutul epistolei că este o formă de divertisment, numai că nu este chiar atât de nevinovată în unele cazuri. Sper să-mi mai scrii și să-mi confirmi că nu există în sufletul tău răni necicatrizate.

RADU IANIERI

CAPCANELE DROGURILOR

Vă scrie o mamă disperată. Am crescut un băiat, pe Ionuț, singurul meu copil, așa cum m-am priceput, eu și soțul meu ne-am luat de la gură ca să aibă de toate, să-i fie bine, să meargă la școală, să aibă haine curate. N-am avut nici eu și nici soțul meu avere, dar am muncit cinstit și am strâns cât a fost nevoie pentru o gospodărie. Dar am trăit ca niște oameni săraci, mai ales în ultimii ani. N-am mâncat decât cartofi, fasole, varză, ce era mai ieftin în piață, dar carnea nu i-a lipsit lui Ionuț. Și din când în când îi mai dădeam un ban de buzunar, ca să nu-i fie rușine la școală sau când se oprea cu colegii să bea Pepsi. Doamnelor și domnilor de la redacție, vă spun cu mâna pe inimă că l-am crescut cu cea mai mare dragoste și i-am dat educație să intre în rândul oamenilor și să ajungă și el domn.

Ionuț a fost un copil cuminte, nu am avut probleme cu el. Învăța și lua note bune. Acum nu mai e așa. De doi ani, de când avea 14 ani, nu i-a mai plăcut să învețe, stătea toată ziua cu copiii din cartier și venea seara târziu. Mirosea a tutun și a băutură și nu te mai puteai înțelege cu el. L-am luat mereu la întrebări, soțul i-a mai dat câte o palmă, dar degeaba. Nu s-a mai dus la școală. N-a vrut. Au venit finii și fratele meu care e asistent la Spitalul de Urgență și am încercat să-l aducem pe calea cea bună, dar degeaba. Vorbeam cu pereții. Acum e rău de tot, e nervos, parcă a intrat necuratul în el. Cere mereu bani și vine tot mai rar pe acasă. Și-a vândut toate lucrurile și ne-a fost teamă că o să ia și din casă. Până acum n-a luat, dar stăm cu frica în sân. S-a schimbat și la față. Ionuț al meu s-a apucat de droguri. Am văzut eu niște semne pe mână dar nu l-am întrebat ce și cum. Dacă știți ce-i aia dragoste de mamă, veți înțelege că suferința mea e nesfârșită. Plâng toată ziua. Bărbatul meu nu mai zice nimic. Nu știu ce să fac. Nu știu cu cine să mai vorbesc. Sunt sigură că face lucruri care-l mânie pe Dumnezeu. Când sună cineva la ușă mi-e teamă mereu să nu fie de la poliție, să-mi spună că l-au prins cu ceva. Dacă ia droguri, are nevoie de bani mulți, iar noi nu avem să-i dăm. Dacă aflu că fură, n-o să mai am zile multe. Vă dați seama în ce situație mă aflu?

* * *

– Stimată doamnă, (după cum ne-ați rugat, n-o să vă spunem numele) sunt convins că treceți printr-o perioadă foarte grea și că suferința dumneavoastră e cu atât mai mare cu cât nu găsiți soluții pentru a-l ajuta pe Ionuț să redevină copilul normal, cuminte, de altădată. Tot mai mulți părinți se confruntă cu asemenea cazuri, fără să reușească întotdeauna să-și împiedice copiii să intre în anturajul nociv al indivizilor care au apucat-o pe căi greșite, sau să renunțe la consumul de droguri. E vorba de o generație libertină, care trăiește și gândește altfel decât am fost noi obișnuiți și mulți dintre copii sunt greu de controlat, greu de îndreptat într-o direcție potrivită, chiar dacă, așa cum este cazul lui Ionuț, copiii au primit și primesc o bună educație. Deschiderea granițelor după '89 a adus în țară pe lângă o serie de produse pe care altădată le vedeam doar în filme și în reviste străine, și droguri. În ultima vreme, toxicomania a luat amploare în rândul tinerilor, dând multă bătaie de cap părinților, poliției și secțiilor spitalicești de toxicologie. Deși în mass-media sunt difuzate multe materiale pe tema prevenției și efectelor dramatice ale consumului de droguri, cei în cauză sunt departe de a fi sensibili, receptivi la aceste semnale de alarmă. Încercați să stați cât mai mult de vorbă cu Ionuț, povestiți-i cât ați suferit ca să-l creșteți, cât de mult îl iubiți, încercând să-l convingeți că, oricât ar pătimi în perioada în care ar abandona drogurile, suferința sa ar fi cu mult mai mică decât cea prin care treceți dumneavoastră. Pe de altă parte, o discuție cu un psiholog i-ar fi de mare ajutor.

VORBIȚI CU PĂRINȚII

despre problemele sexuale?

Adolescenții mărturisesc deseori că nu primesc informații suficiente despre viața sexuală de la părinții lor, că au nevoie de mai multe date. *„Când vine vorba despre sex, pentru mine totul pare confuz. Când sunt singură cu prietenul meu aș vrea să fac anumite lucruri, dar mintea mea mă oprește. Mi-aș dori să pot discuta deschis cu mama mea despre toate acestea. Simt că am nevoie de sfatul cuiva în care să am încredere deplină". (Lia, 17 ani)*

Așadar, adolescenții și tinerii au nevoie să-și păstreze secretele dar aceasta nu înseamnă că refuză dialogul cu părinții lor în legătură cu viața sentimentală sau sexuală. Este foarte important să fii sincer, să știi să alegi momentul potrivit pentru a discuta cu un adolescent despre viața sexuală. Câteodată, formula „noi doi trebuie să avem o discuție serioasă" nu sparge gheața. Dar, atunci cum trebuie procedat?

Încearcă să pornești discuția pe marginea unui film, a unei întâmplări, a unui reportaj vizionat împreună sau a unui articol dintr-o revistă.

◆ Când vorbești cu copiii tăi despre sexualitate, ai ocazia:

– să determini o atitudine sănătoasă despre sex, protejându-ți copilul;

– să consolidezi idealurile copiilor tăi, astfel încât să facă față mai ușor influenței anturajului;

– să dai informații corecte despre riscurile la care se expun în cazul unei relații sexuale. Ceea ce nu e ușor deloc.

◆ Chiar atunci când, sincer vrei să ajuți, nu este simplu să discuți despre sex cu copiii tăi; pentru că:

– se simt stânjeniți

– știu deja mai multe lucruri decât părinții;

– despre sexualitate preferă să vorbească cu partenerul sau cu prietenii;

– sunt convinși că dragostea se face și nu se discută;

– părinții au păreri învechite despre viața sexuală.

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: București sector 1, Piața Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Președintă*
GEORGE CUȘNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACȚIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanțu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu (șef secție), Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacție: Gabriela Nițu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicușor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natașa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
•402001085030 ($) •402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Țiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Președintă a Consiliului de Administrație
Tel./Fax: 224.39.96;
ION ȚUGUI
Redactor șef
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUȘNARENCU, DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material și penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea și corectitudinea celor relatate. Revista își declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Nițu, Rodica Nițu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Cercetare științifică la... mare înălțime!

SALT ÎN CENTRUL FURTUNII

Într-un spectaculos film de aventuri, un avion prins într-un uragan încearcă să evite catastrofa, reușind până la urmă să zboare direct prin centrul furtunii și să scape astfel din infernul în care intrase. Confruntate cu furtuna, avioanele încearcă de obicei să zboare pe deasupra ei, indiferent că sunt avioane obișnuite sau adevărate laboratoare de cercetare zburătoare. Așa se întâmplă cu avionul ER-2. Gordon Fullerton însă, un celebru aviator și fost cosmonaut, pilotează un DC-8, pe care este montată o instalație NASA și cu care de fiecare dată „plonjează" direct în furtună! De ce? Pentru că, împreună, cele două avioane pot oferi date neprețuite cercetătorilor. Date smulse direct din...

...Mașina infernală a uraganului

Majoritatea piloților încearcă să evite furtunile – lucru logic și normal. Există însă și piloți care aleg să înfrunte pericolul, în speranța că datele științifice pe care le pot astfel aduna vor ajuta la modelarea și prezicerea uraganelor, ajutând astfel la salvarea de vieți și de bunuri materiale. Folosind instrumente speciale montate la bord, ei furnizează măsurători ale temperaturii, presiunii, umidității, precipitațiilor, vitezei vântului, dimensiunii fulgerelor și a acelor de gheață, oferind oamenilor de știință o adevărată comoară: date strânse cu greu și cu mari riscuri din însăși inima furtunii.

„Când intri în furtună, la peste 12000 de metri – spune Fullerton – ești prins într-un vârtej de benzi care se rotesc. Uraganul este format, de fapt, din mai multe furtuni, care se rotesc în jurul unui punct numit *ochi*. Poți trece prin el cu calm, în timp ce furtuna se tot învârtește în jurul tău." Dar trebuie să fii un pilot cu experiența și curajul lui Fullerton, pentru a te menține calm în plin infern al unei furtuni.

Vânători de pericole?

În nici un caz! „Când văd o furtună care urcă până la 20000 de metri, declară tot Fullerton, pot spune, după cât este de densă și de neagră, că nu aș vrea să ajung acolo." Norii pot însă face mai dificil, decât s-ar părea, acest lucru, piloții rămânând să se ghideze doar cu ajutorul radarului Doppler de la bord, încercând să evite pericolul. Amenințarea are diverse fețe, de la turbulența extrem de puternică, la acumularea rapidă de cristale de gheață care se pot transforma într-un „proiectil" distrugător pentru avion. Senzația este ca aceea pe care o încercăm conducând cu mare viteză mașina în timp de furtună, doar că aici piloții se află la peste 10000 de metri înălțime!

Ochiul furtunii

Uraganele se formează prin ridicarea maselor de aer cald și umed, făcând posibilă condensarea, ceea ce duce la o degajare încă și mai puternică de căldură în aer, accelerând și mai mult procesul de urcare. Furtuna este astfel formată. La suprafața sa rămâne o zonă de presiune mică. Aceasta atrage masele de aer înconjurătoare care se vor prăbuși în spirală spre centru, datorită efectului Coriolis, în timp ce aerul ce urcă creează la rândul său o zonă de presiune ridicată la mari înălțimi, care provoacă un nou vârtej, acum înspre exterior, mult deasupra norilor principali implicați în furtună. În asemenea condiții, nu este de mirare că un uragan devine o adevărată...

...Zonă crepusculară

Cum să te apropii de ea? Avioanele ER-2 constituie o alternativă unică, aparatura științifică de la bordul lor fiind esențialmente aceeași ca cea de la bordul sateliților! Doar că un ER-2 este mult mai aproape de furtună decât un satelit! „Suntem binoclul dumneavoastră", cum spune unul dintre piloții ER-2, Jan Nystrom, cel care a și vorbit despre zona crepusculară a furtunii. Acolo, la 20000 de metri, unde „în mod categoric imaginile nu sunt cele cu care suntem obișnuiți și cerul este mult mai întunecat pentru că ne aflăm deasupra a peste 90-95 la sută din atmosfera terestră." Șansa este să poți privi în jos chiar prin ochiul furtunii, căci poți vedea chiar și albastrul apelor oceanelor Terrei.

Pe lângă antrenamentul lor de înaltă performanță și îndelungata experiență ce li se cere, piloții care urcă la bordul avioanelor ER-2 primesc și necesarul antrenament științific. Toți sunt conștienți de pericolele care îi așteaptă. Gândiți-vă doar la o depresurizare, la o asemenea înălțime: sângele ar fierbe pur și simplu și rezultatul ar fi fatal, după cum spune Larry Montoya, în misiune la ER-2. Este însă vorba de un risc acceptat. Cu încredere în calitățile tehnice ale aparatului și cu convingerea că datele științifice pe care le pot aduce direct din centrul furtunii pot ajuta efectiv la salvarea a numeroase vieți și... la progresul și pe mai departe al științei. Există, totuși, oameni care trăiesc pentru acest nobil scop!

Lupii aerului? De fapt, adevărați eroi ai cercetării științifice

MIHAELA DOROBANȚU

Un veac de inventivitate

„Inventatorul e un individ care-și pune o întrebare la care nu s-a gândit nimeni. Și găsește apoi răspunsul..."

1903 – Avionul fraților Wright

17 decembrie 1903 – plaja Kitty Hawk din Carolina de Nord. 20 de secunde... epocale: atât a durat primul zbor al biplanului *Flyer I*, construit de frații Orville și Wilbur Wright, performanță derulată pe o distanță de 40 metri. Aparatul avea 7,4 m lungime, anvergura de 12,3 m și o greutate de 274 kg, fără

pilot. A fost considerat primul zbor al unui „aparat mai greu decât aerul, care merită numele de avion", propulsat de un motor cu explozie.

De fapt, cei doi entuziaști admiratori ai germanului Otto Lilienthal (marele inventator de planoare) erau fabricanți de biciclete. Inspirându-se din tehnica epocii, ei au conceput un avion cu aripi fine și structură profilată astfel încât să fie și ușoară, și rezistentă la vibrații. A urmat instalarea unui ingenios sistem de torsionare asupra aripilor, pentru virarea aparatului la dreapta sau la stânga, acționat de pilot de la distanță, printr-un joc de pârghii și cabluri. La vremea respectivă, și motorul era o adevărată bijuterie, având un raport greutate/putere foarte bun: la 80 kg, 12 cai putere. Buni cunoscători ai legilor portanței (forța care face ca avionul să se ridice, dependentă de forma aripilor), frații Wright au pus la punct un nou tip de elice, conceput după imaginea aripilor; dar aripi turnante, menite să confere o mișcare pe orizontală, și nu pe verticală, mișcare ce s-a dovedit superioară cu 20% față de forța de împingere a celor mai performante elice din epocă! O performanță absolut remarcabilă, a doi mari pasionați de știință, lucru ce ne trimite pe noi, românii, la numele respectabile ale altor faimoși pionieri ai aeronauticii, mai apropiați de sufletele noastre: Vlaicu, Vuia, Coandă... *(A.N.P.)*

NEUTRINO în „plasa de păianjen"

Treizeci de ani de suspans. Treizeci de ani de întrebări fără răspuns și de experiențe pline de deceptii. Cam așa s-ar putea rezuma istoria căutării particulelor de neutrino solari. Până anul trecut, când această istorie a luat o turnură decisivă.

Fizicienii canadieni, englezi și americani au reușit să pătrundă misterul principal al acestei enigme. În cursul călătoriei lor spre Pământ, particulele neutrino emise de Soare se transformă, trecând fără a fi depistate de „ochii" detectorilor. Soarele nu e câtuși de puțin avar cu aceste particule. Nenumăratele reacții nucleare care se produc în centrul său eliberează energie sub formă de fotoni și, într-un procent de 2 la sută, sub formă de neutrino. În mai puțin de două secunde, aceștia părăsesc Soarele, iar în următoarele opt minute ar trebui să atingă Pământul. În călătoria lor prin vid și materie, aceste particule își schimbă forma, fenomen pus în evidență în observatorul din Sudbury din Canada, un instrument unic în lume, de mărimea unui imobil cu zece etaje, instalat la doi kilometri sub pământ, pe fundul unei vechi mine de nichel. Detectorul este format din 1000 de tone de apă grea ultrapură, ce se află într-o sferă acrilică, cu un diametru de 12 metri, dotată cu 9456 de captatori. Puterea particulelor neutrino de a penetra materia este enormă. Pentru a înțelege acest lucru, să procedăm la următoarea experiență. Aprindem o lampă și privim lumina proiectată de aceasta. Dacă punem o hârtie spre sursa de lumină, se produce un fenomen de absorbție a unei părți din fotoni. Dacă mai adăugăm o altă hârtie, absorbția de fotoni devine mai importantă, lumina scăzând în intensitate. Să ne imaginăm acum că e vorba de o sursă de neutrino. Pentru absorbția unei jumătăți din această sursă, ar trebui să punem în calea lor un perete de plumb de un an-lumină grosime.

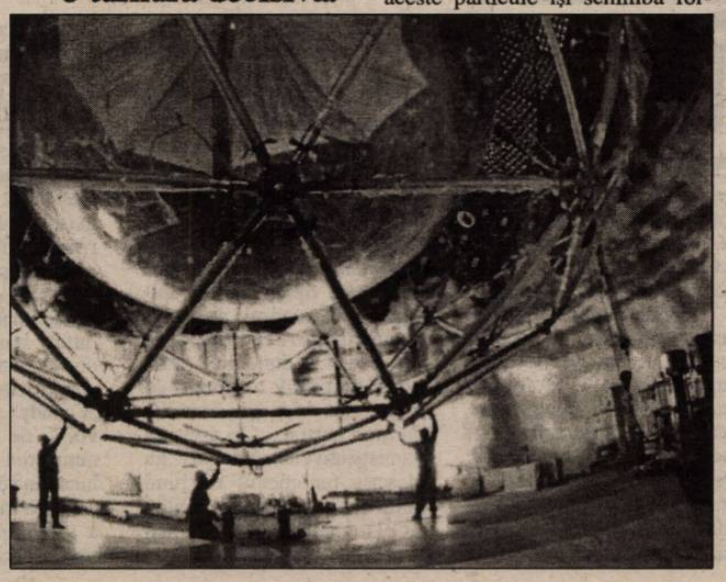

Descoperirea de neutrino solari a confirmat faptul că Soarele își procură energia din reacțiile nucleare. În drumul lor de la astrul solar spre Pământ, pe care îl traversează cu ușurință, aceste particule enigmatice se transformă, într-un mod insolit. Mai exact, particulele neutrino care se prezintă sub trei forme – neutrino-electron, muon și tau – se transformă unele în altele.

DORIN MĂRAN

Parcurgând Cosmosul

CU ARIPI DE FLUTURE

Universul poate fi explorat (nu cucerit, căci aceasta presupune un act ofensiv de agresiune) și de spiritele romantice. Nu visând, ci prin punerea în practică a unor strategii blânde, dar cât se poate de reale. E adevărat, un „velier" navigator printre astre a fost închipuit mai întâi de acei frumoși nebuni, pionieri ai investigării necuprinsului, care – la vremea lor – se mulțumeau să emită propuneri și ipoteze catalogate de majoritatea contemporanilor drept fanteziste.

În 1920, părintele astronauticii, rusul Konstantin Țiolkovski, a lansat ideea construirii unui vehicul spațial propulsat cu ajutorul luminii! După opt decenii, iată că „utopia" e pe cale să devină realitate. Se pornește de la constatarea că fotonii emiși de Soare (a nu se confunda cu vântul solar, ale cărui particule sunt încărcate electric și au viteze de deplasare mult mai mici decât fotonii) exercită o anumită presiune asupra unui corp fizic. De pildă, se știe că sub efectul acestei presiuni se formează coada cometelor, întotdeauna orientată în sens opus propagării razelor solare. Pe de altă parte, forța respectivă – măsurabilă în spațiu, unde nu există gravitație – este utilizată deja în orientarea și în stabilizarea traiectoriei sateliților.

Pentru realizarea imensei „flori" zburătoare, oamenii de știință ruși și americani și-au dat mâna, construind cel dintâi „velier" solar – *Cosmos 1*. Acesta are opt „petale" lungi de 15 metri, cu o suprafață totală a pânzelor de 600 m², 30 m diametru și numai 40 kilograme. Foarte important este materialul din care au fost realizate cele opt pânze: mylar – un polimer transparent foarte rezistent, acoperit cu o peliculă fină de aluminiu, destinată să reflecte lumina Soarelui. Lansat pe orbită de la bordul unui submarin, vehiculul

se află strâns într-o capsulă de protecție din capătul rachetei purtătoare. La 800 km altitudine, *Cosmos 1* se desprinde de capsulă, „petalele" se desfac și începe zborul. Cea mai delicată operațiune o constituie derularea pânzelor, ținute întinse grație unor antene gonflabile. Din acest moment, fotonii vor bombarda, cu blândețea caracteristică, uriașa suprafață, generând astfel o forță motrice (minusculă, pentru omul secolului vitezei) suficientă pentru a suscita interesul în transportarea sondelor ce trebuie să rămână mult timp pe orbită, într-o poziție oarecare. În același timp, se remarcă marele avantaj că accelerația generată de impulsurile fotonilor, deși slabă, este continuă, astfel că după câteva luni viteza velierelor spațiale o poate depăși pe cea obținută cu ajutorul motoarelor clasice.

Deocamdată, visul de a parcurge Cosmosul cu aripi de fluture abia se înfiripă. Proiectul rusesc – *Znamia*, lansată în 1993 de la bordul stației *Mir* – a însemnat un zbor de câteva zile, dar urmărea, nici mai mult, nici mai puțin, decât să lumineze orașele miniere din nordul Siberiei, ca o oglindă gigantică, făcută să reflecte lumina Soarelui, destul de scumpă la vedere în această zonă. Un al doilea zbor a eșuat în 1999, dar proiecte similare fac obiectul muncii cercetătorilor din alte țări. Germanii au în vedere testarea unei pânze pătrate, cu latura de 20 m, în 2002. De asemenea, în Japonia și în Italia se lucrează asupra aceluiași subiect. Fără îndoială, mai devreme sau mai târziu, visul va da roade. Dincolo de incontestabila valoare științifică, această realizare va însemna – înseamnă, deja! – și confirmarea ideii că nimic nu este imposibil, câtă vreme omul își urmează cu consecvență gândurile pozitive, care clădesc, alături de semenii săi întru rațiune.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Inexplicabilul de lângă noi

OBSESIA CATASTROFELOR TERESTRE

Visul omului este consecvent afiliat perspectivelor luminoase. A existat şi un „vis" ideologic care a animat mai întâi bolşevismul, după aceea ideologia comunistă şi în fine socialismul supradezvoltat, de sorginte autohtonă, configurat de Ceauşescu. Formula viitorului luminos a fost atât de uzată retoric şi tipografic, încât de la o vreme se aşternuse spaima de conţinutul fericirii planificate.

Istoria este previzibilă, în măsura în care nişte intuiţii corecte pătrund în fosa imprevizibilului. În actualitatea imediată se scrie mult şi se gândeşte, probabil, şi mai mult la catastrofele terestre, cele mai evidente fiind acelea care emană de la oameni. Celelalte, cum ar fi cutremurele, stratul de ozon, deşertizarea planetei roditoare sau impactul cu un asteroid gigant au rămas, după 11 septembrie anul curent, pe un raft mai îndepărtat. Ce rămâne viu în conştiinţa noastră este chiar această obsesie a catastrofelor. Ne este frică mai puţin de un viitor cu 11 miliarde de locuitori pe Terra şi cu imposibilitatea planetei şi a ştiinţelor de a crea o existenţă decentă pentru acest „supranumerar demografic", dar asistăm la opţiuni iraţionale pentru escrocheria magică şi ocultismul manipulator...

Este ca şi cum am simţi nisipul sub tălpi şi nu găsim o bară de care să ne prindem ca să ieşim din primejdie, să nu ne cufundăm în nisipul funerar. Enzima catastrofelor se află în noi, activă şi vie dintotdeauna. Oricum am judeca şi răsjudeca lucrurile, enzima pomenită se dovedeşte „extrasenzorială", deoarece predicţia unui război, al treilea, la începutul mileniului trei, a fost şi rămâne corectă. Dacă e să-l credem pe istoricul francez care a numărat în patru mii de ani patruzeci de mii de războaie pe planeta oamenilor, atunci convenim, speculativ, că ne aşteaptă în mileniul trei alte mii de războaie, astfel războiul fiinţând drept principiu „logic" al evoluţiei istorice a oamenilor...

Un fizician, laureat al Premiului Nobel, comentând relaţia oamenilor cu Universul şi încercând să-i integreze acestuia morala şi vizionarismul creştin şi mistic, spunea că nu-l interesează o „lume de dincolo", în care s-ar aşterne fericirea măsurată cu veşnicia... O astfel de lume l-ar plictisi, ar renunţa la eternitate, optând pentru o existenţă plină de evenimente şi măsurată în timp!

Da, nevoia omului de evenimente este naturală, este a firii noastre inteligente şi creative în dublu sens – întru bine şi întru rele!

Să recunoaştem, în fine, că mai ales cinematografia a preparat, din nevoi comerciale, o psihologie a morbideţii, neegalată nici de mitologii, nici de spiritul legendelor, de nimeni şi de nimic, până în secolul douăzeci. Toate formele şi „metodologiile" criminale, toată arta suprimării, toate scenariile oribile ale distrugerii unui adversar de scenariu de film au umplut minţile noastre, de la tinereţe, la bătrâneţe. Dacă acest comerţ cu oroarea ar fi intrat în supervizarea psihologilor şi a psihanalizei, comerţul morbideţei „artistice" ar fi fost plasat ilegalităţii. Spiritul general este pregătit să „întâmpine" orice catastrofă care ne-ar lovi de pe Pământ sau din Ceruri. Spun aşa, pentru că în evoluţia istorică a societăţii umane factorul psihic, individual şi colectiv, este un fel de elixir care circulă prin capilarele morale şi ale aspiraţiilor...

Şi iată că mai avem un război! Un război declanşat „atipic", nu mai avem de-a face cu un Sarajevo, cum a fost în primul război mondial, cu o expansiune dementă, cum a fost în al doilea, ci cu o agresiune teribilă, materializată pe solul celei mai mari puteri militare şi totodată al celei mai strălucite civilizaţii contemporane – pe solul Americii. De data aceasta, obsesia catastrofelor terestre intră în scenariu. Vizionarilor le-a fost şi le este teamă de agresarea prin imprevizibil, prin şoc! Oricum, începutul mileniului al treilea este marcat de război. Ce va urma? O accelerare a psihologiei conflictelor, o acutizare a naturii reptilice...

ION ŢUGUI

Dosarul gândurilor comunicante

TELEPATIA ŞI INELUL DIN VIS

Aventura prin care au trecut foarte tinerii Luisa şi Guido este extrem de interesantă pentru psihanaliză, care scoate în evidenţă în primul rând un foarte slab complex al lui Oedip la Luisa, ea cunoscându-şi mult prea puţin tatăl. Aceasta a şi făcut-o să manifeste un adevărat entuziasm mai ales pentru bărbaţi adulţi şi celebri (pe primul loc se situa un cunoscut actor italian), lucru despre care vorbea cu detaşare şi amuzată. Manifesta, de asemenea, o atitudine ambivalentă faţă de mama sa şi de orice figură maternă – inclusiv viitoarea soacră. Era perfect conştientă de gelozia faţă de ataşamentul şi respectul pentru mama sa, a viitorului său soţ! Luisa refuza să ia legătura cu mama lui Guido.

Despre călătoria acestuia la Milano ştia, inclusiv despre faptul că urma să viziteze Târgul. Spera evident ca logodnicul ei să-i aducă un cadou. Ceea ce s-a şi întâmplat – doar că Guido i-a cumpărat o pereche de cercei, extrem de frumoşi de altfel, dar nişte simpli cercei, nu un inel. O „rămăşiţă oedipiană" l-a făcut pe Guido să cumpere inelul pentru mama sa! Ataşamentul său faţă de două femei marchează o alegere, care nu este logodnica, ci mama. Evident că nu avea nici o intenţie să-i ascundă Luisei cadoul cumpărat pentru mama sa. Inelul devine însă punctul central al relaţiei lor, chiar dacă distanţa dintre ei şi obstacolele psihologice (logodna nu era încă recunoscută oficial, din cauza vârstei prea fragede a Luisei) nu permiteau ca realitatea acestuia să devină obiectul unei comunicări verbale interpersonale.

Şi totuşi, prin telepatie – căci, aşa cum subliniază prof. Emilio Servadio, probabilitatea unei simple coincidenţe a visului Luisei privind inelul, cu achiziţionarea unui inel cu model aproape identic de către Guido, este extrem de mică – aceste obstacole au putut fi, într-o anume măsură, depăşite. Luisa creează o comuniune cu Guido, o lume psihică inconştientă, unitară, în care sunt incluşi amândoi. O configuraţie în doi.

Ceea ce se întâmplă este că Luisa îşi poate exprima rivalitatea (cu viitoarea soacră) în vis! O rivalitate care poate fi considerată a se extinde chiar şi retrospectiv, asupra propriei mame, şi anume ea, şi nu Luisa, fusese participantă la o experienţă ce includea şi logodnă, şi căsătorie, aspecte puţin „întârziate" pentru ea în momentul respectivului vis.

Şi ce face Luisa? Îi poate spune mamei sale că „este la curent cu situaţia" şi cu „preferinţa" lui Guido pentru propria mamă. Îi va spune şi acestuia acelaşi lucru, *înainte ca el să-i povestească ce făcuse la Târg!* Guido era astfel prevenit că nu poate evita problema, chiar dacă ar fi vrut să o facă. Legătura telepatică stabilită între cei doi face ca bariera lăsată între ei să poată fi depăşită.

MIHAELA DOROBANŢU

Răpiţi de OZN-uri

URMĂRITĂ TOATĂ VIAŢA

La 25 ianuarie 1967, în Massachusetts, Betty Andreasson şi tatăl ei au văzut, prin geam, o lumină puternică şi câţiva omuleţi cu înfăţişare nepământeană, care au intrat în casă direct prin zid. După aceasta nu-şi mai aminteau ce s-a întâmplat. În repetatele şedinţe de hipnoză, menite să elucideze cazul, Betty a relatat, spre surprinderea generală, detalii din cel puţin 20 de răpiri OZN, care de care mai spectaculoase.

Mesager al vizitatorilor. Urmând cele cinci cărţi pe care Raymond Fowler le-a consacrat, în timp, acestui caz, în episodul trecut am rezumat primele răpiri pe care le-a suportat *Betty*. O experienţă interesantă a fost întâlnirea cu... *Acela*, pe care *Betty* a retrăit-o în timpul regresiei hipnotice, cu întreaga ei fiinţă, într-o stare de beatitudine extremă, pe care nu a fost capabilă s-o descrie în cuvinte. Atât a putut spune: „Este... cuvintele nu sunt în stare să explice. Este minunat. Este pentru toţi... Înţeleg acum că *toate sunt una*. Toate se potrivesc între ele atât de bine... e de nedescris. Pur şi simplu nu sunt în stare să vă spun". Investigatorii au cerut mai multe detalii, dar ea a răspuns doar atât: „Este de parcă şi dacă aş putea să spun tot n-aş putea să spun. Nu pot. Îmi pare rău". În timpul aceleiaşi răpiri a mai avut impresia că i s-a introdus un ac lung în cap şi a fost supusă la numeroase alte teste, după care a fost depusă în preajma iazului de lângă care fusese răpită. Sub hipnoză, ea îşi va reaminti şi alte răpiri, din ce în ce mai spectaculoase.

Următoarea întâlnire a avut loc în 1961, când ea avea 24 de ani. În 1967 va avea loc întâlnirea de care îşi amintea conştient. Sub hipnoză, ea va relata că omuleţii au dus-o, contra voinţei ei, într-un loc în care a fost supusă unor proceduri penibile, ţintind poate o *însămânţare artificială* (dar ea îşi făcuse o operaţie de histerectomie...) şi extragerea unui implant din nas. În acest timp, familia ei fusese transpusă într-o stare de „animaţie suspendată", o stare de inconştienţă din care şi-au revenit abia după întoarcerea *Betty*-ei şi de care mai târziu nu-şi vor mai aminti. Este dusă apoi într-un tărâm straniu, unde asistă la o prezentare, parcă holografică, a morţii şi renaşterii păsării Phoenix. Un cor de voci, la unison, îi spun că trebuie să înţeleagă ce i s-a arătat, deoarece *a fost aleasă ca mesager*...

Asistarea unei naşteri pe un OZN. În 1973, *Betty* va trăi probabil cea mai fantastică dintre istoriile revelate de investigaţiile lui Raymond Fowler, istorie conturată treptat, în nu mai puţin de opt şedinţe de regresie hipnotică, între 1980 şi 1988. În miez de noapte, *Betty* vede pe geamul dormitorului nişte lumini extrem de puternice. Soţul ei nu poate fi trezit. Patru arătări, care vin plutind deasupra duşumelei, o scot în afara casei, trecând, într-un mod inexplicabil, prin uşile încuiate. O rază îi absoarbe, pe ea şi pe însoţitorii ei, într-o navă mare, argintie. Ajunge într-o altă încăpere, unde vede o femeie întinsă pe o masă. Câţiva omuleţi vor extrage din ea un făt imatur, apoi încă unul, geamăn. *Betty* înţelege că a fost adusă aici pentru a ajuta femeia, printr-o prezenţă umană, să treacă prin această încercare. Feţii extraşi n-au nici treizeci de centimetri. Li se înfig ace lungi în vârful capului şi în urechi, li se face o operaţie în jurul nasului şi gurii, care apoi sunt astupate, li se taie complet pleoapele şi poate chiar genitalele. După aceasta, fără să fi fost lăsaţi să respire, feţii sunt introduşi fiecare în câte un conteiner, un soi de borcan mare, plin cu un lichid transparent, legat cu un mănunchi de fire de nişte aparate, înconjurat de alte dispozitive, poate generatoare ale unui câmp energetic. Într-o cameră vecină, un alt făt, puţin diferit ca aspect, pluteşte într-un borcan asemănător. *Betty* a relatat şi multe alte detalii, nu mai puţin spectaculoase, ale acestei răpiri.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal. Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/44

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Scepticism şi credulitate

Un medium DETECTIV

Unul dintre cele mai interesante participări la o anchetă poliţienească a ayut-o mediumul Peter O'Donnell din Manchester. El a reuşit să dea indicii foarte preţioase, referitoare la un criminal în serie care acţionase în acel an (1968) în Londra, Leeds şi Manchester.

Prezent la locul faptei – rămas aşa cum îl părăsise asasinul, în noaptea de 12/13 august 1968 –, O'Donnell a reconstituit silueta făptaşului, dar fără a-i putea schiţa elementele esenţiale ale figurii. De asemenea, concentrându-se asupra unor obiecte pe care le atinsese psihopatul (care-şi abandona întotdeauna arma, un cuţit cu lamă zimţată, la locul crimei), mediumul englez a făcut şi o evaluare a vârstei necunoscutului care făcuse deja şase victime. Concentrându-se asupra personalităţii şi biografiei celor ucişi, O'Donnell a organizat împreună cu mai mulţi psihologi criminalişti câteva şedinţe de meditaţie tipice pentru spiritism. În cadrul acestora, omul cu puteri extrasenzoriale a reuşit să comunice (conform propriilor afirmaţii) cu două dintre femeile omorâte în mod bestial... Cei prezenţi la respectivele „dialoguri" au descris fenomenul ca fiind unul cât se poate de autentic: „O'Donnell a repetat de mai multe ori numele respectivelor victime... Apoi a tăcut vreo câteva minute şi, la un moment dat, s-a apucat să scrie pe nişte coli de hârtie anume pregătite ceea ce, probabil, auzea... Noi, martorii, n-am auzit nimic altceva decât glasul mediumului", a mărturisit un ofiţer de poliţie, lucru confirmat şi de alţi colegi ai săi.

După cinci sau şase astfel de comunicări, O'Donnell a putut spune anchetatorilor două lucruri foarte importante, concentrate în două cuvinte: „Cassidy" şi „octombrie". Era vorba de hotelul cu acelaşi nume din Manchester şi de luna când criminalul în serie ar urma să atenteze la viaţa unei a şaptea persoane. Scotland Yard-ul a luat cu multă discreţie toate măsurile de rigoare la hotelul respectiv, fără a atrage atenţia nici măcar lucrătorilor de acolo. În noaptea de 14/15 octombrie, un bărbat având semnalmentele indicate de medium a fost văzut intrând în hotel însoţit de o femeie... N-a mai apucat decât s-o rănească, poliţiştii prinzându-l în flagrant. După prinderea acelui psihopat, O'Donnell n-a mai colaborat cu autorităţile, susţinând că nu se mai poate concentra. El a murit la 54 de ani, într-un deplin anonimat şi fără să dea nici o explicaţie cu privire la puterile sale parapsihologice.

PAUL IOAN

Experimente decisive ale începutului de mileniu

REALITATEA INVIZIBILĂ care ne înconjoară...

Comunicare. O mare parte din viaţa şi economia societăţii contemporane gravitează în jurul acestui cuvânt. Mai mult: puţin câte puţin, omul a realizat că legăturile pe care şi le formează nu sunt limitate la ceilalţi oameni, ci înglobează şi animalele apropiate şi, uneori, chiar şi obiectele cărora continuăm să le spunem neînsufleţite. Ideea lui Rupert Sheldrake că suntem în permanenţă „îmbăiaţi" într-un câmp informaţional care ne pune de fapt în contact cu întreg restul lumii, atât în spaţiu, cât şi în timp, nu mai pare astăzi chiar atât de greu de acceptat. Ca şi o altă idee, ceva mai veche, a lui Richard Dawkins, despre genele noastre, care de fapt sunt „actorii principali", noi fiind doar receptaculii meniţi să le asigurăm supravieţuirea. Un lucru pare sigur: există o nevăzută realitate care ne leagă pe toţi. Care poate pune în evidenţă – chiar şi experimental – ultima dovadă de care are nevoie un om de ştiinţă, pentru a accepta măcar să o discute...

„Stiu că mă priveşte!" Dar câti stim că cineva ne priveşte din spate?

Telepatie la... uşa casei.

De câte ori nu am fost surprinşi când câinele sau pisica noastră au „simţit" că venim acasă încă înainte de a fi intrat pe uşa blocului sau chiar de a fi oprit maşina? „Rezonanţă morfică", ar spune Rupert Sheldrake, convins că enormul rezervor al tuturor evenimentelor şi cunoştinţelor din toate timpurile le permite să-şi extragă oricând informaţiile de care au nevoie. Se poate efectua o experienţă simplă: schimbă fără să previi pe nimeni ora de întoarcere acasă şi roagă pe cineva să înregistreze reacţiile „prietenului patruped". Este drept că ar fi nevoie de cel puţin 30 de astfel de testări pentru a obţine o statistică în care să ai încredere. Şi s-ar putea chiar să ai surpriza de a constata că, încă din momentul în care, aflat la serviciu, ai luat decizia de a porni spre casă, câinele s-a şi aşezat la uşă sau la fereastră!

Furnici. Albine. Porumbei...

Şi dacă încă mai aveţi rezerve în ceea ce priveşte comportarea şi mai ales disponibilităţile câinilor şi pisicilor dumneavoastră, aduceţi-vă aminte de furnici sau de porumbei. Pentru Sheldrake nu există nici o îndoială că furnicile lucrătoare trăiesc în permanenţă sub influenţa unui câmp morfic. Acesta le determină să-şi coordoneze toate acţiunile în favoarea unei singure fiinţe: regina. Ca şi la coloniile de albine. Despre porumbei, ce să mai vorbim! Care ar putea să fie oare „firul" care să-i conducă pe distanţe de sute de kilometri pentru a duce un plic cu o ştire, o informaţie care poate fi decisivă şi apoi să revină cu exactitate înapoi? Nu degeaba au existat porumbei decoraţi, în timpul Primului Război Mondial, cu înalte distincţii militare, pentru că efectiv au salvat viaţa unor regimente întregi! Dar oamenii?

Dacă privirea ar putea ucide...

„M-a privit cu ochi răi". Simplă figură de stil? Sheldrake este convins că şi de data aceasta convingerile şi credinţele populare au o bază biologică. Creierul nostru „se prelungeşte" în afara corpului! Există o interacţiune între „obiectul" pe care îl vedem şi imaginea sa din interiorul organismului nostru, furnizată cu ajutorul nervului optic şi al cortexului. Să aşezăm un grup de prieteni unul în spatele celuilalt, cerându-le să-l privească fiecare pe cel aflat în faţă. La momente alese aleator, fiecare va trebui să spună ce simte. După 20 de şedinţe, cu 30 de încercări fiecare, cel puţin, ne putem aştepta la un răspuns! Sheldrake a efectuat experimentul cu studenţi de la Colegiul Eton din Londra. Răspunsurile care confirmau că într-adevăr cineva privise conştient din spate persoana respectivă au depăşit 50 la sută – experimentul a fost considerat ca având o semnificaţie statistică. Uneori, „cineva" ne... „atinge" cu privirea şi trebuie să ne obişnuim cu acest gând...

Noi sau genele?

Richard Dawkins, profesor de biologie şi primul deţinător al catedrei Universităţii Oxford, a lansat acum ceva vreme ideea că ceea ce supravieţuieşte de fapt în lume este... ADN-ul, acesta fiind o entitate care trece printr-o permanentă replicare, se reproduce. Şi cum totul în lume este rezultatul evoluţiei, aşa trebuie să se întâmple şi cu conştiinţa noastră. Care se manifestă ca rezultat al unui proces evolutiv, probabil prin intermediul creierului. Şi care, spune el, nici nu putem gândi să fi existat înainte ca evoluţia să fi acţionat timp de câteva milioane de ani şi să ne fi oferit sistemul nervos, aşa cum îl cunoaştem astăzi. „Nu spun că pe Alfa Centauri nu ar exista alte feluri de conştiinţe, provenind din alte feluri de mecanisme. Dar tot mecanisme sunt, provenind dintr-un proces evolutiv similar cu al nostru, mai ales în sensul că este vorba de o evoluţie progresivă, şi nu de cine ştie ce salt brusc care să schimbe totul!"

Legăturile pe care le intuieşte şi le susţine Sheldrake că ar exista între toate entităţile care se află în Univers, s-ar putea să fie mult mai puţin fanteziste decât ne aşteptăm...

MIHAELA DOROBANŢU

„RĂZBOIUL RELIGIILOR" *la început de secol XXI*

Întreaga lume civilizată a considerat până recent, că ideea de djâhad – război sfânt islamic – este definitiv îngropată în negurile evului mediu şi în cărţile de istorie. Numai că, actualele evoluţii politico-militare din zona Orientului Mijlociu au readus în prim-plan acest termen, care se integrează într-un univers ideologic şi religios complex. Iniţial, în forma propovăduită de întemeietorul religiei musulmane, Profetul Mahomed, cuvântul „djâhad" însemna „a depune efort" şi avea semnificaţia rugăciunii şi a postului. Cu toate acestea, în Coran – Cartea Sfântă în lumea islamică – erau scrise următoarele: „când întâlniţi necredincioşi, loviţi-i şi faceţi mare măcel". În acest sens, în secolul al VIII-lea apare o nouă interpretare religioasă, prin care efortul suprem în slujba Divinităţii nu se mai mărginea la rugăciune, ci devenea acum sacrificiul de sine într-un război sfânt împotriva necredincioşilor – djâhad.

Conform doctrinei djâhad-ului, se considera că lumea era împărţită în două mari unităţi politico-religioase: Casa Islamului şi Casa Războiului. Prima îi cuprindea pe musulmani şi era dominată, teoretic, de pace iar în cea de-a doua se găseau toţi necredincioşii, războiul cu aceştia fiind considerat o datorie sacră. O teorie dezvoltată în secolul al XVI-lea, tot în cadrul religiei islamice, afirma că între cele două componente ale lumii, cea a Islamului şi cea a Războiului, nu poate exista pace deplină, ci doar perioade de armistiţiu. Astfel, credinciosul ideal trebuia să îndeplinească calitatea de „mahdi", unind în aceeaşi persoană teologul şi războinicul. Potrivit credinţei, cei care mureau într-o bătălie considerată sfântă ajungeau într-un loc aparte în Paradis, aproape de Allah.

Această concentraţie de război sfânt, dusă până la fanatism în evul mediu, a constituit cauza principală a unui lung şir de războaie religioase între arabi şi creştini şi apoi între turci şi creştini. O dată cu trecerea vremii, această doctrină a fost îmbogăţită, reconsiderată şi adaptată la condiţiile istorice. În mod concret însă, djâhad-ul a însemnat expansiune.

Desigur, acum, la începutul secolului al XXI-lea, problemele existente pe plan mondial se manifestă pe mult mai multe planuri: politic, militar, social şi economic. Dar dimensiunea religioasă nu va putea fi niciodată ignorată. Rămâne ca timpul, cu a sa curgere neîntreruptă, să arate cum va reuşi umanitatea să-şi continue drumul.

SORIN MARIN

Febra mutaţiilor genetice

Confruntarea viului cu el însuşi

Controversele privind consumul uman de plante şi derivate din plante modificate genetic grupează analiştii fenomenului în două tabere: entuziaştii şi scepticii. Nimeni nu contestă intenţiile nobile ale îmbunătăţirii rezistenţei la boli şi productivitatea superioară a transgenicelor – termenul care desemnează astfel de plante –, însă deja pesimiştii au câteva argumente solide, care pun comunitatea ştiinţifică în faţa unor probleme foarte delicate, ce-şi aşteaptă răspunsul până nu e prea târziu. Căci produse alimentare „transgenetizate" există pe piaţă.

Senzaţional: spanac transgenic contra SIDA!

Una dintre organizaţiile care sprijină această direcţie a biotehnologiilor şi ingineriei genetice este Pew Initiative on Food & Biotechnology (PIFB, sau Iniţiativa de sprijinire a biotehnologiei în scopuri alimentare) din SUA. Citind unul dintre cele mai recente rapoarte ale acestor entuziaşti, ai impresia că ţi se relatează un basm frumos, în care mutaţiile genetice îl reprezintă pe Făt-Frumos, iar adversarii lor îl întruchipează pe Spân sau pe Balaurul cu şapte capete. Fără a mai lungi vorba, vă reproducem un citat care-ţi taie răsuflarea: *„Plante modificate genetic precum porumb, salată, roşii, soia, mazăre şi cartofi ar putea reprezenta o importantă cale de* ***a vaccina*** *oamenii în mod ieftin şi sigur, contra anumitor boli"*... Să tragem aer în piept şi să ne gândim că ştiinţa e capabilă de orice – în primul rând pe hârtie –, mai ales dacă ne amintim că anul trecut unui embrion uman i-a fost grefată o genă de la un porc.

Apogeul basmului de care pomeneam mai sus îl are ca protagonist pe banalul spanac, ale cărui sensuri peiorative în limba română nu le mai comentăm, căci sunt nemeritate de această legumă atât de generoasă în toate cele. Ei, bine, PIFB întrevede următoarea posibilitate: spanacul modificat genetic într-un anume fel produce o anume proteină, care poate reduce efectele mortale ale virusului HIV! Nu, nu este un scenariu pentru un film de desene animate, ci o afirmaţie aparţinând unor oameni de ştiinţă de la Universitatea „Thomas Jefferson", SUA. De peste un deceniu, medicina se luptă cu SIDA, iar cuiul lui Pepelea se ascundea în frunzele de spanac, altele decât cele lăsate de la Dumnezeu. Aşa o fi?

Să trecem însă mai departe, să vedem ce mai prognozează entuziaştii. Apogeul prognozelor pentru intervenţii de excepţie ale ingineriei genetice este păianjenul care produce... mătase ultra-rezistentă. O genă sau un grup de gene ale unui păianjen se administrează unei oiţe, iar în laptele acesteia vom găsi un compus din care se poate realiza „mătase de păianjen". La ce-ar fi bună? Atenţie! La fabricarea vestelor anti-glonţ, ca şi la prepararea firelor pentru suturi chirurgicale. Nu, nu este un scenariu pentru un film de desene animate, sunt speranţe ale biotehnologiei, făcute publice în cel mai serios mod. Căci în SUA se estimează că 68 la sută din culturile de soia, 69 la sută din cele de bumbac şi 26 la sută din cele de porumb sunt modificate genetic. Pe acest fundal optimist...

Scepticii contraatacă

Adversarii iniţiativelor de mai sus nu se leagă de aspectele de viitor ale giumbuşlucurilor genetice (cum ar fi obţinerea de crizanteme şi jerbera albastru-mov, sau de plante care să absoarbă noxele din aer şi din sol), ci de fapte demonstrate ştiinţific ca fiind semne de îngrijorare.

Există de aproape doi ani controversa privind *acţiunea letală a porumbului modificat genetic asupra larvelor fluturilor-monarh* – cea mai răspândită specie din SUA şi Mexic. Observându-se o mortalitate suspectă a respectivelor larve, studiile unor laboratoare au incriminat în proporţie de 44 la sută soiul de porumb transgenic Bt-176. În consecinţă, din anul 2003 acesta nu se va mai cultiva.

Un exemplu mult mai grav este acela al aşa-zisului bumerang genetic. S-a constatat că *modificările genetice se transmit buruienilor din diverse culturi, acestea devin la rândul lor transgenice într-un mod catastrofal.* Sunt mult mai rezistente la atacul ierbicidelor şi cresc mult mai repede decât planta folositoare, sufocându-i dezvoltarea. Practic, intervenţiile genetice pentru creşterea recoltelor sunt anulate treptat din cauza unui transfer deocamdată incontrolabil asupra altor plante, fie ele nefolositoare (buruienile) sau utile. Este fenomenul numit „împrumutul de gene prin polen", care ridică în faţa cercetătorilor o dilemă încă nerezolvată: să se continue transgenetizarea sau să se renunţe, având în vedere fenomenul de mai sus?

Întrebarea nu mai poate fi multă vreme retorică. Pentru că, în cele din urmă, dar nu în ultimul rând, unde este metabolismul omului în această frenezie a geneticienilor? Dacă mătasea anti-glonţ pe bază de păianjen şi mioară poate stârni zâmbete, nu acelaşi lucru se poate spune despre nelipsitele noastre legume şi despre furajele consumate de animalele din ferme. Vom deveni şi noi transgenici?

PAUL IOAN

Anatomia secundei

ÎN CERUL DE DEASUPRA CAPETELOR

NASA a hotărât că a venit momentul ca Universul să-şi dezvăluie misterele. În următorii zece ani, o flotă de misiuni spaţiale speciale, echipate cu telescoape de înaltă tehnologie, va răscoli Cosmosul pentru a descoperi originea stelelor, posibila existenţă a unor planete surori ale Terrei, care să beneficieze de aceleaşi condiţii atmosferice şi de viaţă. Misiunile vor aduce informaţii noi, în domenii în care primii paşi s-au făcut deja, numai că datele cu care sunt aşteptaţi acasă „spionii" NASA vor marca intrarea într-o eră a cunoaşterii. Iată o listă a „spionilor" martori în Cosmos.

◆ ***Telescopul Spaţial Hubble (H.S.T.).*** Este cel mai ilustru înaintaş al noilor cercetaşi. *HST* a scos la iveală imagini uluitoare ale Universului, la o rezoluţie de 10 ori mai bună decât orice telescop plasat pe Pământ. În cele 14000 de imagini pe care le-a trimis din spaţiu din 1990, se pot admira exploziile unor stele bătrâne, naşterea unora noi, galaxii care de ciocnesc.

Data lansării: aprilie 1990. Durata de operare: probabil 15 ani.

◆ ***Exploratorul Spectroscopic cu Raze Ultraviolete (FUSE).*** Satelitul studiază acea parte a spectrumului care cuprinde razele ultraviolete şi care este invizibilă altor telescoape. Folosirea luminii ultraviolete aduce multe informaţii privitoare la condiţiile care au urmat Big Bang-ului (marea explozie care a generat Universul), precum şi la compoziţia norilor de gaz interstelar, din care se formează stelele şi planetele.

Data lansării: iunie 1999. Durata de operare: 3 ani.

◆ ***Space Technology 3 (ST3).*** Spre deosebire de orice altă navă trimisă de NASA în spaţiu, *ST3* constă din două nave spaţiale care zboară în formaţie, având o distanţă de un kilometru între ele, creând astfel cel mai puternic telescop imaginat vreodată. Cele două nave vor pleca la început pe o durată mai scurtă, pavând astfel drumul unor misiuni viitoare pentru descoperirea unor noi planete.

Data lansării 2005. Durata: 12 luni.

◆ ***Telescopul Spaţial Noua Generaţie.*** Telescopul *Next Generation* va cără după el o oglindă de patru ori mai mare decât cea cu care este echipat Hubble, super-uşoară, cu care va studia primele stele şi galaxii din istoria Universului, compoziţia chimică a Universului, precum şi misterioasele găuri negre. Observatorul cu infraroşii va vedea obiectele de 400 de ori mai mari decât orice lentilă de pe sol.

Data lansării: 2007. Durata: 5-10 ani.

◆ ***Misiunea Interferometriei Spaţiale (SIM).*** Cu o acurateţe de sute de ori mai mare ca a precedentelor misiuni, SIM va identifica stelele care au un sistem planetar în jurul lor. Ea va studia stelele care clipesc sau care se mişcă înainte şi înapoi, din cauza puterii exercitate de planetele care se învârt pe orbitele lor. SIM caută numai sisteme solare în care gravitează planete de mărimea Terrei.

Data lansării: 2005. Durata: 5 ani.

◆ ***Descoperitorul de planete terestre.*** Cele patru telescoape ce vor zbura în formaţie precisă vor trimite pe Pământ primele „fotografii de familie" ale altor sisteme planetare. Ele vor măsura dimensiunile, temperatura şi amplasarea planetelor care seamănă cu Pământul şi vor căuta urme de dioxid de carbon sau metan, ceea ce ar sugera prezenţa vieţii.

Data lansării: 2011. Durata: 6 ani.

◆ ***Descoperitorul vieţii (L.F.).*** O dată ce a pus ochii pe planetele ce pot găzdui viaţa, NASA intenţionează să trimită un observator pe care tehnica de astăzi încă nu-l poate realiza. El va detecta fluctuaţiile componentelor chimice şi ale radiaţiilor, care trebuie să semnaleze prezenţa vieţii. LF va conţine o formaţie de telescoape ce vor zbura la distanţe mult mai mari decât predecesoarele lor.

Data lansării: necunoscută (încă). Durata: necunoscută.

◆ ***Planet Imager.*** Dacă am putea avea şi o poză cu fraţii noştri din alte sisteme solare, ar fi şi mai grozav decât doar să-i ştim acolo. În teorie, NASA a anunţat că poate trimite în acest scop o formaţie de nave spaţiale, care vor zbura lăsând între ele distanţe de mai mult de 6000 km.

Data lansării: necunoscută. Durata: necunoscută.

După cum se vede, în Cosmosul de deasupra capetelor noastre stăm bine. Aici, la noi, pe Pământ, e mai rău...

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

Ce este BRUCELOZA?

Această boală este comună omului şi animalelor, cu evoluţie acută, localizată pe unele organe vitale. Germenul face parte din grupul Brucella şi este conţinut în secreţii vaginale, urină, fecale, puroi din abcese etc.

Omul bolnav de bruceloză devine la rândul său o sursă de infecţie, eliminând acelaşi periculos germen. Aşadar, îmbolnăvirea se transmite prin: alimente, lapte, carne ori prin obiecte contaminate, inclusiv veselă, lenjerie etc. Între oameni, formula de transmitere se face pe cale sexuală şi – pentru copiii mici – prin laptele matern. Animalele mângâiate, ţinute în locuinţe aduc contaminarea cu acest atât de periculos germen.

Incubaţia durează între 3 şi 21 de zile, însă debutul brucelozei este lent, iar cel contaminat are dureri de cap, dureri în articulaţii ori musculare. Bolnavul este mereu obosit, transpiră şi are febră mare, care contrabalansează şi cu zile afebrile. În acelaşi timp însă bolnavii au tulburări neuro-psihice, stări de insomnie, fobii, halucinaţii şi uneori chiar delir.

Persoana contaminată este, la rândul său, contagioasă în zilele de convalescenţă şi în formele cronice ale bolii.

Pentru precizarea diagnosticului se recoltează sânge, spută, urină, puroi din abcese, lichid cefalorahidian, produse de puncţie hepatică, ganglionară, sternală etc.

Semnele clinice, datele epidemiologice, examenele de laborator, precum şi izolarea şi identificarea germenilor, acest complex investigaţional precizează în amănunt diagnosticul.

Internarea în clinici de specialitate, dezinfecţia în mod deosebit, vaccinarea personalului care lucrează în ferme de animale, folosirea echipamentului de protecţie sunt câteva formule de apărare împotriva bolii comune omului şi animalelor – bruceloza. Nu trebuie neglijată dezinfecţia grajdurilor, a abatoarelor, mai ales după ce au fost sacrificate animale bolnave (vite, oi, porci, capre). Produsele de avort provenite de la animalele contaminate se vor arde iar cenuşa va fi depozitată în aşa-numitele puţuri seci (veterinare).

În toate cazurile, o dată cu verificarea stării de sănătate a persoanelor ce asigură îngrijirea animalelor din ferme, vor fi excluse femeile gravide, copiii sau toţi ceilalţi ce prezintă leziuni tegumentare.

Dr. VALERIU MANTA

Pentru anul viitor...

...creatorii de modă au decis: fuste scurte peste volane plisate, linii fluide, perle şi pene decorând semi-nuditatea. De reţinut şi faptul că albul a câştigat teren în colecţiile tuturor caselor de modă mari din lume.

Visul unei americance

Cotidianul italian *Corriere della Sera* a relatat recent o ştire despre un fapt cu totul ieşit din comun: între cei 25 de bărbaţi ai unităţii de elită a Marinei americane, „Fighting Black Lions", există şi o femeie-pilot. Din motive de securitate, fiecare membru al acestei unităţi este identificat printr-o poreclă. Ea se numeşte Mumbles (Mormăilă, deoarece colegii ei susţin că atunci când vorbeşte nu înţeleg nimic din ce spune) şi are 26 de ani. Mumbles este americancă, dar a crescut în Marea Britanie. La 16 ani visul ei a fost acela de a zbura, de a decola de pe un portavion. La 22 de ani a revenit în Statele Unite şi a făcut cerere să fie admisă în Marină. Acum este pregătită să decoleze de pe portavionul „Carl Vinson" cu avionul său F-124 Tomcat, cu două locuri, o adevărată bijuterie, proiectat atât pentru dueluri în zbor, cât şi pentru lansare de bombe de precizie. Mumbles este primul pilot-femeie din istorie care participă la acţiuni de război.

MISTERELE LUNII

Chiar dacă influenţa Lunii asupra dispoziţiei, energiei şi vitalităţii fiecăruia a fost demult remarcată, explicaţiile riguroase întârzie. Totuşi se ştie cu certitudine că Luna plină întreţine insomniile şi stările de frământare şi nelinişte. Este de preferat să amânaţi deciziile importante, în schimb puteţi să vă răsfăţaţi trecând pe la coafor, ştiut fiind că Luna plină este momentul cel mai prielnic pentru tuns. Părul va creşte mult mai frumos şi mai viguros. Seara, o baie cu ulei de lavandă vă va relaxa, iar insomnia va fi alungată.

Luna plină coincide cu timpul în care sunt activate sentimentele puternice, pozitive, dar în egală măsură şi cele negative. Vă concentraţi greu şi aveţi o continuă senzaţie de nelinişte. Se impune să vă canalizaţi energiile spre lucruri plăcute, relaxante, să evitaţi polemicile cu cei din jur, armonia fiind esenţială pentru o stare psihică normală. Luna nouă, este prielnică regenerării forţelor. În acelaşi timp, este perioada de maximă inspiraţie. Acum aveţi cele mai bune idei, pe care le puteţi fructifica în zilele următoare.

Yoga sau Tai Chi, tehnici meditative ce îşi au originea în Asia, au efecte miraculoase când este Lună nouă. La fel se întâmplă cu masajele pentru picioare şi cu şedinţele de reflexoterapie. Această perioadă este propice renunţării la fumat sau la excesul de cafea, corpul având puterea maximă de a respinge tot ce îi este toxic.

În primul pătrar, organismul pare deshidratat, dar capabil să asimileze şi să-şi încarce bateriile cu energie. Este momentul când ar trebui să mâncaţi mai multe legume şi fructe, bogate în vitamine şi minerale, şi să beţi multe lichide. Produsele cosmetice au efecte optime asupra pielii. Este timpul favorabil măştilor pentru faţă, pentru regenerarea părului, pentru tratamentele de întinerire a tenului.

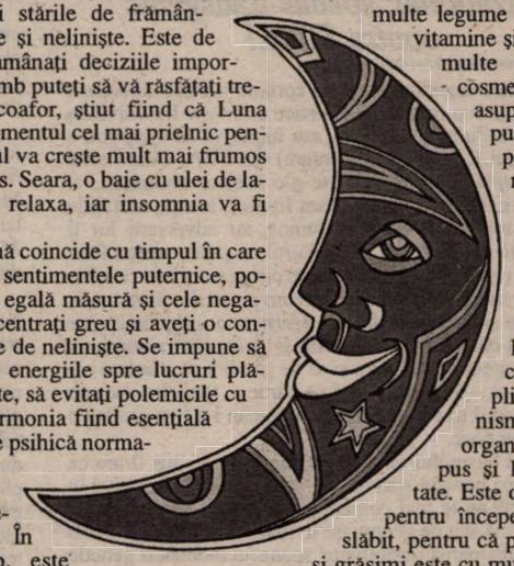

Ultimul pătrar al Lunii reprezintă faza activă a ciclului astrului nopţii, care coincide cu un plin energetic al organismului. Acum, însă, organismul este predispus şi la pierderi în greutate. Este deci momentul ideal pentru începerea unui regim de slăbit, pentru că pofta pentru dulciuri şi grăsimi este cu mult diminuată. La fel de eficiente sunt tratamentele anticelulitice şi masajele. În aceeaşi perioadă, îngrijirile cosmetice sunt eficiente: coşurile şi comedoanele pot fi mai uşor îndepărtate (cu o mască cu argilă) şi reapar mai greu. La fel, surplusul de pilozitate.

Şi chiar dacă Luna continuă să fie un „astru" misterios, să exploatăm cunoştinţele verificate, ce ne pot fi benefice.

Dosarele frumuseţii

7 SFATURI utile

Aveţi tenul uscat, cu aspect „ofilit" şi doriţi un remediu rapid? O mască deosebit de apreciată este cea de gălbenuş de ou. (În cosmetică, ouăle îşi găsesc utilitatea datorită conţinutului bogat în vitamine, săruri minerale şi lecitină, substanţă ce împiedică deshidratarea pielii.)

◆ O mască de gălbenuş, în care aţi picurat 1 linguriţă de ulei, 2-3 picături de zeamă de lămâie şi o linguriţă de miere, combate petele şi ridurile şi activează circulaţia sangvină în vasele capilare. După 20 de minute, masca se înlătură de pe faţă cu o infuzie de muşeţel.

◆ În cazul unui ten gras, cu pori dilataţi, se recomandă o mască de albuş amestecat cu câteva picături de zeamă de lămâie şi 5-6 picături de glicerină. După 20 de minute, se spală obrazul.

◆ Pentru hrănirea şi albirea tenului, se aplică o mască preparată dintr-un gălbenuş de ou, 10 g drojdie de bere şi câteva picături de zeamă de lămâie. Pasta obţinută se aplică pe faţă şi se menţine 20 de minute, apoi se îndepărtează cu o infuzie de muşeţel.

◆ Dacă obrazului îi acordaţi, pe bună dreptate, atenţie, în egală măsură se impune să vă îngrijiţi şi picioarele. După o zi în care aţi mers mult pe jos sau aţi stat mult în picioare, un masaj ar fi benefic. Aplicaţi întâi o cremă, apoi masaţi picioarele cu ambele mâini, pornind de la degete spre glezne. Masajul, favorizând circulaţia, vă redă forma bună.

◆ Când vă dor degetele de la picioare din cauza unor pantofi prea strâmţi, prindeţi-le între degetele mâinii, intercalând un deget de la mână, unul de la picior etc., şi strângeţi-le uşor. Această presiune calmează şi relaxează.

◆ Pentru a dezmorţi articulaţiile şi a le face mai flexibile, prindeţi degetul mare de la picior între degetul mare şi cel arătător şi rotiţi-l uşor, de zece ori spre stânga, apoi, spre dreapta.

◆ Dacă vă doare curbura tălpii, masaţi-o cu pumnul strâns, cu mişcări blânde. Veţi remarca eliminarea încordării acumulate.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 42
Valabil până pe data de: 8 NOIEMBRIE 2001

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Gastronomice

Din nou, câteva „reţete rapide", pentru gospodine grăbite.

FICĂŢEI CU OREZ

Sunt necesare: *50 ml ulei, 2 cepe, 200 g orez, rozmarin, 25 g unt, aproximativ 1 litru supă de pui, 250 g ficăţei de pui, 2 dovlecei, 1 linguriţă miere, 30 ml coniac.*

Se curăţă ceapa, se spală, se toacă mărunt, se lasă în uleiul înfierbântat până se înmoaie. Se adaugă orezul şi rozmarinul, se amestecă timp de câteva minute, apoi se adaugă supa, treptat, pe măsură ce scade. Până se fierbe orezul, separat se topeşte untul într-o tigaie, se pun la prăjit ficăţeii şi dovleceii tăiaţi felii. După câteva minute se adaugă mierea şi coniacul. Se mai fierb împreună 2-3 minute şi se condimentează. Se răstoarnă totul peste orezul fiert. Rozmarinul, untul, mierea şi coniacul vor da o savoare cu totul aparte mâncării. În plus, totul este pregătit în jumătate de oră.

SUFLEU CU BRÂNZĂ

Sunt necesare: *50 g unt, 50 g făină, 300 ml lapte, 4 ouă, 100 g brânză telemea, muştar, piper, după gust, parmezan.*

Se unge un vas Jena cu puţin unt. Într-o cratiţă se topeşte restul de unt, se presară făina, apoi se adaugă laptele, amestecându-se continuu, până se obţine un sos gros. Se ia cratiţa de pe foc. Se dă brânza pe răzătoare, se separă albuşurile de gălbenuşuri şi se bat albuşurile spumă tare. Se adaugă gălbenuşurile în sosul ce s-a răcit, se amestecă bine, apoi se adaugă şi brânza, muştarul, condimentele şi, cu grijă, albuşurile. Se răstoarnă sufleul în vasul Jena, se presară deasupra parmezan şi se coace timp de 20 de minute. Se serveşte fierbinte.

PIURE CU OUĂ ŞI COSTIŢĂ

Sunt necesare: *1 kg de cartofi, nucşoară rasă, 200 g costiţă afumată, 2 ardei graşi roşii (sau 2 gogoşari sau ardei kapia), cimbru, sare, piper, boia de ardei, 4 ouă fierte tari, 100 g caşcaval ras.*

Se fierb cartofii şi se zdrobesc, preparându-se un piure spumos. Se taie costiţa în felii fine care se prăjesc. După ce se scot feliile de costiţă, în grăsimea rămasă se pun ardeii tăiaţi feliuţe şi cimbrul. Se condimentează cu sare, piper şi boia, apoi se pune totul în piureul de cartofi, se amestecă şi se răstoarnă într-o formă unsă. Ouăle fierte tari se curăţă, se taie pe lung, în jumătate şi se aşază pe piure cu gălbenuşul în sus. Se pun deasupra feliile de costiţă şi caşcavalul ras. Se lasă la cuptor 10-15 minute. Se presară cimbru şi se serveşte piureul gratinat fierbinte.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Remedii naturale

Boli cronice de piele

Tratamentele moderne ale bolilor de piele nu se rezumă doar la unguente şi pomezi, ci combină aceste metode de uz extern cu o terapie internă, bazată pe diverse medicamente. În general, bolile cronice de piele sunt în strânsă legătură cu deficienţe de funcţionare a sistemului imunitar sau cu îmbolnăvirea unor organe interne. Ceaiurile din amestecuri de plante medicinale pot contribui la îmbunătăţirea sănătăţii organelor interne; astfel, acestea pot ajuta tratamentul medicamentos al bolilor de piele.

Reţeta nr.1 Plantele necesare sunt următoarele: frunze de mesteacăn râios, trei-fraţi-pătaţi, flori de creţuşcă, urzică mare – în cantităţi egale. Peste 3 linguriţe de amestec de plante se toarnă 500 ml de apă clocotită şi se lasă să stea 5 minute. Se beau zilnic 2-3 căni de ceai cald.

Reţeta nr.2 Se face un amestec din plante în următoarele cantităţi: rădăcini de cicoare (5g), rădăcini de păpădie (5g), frunze de trifoişte de apă (10 g), seminţe de fenicul (20 g), trei-fraţi-pătaţi (30 g), scoarţă de cruşin (30 g). Se fierb 3 linguriţe de amestec cu 3 căni de apă, timp de 5-10 minute. Se beau zilnic 3 cești de ceai cald.

Reţeta nr.3 Avem nevoie de: scoarţă de cruşin (20g), frunze de mesteacăn râios (20g), trei fraţi pătaţi (20 g), flori de soc negru (20 g), seminţe de fenicul (20 g), rădăcini de lemn dulce (10 g). Se fierb 3 linguriţe de amestec de plante cu 3 căni de apă, timp de 5-10 minute. Se beau zilnic 3 cești de ceai cald.

ADENOMUL DE PROSTATĂ

o maladie a vârstnicului

Bolile care afectează prostata sunt diferite, în funcţie de vârstă: la adulţii tineri apar în special infecţii ale prostatei, iar la vârstnici se manifestă sub forma adenomului sau a cancerului de prostată.

Ce este prostata?

Prostata este o glandă care face parte din aparatul urinar al bărbatului şi are forma unei castane cu un diametru de 2-3 cm. Este plasată chiar sub vezica urinară, în jurul canalului prin care se evacuează urina (uretra). Prostata este prezentă în aparatul urinar chiar de la naştere, dar care se dezvoltă în ritm accentuat în perioada pubertăţii, ca şi celelalte glande ale aparatului genital. Dimensiunea sa nu se modifică semnificativ pe parcursul vieţii adultului, cu excepţia situaţiilor când glanda e afectată de vreo boală. Prostata nu este o glandă inutilă: funcţia ei normală este esenţială, deoarece asigură secreţia de lichid nutritiv necesar spermatozoizilor, contribuind deci la formarea spermei. Cu alte cuvinte, prostata este indispensabilă fertilităţii masculine. Procesul de secreţie, care se declanşează la vârsta pubertăţii, persistă până la o vârstă avansată a adultului, permiţându-i o fecunditate tardivă, spre deosebire de femeie care, după menopauză, devine infertilă.

Ce este adenomul de prostată?

Adenomul de prostată constă într-o hipertrofiere (creştere a dimensiunii) ţesutului prostatei. Cauzele exacte ale acestei boli nu sunt totalmente elucidate. Statisticile arată însă că adenomul apare în jurul vârstei de 60 de ani şi că maladia constituie o excepţie în rândul populaţiei aparţinând altor rase (populaţia de culoare şi asiatici).

Care sunt simptomele bolii?

Simptomele adenomului de prostată sunt determinate de faptul că glanda care înconjură canalul uretral începe să-şi modifice dimensiunile. Pe măsură ce adenomul se dezvoltă, uretra este progresiv strangulată, situaţie urmată de anumite consecinţe:

- ◆ nevoia de a urina mai des în timpul nopţii;
- ◆ senzaţia imperioasă, fără posibilitate de control, de a urina;
- ◆ apariţia unei pauze anormale între intenţia de a urina şi momentul în care urina se elimină;
- ◆ micşorarea considerabilă a presiunii jetului de urină, treptat ajungându-se la eliminarea urinei picătură cu picătură;
- ◆ pierderea involuntară de urină.

Toate aceste simptome nu trebuie considerate o fatalitate datorată vârstei sau procesului de îmbătrânire a organismului. E o greşeală să se întârzie prezentarea la medic în vederea descoperirii cauzelor care le produc şi, implicit, a diagnosticării precoce a adenomului de prostată.

Cum se diagnostichează?

Consultul de rutină constă în tuşeul rectal, palparea prostatei prin peretele rectului. Chiar dacă este neplăcut, acest consult nu este dureros şi, oricum, este indispensabil stabilirii diagnosticului. În cazul în care medicul, pe baza examenului clinic, presupune că este vorba de un adenom de prostată, diagnosticul poate fi confirmat de o serie de analize suplimentare:

- ◆ ecografia prostatei;
- ◆ urografie (radiografia aparatului urinar);
- ◆ analiza sângelui (dozarea antigenului prostatic).

În funcţie de rezultate, medicul va putea să aprecieze stadiul de dezvoltare a adenomului şi starea generală de sănătate a pacientului.

Ce măsuri terapeutice există?

Dacă adenomul este depistat într-o fază precoce, când volumul său este încă redus ca dimensiune, tratamentul constă în primul rând într-un regim de viaţă ordonat: alimentaţie ferită de excese de orice fel (sare, grăsimi, afumături, conservanţi, condimente, alcool, cafea), pentru a evita congestia din zona abdominală şi practicarea cu regularitate a unei activităţi fizice (deci, evitarea sedentarismului). Din şase în şase luni, se impune control medical, pentru a cunoaşte exact stadiul de dezvoltare a adenomului.

Dacă adenomul este deja mai voluminos în faza depistării şi produce simptomele enumerate mai sus, se impune un tratament medical care vizează decongestionarea acestuia. De reţinut este însă faptul că nicăieri în lume nu există deocamdată un medicament „minune", care să „dizolve" adenomul gata constituit. Tot ce poate să facă tratamentul medicamentos este să ajute la o oarecare decongestionare a adenomului şi, implicit, să diminueze o parte dintre tulburările legate de urinare. Nu are însă capacitatea de a vindeca. Dacă tratamentul medicamentos se dovedeşte nesatisfăcător, ineficient, singura soluţie de îndepărtare a adenomului este intervenţia chirurgicală. Nu orice stadiu al bolii presupune extirparea glandei. Din perspectiva medicală, operaţia nu este complicată, iar pacientul, în mai puţin de o săptămână, este externat din spital şi revine treptat şi fără probleme la viaţa normală. Tulburările de urinare nu dispar totuşi imediat, ci pe măsură ce prostata şi canalul uretral se cicatrizează.

Există consecinţe nefaste în plan sexual?

Mulţi bolnavi cu adenom de prostată refuză sau amână nejustificat intervenţia chirurgicală, considerând că prin aceasta activitatea sexuală este compromisă. Iar atunci când o acceptă, refuză să se mai considere oameni cu o viaţă normală şi se simt frustraţi. Răsunetul pe plan psihologic este deosebit de important în unele cazuri. În realitate, singura modificare după extirparea adenomului constă în dispariţia ejaculării. De fapt, aceasta se produce „retrograd", adică lichidul spermatic nu se mai elimină în afara organismului prin canalul uretral, ci în vezica urinară. Dar, actul sexual e posibil. Consecinţa ejaculării retrograde este sterilitatea, ceea ce, în general, după vârsta de 60 de ani, nu mai constituie o problemă.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

CREŢU ILIE din Bucureşti. Retardul psihomotor este o problemă foarte serioasă de sănătate, tocmai pentru că este foarte complexă. În zilele noastre, copiii afectaţi de retard psihomotor au şansa, dacă sunt corect îngrijiţi – ca mod de viaţă şi medical – să

ÎNTÂRZIEREA PSIHOMOTORIE

reducă din handicap şi să atingă nivele de dezvoltare foarte apropiate de normal. În general, întârzierea psihomotorie este observată de medicul pediatru care supraveghează nou-născutul încă din primele luni de viaţă ale acestuia, deci până la vârsta de un an, şi încă de atunci trebuie luate măsuri de corectare a deficitului. Copiii dumneavoastră (de 4 şi 8 ani) au fost diagnosticaţi abia acum sau cu mai mulţi ani în urmă, timp în care au beneficiat de anumite tratamente? În cazul în care au fost neglijaţi ani la rând şi întârzierii în dezvoltarea neuropsihică nu i s-a acordat mare atenţie, rezolvarea situaţiei e mai dificilă şi în nici un caz nu se poate reduce la bioenergie sau altă metodă neconvenţională. De obicei, copiii cu retard psihomotor intră în atenţia unei echipe complexe de specialişti (pediatru, neuropsihiatru, psiholog, endocrinolog, ortoped, logoped, reeducator), la care trebuie să se adauge un efort extraordinar de susţinut din partea familiei, de a ajuta copiii să parcurgă programe de reeducare şi tratament. Aşadar, vă sfătuim să vă prezentaţi cu amândoi băieţii fie la Centrul de neuropsihiatrie al Institutului pentru ocrotirea mamei şi copilului, fie la Spitalul *Obregia*, fie la Spitalul *Gomoiu*, toate din Bucureşti, pentru o reevaluare a diagnosticului şi pentru stabilirea măsurilor medicale şi educaţionale de care, cu siguranţă, copiii dv. au nevoie.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

M-am gândit să-mi pun ordine în sentimente

– „Sunt ortodoxă şi aştept de fiecare dată postul ca să mă pot mărturisi preotului, numai că multe din cele care trebuie spuse rămân uitate în subconştient, de unde când şi când caută să iasă la lumină." „Ţi-am citit răspunsul dat Anei G. din Bacău şi de atunci mă gândesc mereu că trebuie să pun ordine în sentimentele mele. [...] Eu doar m-am îndrăgostit ca o adolescentă şi, la un moment dat, am transferat iubirea pentru Dan către un bun şi drag prieten." „Soţul care este şi tatăl copiilor mei [...] e un om care ştie că femeia trebuie să-i fie supusă bărbatului, dar nu a auzit că un bărbat trebuie să rămână ca Domnul nostru Iisus Hristos, dacă nu ajunge să iubească o femeie fără de care nu poate trăi."

– Dragă A., în primul rând, să ştii că şi în religia ortodoxă poţi să mergi să te spovedeşti oricând ai nevoie să faci asta, totul e să-ţi găseşti un duhovnic faţă de care să-ţi poţi deschide sufletul, aşa cum o faci şi în faţa foii de hârtie sau în faţa unui psiholog. Dacă te gândeşti că vei fi judecată şi mustrată, atunci este firesc să „uiţi" să pomeneşti exact lucrurile esenţiale pentru care te-ai dus, de fapt, la spovedanie. Este o apărare a psihicului nostru.

În al doilea rând, se întâmplă adesea ca tinere fete să se îndrăgostească de bărbaţi mai autoritari, fără să-şi dea seama că ei nu le vor trata niciodată ca pe un egal, ci ca pe un supus, pentru că aşa au fost ei educaţi de părinţii lor, au preluat un model care se perpetuează de generaţii întregi, fără să fie firesc, dar care este comod pentru bărbaţi şi chiar pentru unele femei. Probabil când tu te-ai maturizat cu adevărat, era prea târziu: erai căsătorită şi aveai deja copii cu un bărbat care nu te respecta ca femeie, ca om. Înţeleg că soţul tău nu îţi împărtăşeşte nici înclinaţiile religioase. Într-adevăr, este o dramă să trăieşti o viaţă numai pentru copiii tăi, pentru ca ei să aibă ambii părinţi. Şi totuşi, tu ai şansa să o iei de la început. Sau poate că este doar o iluzie, pentru că prietenul de care crezi că te-ai îndrăgostit îţi oferă exact ceea ce soţul tău nu îţi dă. Dar cu restul, cum rămâne? Scânteia dragostei, pe care înţeleg că ai simţit-o faţă de soţul tău, există? Sau pare mai degrabă ceva comod, cald, sigur? Crezi că ar ajunge? Tu, de fapt, ce ţi-ai dori? Ai spus că te-ai gândit să-ţi pui ordine în sentimente. Este primul lucru pe care trebuie să-l faci ca să fii fericită. Pe urmă, trebuie să ai curajul să acţionezi în conformitate cu sentimentele tale. Şi să evaluezi corect cine şi cât va suferi dacă tu faci sau nu faci un anumit lucru. Sunt decizii foarte grele uneori, alteori sunt extrem de uşoare. Depinde de fiecare persoană cât de clar simte ceea ce simte. Cât de mult e dispusă să fie sinceră cu ea, fără să ascundă în subconştient ceea ce este esenţial, aşa, ca la spovedanie.

Şi, nu în ultimul rând, poate că ar trebui să ştii că nici un copil nu poate fi fericit dacă părinţii lui sunt nefericiţi.

MIHAELA DOROBANŢU

Estrogenii contra maladiei ALZHEIMER

Rezultatele unui studiu american sunt pe cale să demonstreze că estrogenii ar avea un efect pozitiv asupra principalelor simptome ce caracterizează maladia Alzheimer: tulburările de memorie şi de atenţie. Un grup de cercetători de la Universitatea Wisconsin a avut sub observaţie 20 de femei, trecute de vârsta menopauzei şi suferind de amintita boală. Timp de opt săptămâni, zece dintre ele au primit zilnic câte un medicament placebo, iar celelalte zece câte un medicament conţinând 0,1 mg estradiol. La sfârşitul tratamentului, întregul lot de paciente aflat în studiu a fost supus unor teste privind atenţia, memoria auditivă şi vizuală de scurtă durată, capacitatea de a identifica şi denumi imagini curente. Rezultatul?

Femeile cărora li s-a administrat estradiol au obţinut la testul de atenţie rezultate superioare cu 20% faţă de cele care au luat medicament placebo. În ceea ce priveşte testele de memorie auditivă şi vizuală, diferenţa a fost de 35% în favoarea pacientelor tratate cu estrogeni. În ceea ce priveşte însă memoria „semantică" (capacitatea de a recunoaşte şi denumi imagini curente) diferenţa a fost doar de 10%.

SIDA ÎN AFRICA

perspective cutremurătoare

Până în anul 2015, în Africa sub-sahariană, virusul HIV responsabil de declanşarea temutei maladii SIDA va face peste 10 milioane de victime, se estimează într-un raport al Comunităţii de dezvoltare a Africii australe, care reuneşte 14 ţări.

Primele cazuri de SIDA înregistrate pe continentul african s-au depistat în 1984 în Zambia. Zece ani mai târziu, în Africa sub-sahariană, peste 200000 de persoane erau victime ale virusului HIV sau ale bolii pe care acesta o declanşează. Un an mai târziu, cifra s-a dublat, iar în 1997 depăşise reperul simbolic de 1 milion. Între 1990 şi 1998, speranţa de viaţă s-a diminuat cu 12,66 ani în Zimbabwe, cu 10,55 ani în Botswana, cu 8,73 în Africa de Sud şi 8,65 ani în Zambia. Unele ţări au fost lovite de virusul ucigaş de o manieră cu adevărat dramatică. Agenţia ONU specializată în lupta contra acestei maladii estimează că numai în 1999, SIDA a făcut în Africa de Sud peste 250000 de victime.

UNICATE ZOOLOGICE

Papagalul cu cioc triplu

Una dintre cele mai rare păsări din lume trăieşte în pădurile tropicale din Sri Lanka. Este vorba de papagalul Malabar cu corn, supranumit şi papagalul cu cioc triplu. Bizara excrescenţă se adaugă unui cioc foarte puternic, folosit la făurirea cuibului direct în trunchiul copacilor. Cornul

foloseşte la finisarea intrării în locuinţă şi la atacul asupra unei potenţiale prăzi, atunci când în cioc are deja o victimă. Dimensiunile impresionante, 30-35 centimetri lungime, îi permit să ucidă şi şoareci, broaşte sau şopârle.
De asemenea, înaintea împerecherii, cornul este folosit în luptele dintre bărbăţuşii rivali. Interesant este şi faptul că această specie este monogamă, perechile formate nemaischimbându-se decât în cazul morţii unuia dintre parteneri. Familia tinde să nu-şi modifice „adresa". Dacă o nouă pereche formată le ocupă cuibul, se declanşează lupte pe viaţă şi pe moarte pentru apărarea lui.

CEA MAI MARE STATUIE a Fecioarei Maria

O echipă de artişti condusă de sculptorul american Charles Parks a realizat cea mai mare statuie din bronz a Fecioarei Maria, pentru a fi instalată în faţa unei biserici din California. Lucrările la monumentala operă au durat aproape doi ani, iar înălţimea totală este de 11,5 metri. Fiecare element constitutiv principal a fost elaborat cu mare migală, separat. Şi asta, pentru că vesmintele Fecioarei trebuia să imite perfect ţesătura specifică a pânzelor folosite acum două mii de ani. Cea mai dificilă problemă a fost cea a fixării mâinilor, care sunt depărtate, într-o poziţie de implorare şi umilinţă în faţa lui Dumnezeu.

TRIBURI PRIMITIVE ÎN ERA COSMICĂ

Deprinderi moderne în...

EPOCA DE PIATRĂ

Antropologii americani Gillian şi David Gillison au trăit o experienţă unică în mijlocul tribului Kagopa din Sumatra, unde au stat doi ani. Scopul declarat al acestui îndelungat sejur ştiinţific a fost testarea capacităţii unor oameni – total izolaţi de civilizaţie şi având un mod de viaţă similar neoliticului – de a-şi însuşi unele deprinderi ale omului modern. Rezultatele experimentului lor au fost de-a dreptul extraordinare.

Un alfabet al epocii de piatră

Atunci când s-au stabilit în zona muntoasă locuită de Kagopa, membrii acestei comunităţi (peste 1500 de persoane) trăiau ca acum opt mii de ani: foloseau pentru vânătoare arcul cu săgeţi şi un fel de sulite cu vârf de piatră bine ascuţită. Colibele rudimentare erau de fapt nişte crengi vânjoase împreunate cu ajutorul lianelor şi „etanşate" cu frunze uriaşe. Femeile nu dispuneau de nici un fel de vas pentru prelucrarea cărnii sau a diverselor ierburi, fructe sau legume; ele ştiau să facă o groapă în pământul stâncos, unde aşezau un strat de vreascuri cărora le dădeau foc, iar peste ele puneau direct produsele naturii care trebuiau „gătite".

Membrii tribului Kagopa învaţă să folosească umbrela

Kagopa comunicau cu ajutorul a 50-60 de grupuri de silabe (catalogate şi învăţate de cei doi antropologi), folosindu-se din plin de gesturi expresive. Din punct de vedere spiritual, orice fenomen al naturii, oricât de simplu, era considerat ca fiind patronat de un zeu, de la ofilirea şi căderea frunzelor, până la tunetele din timpul furtunilor. Unica manifestare artistică era confecţionarea unor măşti din pene, flori şi fâşii din piele de capră sălbatică, pentru ceremoniile de implorare a bunăvoinţei diverselor divinităţi...

Pe lângă folosirea unor obiecte metalice în gospodărie (vase şi cuţite), în igiena personală (tăiatul unghiilor cu foarfeca) şi în construcţii (topoare pentru prelucrarea trunchiurilor de copaci şi realizarea unor grinzi îmbinate cu liane şi etanşate cu argilă), cel mai spectaculos salt l-a reprezentat alcătuirea unui fel de alfabet pictografic. Pentru a se putea înţelege cu orice membru al tribului, antropologii au imaginat câte un desen simplu corespunzător fiecărui grup principal de silabe din „dialectul" Kagopa. La început, semnele erau trasate pe pământ reavăn, apoi, după ce bărbaţii din jurul şefului de trib (elita) şi-au însuşit semnificaţiile respective, s-a trecut la scrierea cu beţişoare. „Pictogramele" erau alcătuite mai uşor, oriunde şi oricând, indiferent de starea vremii.

Au fost necesare 8-9 luni pentru asimilarea a 50-60 de „cuvinte", iar cei doi cercetători au considerat că performanţa a fost de-a dreptul uluitoare. Nu numai că acei oameni primitivi au dovedit răbdare şi interes, dar şi o capacitate intelectuală surprinzătoare. Cel puţin douăzeci de băştinaşi ştiau să comunice prin intermediul „pictogramelor", aceştia devenind la rândul lor profesori pentru alţi membri Kagopa. Evident, utilitatea acelui vocabular ad-hoc este cvasi-nulă în condiţiile respective, însă testul de adaptabilitate la o civilizaţie mult superioară a fost trecut cu succes. Soţii Gillison afirmă că odraslele Kagopa, dacă ar dori să părăsească de timpuriu habitatul lor firesc şi să se încadreze în societatea de azi, ar putea-o face fără mari eforturi.

Un singur lucru practic n-au vrut să înveţe bărbaţii tribului: prinderea animalelor cu ajutorul capcanelor. Când au văzut suferinţele vieţuitoarelor sălbatice prinse în laţ sau în „menghina" de fier ascunsă în iarbă, s-au declarat dezgustaţi. Mesajul lor susţinea că animalul trebuie să moară imediat, pentru a nu avea timp să cheme spiritele rele să le răzbune. Săgeata ţâşnită din arc şi sulita îndeplinesc aceste condiţii ce ţin de spiritualitatea băştinaşilor.

INSEMNĂRI PE MARGINEA BIBLIEI

O femeie frumoasă, de vârstă mijlocie (aşa cum este reprezentată pe unul din portalurile catedralei din Chartres, secolul XIII) îi face o vizită misterioasă regelui Solomon al Israelului (care a domnit, aproximativ, între 965 şi 926 î.Ch.). Era „regina de la marginile Pământului", numită canonic regina din Saba. Care este sensul inserării acestei povestiri în Vechiul Testament (Regi III, 10/1-13) şi în Noul Testament (Matei, 12/42)? La prima vedere, pare o întâlnire datorată prestigiului suveranului atât de înţelept şi de bogat, care a trezit curiozitatea unui alt cap încoronat, având o altă religie dar fiind, probabil, suficient de bogat ca să-şi permită să-l copleşească cu daruri pe Solomon? De ce a făcut acest gest, aparent fără nici o urmare concretă?

Cine a fost

REGINA DIN SABA?

Întâlnire diplomatică şi nu numai

A cui a fost iniţiativa întâlnirii la nivel înalt? Răspunsul la această întrebare poate fi cheia apariţiei misterioasei regine în Biblie. În primul rând, trebuie precizat că ţinutul sabaenilor se afla în sud-vestul Peninsulei Arabice, astăzi Yemen, la şapte ani de călătorie până la Ierusalim. În ţinuturile yemenite Marib şi Sirwah sunt căutate ruinele palatelor regilor sabaeni, ale căror vestigii cultural-spirituale ar putea face lumină în privinţa existenţei suveranei care l-a vizitat pe Solomon. O vom numi *Bilkis*, aşa cum este ea cunoscută în tradiţia arabă.

Tradiţia iudaică spune că de fapt Solomon a invitat-o la el, cu o scrisoare transmisă prin intermdiul unei pupeze, pentru că ţara ei încă nu i se supusese. Plină de aur, mirodenii şi alte daruri exorbitante, Bilkis răspunde chemării. Numai că atitudinea ei faţă de rege, aşa cum reiese din Biblie, nu este una de supuşenie, pentru că în primul rând ea îi testează înţelepciunea cu tot felul de ghicitori (al căror număr a fost de 3 sau 19). Odată verificată personalitatea proeminentă a lui Solomon, regina din Saba îşi exprimă şi admiraţia faţă de religia lui Israel. Acest „detaliu", coroborat cu generozitatea regelui (care-i oferă la rându-i tot ce-i doreşte inima), poate fi esenţial pentru a înţelege o veche tradiţie etiopiană (ţară despărţită de Yemen doar prin strâmtoarea Bab-el-Mandeb) care evocă o poveste de dragoste între cei doi. Fructul iubirii lor ar fi fost Menelec, primul rege al „Casei regale africane", supranumit în mod semnificativ şi „Leul lui Iuda".

Din acest succint tablou biblico-legendar se pot desprinde nuanţele şi importanţa vizitei reginei din Saba. Schimbul de daruri poate reprezenta latura comercială (se ştie că Solomon se folosea de faimoşii corăbieri fenicieni pentru a-i procura aur din Ţara Ofir), dar şi latura sentimentală şi cea religioasă. Căci se pare că Bilkis s-a convertit la credinţa lui Solomon, de vreme ce supranumele regilor etiopieni era legat de Iuda, iar peste secole o parte a populaţiei s-a convertit la creştinismul copt, adus de misionarii din Egipt.

O legendă a Crucii lui Iisus

Unui personaj învăluit în atât de mult mister i s-au atribuit şi conotaţii creştine, fie şi numai datorită pomenirii ei de către evanghelistul Matei – care o vede pe regina din Saba prezentă la „judecată" (probabil la „Cea de Apoi"). Astfel, o legendă creştină (apărută în scris abia în secolul XIII) spune că Bilkis ştia că bucăţile de lemn care nu se potriveau la construcţia Templului de către Solomon proveneau din Pomul Cunoaşterii (din ale cărui roade s-au înfruptat Adam şi Eva). Set, al treilea fiu al cuplului primordial, ar fi păstrat o ramură din acesta şi din el s-ar fi dezvoltat un al doilea arbore sfânt. Regele lui Israel l-a folosit atunci la realizarea unui pod peste râul Cedron, dar când a aflat de la regina din Saba care este istoria lui, a îngropat respectivele grinzi. Acolo s-a format un lac cu apă tămăduitoare... Peste secole, din acele bucăţi de lemn a fost confecţionată Crucea pe care a purtat-o Iisus.

Dincolo de această legendă, trebuie spus că multe scrieri apocrife ale creştinismului timpuriu şi interpretările lor ulterioare văd în prezenţa reginei din Saba în Vechiul Testament o parabolă a Bisericii lui Iisus din Noul Testament. Omagierea lui Solomon este comparată cu omagierea pruncului Iisus de către cei trei Magi (Crai), iar în iconografia evului mediu ea apare uneori printre sfinţi şi profeţi. Multe din aceste aserţiuni despre regina din Saba vor putea fi lămurite, poate, o dată cu descoperirea mormântului ei pe şantierele arheologice din Yemen.

VIJE ŞI VIZĂTORI DE ODINIOARĂ

O maşinărie

MONSTRUOASĂ

O astfel de maşină a fost concepută în anii '60 de un proiectant american în vederea înlesnirii activităţilor pe şantierele forestiere. Un căpcăun de nouă metri înălţime, purtând denumirea de pedibulator, avea două braţe articulate şi terminate cu cleşti uriaşi. Acestea, cu ajutorul unor servomotoare foarte puternice, puteau smulge copacii din rădăcini. Picioarele enorme ale gigantului duceau apoi trunchiurile spre locul de stivuire sau de încărcare în mijloacele de transport (camioane sau vase fluviale).

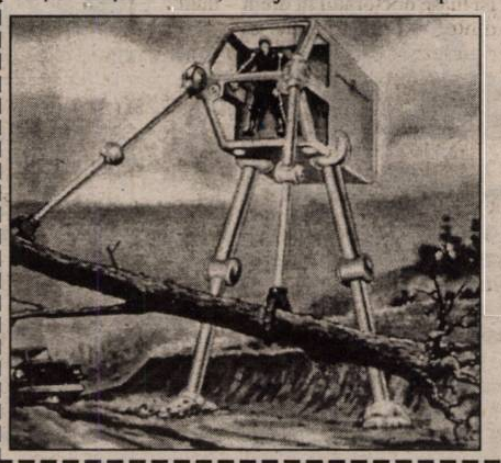

Toate aceste manevre, aparţinând parcă unui ciclop ce vrea să devasteze pădurile în căutarea unui inamic, erau comandate dintr-o cabină de un „pedibulatorist", care avea la dispoziţie un tablou de comandă asemănător excavatoarelor... Irealul aparat se putea deplasa cu incredibila viteză de 60 de km/oră şi putea parcurge orice ce fel de teren, indiferent de mărimea obstacolelor (picioarele fiind şi ele articulate). Erau anii frenezie construcţiilor în SUA, dar nici cel mai generos investitor n-a dat atenţie acestei invenţii rămase în analele visătorilor cu idei trăsnite.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

● ...Louis Blériot (1872-1936) a fost un constructor de avioane și pilot francez, care a traversat pentru prima oară Canalul Mânecii? Evenimentul s-a petrecut în 1909.

○ ...poetul român Mihai Codreanu (1876-1957) a scris întreaga viață doar sonete, volumul său de debut numindu-se „Statui"? Excepție fac, desigur, traducerile și câteva poezii numite de autor „Evadări din sonet".

● ...„Alunelul" este un joc popular specific Olteniei? El este cunoscut în mai multe variante: „Alunelul amestecat", „Alunelul sucit", „Alunelul șchiop", „Alunelul înfundat" etc.

○ ...conform constituției sale, Mexicul este o uniune de state? Numele corect al statului este „Statele Unite Mexicane" uniunea fiind formată din 31 de state și un district federal.

● ...Becurile cu gaz aerian au fost inventate în 1885? Inventatorul lor a fost Karl Auer von Welsbach (1858-1929).

○ ...prin „zaparedo" se înțelege un dans spaniol? Este un dans solistic.

● ...jugastrul este un arbore înalt din familia aceraceelor, al cărui lemn este folosit și la fabricarea instrumentelor muzicale? Este întâlnit în Europa, Asia, Africa de Nord, America de Nord și Centrală.

○ ...zeița arhaică scandinavă, personificând memoria istoriei legendare, se numea Saga? În mitologia germanică, aceeași zeiță transmitea oamenilor arta, descoperită de tatăl ei, Wotan.

● ...cel mai înalt val măsurat pe planetă s-a produs în Oceanul Pacific, în estul Insulelor Filipine, în noaptea de 6-7 februarie 1933? Valul, măsurat de locotenentul Frederic Margraff, de pe nava americană Ramapo, avea înălțimea de 34 metri.

○ ...caravela este una dintre primele nave cu vele, de largă utilizare? Ea a fost construită în Portugalia spre jumătatea secolului al XV-lea. (I.S.)

Știați că...

Splendorile naturii

PEȘTERA GURA PLAIULUI

o mândră draperie de turturi

O peșteră deosebit de frumoasă și plină de surprize se află pe Valea Motrului și se numește „Gura Plaiului". Situată lângă satul Topești, cam la 5 km de Tismana, la o altitudine de 650 m, printre tei răzleți și negura pădurilor Tismanei, se deschide intrarea avenului. Peștera a fost descrisă pentru prima dată de P.A. Chappuis și A.Winkler, în 1951. Ulterior, aici s-au făcut multe și amănunțite cercetări asupra populațiilor de coleoptere.

Peștera este un fel de puț adânc, dar în care se coboară ușor, datorită unui trunchi de copac cioplit și pus pentru a înainta în galerie. Apoi se coboară într-o sală lungă de 70 m, cu podeaua în pantă și cu înălțimea de 6 m. Această încăpere, ca o sală de primire, este împodobită cu multe formațiuni stalagmitice, unele dintre ele deosebite. Dar cel mai mult ne atrage atenția dantelăria bazinelor de apă. În a doua sală, uimirea vizitatorului este mare: o stalagmită uriașă stă de strajă ca un oștean apărând parcă frumusețile nebănuite din cea de-a treia sală. Podeaua este placată cu o crustă calcitică, cu nenumărate gururi. În gururi trăiesc numeroase crustacee subterane. Coborârea în pantă este anevoioasă, dar pe măsură ce înaintăm, galeria se deschide și se intră în vasta sală a peșterii, unde o mână nevăzută a ascuns minuni cu întruchipări de o rară fantezie! Liniștea adâncului e tulburată doar de ritmul picurilor din tavan, care coboară pe coloane transparente ca niște lame de cristal, spre cele de jos, cu care se unesc. Deasupra stă înaltă, arcuită, o mândră draperie de turturi. Culorile variate, de o mare finețe, ale diferitelor părți care compun portalul, sunt tulburătoare. Una dintre coloane e zveltă, alta e albă ca zăpada, alta e albă doar la bază, iar pe măsură ce urcă, spre vârf, devine roșie, alternând între roz și galben, pentru a ajunge, în final, la o culoare translucidă, din cauza subțirimii alta. Cum de nu se sparge?!... Doar natura poate crea asemenea opere de artă! Adevărate basoreliefuri, crescute ca niște arbori de piatră cu coroane și cu ramuri albe sau plângătoare, cu tulpini platinate sau ruginii, împodobite de-a lungul mileniilor.

Sala mare a peșterii comunică cu o altă sală, la fel de frumos împodobită. Predomină stalactitele, coloanele și stalagmitele, dar se pot vedea și stalactite excentrice. Firida terminală a acestei peșteri este bogat concreționată. Din tavan coboară o mână de gheață cu cinci degete, alungindu-se fin, atârnând în gol, parcă dornică de a se uni cu surata ei ce se ridică de jos înspre ea. O emoționantă întrebare îți vine pe buze, privindu-le: când se vor uni?

Părăsești peștera „Gura Plaiului" cu regretul că te desparți de cele mai spectaculoase scurgeri parietale, încremenite în monumentale figuri ale adâncurilor și ieși spre lumină, unde pădurile Gorjului te întâmpină cu alte splendori.

IOANA PROCA-FLORIA

Lumini și umbre în București de odinioară

Palatul Știrbey

Venind dinspre Piața Victoriei, după ce treci de palatul Cantacuzino, fosta casă a lui George Enescu și actualul sediu al muzeului care îi poartă numele, Calea Victoriei îți oferă câteva construcții de o desăvârșită frumusețe, nu doar copleșitoare prin încărcătura lor de istorie, ci și impresionante ele în sine, purtând, neafectată de ani, imaginea măndriei frumosului București de odinioară. Pe colțul cu Calea Griviței, nu puțini sunt cei care pășesc într-o curte generoasă, care îi conduce spre Muzeul Colecțiilor de Artă.

– Cât de veche este, stimate domnule Adrian Majuru, povestea Muzeului de astăzi, care odinioară era Palatul Știrbey?

– Povestea sa începe o dată cu secolul al XIX-lea. La 1800, aici se găsea un vast domeniu al boierilor Știrbey și o serie de case boierești. Acestea vor fi transformate în două etape, în 1820 și apoi între 1840-1843, de către tânărul Barbu Știrbey. Acesta se întorcea în 1824 de la Paris, unde își luase doctoratul în drept – unul dintre primii români cu acest titlu luat în Occident. Sub impresia caselor orășenilor, văzute la Viena, Berlin sau Paris, el va transforma, în 1840, reședința părinților săi în actualul palat. Dar Barbu Știrbey aduce nu doar un nou stil de case, ci și un nou mod de viață: aici se dau baluri somptuoase, cum a fost cel din iunie 1843, în onoarea Prințului Albert al Prusiei. Saloanele palatului erau mobilate integral în stil occidental, cu mobilier în stucatură, cu luminație, punând perfect în valoare toaletele strălucitoare ale doamnelor și eleganța fracurilor domnilor.

– Prințul Știrbey a și domnit...

– Da, pentru o perioadă de aproape trei ani, după ce a revenit în țară dintr-un scurt exil în 1853. Cât timp a lipsit, în palat a locuit un bătrân feldmareșal rus, comandant al trupelor rusești de ocupație. De el se leagă o întâmplare a cărei poveste a circulat multă vreme prin București: vizita actriței Rose Pompon. Aceasta era foarte renumită în cancanurile pariziene și avea nevoie de un pașaport pentru a pleca în Rusia. După ore întregi de așteptare în saloanele palatului, a fost primită într-un târziu de feldmareșal. După supeu, aceștia nu s-au sfiit să petreacă împreună o noapte și a doua zi frumoasa Rose... a plecat cu mult doritul pașaport.

– Și după revenirea stăpânului de drept?

– Nici după aceea, întâmplările nu au ocolit palatul. Arătând de exemplu, printre altele, cât de mult se impusese moda europeană la nivelul tinerei generații. La unul din baluri, o boieroaică de marcă a orașului, Algioaica, s-a gândit să vină îmbrăcată în costum tradițional oltenesc. Servitorii palatului însă, dar și cei de față, aflați la intrare, au confundat-o cu o simplă însoțitoare, lăsând-o o noapte întreagă într-o trăsură, lângă vizitiu...

Ajuns bătrân, Prințul Știrbey va muri în 1859, anul Unirii, la Nisa. Palatul va mai fi însă locuit de succesorii săi, chiar și în secolul XX.

MIHAELA DOROBANȚU

Comori din Praga

Nu departe de noi, chiar în inima continentului, se află un oraș minunat, capitala Republicii Cehe, Praga. Supranumită pe bună dreptate „Praga cea de aur", desfășoară o adevărată panoramă arhitectonică în care se îmbină armonios goticul, barocul, Renașterea și neoclasicismul. Din mulțimea palatelor strălucitoare se desprinde ca un simbol al credinței și culturii Mănăstirea Strahov, aflată nu departe de Castelul Praghez.

Fondată în 1140 de regele Vladislav al II-lea, ea aparține Ordinului Premonstratensian, apărut în nordul Franței, în valea Premontre, ca o dorință de reconciliere a drept-credincioșilor. Inițiatorul acestui Ordin cunoscut drept un... „Înger al Păcii" se afla chiar în Boemia, în timpul ridicării mănăstirii pe care a primit-o ca un dar din partea locuitorilor. De-a lungul secolelor, construcția inițială a fost refăcută și extinsă în diferite stiluri, predominant fiind barocul. Biserica mănăstirii „Adormirea Maicii Domnului", cea mai reprezentativă dintre clădirile complexului, a căpătat forma actuală spre mijlocul secolului al XVIII-lea, cele trei nave remarcându-se printr-o reușită mixtură arhitecturală. În incinta capelei Ursulinelor au fost depuse în 1627 moaștele lui Norbert de Xanten, „Îngerul Păcii", care inițial fusese înmormântat în Magdeburg, devenit un oraș predominant protestant.

Mănăstirea Strahov este vestită mai ales prin uriașa și deosebit de prețioasa ei bibliotecă. Există aici 200000 de volume, dintre care 3000 de manuscrise și 2600 de incunabule, colecția continuând să se îmbogățească. Cea mai veche operă este un Evangheliar Strahov din anul 860. Sunt incluse în impresionanta colecție cronici, jurnale de călătorie, ierbare, dicționare anatomice, atlase, instrucțiuni alchimiste datând din timpul împăratului Rudolf al II-lea, manuscrise orientale și multe, multe curiozități bibliografice. Întreaga colecție se află în camere cu decorațiuni deosebite. Pot fi amintite drept cele mai frumoase săli – cea așa-zis „Teologica", în stil baroc și cea numită „Filozofică", în stil clasic.

La mijlocul secolului al XVIII-lea, aici s-a oprit genialul Mozart în timpul ședерii sale la Praga, cântând la excelenta orgă a bisericii. Actorul Tom Hulice a readus în mintea și în sufletele noastre momentul respectiv, interpretând rolul lui Mozart în filmul lui Milos Forman, „Amadeus", pentru care, în multe scene, mănăstirea a servit drept decor. După căderea comunismului, călugării premonstratensieni au revenit aici, în hainele lor albe, reînviind vechile obiceiuri. Pas cu pas au fost restaurate pavimentele, platformele, acoperișul, care atât de multă vreme fuseseră neglijate.

O importanță deosebită a recăpătat vechea carte de impresii pusă la dispoziția vizitatorilor, carte care se mândrește cu semnături ilustre, cum sunt cele ale lui Napoleon, Maria Luiza, Lordul Nelson, Lady Hamilton, Jean-Paul Sartre, Iuri Gagarin.

Galeria de artă completează în mod fericit imaginea acestui monument celebru în care, vreme de nouă secole, s-a desfășurat o activitate neîntreruptă în slujba credinței și a culturii.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

COSMOSUL

o nouă zonă de afaceri?

Cooperările și parteneriatele tehnico-financiare dintre firmele și consorțiile aerospațiale devin tot mai numeroase, iar profitul, desigur, este unul dintre principalii factori de decizie; unul dintre cele mai recente exemple este reprezentat de achiziționarea de către operatorul european de telecomunicații prin satelit, EUTELSAT, a 21% din acțiunile firmei spaniole de construcții de sateliți HISPASAT. Cele două firme au și format un consorțiu comun denumit AMAZONAS, orientat către piața satelitară din... America Latină!

Pe agenda Simpozionului internațional „Acolo unde spațiul înseamnă afaceri" (Washington, 29-31 oct. a.c.) a fost inclusă detalierea uneia dintre cele mai mari afaceri ale începutului de mileniu: firma BOEING Co. a promis companiilor aeriene că, începând cu anul 2002, ca urmare și a cooperării cu firma CONNEXIONS Services, va fi în măsură să livreze aeronave comerciale ai căror pasageri – sau membri ai echipajului – să poată accesa INTERNET-ul, transmisiile dorite de știri sau de TV, precum și legături telefonice intercontinentale, bineînțeles, toate aceste servicii fiind asigurate prin intermediul unor sateliți de telecomunicații specializați și amplasați pe orbite geosincrone. Primele companii aeriene, dotate cu aeronave Boeing și care au fost invitate să participe efectiv la această investiție, dar și la exemplificarea primelor legături, sunt American Air Lines, Delta Air Lines și United Airlines. Este de presupus că tragicele evenimente din SUA, din 11 septembrie a.c., dar și avansul luat deja de Airbus Industrie, vor grăbi această investiție, astfel încât cele 1500 de aparate Boeing, care se prevede ca în 2002-2004 să fie dotate cu noul sistem, să înceapă operațiunile de „retrofit" încă din anul curent. În cadrul aceluiași subiect, pe agenda simpozionului era cuprinsă și prezentarea punctelor de vedere ale operatorilor de sateliți de comunicații, GE American Comm sau Loral Skynet...

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

ULTIMII SUPRAVIEŢUITORI AI INCAŞILOR?

În 1979, o expediţie braziliană condusă de Roldao Pires Brandao a găsit în selvă, la graniţa braziliano-venezueleană, ruinele unei fortăreţe înconjurate de ziduri şi bastioane similare cu cele de la Machu Picchu, iar la câteva sute de metri de aceasta, un ansamblu arhitectural compus din trei mari piramide în trepte, având fiecare câte 150 m înălţime. Săpăturile au dus la descoperirea câtorva zeci de schelete (exclusiv de sex feminin), alături de arme din piatră fin şlefuită, cupru şi bronz (cuţite lungi, vârfuri de săgeţi şi de lănci). S-au găsit şi două statuete de femei goale, având un harnaşament complicat de curele sau frânghii pe corp şi lungi cuţite-sabie la şold. Atât statuile, cât şi cele mai multe schelete prezintă evidente caracteristici anatomice europoide, iar unele schelete purtau plăci pectorale de aur, splendid cizelate, constituind un fel de apărători-cupe pentru sâni, precum şi discuri bombate ce protejau pântecele de lovituri. În morminte s-au găsit diademe şi brăţări din aur, bronz şi cupru pentru braţe şi glezne.

Remarcabil, în zona acestei fortăreţe trăieşte un trib de indieni atât de puţin cunoscut (a fost descoperit abia în 1987), încât până în prezent nici măcar nu i s-a aflat numele. Membrii tribului au unele caractere anatomice europoide (culoarea pielii este mai deschisă, prognatismul şi pliul reticular specific mongolide nefiind atât de pronunţate), iar femeile luptă şi vânează alături de bărbaţi, având un statut de egalitate extrem de rar întâlnit la indienii din selvă.

Să fie aceşti ciudaţi indieni ultimii supravieţuitori ai incaşilor ce s-au refugiat, conduşi de viracochas, în jungla amazoniană?

Jacques Bergier amintea ipoteza conform căreia apariţiile unor animale sau fiinţe humanoide necunoscute sau de mult dispărute ar fi (alături de enigmaticele dispariţii de oameni, nave sau avioane din diverse zone ale Terrei, fenomene consemnate în toate perioadele istorice) dovezi ale existenţei unor „puncte de trecere" într-un posibil univers paralel. O idee mai veche, menţionată şi reluată de-a lungul timpului de numeroşi scriitori şi oameni de ştiinţă. Printre cei mai reputaţi susţinători ai acestei fascinante posibilităţi se numără deopotrivă cercetători ca Jacques Vallée, dar şi astronomi ca dr. J. Allen Hynek ori savanţi de talia lui Claude Poher, directorul D.S.P.S. (Division Systèmes et Projects Scientifiques) din cadrul C.N.E.S. (Centre National d'Etudes Spatiales), cel mai important organism francez de studiere a problemelor aerospaţiale. În ultimii ani, revistele *„Nature"*, *„Science et Vie"*, *„OMNI"*, *„Science Digest"* şi *„Le Gepan"* au publicat, nu o dată, articole sau chiar controverse aprinse pe această temă.

Posibilitatea pur teoretică a existenţei unui univers paralel nu poate fi negată, dar în privinţa dovezilor materiale, lucrurile devin mai precare şi nu rareori contradictorii. Astfel, este puţin probabil ca apariţia unor fiinţe care au trăit odată pe Terra sau posedă atribute indiscutabile ale faunei terestre (fie ele „crocodili" de mare, australopiteci, „urşi" africani sau oameni de Neanderthal) să poată fi interpretată ca datorându-se unui „salt accidental" al acestora dintr-o altă dimensiune. Putem crede oare că un eventual univers paralel reprezintă doar o copie mai mult sau mai puţin identică a celui pe care îl cunoaştem? Este posibil ca pe o altă planetă viaţa să fi urmat exact acelaşi ciclu ca pe Terra, ducând la apariţia unor specii şi indivizi similari celor terestri? Greu de admis.

Humanoizii neobişnuiţi sau animale rare şi necunoscute descoperite în cursul istoriei sunt mai curând supravieţuitori ai unor specii considerate dispărute sau „impasuri biologice", cum au fost celacanţii sau ornitorincii.

DAN APOSTOL

Femeie-războinic din tribul ACURINIS. Se remarcă tipul somatic protonordic (arhivele Comisiei Humboldt).

Lumile de dincolo de lume

O expediţie ştiinţifică pe urmele MISTERIOSULUI BYRD

Încheiam episodul trecut spunând că, indiferent că unii o cred, alţii nu, legenda misteriosului zbor al Amiralului Richard Byrd, care l-a condus la descoperirea lumii interioare a Pământului, s-a impus din ce în ce mai mult. Dar: a avut într-adevăr loc acest zbor? Sunt adevărate cele spuse la doi ani după dispariţia lui Byrd, de către scriitorul Giannini (pe care l-am mai amintit) în cartea „Lumile de dincolo de poli", despre zborurile din 1947 şi 1956 şi despre pătrunderea sa în interiorul Pământului? Este adevărată fraza care îi este atribuită, „Un pământ fără gheaţă şi plin de lacuri şi copaci şi un animal monstruos care seamănă cu un mamut", şi care i-a adus interdicţia totală din partea guvernului, de a mai vorbi despre cele întâmplate? A reuşit oare Amiralul Byrd, nu doar să treacă în zbor pe deasupra Polului, dar să mai şi calce pe pământ sigur, sub un cer senin şi chiar să întâlnească fiinţele care trăiesc într-un regat interior al păcii, înţelegerii şi bunăstării totale? Un pământ interior extrem de asemănător cu celelalte legende, de data aceasta provenind din cele mai diferite zone, de la eschimoşi, la egipteni şi de la tibetani la vechile populaţii sud-americane. Astfel, faptul că zborul a fost sau nu real devine de o importanţă oarecum secundară: puterea legendei în schimb este atât de remarcabilă, încât merită să fie cercetată!

Ceea ce s-a hotărât să facă Sergentul-aviator în retragere, Danny L. Weiss, care o întreagă viaţă a urmărit cu pasiune totul, de la poveştile Pământului Gol şi ale Ultimei Thule, la Valhalla zeilor lui Richard Wagner şi straniile fiinţe ale lumii interioare. Aşa a ajuns în Suedia, apoi, mereu şi mereu, în Islanda, a avut contacte cu OZN-uri şi discuţii cu foşti ofiţeri nazişti şi a purtat corespondenţă cu rudele apropiate ale Amiralului Byrd. Totul pentru a înlătura orice posibilitate de şarlatanie şi pentru a afla în final adevărul.

Mai mult, a adunat încă de acum câţiva ani o echipă de cercetare, cuprinzând piloţi, profesori, folclorişti, reporteri de ziar şi chiar adepţi fanatici ai lui Byrd. Totul în scopul refacerii pas cu pas a călătoriei lui Byrd, din Spitzbergen la Polul Nord şi dincolo de acesta.

Este prima echipă ştiinţifică ce porneşte o expediţie în scopuri de cercetare, bazându-se pe o agendă judicios întocmită şi realistă, care încearcă să elucideze circumstanţele în care a fost efectuat (dacă!) zborul Amiralului Byrd. Strategia este cunoscută exclusiv de către membrii expediţiei şi indiferent că misterul „descoperirilor" Amiralului Byrd este considerat de unii fie folclor, fie vis transformat în fapt aievea de către nebuni, fie, în fine, simplă înşiruire de fapte extraordinare, menite să-i impresioneze pe credduli, grupul lui Danny Weiss este hotărât să meargă pe urmele Amiralului Byrd până la capăt.

Şi, poate, chiar şi mai departe de acesta...

MIHAELA DOROBANŢU

FECIOARA ZIDITĂ

Uneori, imaginaţia, fantezia sau dorinţa puternică de a vedea ori a găsi ceva anume, acolo unde acel ceva nu există, ajung să ne joace feste şi să ne coboare în ridicol. Se-ntâmplă însă şi invers, când trecem grăbiţi şi sceptici pe lângă adevăruri extraordinare, încăpăţânându-ne să negăm evidenţele. *Marian IACOB*, un foarte apreciat cascador, cu peste 40 de filme la activ, trăieşte deseori în trecut, între acele falduri ale istoriei care atrag prin jocuri de lumini şi umbre. Evadările sale, despre care nu se sfieşte să vorbească, l-au adus nu demult în postura descoperitorului unui lucru negat sau cel mult neglijat de cei din jur. El a crezut însă în himera sa, la fel cum Schliemann a avut convingerea că va găsi Troia. Şi a făcut o descoperire la limita senzaţionalului, pe care ne-a încredinţat-o în exclusivitate, pentru cititorii revistei „Magazin".

Marian Iacob

LEGENDA – ANUL 152?...

Nu departe de Bucureşti, la Afumaţi, se află ruinele unui zid vechi de vreo patru veacuri, din timpul domniei voievodului originar din aceste locuri: Radu de la Afumaţi. O legendă tulburătoare încununează cu aură de mister şi dramatism existenţa localnicilor, deşi uitarea, ignoranţa ori neîncrederea au măcinat, ca şi curgerea timpului, adevărul de-atunci.

Au trecut mai bine de 20 de ani, de când Marian Iacob a aflat legenda vechiului zid. Moş Vaida încă îşi amintea întâmplarea tragică, aşa cum o auzise şi el de la bătrânii lui, dar ştia şi de existenţa unui tunel ce pornea din preajma ruinelor şi ducea, se pare, la un conac dispărut astăzi. Era locul de refugiu al femeilor cu copii, al bătrânilor şi-al nevolnicilor, din calea veneticilor intraţi în ţară să prăduiască şi să ucidă. În vremea aceea, preotul ce slujea la biserica din apropiere avea o fată – Polixenia, pe nume – de o curăţenie şi-o frumuseţe cum nu se văzuse de mult. Într-o zi, ea se afla în biserică, la slujba ţinută de părintele său, când au apărut doi spahii, cu vădite gânduri vrăjmaşe. Păgânii au furat odoare şi alte lucruri de preţ din biserică, apoi le-au căzut ochii pe frumoasa fecioară, încremenită de spaimă. S-au repezit la ea, cu gând s-o siluiască, dar Polixenia a reuşit să le scape şi primul ei gând a fost să ajungă la ascunzătoarea de sub zid. A alergat într-acolo, dar la numai câţiva paşi s-a împiedicat, nemaiputând să se salveze. În vreme ce barbarii îi smulgeau straiele de pe trupul neprihănit, fecioara a reuşit să tragă din teaca unuia dintre ei hangerul, apoi şi l-a înfipt în piept. A fost durere cumplită pentru toţi oamenii locului, dar mai cu seamă pentru tatăl fetei. Legenda mai spune că acesta, nemaisuportând gândul pierderii celui mai de preţ odor al său, şi-a luat viaţa, bând zeamă de cucută. Auzind de tragica întâmplare, Vodă însuşi ar fi ctitorit o capelă, chiar pe locul morţii frumoasei Polixenia. Câţiva ani mai târziu, deshumându-i, după tradiţie, rămăşiţele pământeşti, rude ale acesteia i-ar fi aşezat, chiar în zidul ce încă se păstrează, parte din oseminte, spre aducere aminte a tragediei petrecute pe locul respectiv.

DESCOPERIREA – ANUL 2000

Marian Iacob, de loc din Petrăchioaia, comună vecină cu Afumaţi, a fost fascinat de legendă. Destinul l-a ales ca, după patru veacuri, să fie cel ce avea să găsească şi mărturia palpabilă a adevărului întâmplărilor povestite. Se afla la filmări, chiar în dreptul zidului şi, între două cadre, privirea i-a fost atrasă ca un magnet de aşezarea pietrelor şi-a cărămizilor. Apropiindu-se, a zărit în structura respectivă un fragment de os, pe care l-a putut scoate, ceea ce i-a amintit de legenda aflată în urmă cu 20 de ani. Două săptămâni s-a frământat, gândindu-se că acolo trebuie să mai existe ceva important. S-a întors la Afumaţi, a mai desprins câteva pietre din zid şi, într-adevăr, a găsit un os, mult mai mare decât primul. Analizele ulterioare, confirmate de un specialist al Muzeului „Grigore Antipa", indicau că fragmentul mic era o parte dintr-o tibie, iar cel mare – un pubis (fragment al osului iliac, din zona bazinului) de femeie; o femeie tânără, care a trăit cu peste 300 de ani în urmă!...

Întâmplarea poate părea unora banală. Nu poate fi vorba însă despre o simplă coincidenţă, după cum nu un joc al hazardului l-a trimis pe tenacele cascador spre acel loc anume, cu gândul aproape obsedant de a spulbera misterul legendei. Oricum, toate cele arătate mai sus au susţinere – dacă se poate spune astfel – în plan material, deci o verificare a adevărului e posibilă oricând. Şi mai e ceva: această întâmplare derulată la limita senzaţionalului ar trebui să constituie, mai întâi de toate, un semn clar şi un impuls către a privi întotdeauna cu multă luare-aminte în jur, chiar şi la lucrurile ce par neînsemnate ori pură fantezie. Niciodată nu putem şti dinainte între ce falduri ale timpului stă ascuns un mare adevăr...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Amprente ale spiritualităţii noastre

Catedrala Episcopală - Râmnicu Vâlcea

Impresionantă prin armonia proporţiilor, Catedrala Episcopală din Râmnicu Vâlcea, având hramul Sfântul Nicolae, a fost înălţată între anii 1850-1856 prin eforturile Sfântului Ierarh Calinic, Episcop al Râmnicului Noul Severin... Acesta a făcut planurile bisericii fiind ajutat cu fonduri de domnitorul de atunci al Ţării Româneşti, Barbu Dimitrie Ştirbey.

Catedrala a fost construită pe temeliile altor biserici, mai vechi. Una dintre ele a fost, după cât se pare, ctitoria Voievodului Dan I (1383-1386), fratele lui Mircea cel Bătrân, alta, zidită în acelaşi loc de Episcopul Mihai al II-lea între 1576-1586, refăcută de Matei Basarab (1632-1634) şi arsă de turci în 1737, şi, în sfârşit o alta, refăcută de Episcopul Climent între 1737-1745 şi arsă în anul 1847.

Cel mai important dintre meşterii ucenici ai Episcopului Calinic a fost Costache, care a zidit şi alte locaşuri, ca Pasărea, Cernica, Frăsinei.

Biserica de la Râmnicu Vâlcea este construită din ziduri masive şi are trei turle, dintre care una centrală mare – şi două frontale mai mici. Are formă de cruce, altar larg, bolţi semicalotate, ferestre mari, acoperiş din tablă de aramă şi pardoseală de ciment mozaicat. Cu toată vechimea ei, construcţia nu a necesitat intervenţii majore, iar exteriorul este unul dintre cele obişnuite, zugrăvit în alb.

Pictura interioară aparţine lui Gheorghe Tattarescu şi ucenicilor săi dar, din nefericire, restaurările din 1889 au fost în mare parte necorespunzătoare, fiind realizate de un pictor mai puţin talentat. Cu toate acestea, pot fi admirate medalioane plasate într-un cadru decorativ. În pronaos, în partea stângă, este pictat Sf. Episcop Calinic, iar în partea dreaptă, domnitorul Barbu Ştirbey.

Deosebit de frumos realizate sunt vitraliile. Uşile de la intrare sunt şi ele elegant sculptate, împodobite cu inscripţii şi stema ţării din vremea respectivă.

Catapeteasma de lemn este şi ea sculptată în stil gotic, aurită şi împodobită cu icoane realizate de ucenicii lui Tattarescu.

După restaurările din 1889, în 1958 s-a refăcut instalaţia de lumină, în 1959 s-a introdus încălzirea centrală, iar în 1968 picturile au fost restaurate de pictorul Traian Trestioreanu.

Catedrala deţine câteva cărţi religioase de mare preţ, frumos legate şi un rând de vase sfinte lucrate în filigran.

Biserica Bolniţă, zidită de Episcopul Climent în 1745 este realizată în stil românesc, având şi ea icoane deosebit de valoroase. Întregul ansamblu al Catedralei este întregit de Paraclisul cu hramul Sfântul Grigorie Bogoslovul, de clopotniţă şi alte clădiri bisericeşti, făcând din Catedrala Episcopală un loc de reculegere dar şi de o importanţă clericală deosebită.

IRINA STOICA

PLANTELE invadatoare

Asemenea întâmplări mai mult decât bizare par a fi exclusiv rodul imaginaţiei tenebroase a autorilor de filme horror. Totuşi, realitatea iată că a ajuns să concureze cu brio ficţiunea, demonstrând astfel că este incomparabil mai terifiantă decât ne-o închipuim noi. Au trăit-o pe viu soţii Christian şi Isabelle Tirloy, la scurt timp după ce şi-au cumpărat casa din orăşelul Saint-Nicolas-du-Port, în Lorena.

Primul semn bizar a apărut la început de august, când bărbatul a găsit tulpina subţire a unei plante care crescuse în bucătărie; dar nu oricum, ci direct din perete. Descoperirea nu i-a dat de gândit, închipuindu-şi că vreo sămânţă ajunsă printr-o întâmplare în tencuială se dovedise atât de vivace, încât ieşise la lumină în astfel de condiţii precare. Prin urmare, a rupt-o şi a uitat întâmplarea, dar... numai pentru câteva zile. De data aceasta, tulpina care penetrase zidul părea mult mai viguroasă şi venea să adâncească nedumerirea lui Christian. Dar şi neliniştea; dacă locuinţa lor cea nouă, abia cumpărată de câteva luni, s-ar fi dovedit una cu probleme, aceasta ar fi însemnat să piardă alţi bani şi timp, în disputa cu firma care le-o vânduse. Până una-alta, se cuvenea însă să afle şi părerea unui specialist – nu în case, ci în plante!

Era ceva grav? Nicidecum: un pic de ierbicid şi treaba se va rezolva ca de la sine. Mă rog, aceasta fusese opinia tehnicianului, căci în realitate, după alte câteva zile, coşmarul s-a dezlănţuit cu forţe înzecite. Ca un veritabil invadator de neoprit, planta a pus stăpânire pe bucătărie, apoi a pătruns în sufragerie şi în celelalte încăperi, dezvoltându-şi tulpinile din ce în ce mai groase, cu lungimi de câţiva metri. Sub privirile îngrozite ale soţilor Tirloy, acestea creşteau în medie cu trei centimetri pe noapte, nimic neputându-le stăvili expansiunea. În mod firesc, cazul a luat o amploare nedorită de nimeni. Avocatul tinerei familii s-a angajat cu hotărâre în acest caz bizar, specialiştii au încropit iarăşi o explicaţie despre terenul necurăţat perfect înainte de începerea construcţiei, iar soţii Tirloy s-au văzut nevoiţi să solicite firmei respective o altă locuinţă. Totuşi, nimeni nu s-a putut pronunţa cu exactitate asupra originii plantelor invadatoare, care porniseră neobişnuita agresiune, la fel ca orice vietate înzestrată cu raţiune, ba chiar şi capabilă de subtilităţi strategice. *(A.N.P.)*

MICUL ASASIN AL JUNGLEI

Multă lume îşi aminteşte încă de masacrul din liceul american, în ziua când un elev a intrat cu o armă de foc în şcoală şi a tras în toţi cei care s-a întâmplat să fie acolo. Din cauza accesului prea uşor la arme! – au spus unii. Din cauza libertăţilor prea mari pe care le permite societatea modernă, cea americană în particular! – au spus alţii. Şi totuşi...

În plină junglă braziliană, la mai puţin de 50 km de oraşul Manaus, un copil de 15 ani a îndreptat, spre misionarii veniţi acolo să aducă lumina civilizaţiei, un simplu tub, ca acela cu care se joacă şi la noi copiii, aruncând cornete de hârtie. Doar că micul Ikuri sufla prin tub, cu o cumplită precizie, săgeţi otrăvite. 20 de misionari şi-au găsit moartea în câteva minute. Cei mai mulţi dintre ei erau învăţători veniţi benevol din Italia şi Portugalia, alături de preoţi şi călugăriţe. Alţi 150 de copii, veniţi să înveţe, au privit înmărmuriţi şi fără să poată interveni cum cădeau seceraţi unul câte unul.

„Era un copil tăcut şi ascultător, chiar dacă prefera să meargă la vânătoare în junglă cu bunicul său, decât să citească", spune Sora Josephine, unul din cei şase supravieţuitori, despre micul asasin. Cercetările ulterioare au arătat însă că fusese un act pregătit cu calm şi din vreme. „Războiul fulger al lui Ikuri" a început în clipa în care toţi copiii se aşezaseră în bănci iar el mergea liniştit prin tabără, trăgând în cei pe care îi întâlnea. „Directorul taberei, Părintele Roberto, a încercat să-l convingă să renunţe, spune tot Sora Josephine, dar Ikuri l-a ucis cu sălbăticie. Eu am scăpat pentru că am reuşit să mă ascund sub o bancă." 11 profesori şi 9 elevi au căzut sub săgeţile otrăvite lansate de micul vânător, până când doi elevi au reuşit să-i sară în spate să-l imobilizeze şi să-i ia arma.

„Consiliul bătrânilor din trib" a hotărât prin vot să interzică tuburile de suflat folosite ca arme şi săgeţile otrăvite. Nu se ştie dacă în unanimitate sau nu – aceasta, pentru că până atunci copiii erau chiar încurajaţi să le folosească, pentru a... păstra vechile tradiţii tribale. Aşa că Juan Alcantara, care de multă vreme încearcă să determine interzicerea acestor adevărate arme mortale, are tot dreptul să spună: „Această tragedie a fost un accident care de-abia aştepta să aibă loc..." *(M.D.)*

A pornit într-o CĂLĂTORIE ÎN JURUL PĂMÂNTULUI cu numai 10 franci

Daniel Mariet, un francez în vârstă de 55 de ani, originar din Bretania, este pe cale de a câştiga un pariu cu el însuşi mai puţin obişnuit, acela de a face ocolul Pământului pe jos în mai puţin de 10 ani. În temerara sa expediţie, francezul îi are ca tovarăşi de drum pe cei doi câini ai săi, Azza, şi Doko. Ideea acestui turneu i-a venit francezului acum câţiva ani, în timpul unui pelerinaj spre Ţara Sfântă. Daniel a plecat cu suma de 10 franci şi cu un cărucior în care a îndesat aproape 100 de kilograme de provizii. Banii de care are nevoie pentru a-şi urma periplul îi sunt de obicei asiguraţi de mass-media din oraşele pe care le vizitează. Daniel recunoaşte că a fost o nebunie toată această poveste, dar nu disperă. „Un breton, afirmă el, nu-şi abandonează niciodată proiectele, mai bine moare decât să-şi piardă onoarea." El a trecut prin numeroase momente critice, unele dintre ele fiind legate de traversarea deşertului mauritan, unde cel mai mult au avut de suferit câinii săi. Salvaţi din deşert de camionagiii marocani, cei trei companioni şi-au continuat drumul prin Guineea, Coasta de Fildeş, Ghana, Camerun, Gabon, ocolind, din motive de securitate, Liberia şi Nigeria. A urmat America de Sud, unde a ajuns la bordul unui vapor şi apoi America de Nord. Urmează Asia şi din nou în Europa. Daniel a înfruntat foamea, arşiţa, setea şi bolile, dar şi-a păstrat tonusul şi pofta de aventură. După ce se va întoarce în oraşul său natal, Landisiviau, el va scrie o carte despre expediţia sa, sperând să-i înscrie totodată pe bravii săi tovarăşi de drum în Cartea Recordurilor. *(D.M.)*

Gloanţe cu noroc

Doi americani din Cleveland (Ohio) s-au hotărât într-o bună zi să-şi rezolve o mai veche dispută printr-un duel cu pistoale. Crezându-se probabil în Vestul Sălbatic, cei doi bărbaţi, unul în vârstă de 77 de ani iar celălalt de 76, s-au angajat într-un puternic schimb de focuri în holul blocului în care locuiau. Sosiţi de urgenţă la faţa locului, poliţiştii au rămas însă stupefiaţi de ceea ce au găsit. Toţi pereţii fuseseră ciuruiţi de gloanţe, dar nu exista nici o victimă. Cei doi erau mai vii ca oricând, neavând nici cea mai mică zgârietură. Cu toate acestea, nu era vorba de vreun fenomen paranormal, căci poliţia a găsit explicaţii cât se poate de pământene. Întrebat cum de nu l-a nimerit pe adversarul său aflat la numai cinci paşi distanţă, unul dintre bărbaţi a afirmat că s-a dezechilibrat în momentul tragerii, mai ales că îşi uitase acasă cârja cu care se sprijinea de obicei. La aceeaşi întrebare, celălalt a mărturisit că suferea de glaucom şi că avea mari probleme cu vederea. Cei doi au mai fost întrebaţi dacă doresc să depună plângere unul împotriva celuilalt, însă ambii au răspuns negativ. Poliţia, însă, a reţinut armele. *(S.M.)*

ŞOBOLANII ÎL PREFERĂ PE MOZART.

Doctorul Stuart Diamond din Cardiff s-a ocupat mult timp de studierea comportamentului pe care animalele îl au în diferite situaţii. În acest scop, el a organizat un experiment menit să demonstreze că până şi cele mai mici animale nu rămân insensibile la muzică. Dr. Stuart a introdus într-o incintă închisă câţiva şobolani, care aveau posibilitatea să acţioneze prin cea mai uşoară atingere două comutatoare special amplasate. Astfel, şobolanii puteau porni sau opri două casetofoane, prin intermediul cărora ascultau fie muzică de Mozart, fie de Shoenberg. După o perioadă de tatonare, micile creaturi au optat pentru Mozart, ascultând de mai multe ori pe zi simfonii şi concerte pentru vioară ale marelui compozitor. Deşi experimentul a fost un succes, concluzia finală a fost totuşi că şobolanii nu au ce căuta la Atheneu. *(S.M.)*

◆ *Nu trebuie să fii un sportiv renumit pentru a te remarca prin intermediul unor performanţe sportive. Astfel, doi anonimi, francezii Jean Laroche şi Louis Bastillon, au avut un schimb de mingi, în cadrul unui meci de ping-pong, cu nu mai puţin de 867 de lovituri. De fapt, cei doi şi-au propus acest lucru şi nu şi-au dat mingi dificile, pentru ca punctul respectiv să dureze cât mai mult. Englezoaica Hellen Mansfeld s-a jucat cu mingea de tenis de masă de 1124 de ori, în cadrul unui recital cu public. Pentru a fi mai spectaculoasă performanţa ei, Hellen schimba alternativ loviturile, ţinând paleta şi cu mâna dreaptă, şi cu cea stângă.*

◆ *În cadrul unui concurs de lovituri la ţintă cu mingea de fotbal, americanul Steve O'Neal a nimerit bara transversală a porţii de 78 de ori consecutiv. De asemenea, Steve a jucat mingea cu piciorul de 230 de ori la rând, ţinând în echilibru pe creştet o altă minge.*

◆ *La un concurs special de golf, australianul John Huston a reuşit să introducă mingea într-o gaură aflată la o distanţă de 315 metri! În zborul ei, mingea a trecut peste un lac având 28 de metri lăţime.*

◆ *Pe o plajă braziliană, Juan Dominguez şi Raul Farina au pasat peste fileul de volei de 1242 de ori. Ei nu s-au oprit nici când a început ploaia. Numai înteţirea vântului i-a obligat să se oprească, altfel nu se ştie cât de mult s-ar mai fi jucat aşa, sub ochii spectatorilor care oboseau privindu-i.* (P.I.)

Pedeapsă „preventivă"

Este cunoscută anecdota cu Nastratin Hogea, în care eram sfătuiţi să batem copilul înainte de a sparge ulciorul, pentru că după aceea pedeapsa nu mai are nici un rost. Lăsând gluma deoparte, trebuie subliniat rolul prevenţiei în activitatea antiinfracţională. În acest sens, autorităţile din Dakota de Nord, după ce au remarcat cu îngrijorare creşterea delincvenţei infantile, sfătuindu-se cu pedagogi şi psihologi şi apelând, evident, la ajutorul părinţilor, s-au hotărât să ia o serie de măsuri.

Astfel, o tânără mamă, care a descoperit că din banii lăsaţi pe masă îi lipsesc 6 dolari, a sunat – aşa cum a fost învăţată – la poliţie. Ea a declarat că i-a întrebat pe cei doi fii ai ei cine este autorul faptei şi că mezinul, în vârstă de 7 ani, şi-a recunoscut vina spunând că a luat banii pentru a-şi cumpăra o jucărie. Poliţia l-a interogat şi l-a deferit unui tribunal de minori, care va hotărî o pedeapsă acceptabilă. Împreună cu mama sa, băiatul va trebui, de asemenea, să se prezinte la un consilier însărcinat cu asemenea probleme.

Specialiştii consideră că luând astfel de măsuri chiar împotriva unor fapte aparent minore, vor împiedica altele, ireparabile, în viitor. *(I.S.)*

O escrocherie lămurită

Pensionara de 64 de ani Christiane Martin locuia pe o stradă din Paris, la numărul 63, în condiţii modeste, pe măsura situaţiei sale materiale. Şi poate că viaţa ei s-ar fi derulat în continuare, fără evenimente deosebite, dacă ceea ce numim hazard nu şi-ar fi arătat pe neaşteptate latura sa bizară, într-o fatală zi de toamnă...

Când i-au venit acei oameni la uşă, bătrâna a crezut că e victima unei glume proaste. Sigur, ea era Christiane Martin, avea domiciliul la numărul 63 de pe strada respectivă, dar era totalmente străină de acuzaţiile ce i se aduceau: că făcuse cumpărături de o valoare foarte mare, la un supermarket, plătind cu un cec fals! În realitate, ea nu mai cumpărase obiecte importante de peste doi ani, pentru că nici nu şi-ar fi permis. Da, dar dovezile erau evidente, documentele întocmite la magazin indicând fără echivoc nume, adresă, suma totală şi... înşelăciunea. S-a închegat astfel un veritabil dialog al surzilor, niciuna din părţi neacceptând ideea unei erori, acolo unde totul părea mai mult decât evident. Finalul discuţiei fireşte că nu a avantajat-o pe sărmana femeie: pentru recuperarea prejudiciului, reprezentanţii magazinului aveau să pună sechestru pe mobila acesteia şi să o vândă.

Decizia absurdă a doborât-o pe bătrâna disperată că nu i se face dreptate. Leşinată pe scările casei, a fost internată în spital, unde a stat patru zile în comă. Când Jacqueline, sora ei, s-a dus să-i ia actele de-acasă, a găsit locuinţa goală, căci legea se aplicase, fără drept de apel. Puţin mai târziu, s-a lămurit însă neînţelegerea. Escrocheria fusese comisă de Christiane Martin, care locuise pe strada respectivă, dar la numărul 36! Avertizată prin scrisoare recomandată, expediată la adresa corectă de responsabilii magazinului, imediat după descoperirea neregulii, ea nu-şi ridicase corespondenţa şi dispăruse, după ce furase pensia unei vecine. Eroarea, fatală celeilalte Christiane Martin, se ivise la redactarea adresei, când cei porniţi să recupereze paguba fuseseră îndreptaţi către numărul 63, în loc de 36. Iar legea se aplicase orbeşte, femeia nevinovată neavând mijloacele necesare să se apere, aşa cum se-ntâmplă frecvent, şi pe la noi. Şi totuşi, oare numai ceea ce numim hazard să fi compus acest joc absurd? *(A.N.P.)*

Săptămâna 2 – 8 NOIEMBRIE

1

VINERI 7.30 Practic matinal 9.10 Film: „Mizerabilii" (r) 11.00 TVR Craiova 13.00 Gimnastică artistică 14.00 Fotbal: Sportul Studenţesc – FC Naţional 16.00 Convieţuiri 17.00 Serial: „Baywatch Hawaii" 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Gimnastică artistică 20.00 Jurnal 20.30 Ploaia de stele 22.00 Ştirile de sâmbăta asta 22.30 Festivalul-concurs naţional al interpreţilor cântecului popular românesc „Maria Tănase" 0.00 Festivalul-concurs naţional al interpreţilor cântecului popular românesc „Maria Tănase".

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 8.50 Garajul lui Ziggy 10.20 Serial: „Frumoasele şcolii" 12.45 Debut 50 plus 14.00 Fotbal: Dinamo Bucureşti – Steaua Bucureşti 17.00 Gimnastică artistică 19.00 Muzica e viaţa mea! 20.00 Jurnal 20.30 Surprize, surprize 23.15 Film: „Sophie a ales" (SUA, 1982). Cu: Meryl Streep, Kevin Kline.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.45 Serial: „Domnişoara Zorro" 10.30 Viaţa satului 13.00 De luni până duminică 14.00 Săptămâna modei româneşti 15.00 Documentar 16.15 Gimnastică artistică 18.30 Bravo, bravissimo! 20.00 Jurnal 20.30 Ghici cine vine la tine? 21.30 Film: „Stigmatul iubirii" (SUA, 1995). Cu: Demi Moore, Gary Oldman 0.00 Minutul 91.

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Practic matinal 15.00 Pro patria 16.00 Kronika 17.30 Interes general 18.30 Serial: „Şapte zile" 19.35 Serial: „Beker" 20.00 Jurnal 20.30 Iartă-mă! 21.30 Serial: „Niciodată nu e prea târziu" 22.30 Faţă-n faţă 0.45 Marele jazz.

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Practic matinal 11.00 TVR Timişoara 14.30 Puncte cardinale 16.00 Kronika 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Serial: „Şapte zile" 19.35 Serial: „Beker" 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Tăcerea pieilor" (coprod., 1994) 23.45 Lumea dansului 3.15 Film: „Suspecţii" (ultima parte).

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Practic matinal 11.00 TVR Cluj 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Serial: „Şapte zile" 19.35 Serial: „Becker" 20.00 Jurnal 20.30 Teatrul Naţional de TV prezintă: „Frumoasa călătorie a ursilor panda povestită de un saxofonist care avea o iubită la Frankfurt" de Matei Vişniec 22.30 Recurs la morală 0.00 Profesioniştii.

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Practic matinal 11.00 TVR Iaşi 15.15 Eveniment 16.30 Panorama 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Serial: „Justiţiarii" 19.35 Serial: „Becker" 20.00 Jurnal 20.30 Film: „Balzac: o viaţă sub semnul pasiunii" (Franţa, 1999, partea I) 22.30 Euroatlantica 3.15 Film: „Crime şi secrete: moartea unei fete nevinovate" (Italia, 1999, partea I).

GARY OLDMAN
ROMÂNIA 1, duminică, 21.30

acasă

VINERI 7.00 – 12.40 Reluări 13.40 Serial: „Iubire fără limite" 15.30 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.30 Serial: „Dragoste nebună" 17.30 Serial: „Amor latino" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Betty cea urâtă" 21.00 Serial: „Lumi diferite" 22.00 Serial: „Terra nostra" 23.00 Serial: „Dădaca" 0.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 0.50 Serial: „Sânge din sângele meu".

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Luisa Fernanda" 13.30 Serial: „Iubire fără limite" 16.00 Căsuţa poveştilor 16.30 Doctorul casei 17.30 Serial: „Amor latino" 18.30 Povestiri adevărate 19.00 Serial: „Seducţie" 20.30 Film: „Frumuseţe furată" (SUA, 1995). Cu: Liv Tyler, Jeremy Irons 22.30 Dansează cu mine! 23.35 Serial: „Dădaca" 0.30 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 1.20 Serial: „Sânge din sângele meu".

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Luisa Fernanda" 16.00 Căsuţa poveştilor 16.30 La casa de vis 17.00 Ia-mă acasă! 17.30 Serial: „Dragoste şi putere" 19.00 Serial: „Seducţie" 20.30 Marea demascare 22.10 Serial: „Femei înşelate" 23.40 Serial: „Dădaca" 0.35 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 1.25 Serial: „Sânge din sângele meu".

LUNI 7.00 – 15.00 Reluări 15.30 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.30 Serial: „Dragoste nebună" 17.30 Serial: „Amor latino" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Betty cea urâtă" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Terra nostra" 23.00 Serial: „Dădaca" 0.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 0.50 Serial: „Sânge din sângele meu".

MARŢI 7.00 – 12.40 Reluări 13.40 Serial: „Iubire fără limite" 15.30 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.30 Serial: „Dragoste nebună" 17.30 Serial: „Amor latino" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Betty cea urâtă" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Terra nostra" 23.00 Serial: „Dădaca" 0.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 0.50 Serial: „Sânge din sângele meu".

MIERCURI 7.00 – 12.40 Reluări 13.40 Serial: „Iubire fără limite" 15.30 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.30 Serial: „Dragoste nebună" 17.30 Serial: „Amor latino" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Betty cea urâtă" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Terra nostra" 23.00 Serial: „Dădaca" 0.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 0.50 Serial: „Sânge din sângele meu".

JOI 7.00 – 12.40 Reluări 13.40 Serial: „Iubire fără limite" 15.30 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.30 Serial: „Dragoste nebună" 17.30 Serial: „Amor latino" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Betty cea urâtă" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Terra nostra" 23.00 Serial: „Dădaca" 0.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 0.50 Serial: „Sânge din sângele meu".

KEVIN KLINE

LIV ULLMANN

JEREMY IRONS

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! 10.05 Serial: „Melrose Place" 12.00 Serial: „Ani de liceu" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Seara regăsirii 18.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Lanţul slăbiciunilor 21.00 Film: „Când dragostea ucide" (SUA, 1989). Cu: Al Pacino 0.00 Film: „Ce se întâmplă, doctore?" (SUA, 1972). Cu: Ryan O'Neal 2.00 Film: „Viteazul" (SUA, 1997). Cu: Johnny Depp 4.15 Film: „Persona" (Suedia, 1966). Cu: Bibi Andersson.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 8.45 Serial: „Apărătorii planetei" 9.15 Serial: „Aventurile lui Papyrus" 10.15 Serial: „Tânărul Hercule" 10.45 Serial: „Cei mai frumoşi ani" 13.00 Serial: „Nebun după tine" 13.25 Serial: „News Radio" 14.45 Film: „Sportivi din întâmplare" (UK, 1998) 17.00 Film: „Rocky III" (SUA, 1979). Cu: Sylvester Stallone 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Lanţul slăbiciunilor 21.00 Seara regăsirii 23.00 Serial: „Totul despre sex" 23.30 Serial: „Clanul Soprano" 0.30 Film: „Experiment periculos" (SUA, 1980) 2.30 Film: „Artişti şi modele" (SUA, 1955). Cu: Jerry Lewis.

DUMINICĂ 7.15 Desene animate 9.15 Serial: „Apărătorii planetei" 10.40 Serial: „Tânărul Hercule" 11.00 Serial: „Norm încurcă lume" 11.30 Serial: „Părinţi la Hollywood" 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Film: „Cleopatra" (partea a II-a) 15.00 Film: „O alegere dificilă" (SUA, 2000) 17.00 Familia de cinci stele 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Vacanţa Mare 20.30 Film: „Gravidul" (SUA, 1994). Cu: Arnold Schwarzenegger, Danny DeVito 22.30 Procesul etapei 2.30 Serial: „Prinţul tenebrelor".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! 10.00 Serial: „Melrose Place" 12.00 Serial: „Ani de liceu" 14.00 Serial: „Detectiv în Vancouver" (ep.1) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 18.00 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Nesfârşita iubire" (SUA, 1998) 22.30 Sub semnul întrebării 2.15 Film: „Ora lupului" (Suedia, 1968). Cu: Liv Ullmann.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! 10.05 Serial: „Melrose Place" 11.45 Serial: „Ani de liceu" 12.15 Serial: „Profesioniştii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 18.00 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Urmărire generală 21.00 Serial: „Expertul" 23.00 Serial: „Lege şi ordine" 0.00 Film: „Familie recunoscută" (Franţa, 1991). Cu: Claudia Cardinale, Omar Sharif.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! 10.05 Serial: „Melrose Place" 11.30 Serial: „Ani de liceu" 12.00 Serial: „Profesioniştii" 13.00 Serial: „Detectiv în Vancouver" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 18.00 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Batman Forever" (SUA, 1995). Cu: Val Kilmer 23.00 Film: „Scandal gratis" (SUA, 1997) 1.00 Film: „Sfârşitul" (SUA, 1978). Cu: Burt Reynolds.

JOI 7.00 Bună dimineaţa! 10.05 Serial: „Melrose Place" 11.30 Serial: „Ani de liceu" 12.00 Serial: „Profesioniştii" 13.00 Serial: „Detectiv în Vancouver" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 18.00 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Călătoria fantastică" (SUA, 1987) 0.00 Serial: „Lege şi ordine" 1.30 Film: „Încercarea moarte n-are" (coprod., 1969). Cu: Jacqueline Bisset.

prima

VINERI 8.00 Prima Mix! 13.00 Cu Tibanu la pescuit şi vânătoare 15.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.30 Strada Milion 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Operaţiunea «Broken Arrow»" (SUA, 1996). Cu: John Travolta, Christian Slater 2.00 Film: „Turnul din Bethleem" (SUA, 1988).

SÂMBĂTĂ 10.00 Serial: „Povestea Alpilor" 11.00 Sport Magazin 15.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.30 Banc Show 22.00 Film: „Alien Nation" (SUA, 1988). Cu: James Caan.

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 10.00 Tradiţiile românilor 12.30 Serial: „Chemarea strămoşilor" 14.00 Strada Milion 15.00 Real TV 18.00 Focus 19.30 Vrei să fii miliardar? 20.30 Film: „Zandalee" (SUA, 1990). Cu: Nicolas Cage 22.30 Stil.

LUNI 8.00 Prima Mix! 15.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Turnul" (SUA, 1993) 23.00 Focus Plus.

MARŢI 8.00 Prima Mix! 12.45 Video Civica 14.00 Strada Milion 15.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 20.00 Copiii spun lucruri trăsnite 21.00 Serial: „ED" 22.00 Obiectiv 23.00 Focus Plus.

MIERCURI 8.00 Prima Mix! 15.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 20.00 Cronica cârcotaşilor 21.00 Film: „Formidabilul" (SUA, 1991). Cu: Charlie Sheen 23.00 Focus Plus.

JOI 8.00 Prima Mix! 15.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 18.00 Focus 20.00 AloMania 22.00 Real TV 23.00 Focus Plus.

2 TVR

VINERI 8.00 Veni, Video, Vici! 9.30 Serial: „Tribul" 12.35 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 13.00 Serial: „Femeia misterioasă" 13.45 Desene animate 16.30 Da.nu@tvr.ro 18.00 Ţara de piatră 18.40 Doc.: „Închisori de maximă securitate" 19.40 Serial: „Drumul spre Avonlea" 21.00 D'ale lu' Mitică 22.00 Telejurnal 22.30 Film: „Fără nici o scăpare" (SUA, 1993) 0.15 Joe Cocker în concert.

SÂMBĂTĂ 7.50 Veni, Video, Vici! 8.40 Arta apărării 10.30 Arca lui Noe 11.00 Lumea lui Chiţ-Chiţ 11.45 Serial: „Magicianul" 12.10 Serial: „Sparky, roboţelul" 12.40 Serial: „Avocaţi şi asociaţi" 14.10 Planeta singuratică 16.10 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 17.25 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 17.30 Serial: „Parohia din Dibley" 18.30 Serial: „Bine, dragă!" 19.00 Serial: „E timpul să mă mărit" 19.30 Film: „Delincvent de ocazie" (Franţa, 1998) 21.05 Serial: „Cel ales" 22.05 Serial: „Primul val" 22.50 Despre viaţă şi sex.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.00 Prietenii lui Piticot 11.45 Serial: „Magicianul" 12.10 Serial: „Sparky, roboţelul" 12.45 Căţei meseriaşi 14.05 Splendorile naturii 15.40 Serial: „Scurte poveştiri cinematografice" 16.15 Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" 17.05 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 17.30 Serial: „Parohia din Dibley" 18.35 Serial: „Bine, dragă!" 19.00 Serial: „E timpul să mă mărit" 19.30 Film: „O doamnă" (partea a V-a) 21.00 Serial: „Cel ales" 22.05 Serial: „Primul val" 23.40 Film: „Sex şi moarte" (SUA, 1999).

LUNI 8.30 Cafeaua de dimineaţă 9.30 Serial: „Tribul" 12.35 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 13.00 Serial: „Femeia misterioasă" 13.45 Desene animate 15.10 Toţi, împreună 16.30 Răscruci 17.00 Patrimoniu 19.40 Serial: „Drumul spre Avonlea" 21.00 Puls 2001 22.00 Telejurnal 22.35 Teatrul Naţional TV prezintă: „Din sacul lui Purcărete".

MARŢI 8.00 Veni, Video, Vici! 9.30 Serial: „Tribul" 12.35 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 13.00 Serial: „Femeia misterioasă" 13.45 Desene animate 15.10 Toţi, împreună 18.00 E dreptul tău! 18.40 Cinematograful, o istorie vie 19.40 Serial: „Drumul spre Avonlea" 21.05 Doc.: „Supranaturalul" 22.00 Telejurnal 22.30 Film: „Faimosul paparazzo" (România, 1999).

MIERCURI 8.00 Veni, Video, Vici! 9.30 Serial: „Tribul" 12.30 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 13.00 Serial: „Femeia misterioasă" 13.45 Desene animate 15.10 Toţi, împreună 18.00 Mit şi istorie 18.35 Documentar 19.35 Serial: „Drumul spre Avonlea" 21.05 Doc.: „Supranaturalul" 22.00 Telejurnal 22.30 Film: „Husarul pe acoperiş" (Franţa, 1995). Cu: Juliette Binoche 0.30 Remix!

JOI 8.00 Veni, Video, Vici! 9.30 Serial: „Tribul" 12.30 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 13.00 Serial: „Femeia misterioasă" 13.45 Desene animate 15.10 Toţi, împreună 16.30 Din coasta Evei 18.00 Afaceri la cheie 18.35 Documentar 19.45 Serial: „Drumul spre Avonlea" 21.05 Doc.: „Supranaturalul" 22.00 Telejurnal 22.35 Film: „Câmpurile de căpşuni" (SUA, 1997).

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 11.00 Serial: „Îngerii păzitori" 12.00 Serial: „Graniţele iubirii" 16.00 Serial: „Detectivii Hart" 17.20 Serial: „Milagros" 19.00 Observator 20.00 Gong Show 21.30 Serial: „Calea misterelor" 23.00 Noaptea târziu cu Mircea Badea 0.00 Film: „Bani murdari" (SUA, 1995).

SÂMBĂTĂ 7.30 Film: „Scriitorul, cartoforul şi prostituata" (SUA, 1958). Cu: Frank Sinatra 10.00 Casa de piatră 11.00 Film: „Femeile lui Jake" (SUA, 1995). Cu: Alan Alda 13.00 Serial: „MacGyver" 16.00 Film: „O fată între băieţi" (SUA, 1985) 18.00 Serial: „V.I.P." 19.00 Observator 20.00 Divertisment 21.00 Film: „Sport sângeros" (SUA, 1988). Cu: Jean-Claude Van Damme 23.15 Fotbal din Premiera Divizion (r) 1.15 Serial: „Zonele plăcerii".

DUMINICĂ 8.00 Film: „Buckeye şi Blue" (SUA) 10.00 Desene animate 10.50 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 11.40 Motor GP 12.40 Serial: „Nash Bridges" (ultimul ep.) 16.00 Film: „Bunul, răul şi urâtul" (coprod., 1967). Cu: Clint Eastwood 19.00 Observator 20.30 Academia vedetelor 23.00 Fotbal: Real Madrid – Barcelona (r) 1.00 Serial: „Zonele plăcerii" 2.30 Film: „În spatele măştii" (SUA, 1992) 5.00 Film: „Preţul plăcerii" (Franţa, 1973). Cu: Lino Ventura.

LUNI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 11.00 Serial: „Îngerii păzitori" 12.00 Serial: „Graniţele iubirii" 16.00 Serial: „Detectivii Hart" 17.20 Serial: „Milagros" 19.00 Observator 19.50 Film: „Mary Reilly" (SUA, 1996). Cu: Julia Roberts, John Malkovich 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea.

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 11.00 Serial: „Îngerii păzitori" 12.00 Serial: „Graniţele iubirii" 16.00 Serial: „Detectivii Hart" 17.20 Serial: „Milagros" 19.00 Observator 20.00 Brigada mobilă 20.20 Film: „Deziluzii" (SUA, 1991) 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea.

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 11.00 Serial: „Îngerii păzitori" 12.00 Serial: „Graniţe iubirii" 16.00 Serial: „Detectivii Hart" 17.20 Serial: „Milagros" 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea.

JOI 7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 11.00 Serial: „Îngerii păzitori" 12.00 Serial: „Graniţe iubirii" 16.00 Serial: „Detectivii Hart" 17.20 Serial: „Milagros" 19.00 Observator 19.50 Film: „Urmărirea" (SUA, 1997) 22.30 Marius Tucă Show 23.30 Noaptea târziu cu Mircea Badea.

DON JOHNSON
ANTENA 1, duminică, 12.40

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 8.00 Muzica 10.00-15.00 Reluări 16.00 Domino 18.00 Documentar DW 18.30 As show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar DW 22.30 În justiţie 23.30 Tentaţii.

SÂMBĂTĂ 8.00-15.00 Reluări 16.00 Lumea misterelor 17.00 Club abc 18.00 Documentar DW 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Îţi mai aduci aminte, doamnă 22.45 Telesport.

DUMINICĂ 8.00 Muzica 9.00-12.30 Reluări 13.30 Cătălin Duminical 15.45 Cinetour 17.00 Forţa destinului 18.00 Cutia muzicală 20.00 As Show 21.00 Telejurnal.

LUNI 8.00 Muzica 10.00-15.30 Reluări 16.00 Muzica 18.00 Documentar DW 18.30 As show 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar DW 22.30 Fotbal la Tele 7.

MARŢI 8.00 Muzica 10.00-15.00 Reluări 16.00 Muzica 18.00 24 din 24 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Manager XXI.

MIERCURI 8.00 Muzica 10.00-14.30 Reluări 18.00 Documentar DW 18.30 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar DW 22.30 Reporter Tele 7.

JOI 8.00 Muzica 10.00-12.00 Reluări 15.30 Documentar 18.00 Documentar DW 18.30 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.50 Documentar DW 22.30 Telemedicina.

CLINT EASTWOOD

CLAUDIA CARDINALE

JERRY LEWIS

JULIA ROBERTS

Nicole Kidman la braţ cu doi escroci

Pe roşcata Nicole Kidman, actriţa de origine australiană, o prinde de minune şi rolul de rusoaică. Împreună cu francezii Vincent Cassel şi Mathieu Kassovitz, ea interpretează în „Birthday Girl" rolul unei escroace, adorabile ce-i drept. Cele trei personaje sunt de fapt de aceeaşi factură, adică formează... un trio de escroci ruşi, care profită de naivitatea unui englez ce credea că şi-a găsit pe Internet marea iubire, femeia ideală (Nicole Kidman, evident). Filmul se încadrează în genul comediei romantice şi este o producţie britanică semnată de Jez Butterworth.

Deşi filmul nu a fost lansat încă în cinematografe (în Franţa se aşteaptă să fie difuzat spre sfârşitul acestui an, iar în Statele Unite şi în Marea Britanie, abia anul viitor), „Birthday Girl" s-a bucurat de un real succes la Festivalul de la Veneţia, din această toamnă. Şi asta, în lipsa protagoniştilor, adică a celor trei escroci ruşi, ci doar în prezenţa unui alt trio – fraţii Butterworth: Jez (32 de ani, regizorul filmului), Tom (coscenarist) şi Stephen (producător). „Birthday Girl" este apreciat de critici ca o variantă modernă (în epoca Internetului) a seriei lungi de filme cu amanţi criminali, care, spre deosebire de predecesoare, se încheie cu „happy end", sub semnul umorului. Care este pe scurt povestea acestui film?

După repetate decepţii amoroase, John Buckingham (Ben Chaplin), tânăr funcţionar bancar, ce beneficiază de o situaţie materială foarte atrăgătoare, de o înfăţişare ce nu poate fi trecută cu vederea şi de o locuinţă de vis, este în căutarea femeii ideale. Ar fi putut să o întâlnească într-un birou alăturat locului său de muncă, numai că el crede că a găsit-o tocmai în... Rusia, prin Internet. Când ajunge să-şi cunoască aleasa în carne şi oase, John e de-a dreptul siderat. Dar mai trebuie să treacă un timp până să o revadă. Suficient ca... Nadia (Nicole Kidman) şi partenerii ei de escrocherii, „vărul" Alexei (Mathieu Kassovitz) şi „vărul" Yuri (Vincent Cassel) să obţină informaţii despre punctele tari şi punctele slabe ale viitoarei lor victime. De ziua de naştere a Nadiei, aceştia vin în vizită la tânărul îndrăgostit, pentru a sărbători cum se cuvine evenimentul. Se instalează în casa naivului John şi îl constrâng să prăduiască propria lui bancă. Dar asta nu e tot: tânărul John va descoperi că „iubirea vieţii lui" mai sărbătorise ziua ei de naştere cu numeroşi alţi viitori soţi recrutaţi pe Internet în Elveţia, Spania, Germania...

Povestea are totuşi un final fericit, ca orice comedie romantică.

Denzel Washington un personaj corupt

De peste un deceniu, Denzel Washington se numără printre starurile hollywoodiene de primă mărime, imaginea sa fiind construită fără nici o excepţie din roluri pozitive, de eroi implicaţi fie în salvarea planetei, fie a oraşului sau a comunităţii din care aceştia făceau parte. Dar iată că actorul s-a hotărât în sfârşit, pentru prima oară în cariera sa, să intre şi în pielea unui personaj negativ. În „Trayning Day", el interpretează rolul unui detectiv corupt. Şi dovedeşte că ştie să fie la fel de convingător ca întotdeauna şi, poate mai mult ca de obicei, deosebit de surprinzător. Nu întâmplător, la ediţia din toamna aceasta a Festivalului de la Veneţia, „Trayning Day" a fost un adevărat triumf. Rolul pe care îl deţine în acest film i-a oferit actorului de culoare prilejul să-şi pună în valoare o nouă faţetă a talentului său: bazat pe o compoziţie complexă, Denzel Washington străluceşte în modul de a folosi un limbaj dur, cinic, la limita rasismului. De exemplu, rosteşte de câteva ori cuvântul „negri", pentru a desemna populaţia de culoare... În cotidianul „The Daily Telegraph", starul declara: „Este pentru prima oară când joc rolul unui netrebnic. Am făcut-o dintr-un soi de capriciu... Eu am fost cel care a introdus în dialog cuvântul „negru". Pur şi simplu aşa mi-a venit să spun, în fond aşa se vorbeşte pe stradă. Acest cuvânt n-a fost niciodată folosit într-un film. Am încercat totuşi să-l rostesc într-o manieră relativ mai puţin şocantă. Totuşi, elementul de noutate a făcut oarecare vâlvă..."

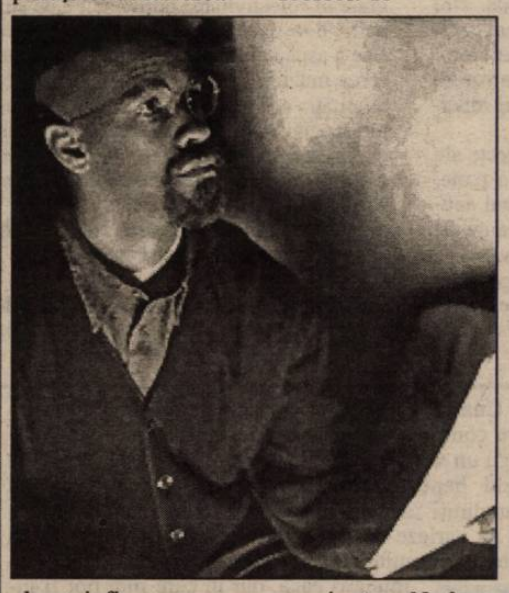

«13 ZILE»

America a scăpat de AL TREILEA RĂZBOI MONDIAL

„Thirteen Days" („13 zile") este un thriller istoric semnat de regizorul australian Roger Donaldson. Filmul se opreşte la un moment în care America a fost la un pas de... un al treilea război mondial, în epoca războiului rece. America a trăit atunci unul dintre cele mai delicate momente din istoria sa. E vorba de 13 zile din toamna anului 1962, în care Statele Unite şi fosta Uniune Sovietică au fost la un pas de a declanşa un război atomic. Mai exact, în ziua de 14 octombrie 1962 un avion-spion american descoperea că Uniunea Sovietică amplasa arme nucleare pe teritoriul Cubei. Pericol iminent! – au dat alarma strategii americani: Statele Unite puteau deveni în orice secundă ţinta unui atac nuclear. Încercare deosebit de dificilă pentru tânărul preşedinte John F.Kennedy (interpretat în film de Bruce Greenwood), care tocmai se instala la Casa Albă. Alături de el, se află oamenii lui apropiaţi: fratele său Robert (Steven Culp), consilierul personal Kenny O'Donnell (Kevin Costner) şi garda personală, aşa-zisa „mafie irlandeză".

Din interior, întreaga poveste îi este dezvăluită spectatorului prin intermediul lui O'Donnell, persoana care a avut acces cel mai uşor la preşedinte şi care, totodată, a fost purtătorul lui de cuvânt. În ciuda faptului că întreaga ţesătură a filmului se bazează pe documente istorice (înregistrări de la Casa Albă, rapoarte, mărturii, documente ale CIA, interviuri cu persoane care au cunoscut sau au studiat evenimentele de atunci), regizorul insistă de fapt asupra câtorva personaje care, prinse în inima unei situaţii limită, ce privea destinul întregii omeniri, a trebuit să ia decizii şi să acţioneze cât mai bine pentru a evita un rău cu implicaţii catastrofice. Roger Donaldson, care la vremea respectivă avea 16 ani şi trăia în Australia, a vrut să arate felul cum mersul istoriei depinde în momentele de criză de câteva lucruri care pot schimba soarta omenirii, într-un fel sau altul; totul depine de o simplă decizie, de o posibilă eroare de apreciere, de un cuvânt sau gest nepotrivite, ce pot răsturna totul. Produs de Kevin Costner, filmul reconstituie foarte minuţios fiecare oră din acele zile cruciale pentru istorie. Totuşi, după cum au ţinut să precizeze atât producătorul, cât şi regizorul, ei nu şi-au propus nici un moment să realizeze un documentar, aspectul care i-a pasionat a fost cel uman, povestea unui fabulos „braţ-de-fier" militar şi politic, precum şi unele eşecuri unicat (pe care niciodată lumea nu şi le-ar putea imagina) din partea celor ce... joacă la poker soarta unei planete. „Dacă ar fi fost vorba doar de un scenariu – rod al fanteziei unui autor îndrăzneţ – s-ar fi putut spune că e... prea de tot. Dar acest scenariu este chiar autentic", a mai spus regizorul.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

Francezii AU CÂŞTIGAT UN LEU

La începutul lunii septembrie, când a avut loc cea de-a 58-a ediţie a Festivalului de la Veneţia, francezii au avut un motiv de mare bucurie. Creaţiei lui Laurent Cantet, „L'emploi du

temps", nominalizată la categoria „Cinematograful prezentului" (care recompensează filmele novatoare) i s-a atribuit „Leul anului". Filmul este cel de-al doilea din cariera regizorului Laurent Cantet, cineast ce dovedeşte o mare forţă de creaţie în peisajul cinematografiei europene. Cu primul său film, „Ressources humaines", regizorul a obţinut premiul César pentru cel mai bun film în 2001. În ceea ce priveşte „L'emploi du temps", acesta este povestea adevărată a unui bărbat în stare să ucidă pentru a păstra intactă imaginea unei vieţi imaginare pe care singur şi-o creează, piesă cu piesă.

Triumful acestui film în cadrul festivalului a fost remarcat şi de conducătorii statului francez, Lionel Jospin fiind omul politic care a transmis felicitările de rigoare echipei care a participat la realizarea filmului şi, în mod deosebit, regizorului: „Laurent Cantet este un ilustru reprezentant al cinematografului novator francez, care ştie să abordeze teme extrem de interesante, precum identitatea individului şi legăturile lui sociale", s-a spus în comunicatul oficial.

Marele trofeu al festivalului – mult râvnitul „Leu de aur" – a fost atribuit filmului „Monsoon Wedding", semnat de regizoarea indiană Mira Nair.

„DUO ENESCU"

Duo Enescu este numele sub care au evoluat, în cadrul celei de-a XV-a ediţii a Festivalului Internaţional „George Enescu", două tinere interprete române, violonista Irina-Maria Lupescu şi pianista Monica Timofticiuc. Totodată, solistele au lansat, un compact disc, cuprinzând un recital de sonate Beethoven – Elgar – Enescu. Lansarea, care a fost găzduită de Aula Palatului Cantacuzino – Muzeul Naţional „George Enescu", a fost însoţită de un recital cameral ce a pus în valoare deosebitele calităţi interpretative ale tinerelor instrumentiste, sensibilitatea, precum şi aspiraţia lor către perfecţiune.

Talentul lor nativ a fost cultivat prin muncă asiduă şi mai ales prin modul în care cele două interprete îngemănează vioara şi pianul, completându-se şi suplinindu-se reciproc.

Au ales să evolueze sub egida celui mai mare muzician român, la Liceul de Artă „George Enescu", iar acest blazon le-a purtat noroc, dar nu un noroc întâmplător, ci bazat pe efort, pasiune şi devotament. Sunt absolvente ale Liceului de Artă „George Enescu" şi s-au aflat sub îndrumarea prof. univ. Octavian Raţiu şi a prof. univ. Şerban Soreanu, ambii de la Academia de Muzică din Bucureşti. În prezent, Irina-Maria Lupescu este studentă în anul IV la Academia de Muzică din Ierusalim, iar Monica Timofticiuc este studentă în anul III la aceeaşi prestigioasă Academie. Irina-Maria Lupescu a avut marea şansă de a accede la clasa de vioară a Maestrului Avy Abramovici, iar Monica Timofticiuc este studenta marelui pianist Assaf Zohar, ambii, profesori universitari şi şefi de catedră la Academia de Muzică din Ierusalim.

Atât Irina-Maria Lupescu, cât şi Monica Timofticiuc, au participat la numeroase concursuri şi festivaluri în România, Ucraina, Danemarca, Elveţia şi Grecia, susţinând turnee şi recitaluri în România, Danemarca, Franţa, Spania, Israel.

Efectul curativ al muzicii

Nu cred că e o exagerare a afirma că, în fiecare zi, fiecare dintre noi ia contact cu sonorităţi muzicale. Tonurile melodice din natură sunt „concurate" puternic de cele artificiale, create de om, iar radioul şi televizorul fac ca ele să poată fi auzite pretutindeni în lume. Nu vom intra aici în detalii legate de forţa incredibilă, halucinantă, a anumitor succesiuni sonore; mitologia – spre exemplu – oferă asemenea informaţii, pe care suntem tentaţi să le scoatem din sfera normalului. În schimb, acceptăm mai uşor concluziile unor cercetători, legate de efectul anumitor genuri de muzică asupra psihicului uman, fiind de notorietate ritmurile agresive şi nocive calificate, deloc întâmplător, drept muzică satanistă.

La polul opus, muzica poate avea şi efecte pozitive, terapeutice, asupra omului şi nu numai, ea găsindu-şi aplicaţii practice în domeniu. Ca terapie complementară în sine, această metodă este mai puţin utilizată la noi şi cel mult ca fond sonor al altor asemenea practici neconvenţionale. Fără îndoială, ea îşi va afla însă rapid locul cuvenit, motiv pentru care încercăm o utilă punere în temă a cititorilor revistei „Magazin", prin bunăvoinţa colaboratoarei noastre, doamna Gabriela Floreta Bucur. Remarcăm că demersului teoretic domnia sa îi alătură şi un interviu în exclusivitate cu un reputat specialist francez, doamna Edith Lecourt. (A.N.P.)

MAGIA ARMONIILOR SONORE

Când trupa abia îşi mai trage picioarele de oboseală, comandantul ordonă: „Cu cântec, înainte marş!" şi soldaţii redevin mândri şi plini de bună dispoziţie. O muzică vioaie înveseleşte. Muzica în gamă minoră întristează. S-a stabilit cu aparatură de control că „Marşul funebru" de Chopin, de pildă, determină o marcată stare de depresie psihică şi fizică: o scădere sensibilă a tensiunii arteriale, o modificare de ritm cardiac şi pulmonar. Ascultarea „Marseillesei" remontează tensiunea arterială, accelerează bătăile inimii şi omul redevine vivace. Nu degeaba, Sully Prudhomme spune: „Muzica incită, domoleşte şi dezleagă tot răul din corp şi din lume."

Efectul curativ al muzicii este însă mult mai complex. El nu e dat doar de calitatea ludică a sunetelor şi a ritmurilor, ci constituie o formă de psihoterapie şi de reeducare verbală. În muzicoterapie şi meloditerapie se folosesc cele mai diverse aparate şi instrumente – de la magnetofon, videocasetofon, sintetizator, instrumente de percuţie şi cu coarde, până la obiecte sonore, jocuri sonore, înregistrări cu muzică (de la cea clasică până la jazz), precum şi sunete din natură, zgomote după specificul afecţiunii.

La un cabinet de muzicoterapie dintr-un spital pentru copii, atmosfera de fond era creată de zgomotul valurilor imprimat pe bandă, peste care se suprapuneau clipocitul apei şi strigătele păsărilor. „Acesta este un zgomot alb – spune profesorul Murray Schaffer – care nu constituie o juxtapunere de sunete, ci o unitate primordială, matricială". Prin bogăţia spectrului său înglobează fenomene sonore, proprii fiecărui individ. Iar cu ritm, respectiva bandă sonoră se apropie, prin utilizarea sunetelor, de valurile ritmurilor biologice şi naturale. Determină un efect relaxant. S-au observat copii handicapaţi, cu mişcări dezordonate ori cu imobilitate, care încep să bată ritmul cu mâna, adaptându-se la tempoul instrumentelor. Unui copil îi dispărea stereotipia gesturilor, atunci când emitea un bâzâit vocal cu care însoţea muzica auzită, timp în care avea şi o privire foarte prezentă.

Elementele muzicale, ritm, melodie şi armonie, înglobate într-un complex de practici diverse, permit tratarea unei largi game de afecţiuni psihice, dificultăţi psihologice şi patologie mentală – autişti, psihotici, handicapaţi fizic şi psihic. Dat fiind locul deosebit pe care îl ocupă sonorul şi muzicalul în funcţionarea noastră psihică, este normal că muzicoterapia a devenit un domeniu atât de prezent în cercetare şi în aplicaţia practică.

RELAXARE, CALM, REENERGIZARE

Pentru a porni de la o bază ştiinţifică a ceea ce înseamnă muzicoterapia, ne-am adresat unei persoane dintre cele mai avizate, doamna *Edith Lecourt*, profesor de psihologie la Universitatea „Louis Pasteur" din Strassbourg, secretar general al Asociaţiei Franceze de Muzicoterapie.

– Se foloseşte frecvent termenul de muzicoterapie, în sensul unic al beneficităţii legate de un anumit tip de muzică. Să fie chiar atât de simplu?

– Aş spune că e un mod simplist de a aborda astfel problema. Muzicoterapia reprezintă apropierea senzorial-sonoră, în scop terapeutic, faţă de un număr de dificultăţi psihologice şi patologii mentale.

– Este deci vorba despre o relaţie pacient-muzică-terapie?

– Aş prefera termenul de interacţiune, deoarece muzica terapeutică, prin ea însăşi, numai în debuturile de tulburări, devine metodă de tratament doar prin anumite tehnici ce necesită o atentă şi profesională elaborare, în funcţie de specificul afecţiunii ce o prezintă fiecare bolnav.

– Deci nu se poate vorbi despre o metodă unică de muzicoterapie?

– Bineînţeles că nu, deoarece există practici foarte diverse de lucru. Muzicoterapia e o formă de psihoterapie sau de reeducare în funcţie de tehnicile folosite, în codul cărora se utilizează sunetul şi muzica sub toate formele, ca mijloace de expresie, de comunicare, de structurare şi analiză a relaţiei. Se practică în grup sau individual; se adresează copiilor, ca şi adulţilor.

– Aţi spus „tehnicile" folosite. Ne puteţi detalia?

– Tehnicile psihomuzicale sunt numeroase. Este vorba de folosirea muzicii ca interfaţă între pedagogie, terapeutică şi artistic. Cel mai frecvent, muzica este prezentă ca fond sonor, dar şi ca suport pentru şedinţele de relaxare, precum şi în manipulările corporale sau în timpul masajelor; de asemenea, în psihodramă, în psihoterapie verbală individuală sau de grup, ca stimulent al bioenergiei, în strigătul primar exorcizant al stresului etc. Dar muzica-tratament se foloseşte şi în relaxarea psihomusculară, în practica sofrologiei – metodă de sugestie derivată din hipnoză – în analgezia sonor-muzicală din cabinete dentare ori în clinicile de obstetrică.

– Se pare că un rol deosebit îl are cântecul în viaţa foetusului, pentru ulterioara lui dezvoltare.

– Metoda utilizării muzicoterapiei pentru femeile însărcinate se bazează pe amprenta vibratorie şi sonoră pe care cântecul mamei şi al cuplului o procură foetusului în perioada sarcinii. Aceasta însă este o problemă vastă şi deosebit de importantă.

– Alături de termenul muzicoterapie circulă şi cel de meloditerapie.

– Bineînţeles că ambele termene au „drept în cetate". Numai că în mod incorect se folosesc cei doi termeni pentru acelaşi lucru. Muzicoterapia se înscrie în cadrul psihoterapiei şi mai puţin în cel al reeducării limbajului, de care se ocupă meloditerapia. Muzicoterapia se ocupă de o achiziţie muzicală sau să-i înveţe pe bolnavi să cânte la un instrument. Obiectivul nostru este utilizarea muzicii în obţinerea unei dezvoltări la nivelul comunicării, al expresiei, deci în raport cu problemele globale ale individului.

– A asculta un gen de muzică constituie muzicoterapie?

– La noi acasă ne putem relaxa, calma sau reenergiza, manipulând discuri, casete sau benzi audio. Dar să nu confundăm muzicoterapia cu audiţia muzicală. Tratamentul cu muzică se adresează bolnavilor grav psihic, de cele mai multe ori internaţi în unităţi speciale. Se pot obţine rezultate în psihoze profunde, în autism infantil şi chiar în demenţă senilă. Noi însă nu vindecăm. Noi tratăm iar rezultatele depind de capacităţile pacienţilor.

– În încheiere, v-aş ruga să ne vorbiţi puţin şi despre rolul pedagogic al muzicoterapiei.

– Mă voi mărgini la două aspecte ale acestei importante laturi. Pe de o parte, doresc să amintesc că în ultimii ani anumite centre spitaliceşti şi institute medico-psihopedagogice oferă bolnavilor pe care îi au în grijă (psihotici, în general) ocazia artistică de a se produce pe scenă. Stimularea pedagogică şi emulaţia socială determină uneori chiar o anumită integrare în colectivitatea normală. Pe de altă parte, doresc să amintesc rolul de prevenire a aspectelor patologice prin introducerea muzicii în şcoli, a cororilor în comunităţi; sonorul şi muzicalul deţin un loc special în funcţionarea noastră psihică, în identitatea noastră de grup şi individuală şi în gândirea muzicală, în concordanţă cu gândirea verbală.

– Vă mulţumim foarte mult pentru această interesantă convorbire.

GABRIELA FLORETA BUCUR
psiholog

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

LEACURI DIN VECHIME

TĂVĂLIREA. După exemplul animalelor care se rostogolesc pe pământ sau în praful uscat, pentru a-şi alunga insectele parazite sau pentru „răcorire" şi „masaj" ad-hoc, şi oamenilor suferinzi de blândă (urticarie) ori de alte boli, li se recomanda tăvălirea în cocina porcilor (!), pe fâneaţa plină de rouă, pe pământ şi în alte asemenea locuri nepregătite special, în prealabil. Se pare că bătrânii vindecători cunoşteau – fie şi la modul empiric – valoarea energizantă a contactului fizic direct cu vibraţiile pozitive ale pământului.

BURETE „DE GUŞĂ". Asocierea anumitor ape, improprii consumului uman, cu apariţia guşii, a atras şi leacuri din aceeaşi sferă. Un burete de spălat, cumpărat fără tocmeală, trebuia pus într-o ulcică astupată apoi cu un capac de aluat şi pusă pe jăratecul despărţit în două. După descântat, peste praful de burete se turna ţuică şi i se dădeau celui cu guşă trei linguri pe zi, în trei zile din săptămână, la trei sfârşituri de lună consecutive. Vindecarea era garantată!

MUCUL DE LUMÂNARE. Pentru a-i vindeca pe copiii care „se udau în pat", trebuia să furi nouă mucuri de lumânări din biserică, fără să te vadă cineva. Apoi, bolnavul era afumat cu ele şi boala trecea. La fel, „pentru spaimă", când copilul se îmbolnăvea de sperietură, i se sleia ceară pe cap, la un sfârşit de lună şi ceara, topită, se turna în apă neîncepută. Apărea astfel „chipul" cauzei sperieturii (om, pisică, şoarece) din care se făcea o lumânare şi se dădea de pomană. *(A.N.P.)*

Ascultă vocea cristalelor polimorfe!

Cum promiteam, iată că am revenit, cu date privind descrierea şi puterea cristalelor. Cristalele sunt prezente pentru orice om care doreşte să lucreze cu ele. Nu trebuie să ai calităţi excepţionale pentru a lucra cu ele. Este suficient să-ţi doreşti să le simţi, să le asculţi, să vibrezi o dată cu ele. Nu te necăji, dacă nu poţi comunica din primul moment al întâlnirii cu un cristal; în timp, te vei apropia de el şi împreună veţi putea comunica. Ele devin foarte uşor învăţători şi prieteni pentru oricine le cere ajutorul. Ascultarea vocii lor liniştite duce la deschiderea şi câştigarea înţelepciunii, pe măsură ce se comunică direct cu sufletul vostru. Dar, atenţie! Intenţia celui ce foloseşte cristalul trebuie să fie strict benefică, în scop umanitar, altfel există riscul ca aceste forţe să se întoarcă împotriva utilizatorului, aidoma unui bumerang.

Cuarţul este o formă cristalină compusă din dioxid de siliciu (SiO_2), ce se găseşte în natură ca făcând parte din componentele principale ale rocilor primare. Dintre aceste roci amintim Gneisul, Micaşisturile şi Granitul.

Există trei forme cristaline polimorfe în care apare dioxidul de siliciu; acestea sunt: Cuarţul, Tridimita şi Cristobalita.

Cristalele de cuarţ sunt întâlnite destul de des în vecinătatea rocilor eruptive şi primare, aici ajungând la dimensiuni foarte mari. În ţara noastră, întâlnim cristalul de cuarţ în zona Munţilor Metaliferi, a Munţilor Apuseni şi în special în zona Baia Mare. Ele însoţesc zonele bogate în minereuri de fier sau neferoase.

Cristalele incolore de cuarţ se mai numesc şi cristale de stâncă. Dacă prezintă „două vârfuri", ele sunt supranumite diamante de Maramureş. De multe ori, din cauza impurităţilor ce se regăsesc în cristale, apar şi forme de cuarţ colorat; aşa ia naştere ametistul, bine cunoscut prin calităţile sale de a crea senzaţia de linişte, calm. Ametistul îşi datorează culoarea violet prezenţei unor urme de fier; cuarţul roz, supranumit şi cuarţul inimii (purtat pe chakra inimii alină suferinţele acestui organ), are culoarea respectivă datorită prezenţei manganului sau a titanului.

Cuarţul se găseşte, în general, sub forma cristalelor compuse într-o prismă hexagonală, ce se termină cu un vârf, la care ajung de obicei trei laturi (formând heptagoane), celelalte trei laturi formând triunghiuri mai mici. Aceste cristale au mărimi ce pot să varieze de la câţiva milimetri până la câţiva metri. Mai multe concrescenţe de cristale, ce au comună o bază, dar în care mai pot fi incluse şi alte minerale (turmalinele sau pietre semipreţioase) sau metale (cupru) formează aşa-numitele „flori de mină".

Floarea de mină reprezintă de fapt o familie de cristale, o familie ce prezintă mulţi membri, fiecare membru având un model propriu energetic şi vibraţional, acesta acordându-se într-un mod armonios cu vibraţiile celorlalţi membri, în aşa fel încât energia emisă spontan să ajute la încărcarea reciprocă a unui cristal de la celălalt. Florile de mină au o forţă magnifică, ele putând fi folosite în scopuri ce necesită emisia permanentă a energiei. Se pot folosi, după o purificare prealabilă, la protecţia casei sau a şoproanelor (ritualuri de magie Wicca), în scop de iniţiere, pentru înlăturarea emisiilor nocive (emisia izvoarelor subterane, benzi şi noduri Hartmann etc.) sau pentru încărcarea altor cristale ce vor fi folosite în scop terapeutic.

Într-un număr viitor vom discuta despre modul cum putem să ne procurăm un cristal, cum se purifică, cum se îngrijeşte şi cum se programează cristalul de cuarţ.

TEODOR VASILE
parapsiholog

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

De vorbă cu avocatul casei

Stabilirea paternităţii

Doamnei DANA PAVEL, din Bucureşti

Din scrisoarea adresată redacţiei, am reţinut că în urmă cu câţiva ani aţi încheiat o căsătorie în străinătate cu un cetăţean străin, după care v-aţi întors în ţară şi datorită faptului că nu aţi mai primit viză pentru a vă întoarce, aţi rămas în România.

De câteva luni aveţi un copil născut în afara căsătoriei, iar tatăl real al copilului vrea să-l recunoască. Ne întrebaţi ce trebuie făcut în acest caz.

Trebuie să ştiţi că legea română a instituit o prezumţie conform căreia tatăl copilului este soţul mamei.

Astfel, soţul dv. este, conform legii, tatăl copilului, iar pentru a i se putea stabili copilului paternitatea faţă de adevăratul tată, aşa cum doriţi dv., trebuie promovată în instanţă o acţiune în tăgada paternităţii (în negarea paternităţii).

Această acţiune poate fi introdusă numai de către soţ, căci este singurul în măsură să aprecieze dacă în realitate el a conceput sau nu copilul născut de soţia sa.

Pentru dovedirea faptului că nu soţul mamei este tatăl copilului, poate fi folosit orice mijloc de probă, inclusiv probe ştiinţifice, dar împrejurarea că soţii trăiesc despărţiţi în fapt nu este suficientă pentru a se ajunge la concluzia că soţul mamei nu este tatăl copilului, ci constituie numai un indiciu care, completat cu alte probe, poate dovedi acţiunea.

Tot astfel, faptul că mama copilului a avut relaţii extraconjugale în timpul concepţiunii copilului cu un alt bărbat, nu este suficient pentru a se admite acţiunea.

Trebuie, de asemenea, să ştiţi că acţiunea poate fi introdusă în termen de 6 luni de la data la care soţul mamei a aflat de naşterea copilului.

Acţiunea se introduce împotriva copilului care, de cele mai multe ori, este minor şi va fi reprezentat de mama sa, până la vârsta de 14 ani.

În cazul în care s-a dovedit că nu soţul mamei este tatăl copilului, acţiunea va fi admisă iar copilul va dobândi situaţia unui copil din afara căsătoriei, iar ulterior i se poate stabili filiaţia faţă de adevăratul tată.

O altă problemă care se pune în cazul dv. este cu privire la locul unde poate fi introdusă această acţiune, deoarece căsătoria nu a fost încheiată în România, iar dv. şi soţul dv. aveţi cetăţenii diferite.

În aceste situaţii, potrivit dreptului internaţional şi legilor române, în cazul acţiunii în tăgada paternităţii, legea aplicabilă este legea statului pe teritoriul căruia soţii au ori au avut reşedinţe comune. De asemenea, trebuie să ştiţi că instanţele române sunt competente să judece, în măsura în care soţul dv. va introduce acţiunea în România.

Av. BIANCA ALECU
Cabinete asociate de avocaţi
MIHĂILĂ & OANCEA

PERSPICACITATE

Vreţi să-i daţi o mână de ajutor călătorului ce a pornit spre una din cele trei direcţii, indicându-i drumul corect? (Gh.R.)

SOLUŢIA: *Drumul spre lac.*

☺ *Un tânăr se prezintă la proprietarul unui cabaret din Paris.*

– Sunt un maseur excelent! Pentru 5000 de franci pe lună pot să vă masez toate dansatoarele!

– E-n regulă! Dacă aveţi banii la dumneavoastră, puteţi începe!

☺ *Doi scoţieni privesc într-un restaurant două femei singure, tinere şi frumoase, de la o masă alăturată. Unul dintre ei cheamă chelnerul şi-i şopteşte:*

– Ascultă! Vrem să ne aşezăm lângă fetele de acolo! Fii bun şi fă-le întâi nota de plată!

☺ *Draga mea, dacă urăşti atât de tare menajul, am putea locui la părinţii tăi!*

– Imposibil! Ei stau la părinţii mamei!

☺ *La grădina zoologică, bunica spune nepoţelului de patru ani:*

– Uite, barza asta te-a adus pe tine!

– O văd, dar ea nici măcar nu mă recunoaşte!

ŞAH

PROBLEMA DE AZI: ALBUL MUTĂ ŞI CÂŞTIGĂ

Plaskett · Velimirovici, 1985, variantă

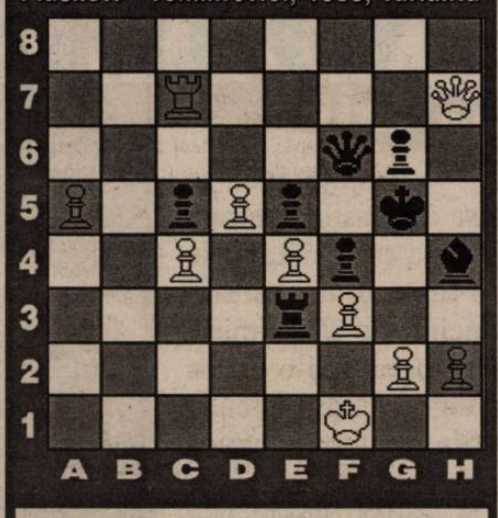

DEZLEGARE: *1. Dh4!! Rh4 2. Th7 Rg5 3. h4 mat.*

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

PAR(anormale) de ToPAN

Verificaţi-vă cunoştinţele

VICTORIE

1. Cine era zeiţa victoriei la vechii greci?

2. Cum a fost denumită, în Anglia, perioada de avânt social şi economic de la sfârşitul secolului al XIX-lea, perioadă când pe tronul ţării se afla regina Victoria (1837-1901).

3. Unde se află cascada Victoria?

4. Unde este expusă celebra statuie antică „Victoria de la Samotrace" sau „Victoria înaripată", realizată în jurul anilor 190 î.Ch.?

5. Cui aparţine lucrarea simfonică pentru cor şi orchestră „Victoria de la Guernica"?

6. Cine a scris romanul „Calea Victoriei"?

7. Cine a realizat în 1982 filmul „Victor/Victoria"

Răspunsurile din numărul trecut *1) Cei trei judecători ai Infernului în mitologia greacă erau Minos, Eac şi Radamante. 2) În Vechiul Testament, „judecători" sunt conducătorii evreilor de la moartea lui Iosua până la naşterea lui Samuil (c.1400 î.Ch. – c.1100 î.Ch.). 3) În credinţa creştină, prin „Judecata de Apoi" se înţelege confruntarea omului cu dreptatea lui Dumnezeu la sfârşitul lumii, când totul va fi adus sub stăpânire divină, încetând autoritatea pământească. Atunci se va hotărî iertarea sau pedeapsa fiecărui om, după ce va avea loc învierea morţilor. 4) „Judecătorul" care face dreptate ţăranului, din nuvela „Judeţ al sărmanilor" de Mihail Sadoveanu, este haiducul Vasile cel Mare. 5) Tabloul „Judecata lui Paris" aparţine pictorului Lucas Cranach cel Bătrân (1472-1553). 6) Nuvela „Judecătorul şi călăul" a fost scrisă de prozatorul elveţian de limbă germană Friedrich Dürrenmatt (1921-1990). 7) Rolul principal masculin din filmul „Burlacul şi judecătoarea" a fost interpretat de actorul american Cary Grant (1904-1986).*

Poşta cititorilor *Pentru întrebările cu tema „Evantaie", din data de 11 octombrie a.c., am primit puţine scrisori, toate de la vechi prieteni:*

– 7 răspunsuri corecte: prof. Maria Iova – Constanţa, *căreia i-am luat în considerare şi un răspuns mai evaziv la una dintre întrebări,* prof. Marin Ştefan – Şimleu Silvaniei, *căruia îi mulţumim pentru urări, şi rigurosul nostru cititor* Waspusch Mihai – Bucureşti, *cu aceeaşi promptitudine ca de obicei.*

– 5 răspunsuri corecte: Dan Victor Munteanu – Galaţi, *care a răspuns la cele mai grele întrebări, „grăbindu-se" la cele uşoare.*

Mulţumim tuturor celor care ne-au scris şi sperăm că nici ceilalţi cititori nu ne-au uitat. (I. Stoica)

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„PROIECŢII"

UNA RAPACE / MARI OAMENI DE ŞTIINŢĂ	A	IRIGAT / FRUMOSUL SATULUI	U	FIINŢĂ RAŢIONALĂ / MORAL	O	UNITATEA LUI CUZA / ÎN ŞIRAG!	O	RENUNŢARE LA LUPTĂ / OŢELIT	C	ORDONATE / FOSE NAZALE	D
A	C	A	D	E	M	I	C	I	E	N	I
BRĂZDAT CU PLUGUL / INDIFERENTĂ	A	R	A	T	SLUGĂ ÎN BĂTĂTURĂ / IMITĂRI	R	A	N	D	A	S
A	P	A	T	I	C	A	OCOL DE ANIMALE / CURBĂ	T	A	R	C
ACUT! / BARTER PRIMITIV	A	T	ÎN OCOL! / COPERTA DIN FAŢĂ!	C	O	AFECŢIUNI DENTARE / A DA GREŞ	C	A	R	I	I
	R	O	C	PARŢILE DIN FAŢĂ ALE NAVELOR / ŞARLATAN	P	R	O	R	E	PUS PE JAR	P
PARTENERI DE AFACERI / CULT!	A	S	O	C	I	A	T	I	ÎN OALĂ! / A DA BANI DE LA BUGET	A	L
L	T	BARD / COPACUL CU PERJE	P	O	E	T	PĂRINŢI CU COPII / AVERSE	T	A	T	I
OPIS! / NEVOIAŞI	O	P	ÎNTRE PAS ŞI GALOP / FIRE DE CUSUT	T	R	A	P	HOLDĂ / ACESTA DIN LISTĂ!	L	A	N
S	A	R	A	C	I	CEATĂ / TULPINĂ DE ZARZĂR!	L	I	O	T	A
TRASEU / CALITATE A LUMII BUNE	R	U	T	A	CA PĂRUL IRLANDEZILOR	R	O	S	C	A	T
G	E	N	E	R	O	Z	I	T	A	T	E

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „SEMNE DE ÎNTREBARE". *Orizontal:* A - C - A - EVREICA - IAHNIE - UZI - VAR - P - IN - IESI - A - ERONATE - TACT - ENE - URSA - HI - ILICIT - ERGI - ARAC - URCIOR - ITI - RATA - PRO - ICOANA - OSII.

GRĂDINA
micul nostru Paradis

◆ ***SABINA FILĂU*** din Ploieşti. *„Anul acesta am cumpărat de la Metro nişte dalii, o frumuseţe! Le-am plantat direct în grădină şi le-a mers foarte bine. Nu ştiu însă dacă rezistă afară şi peste iarnă."*

După cum aţi putut observa când le-aţi cumpărat, daliile sunt plante cu bulbi. În marea lor majoritate, aceste plante au nevoie de o pregătire pentru înflorirea la fel de bogată şi spectaculoasă de la un an la altul. Aşadar, acum, în toamnă, înainte ca pământul să îngheţe, trebuie să scoateţi bulbii din grădină şi să-i puneţi la iernat, în condiţii optime. În primul rând veţi tăia tijele la 2 cm deasupra bulbului. Apoi, bulbii trebuie curăţaţi de surplusul de pământ şi de eventualele părţi compromise (putrezite sau atacate de dăunători). Timp de câteva zile (însorite), îi lăsaţi „să se usuce" în aer liber, în semi-umbră. Ideal este să-i şi pudraţi cu un fungicid, pentru a diminua orice risc de a fi atacaţi de dăunători. În fine, îi puneţi într-o pungă de hârtie sau într-o cutie de carton (fără capac), îi acoperiţi cu un strat

de turbă şi îi depozitaţi într-un loc aerisit, cu aer nu prea uscat, în care temperatura să se situeze între 5 şi 10 grade C (de exemplu, în beci).

◆ ***RODICA ŞOVĂILĂ*** din Bucureşti. *„ În pieţele de flori există buchete superbe compuse, printre altele, şi din floarea-soarelui. Unele plante care formează buchetul, cum ar fi spicele de grâu, tot felul de alte rămurele, se usucă şi rămân aproape intacte. Numai floarea-soarelui se ofileşte şi se strică... Poate fi şi ea uscată în vreun fel? Un asemenea buchet, transformat în flori nemuritoare, dar adevărate, nu din plastic, poate să-ţi lumineze casa o iarnă întreagă..."*

– Într-adevăr, floarea-soarelui este de câţiva ani foarte la modă şi la noi, ca plantă de interior, fie cultivată în ghiveci (soiuri pitice), fie în buchete de pus în glastră. Singura modalitate prin care puteţi să încercaţi să le transformaţi în... flori nemuritoare este ca imediat ce aţi cumpărat buchetul să-l desfaceţi sau să scoateţi cu grijă din el floarea soarelui şi să o puneţi la uscat. Frunzele trebuie îndepărtate de pe tijă, apoi suspendaţi floarea cu tulpina în sus, într-un loc umbros, răcoros şi bine aerisit (pe balcon, într-o cameră răcoroasă de la subsol, într-o bucătărie de vară...). Tot aşa procedaţi şi cu „creasta-cocoşului", floare care se pune, de asemenea, în unele buchete.

(A. Popescu)

UTILE

◆ Cârnaţii se păstrează în cămară, timp îndelungat, fără să prindă mucegai sau vreun gust neplăcut, dacă se ung cu saramură. Înainte de a fi consumaţi se ţin însă în apă rece.

◆ Mirosul de varză acră, gulii sau conopidă nu inundă casa dacă la fiert se adaugă în oală o bucată de pâine albă uscată sau un cartof curăţat, libere sau înfăşurate într-un săculeţ de in. Acelaşi efect se obţine dacă se aşază pe capacul vasului o cârpă curată înmuiată în oţet.

◆ Peştele se curăţă mai uşor de solzi şi fără să alunece din mână dacă se ţine 10 minute într-un vas cu apă călduţă sau dacă se sărează înainte de curăţare.

◆ Vinul alb din sosuri poate fi înlocuit cu două bucăţele de zahăr dizolvate în puţin oţet din vin.

Rapid, prima înfrângere

Nu ştiu cum se face, că în fotbalul românesc merge o echipă bine, e cea mai tare din parcare, e pe primul loc, e neînvinsă de 10 etape şi când vine etapa a 11-a, poc, cu fasolea de pământ! Stai atunci şi te întrebi ca milităianul din bancul străvechi: Cum dracu, dom'le? Rapid, singura echipă neînvinsă în câmpionatul diviziei A, cu +9 în clasamentul adevărului, a întâlnit sâmbătă la Piteşti pe penultima clasată, altădata celebra echipă FC Argeş. Ajunsă acum de râsul curcilor, împreună cu antrenorul Florin Halagian, care avea renumele că saltă echipele în clasament, nu că le prăbuşeşte, FC Argeş, nu se ştie ca ce chestie, a abordat partida pe viaţă şi pe moarte, de parcă o victorie ar fi propulsat-o pe locul 4, şi nu de pe locul 15, pe... 14! Ambiţia asta nebună le-a fost răsplătită cu un gol în ultimul minut al primei reprize. Nebunia de-abia de aici pleacă: Rapidul n-a fost în stare să marcheze un singur gol în poarta unei echipe care nu mai arată nimic în această ediţie de campionat. Faptul că rapidiştii au invocat neacordarea a două penalty-uri e un lucru total neinteresant. Interesant este că o echipă ca Rapid n-a fost în stare să marcheze un gol! Cui? Lui FC Argeş! Aici a ajuns fotbalul nostru, despre care, nu o dată, am scris că n-are nici o valoare. Sigur, antrenorul Hizo dă vina pe arbitrul C. Frăţilă, care ar fi omul lui N. Grigorescu. Aşa o fi, numai că Hizo ar trebui în primul rând să dea vina pe propriii jucători, care şi-au dat cu stângul în dreptul, numai cu mingea în plasă nu. Măcar U Craiova a învins Sportul cu 3-0, cinstit, lăutăreşte, împingând această echipă acolo unde îi este locul, în Divizia B, de unde a venit.

SPORT FLASH

Bebeluşul lui Steffi s-a grăbit

După ce a încercat o legătură nefirească din capul locului cu Brooke Shields, actriţa de mâna a treia rezistând prea puţin alături de un tenismen de primă mână, copilul minune al tenisului american, Andre Agassi, acum fără plete, şi-a găsit jumătatea alături de o altă mare stea a tenisului mondial, germanca Steffi Graf. Să mai zică cineva că lumea tenisului doar dezbină! Noutatea însă, nu e asta, ci faptul că la sfârşitul săptămânii

trecute, Steffi a născut, nu la termen, cum se aştepta toată lumea, ci mai devreme cu trei săptămâni. Copila se numeşte Jaden Gil şi a cântărit la naştere 2,6 kg. Anunţat, de medicul ginecolog, de faptul că urmează o naştere prematură, Agassi a devansat data căsătoriei şi a oficializat o relaţie, care dura de doi ani, cu doar o săptămână înainte de naşterea copilului lor. Bucurie mare!

GEORGE CUŞNARENCU

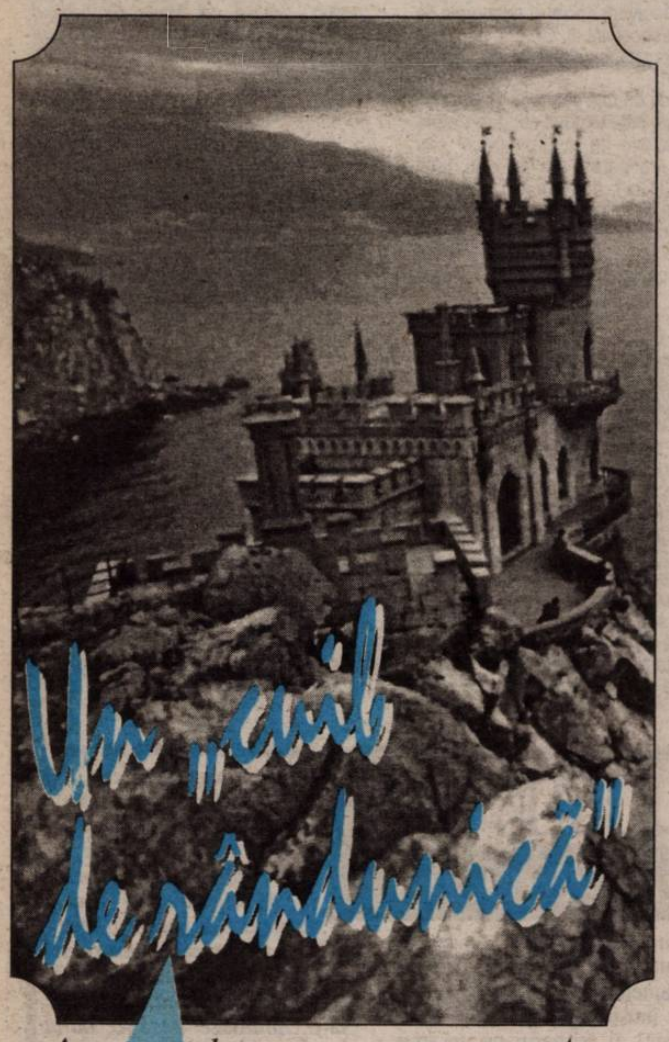

Un „cuib de rândunică"

Acest castel ar semăna mai degrabă cu un cuib de vulturi. Numele său este însă „Cuib de rândunică". A fost construit în jurul anilor 1900 şi domină Marea Neagră în staţiunea Yalta, intrată în istorie pentru întâlnirea din 1945 dintre Stalin, Roosevelt şi Churchill. (I.S.)

TANDREŢE de uriaş

Înconjurându-se cu o husă de plastic pentru a nu o speria cu inevitabilele bule de aer, scufundându-se la o adâncime de 20 de metri şi fotografiind-o de jos în sus, un scafandru a reuşit să filmeze această unică scenă de tandreţe, în care o balenă gigantică îşi mângâie puiul. *(M.D.)*

E-BOOK, pro şi contra

În plină eră a informaticii, iată că există şi voci care contestă – pentru moment, cel puţin – oportunitatea introducerii pe piaţă a cărţii electronice. Aceasta poate fi numită o adevărată bibliotecă de buzunar, oferă o anume plăcere a lecturii şi o serie de facilităţi pentru lector, dar ceea ce va avea totuşi, fără îndoială, un viitor strălucit, pune deocamdată mari probleme ofertanţilor: preţ prohibitiv, consumatori mai degrabă „fantomatici", editori reticenţi, absenţa unui standard industrial etc. Până una-alta, să remarcăm însă că şi România a fost sedusă de ideea numită e-book, prima librărie de carte electronică funcţionând deja la Institutul Naţional pentru Cercetare-Dezvoltare în Informatică, din Bucureşti. *(A.N.P.)*

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 150 DM, un abonament pe un an, 50 $ sau 75 DM, un abonament pe şase luni).
- Abonaţi-vă rapid pentru a avea certitudinea „conectării" la universul enciclopedic oferit de prestigiosul săptămânal cultural-ştiinţific „Magazin".

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	22.000 LEI	❑ 3 LUNI	70.000 LEI	❑ 5 LUNI	114.000 LEI
❑ 2 LUNI	44.000 LEI	❑ 4 LUNI	92.000 LEI	❑ 6 LUNI	140.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

- Planeta noastră este una foarte fragilă...
- Roboţi care salvează oameni
- Computere şi cultură
- Nevăzutele raze ale durerii
- Femina club
- Alimentaţia deficitară şi tutunul – surse de diabet
- Remedii naturale
- Mâncătorii de cenuşă umană
- Lumea licornelor
- Şi totuşi, există viaţă pe Marte?
- Întâmplări adevărate
- Piese pe tabla de şah
- Horoscop
- De vorbă cu avocatul casei.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

HOROSCOP

5 – 11 NOIEMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): Conform cu poziţia pe care o are Jupiter faţă de Soare, se pare că veţi avea ori un mare noroc (în dragoste sau la bani), fie veţi lua o decizie foarte importantă pentru viitorul apropiat.

TAUR (21.04-21.05): Curba financiară are o scădere drastică în prima parte a săptămânii, apoi îşi revine şi chiar are un maxim sâmbătă sau duminică. Este, deci, posibil să primiţi bani.

GEMENI (22.05-21.06): Nimic deosebit în constelaţia dv. luni şi marţi. Însă de miercuri începe o forfotă astrală care poate însemna că nu vă veţi vedea capul de treburi şi că stresul vă prinde în ghearele lui.

RAC (22.06-22.07): Cel mai remarcabil aspect al acestei perioade este reprezentat de oscilaţiile curbei psihicului. Probabil un mic necaz în familie sau în mediul profesional vă afectează mai mult decât ar trebui.

LEU (23.07-22.08): Nici o veste înseamnă de cele mai multe ori o veste bună. Aşa se întâmplă şi-n acest interval, când calmul şi liniştea existenţială se instalează în sufletul dv., permiţându-vă să visaţi cu ochii deschişi.

FECIOARA (23.08-21.09): Luna şi Marte se încruntă unul la celălalt, fapt care poate sugera o anumită stare de indispoziţie şi chiar agresivitate în anturaj. Pe de altă parte, vineri primiţi bani.

BALANŢA (22.09-22.10): Două veşti bune vă întâmpină în această perioadă. Prima vine luni sau marţi şi este legată de situaţia financiară, iar a doua este de natură sentimentală şi vă va reda bujorii în obraji.

SCORPION (23.10-21.11): Curba financiară şi cea a afectului sunt cele mai vioaie. Ambele se află în plină ascensiune şi vor avea câte un maxim în a doua parte a săptămânii. O veste de departe primiţi în weekend.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Un eveniment deosebit în mediul profesional vă va umple sufletul de bucurie. Curba carierei are un maxim miercuri sau joi, deci s-ar putea să aflaţi despre o promovare.

CAPRICORN (21.12-19.01): Toate curbele astrale principale se află în apropierea normalului şi se pregătesc să ţâşnească spre culmi nebănuite. În a doua jumătate a intervalului pot apărea mici probleme de sănătate.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Conform cu alura curbei psihicului, s-ar putea să aveţi unele excese temperamentale, deloc potrivite cu atmosfera de la serviciu. Cenzuraţi-vă şi veţi fi mai câştigat.

PEŞTI (19.02-20.03): Curba financiară, după câteva ezitări, urcă vertiginos spre un maxim (joi, vineri). Pe de altă parte, viaţa în cuplu are meandre periculoase, dar îşi revine spre sfârşitul săptămânii.

Personalităţile săptămânii: *Mihail Sadoveanu, Aurel Vlaicu, Lucian Pintilie, Constantin Esarcu;* Albert Camus (Nobel literatură 1957), Feodor M. Dostoievski, Alain Delon, Richard Burton, Vivien Leigh.

Biblioteca Judeţeană

SERIE NOUĂ - 546 • ANUL XLIV • 8 NOIEMBRIE 2001 • 16 PAGINI • 6000 LEI Nr. 45 (2296)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

8 NOIEMBRIE

1895 William Röntgen descoperă razele X în timpul unui experiment la Universitatea din Wurzburg.

1989 David Dinkins este ales primar al New York-ului, fiind prima persoană de culoare în această funcţie.

S-a născut în această zi

1656 Edmund Halley, astronom englez, cu al cărui nume a fost botezată faimoasa cometă.

PLANETA NOASTRĂ este foarte fragilă

● *Starea de veghe*

Nevăzutele raze ale durerii

● *Terra X*

A fost Ulise în Egipt?

● *Femina club*

10 trucuri pentru a fi mereu în formă

● *Consultaţii fără plată*

Obezitatea sub incidenţa unui paradox

● *Incursiune în paranormal*

Călătorii în afara corpului

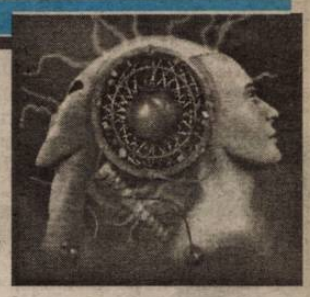

● *Terapii complementare*

„Bitterul suedez" de... Botoşani

2001 - ANUL BRÂNCUŞI

«EILEEN»
(marmură, 1923 ?, Paris)

NASA

a atras de curând atenţia asupra unui nou tip de poluare care ar putea, într-un viitor apropiat, să facă imposibilă observarea constelaţiilor care strălucesc pe cerul nopţilor Terrei. Este o „poluare luminoasă", din cauza cantităţii din ce în ce mai mari de lumină care „îmbracă" centrele urbane şi nu numai: de la iluminarea străzilor şi reclame, la iluminarea aeroporturilor. Dacă lucrurile continuă în acelaşi ritm, sursele NASA prevăd că în curând stelele vor fi invizibile de pe Pământ. Conform lui G. Eslinger, fost director al Oficiului pentru

S-AR PUTEA SĂ NU MAI VEDEM STELELE!

iluminatul public din Los Angeles, după doar mai puţin un secol de la introducerea iluminatului electric, ne aflăm în faţa pericolului ca un înveliş de lumină să facă imposibil de văzut cerul de pe Pământ. Cu serioase consecinţe pentru cercetările de astronomie, dar şi cu efecte psihologice nedorite asupra tuturor. *(M.D.)*

ABONAMENTE - 2002

Pentru a avea certitudinea continuării conectării la universul enciclopedic oferit de prestigiosul săptămânal cultural-ştiinţific „Magazin", abonaţi-vă rapid pe anul 2002! Expediaţi pe adresa redacţiei, printr-un mandat poştal, contravaloarea abonamentului solicitat. Aceasta este cea mai avantajoasă modalitate de a intra în posesia revistei. (Argumente solide pentru demersul dv. şi alte detalii necesare găsiţi în pagina 16.) Primilor 100 de cititori abonaţi direct la redacţie pe 2002 le oferim **GRATUIT** un abonament pe trei luni, în continuarea celui efectuat de dânşii.

Tuturor cititorilor abonaţi direct la redacţie, Tombola fidelităţii le rezervă şansa câştigării unor premii-surpriză valoroase.

Biblioteca Judeţeană

cartea albă

Uimirile unui înţelept

Mircea Radu Iacoban nu mai este la vârsta uimirilor. Asta nu înseamnă că nu se mai poate uimi văzând ce se petrece în jurul lui. În fond, doar cine a încetat să mai fie copil renunţă la această splendidă calitate a omului matur, uimirea. Sigur, am făcut această, poate prea lungă, introducere doar de dragul lui Mircea Radu Iacoban, ieşeanul care a publicat în acest an, la editura *Viitorul Românesc*, o cărticică intitulată chiar aşa: *Uimiri*. O radiografie a amintirilor sale localizate în frumosul şi „dulcele târg al Ieşilor". Pentru cei care nu-l cunosc foarte bine, am să spun că autorul „uimirilor" provine dintr-o familie de artişti, dacă nu de răsunet naţional, cel puţin posesori ai unui suflet de artişti, cum sunt destui români. Reluând informaţiile dintr-un interviu publicat în revista „Ateneu" sub semnătura lui Sergiu Adam, vă voi spune că mama scriitorului, Maria Iacoban, a scris literatură pentru copii, poezie şi proză, în vreme ce tatăl, Alexandru Iacoban, azi în vârstă de 91 de ani, a fost atras de pictură, participând la mai multe expoziţii prin oraşele moldave. În casa părintească nu existau prea multe lucruri, aragaz sau radio, în schimb a existat o bibliotecă destul de consistentă, cum recunoaşte autorul. Cu un asemenea „trecut", apropierea de literatură a părut ceva firesc. Mai nefiresc a fost momentul în care, întors din armată, Mircea Radu Iacoban şi-a descoperit cartea semnată de el în vitrina unei librării (trimisese manuscrisul prin poştă, iar redactorul Cornel Popescu l-a dat în lucru). Costa 3 lei şi cu toate astea la vremea aceea n-avea aceşti bani în buzunar. A urmat un şir lung de cărţi, asta probabil şi din pricina faptului că omul scrie cu uşurinţă, găseşte cuvântul potrivit aparent fără efort, într-un cuvânt, e spontan. Şi nu doar atât: a cunoscut o mulţime de satisfacţii literare şi doar o insatisfacţie: „deziluzia cu privire la confraţi. Revoluţia a acţionat ca turnesolul şi a revelat necruţător caracterele. Nu-i rău că ne-a prilejuit cunoaşterea reală a peisajului uman din aria literaturii, da-i dezamăgitor şi trist să constaţi că-s atâtea caractere de doi bani". Iată o uimire în plus, pe care, fără Revoluţie, poate n-am fi putut-o avea.

Şi cu acestea, pot trece la cartea recent apărută, încercând să descopăr omul în spatele amintirilor. Iată câteva notaţii legate de autorul *Moroneţilor:* „Primesc un telefon de la locotenenţii de teren ai lui Marin Preda. Maestrul ar dori să viziteze Iaşul şi să aibă o discuţie cu Ion Iliescu. Este solicitată o maşină a miliţiei (cu „piu-piu") care să-l preia pe Moromete de la hotarul judeţului şi să-i fie ante-mergătoare până în buricul târgului". Se stabileşte o întâlnire cu şeful judeţului a doua zi la zece dimineaţa. Monşerul se trezeşte greu, pe la 9,30. „Ne aşteaptă domnul Iliescu. S-aştepte". Se face 11. „Ne aşteaptă domnul Iliescu. S-aştepte". Şi e aşteptat până înspre prânz. În fine, când ajunge la „Judeţ", Ion Iliescu e într-o şedinţă. Aflând că a sosit Marin Preda, iese din şedinţă, îl invită pe scriitor în birou, la cafele, firitiseli. După câteva dialoguri banale, cade întrebarea monumentală a Monşerului, cea pentru care făcuse 400 de kilometri: „Sunt şobolani la Iaşi?". Toată lumea rămâne năucită. „Păi, or fi, datorită demolărilor", zice şeful judeţului. „Cum arată?". „Ca toţi şobolanii". „Cafenii sau cenuşii?". „Şi-şi". „Aha". Asta a fost tot. Dar ceva nu se ştia atunci. Că marele prozator se documenta pentru capitolul cu deratizarea din romanul la care lucra, *Cel mai iubit dintre pământeni*. Dincolo de amintirile de dinainte de Revoluţie (mi-a plăcut uimirea cu care a descoperit autorul pornografia, pe la mijlocul anilor '60, aflat într-o vizită în Suedia pentru a o redescoperi, bine instalată, în România anilor '90), cartea conţine şi uimiri recente, de fapt scurte articole de atitudine despre tot ce se întâmplă în jurul nostru, construind o societate de consum pe care o „înghiţim", încă, mulţi dintre noi, destul de greu. O să vă spun, în încheiere, definiţia uimirii: „Iar s-a scumpit... Dă-i în... Nu ne mai miră nimic. Supravieţuim".

GEORGE CUŞNARENCU

Labirint sentimental

Dialog astrologic

MARIA N., Bucureşti: *„...Cred că voi fi primul caz fericit al acestei rubrici, întrucât nu am nimic de reproşat prietenului meu. V-am scris doar pentru că nu am înţeles cum se face legătura dintre zodia naşterii şi semnul anului în cadrul horoscopului chinezesc. Aţi dat câteva amănunte unor persoane, dar nu se potriveau cu situaţia cuplului nostru. Eu ştiu că sunt născută într-un an al Maimuţei (1980) şi în zodia Câinelui (Balanţă), iar prietenul meu e născut în acelaşi an, dar în zodia Tigrului (Vărsător). Ce relaţii există între toate aceste elemente? Se poate deduce din acest tip de zodiac faptul că legătura noastră va fi una de durată?"*

– Dragă Maria, exoticul zodiac chinezesc, prin filosofia conţinută în conceptele sale, reprezintă în primul rând un act de cultură, de divertisment şi apoi unul de autocunoaştere. Nu vreau să te dezamăgesc, însă puţini analişti occidentali au reuşit să-i pătrundă spiritul, tâlcurile... Revenind la întrebarea ta, îţi fac următoarele precizări: anul 1980 a fost al Maimuţei de Metal, iar tu eşti născută tot într-un semn de Metal, şi anume Câinele. Prietenul tău are acelaşi tip de an, dar zodia Tigrului este una de Lemn. În aceste condiţii Metalul anului de naştere nu aduce, de obicei, armonie; apoi Câinele şi Tigrul (lunile naşterii) se află pe unul din triunghiurile compatibilităţii depline de pe cercul zodiacal chinezesc. Cu alte cuvinte, una bună şi una rea. Dar mergând mai departe cu mini-analiza noastră, trebuie menţionat următorul aspect: atunci când Metalul (esenţa cosmică a Câinelui) este dominant, el nu se înţelege deloc cu Lemnul (esenţa cosmică a Tigrului). Dacă Lemnul este dominant (adică Tigrul, zodia amicului tău), atunci relaţiile sunt excelente. Lasă-l, deci, pe el să conducă „ostilităţile" şi, în spiritul cam ermetic al tradiţiei chinezeşti, totul va merge ca pe roate. Şi nu uita, prin dominant nu se înţelege despotic!

ELVIRA M.P., Iaşi: *„...Probabil că după ce veţi citi scrisoarea mea, vă veţi face o părere proastă despre mine. Pur şi simplu mă obsedează ceea ce mi-a spus o cunoştinţă care face zodiace. Persoana, care se pricepe să facă tot felul de calcule, mi-a precizat că în primăvara anului viitor, în martie sau aprilie, voi avea o mare dezamăgire în dragoste şi că ar fi bine să mă feresc de orice băiat care vrea să se apropie de mine (...) Eu nu i-am spus că deja am o relaţie destul de solidă cu Mircea şi că, incredibil, vrem să ne căsătorim exact în perioada nefastă indicată de acel astrolog. Eu, din acea zi, nu mai ştiu ce să cred, mi-am schimbat purtarea faţă de el şi Mircea chiar s-a supărat la un moment dat. Nu ştiu cum să fac să uit ce mi-a prezis acel astrolog, că de aproape o lună numai la asta mă gândesc. Ce părere aveţi, să iau în seamă beleaua care mă aşteaptă sau nu?"*

– Dragă Elvira, în unele cărţi de specialitate, dar şi în literatură am întâlnit astfel de cazuri. Cea mai simplă verificare, pentru limpezirea cât de cât a lucrurilor, este aşa-numita probă martor. Înarmează-te cu stoicism şi mai suportă analiza unui alt astrolog, poate chiar ar fi bine să consulţi încă doi, pentru că observ că eşti într-adevăr puternic afectată de cele prevestite. Compară concluziile lor şi vezi cât de mult diferă sau coincid, indiferent de metodele folosite (sunt numeroase programe pentru calculator şi, deşi tema natală – poziţia astrelor pe cercul astrologic –, este identică, prezicerile au nuanţe diverse). O altă posibilitate de a te lămuri este următoarea: interesează-te cine a mai apelat la acelaşi astrolog şi încearcă să afli dacă ceea ce a spus clienţilor săi s-a confirmat.

Acestea ar fi nişte sfaturi prin care te vei strădui să obiectivezi situaţia. Însă există şi latura subiectivă, care ţine de mentalitatea ta şi a amicului tău, de ceea ce îţi spune inima, sufletul, şi nu mintea sau mai ştiu eu cine. De mai multe ori am subliniat faptul că mulţi astrologi renumiţi (mai ales după Renaştere) au refuzat să facă o legătură strict cauzală între poziţiile reciproce ale planetelor şi evenimentele reale. Există şi o mare doză de hazard, de legături aleatorii între preziceri şi realitate. După opinia mea, meandrele destinului fiecăruia sunt dăltuite şi de voinţa individuală, influenţată la rându-i de fapte reale şi de mediul social. Nu pot să cred că o relaţie statornică, bazată pe o dragoste sinceră, poate fi distrusă subit de cineva. Aici intervine încrederea în voi înşivă şi încrederea de sine... Ştiu că e uşor să vorbeşti altuia, într-o totală detaşare de problemă, însă eu mai cred că exagerezi cu grijile pe care ţi le faci. Ţi-aş mai propune să-i spui cu toată sinceritatea prietenului tău ce te frământă. Nu ştiu de ce, dar sunt sigur că dacă te iubeşte cu adevărat îi va înflori un zâmbet pe buze când va afla ce te-a afectat. Ţine-mă la curent cu cele întâmplate între voi.

RADU IANIERI

Dacă dragoste nu e...

Cred că o să vă dezamăgesc: nu am probleme în dragoste. Dar nu pot să vă ascund faptul că mi-aş dori un prieten, un tip deosebit, care să semene cu mine, mă refer la latura interioară a fiinţei mele. Să simt că-l am alături pentru eternitate, cu preocupările lui, atent însă cu mine atunci când am nevoie de atenţie, absent, atunci când am nevoie de tăcere, de vid sau, dimpotrivă, de meditaţie, de mine, pur şi simplu. Să nu ne gândim niciodată că trebuie să facem dragoste; să ne apropiem unul de celălalt doar atunci când trupurile noastre se vor chema, firesc, natural, aşa cum se apropie valurile de ţărm, fără atingeri licenţioase, fără voluptate. Să ne bucurăm când bem ceaiul împreună, să savurăm fiecare clipă cu o luciditate maximă, fiecare clipă măruntă pe care n-o băgăm în seamă şi care ne apropie, absurd, de moarte. Să citim fiecare o carte şi, din când în când, să închidem paginile şi să ne dezvăluim impresiile. Să trăim laolaltă protejaţi, protejându-ne, de falsuri, de mojiciile celor din jur, de epidemia manelelor... Nu, nu e vorba de însingurare, de un divorţ cu lumea, iubesc oamenii buni, inteligenţi sau proşti, atâta vreme cât prostia nu devine agresivă. Simt că în jurul meu se construieşte o existenţă falsă. Ştiu că e greu să trăieşti cinstit pentru a izbuti material, că e nevoie să te mişti repede, să înşeli, să stai mereu cu degetul pe trăgaci... **(IRINA din Satu Mare, 20 de ani)**

*

Scrisoarea ta e rodul unei sensibilităţi complexe, extrem de nuanţate, dezvăluită cu multă poezie, cu un talent eseistic evident. Şi, în acelaşi timp, al curajului de a-ţi asuma o lume ideală, romantică, într-o epocă şi într-un context social care le discreditează. Dorinţa de a avea un prieten care să-ţi împărtăşească sensibilitatea, ingenuitatea, aspiraţia spre armonie, revelaţiile spirituale, care să dea sens unei bogate vieţi interioare şi să participe prin asta la înlăturarea tensiunii vieţii reale, se află în fiecare din noi, într-o măsură mai mare sau mai mică. Dar rareori se întâmplă să mergem mai departe în căutarea acestui partener ideal. De altfel, un cuplu poate fi fericit şi când temperamentele opuse ale partenerilor sunt reciproc stimulatoare. Cât priveşte relaţia ta tensionată cu contingentul, cu „tirania" manelelor, a unei lumi antrenate de un sistem de valori opuse idealurilor tale, aceasta e o problemă „istorică". N-a fost şi, probabil, nu va fi niciodată rezolvată. Important e să ne protejăm viaţa privată, să facem abstracţie de „absurdul" din afara bastionului intimităţii noastre. Cât priveşte genul de partener la care visezi, te asigur că e departe de a fi pe cale de dispariţie. Sper că vei avea şansa de a-l întâlni. Succes.

Mi-am bătut capul zile în şir ca să-mi dau seama ce se întâmplă cu mine, ce se întâmplă cu ea, ce ar trebui să fac pentru ca situaţia să devină clară dar n-am ajuns la nici un rezultat. M-am sfătuit cu singurul prieten căruia pot să-i încredinţez unele din problemele mele intime dar sfatul lui a fost cât se poate de neserios. De... venal, dacă vreţi. Cred că vă daţi seama ce m-a sfătuit să fac. În general nu simt nevoia să apelez la sfatul cuiva, sunt destul de matur ca să mă descurc singur. De data asta chiar am nevoie de un sfat. Aşadar... Pe Andreea am cunoscut-o în urmă cu două luni la un bairam. Am dansat cu ea că era singură, am discutat, am schimbat numere de telefon. Nici o clipă nu m-am gândit că între noi ar putea să fie ceva pentru „simplul" motiv că era o tipă din cale afară de frumoasă. Genul acela din high-life-ul monden. De şapte stele. Am sunat-o după câteva zile aşa, pur şi simplu ca să mă aflu în treabă şi mi-a răspuns pe un ton atât de cald, de prietenos, de... excitant. Mi-a spus că e foarte bucuroasă că-mi aude vocea şi că aştepta telefonul meu. Pe fondul emoţiei, cred că am băiguit tot felul de prostii. Câteva zile n-am mai sunat-o. Mă gândeam că s-a jucat cu mine. Mi-e imposibil să cred că ar fi găsit ceva interesant la mine. Credeam totuşi, în naivitatea mea, că mă va suna ea, dar n-a făcut-o. Am mai sunat-o de câteva ori, am schimbat o ploaie de amabilităţi dar n-am avut curajul s-o invit undeva. E atât de frumoasă încât m-aş pierde în faţa ei şi cred că aş deveni penibil. Dar, de fiecare dată când vorbim la telefon, mă provoacă. Oare joacă teatru? **(DANIEL, 26 de ani, din Timişoara)**

*

Acest caz poate fi abordat din mai multe unghiuri de vedere. Înainte de toate trebuie să ştii faptul că majoritatea femeilor sunt flatate de atenţia, curtoazia bărbaţilor. E un mod de a-şi justifica feminitatea, frumuseţea, dincolo de „arbitrajul" oglinzii. Pe de altă parte, femeile frumoase nu sunt întotdeauna atrase de bărbaţi arătoşi; în fizionomia, în comportamentul lor există de obicei o trăsătură, un arsenal de gesturi, de care acesta nu e întotdeauna conştient, care îl fac interesant, cuceritor. Femeile moderne nu agreează complexele bărbaţilor, spiritul lor retractil. Ele au nevoie de personalităţi, de temperamente puternice care să le dea sentimentul de siguranţă, de protecţie. Un paradox, s-ar putea spune, întrucât femeile sunt de cele mai multe ori mai puternice, mai hotărâte, mai bătăioase decât bărbaţii. În spatele acestei „durităţi" se ascunde însă o sensibilitate specifică, foarte acută care lipseşte bărbaţilor. Aşadar, în primul rând trebuie să renunţi la complexe şi să-ţi „exersezi" dezinhibiţia în compania fetei. Prima întâlnire ar putea fi mai dificilă în cazul în care ea nu te va ajuta să te simţi în largul tău, lucru puţin probabil din sumara descripţie a comportamentului ei verbal (mă refer la discuţiile prin telefon). Următoarele întâlniri care, sunt încredinţat că vor avea loc, vor alunga, încetul cu încetul, frica de a te întâlni cu o femeie deosebit de frumoasă.

P.S. Ca de obicei îi invităm pe cititori să-şi exprime opinia faţă de acest caz.

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

● publicitate ○ publicitate ○ publicitate ●

*«Ofer brevetul de invenţie – **DEPAGINATOR** – care permite interpreţilor întoarcerea partiturilor muzicale (pentru pian, pianină, vioară) cu piciorul stâng, asigurând continuitatea discursului muzical şi eliminarea „întorcătorului de pagini".»*

Bunu Ion – 051/184932 – Craiova

● publicitate ○ publicitate ○ publicitate ●

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu (şef secţie), Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Mihaela Dorobanţu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
ION ŢUGUI
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU, DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

PLANETA NOASTRĂ
este foarte fragilă...

Interviu cu Dr. Magda Stavinschi – Director al Institutului de Astronomie al Academiei

– Stimată Doamnă Dr. Magda Stavinschi, Bucureștiul se află, dacă nu mă înșel, în fața unei premiere: Săptămâna europeană a științei!

– Într-adevăr, o manifestare anuală sub egida Comisiei Europene și a altor organisme continentale, care se va desfășura între *8-11 noiembrie a.c.* Scopul său este de a face cunoscute publicului larg ultimele realizări științifice și tehnologice din Europa. Astfel de manifestări se fac și la nivel național. În Franța sau Belgia, de exemplu, săptămânile științei naționale se numesc „Sciences en fête" – Științele în sărbătoare – când practic toate institutele de cercetare, biblioteci, laboratoare își deschid porțile, pentru ca publicul larg să ia contact cu ceea ce se face acolo. Și... să știe unde se duce banul lui. La noi se va arăta cum se face cercetare fără bani, pentru că aceasta este trista noastră realitate.

– Cum se face că astronomia joacă un atât de important rol?

– Ar trebui să completez întrebând de ce este atât de puțin cunoscută la noi această manifestare? De ce astronomia? Poate pentru că în ultima vreme are un impact deosebit, inclusiv impactul astronomiei românești în cea europeană. Ca membru al Societății Euroscience și membru-consilier pentru un an al Societății Astronomice Europene am fost contactată și am aflat despre aceste manifestări. Și încă ceva, de aproape un an de zile am organizat și funcționează o ramură a Societății Astronomice Europene pentru țările Europei de Sud-Est – o tendință modernă la nivel european de a sprijini proiectele regionale. Avem o problemă comună: problema tineretului, a reținerii lui în cercetare, chiar și efectiv în țările respective. Organizăm o participare românească la concursul internațional „Viața în Univers" – Life in the Universe, concurs organizat de Comisia Europeană împreună cu ESA-Agenția Spațială Europeană, ESO – Observatorul Sudic European și CERN – Centrul European de Cercetări Nucleare de la Geneva. Concursul a fost organizat la nivel național pe ultima sută de metri, ca de obicei, dar am avut plăcuta surpriză de a avea peste 90 de participanți, ceea ce a însemnat o selecție foarte dificilă.

– Participanții având ce vârstă?

– ...Tineri, între 14 – 19 ani! Care au prezentat fie lucrări științifice (la nivelul posibil la această vârstă), fie lucrări artistice, de la desene la piese de teatru și reviste întregi dedicate subiectului. Tinerii trebuie învățați că planeta aceasta a noastră este extrem de fragilă, cum din păcate ni s-a reamintit prin evenimentele din 11 septembrie. Și ei trebuie să-și dea seama de pe acum de eforturile pe care trebuie să le facă pentru a ne proteja din punct de vedere ecologic și nu numai Pământul. Este un subiect deosebit de incitant, pe copii interesându-i și aspectul existenței unei vieți extraterestre – au oferit niște desene superbe, de o fantezie extraordinară privind modul în care pot să arate acești extratereștri pe care la un moment dat îi vom putea contacta... Faza finală va avea loc la Geneva în săptămâna 8-11 noiembrie și sperăm că vom avea și câștigători de la noi!

– Și cu ce vor fi ei recompensați?

– Toți participanții vor primi un pachet cu Almanahul Astronomic, cu CD ROM-uri și... cu ciocolată. Primii nouă clasați primesc o excursie de câteva zile în Elveția și Franța, cu vizite la laboratoare de specialitate. Premiu mai frumos nu cred că putea să existe...

– Mai sunt și alte manifestări în paralel?

– Am inclus o manifestare cu o prioritate europeană, în special în țările est-europene și mai ales cele ortodoxe: pentru prima dată, într-o țară est-europeană și mai ales una ortodoxă, are loc un colocviu internațional ***„Știință și Religie"***, cu subtitlul: ***„Antagonism sau Complementaritate?"***. Oameni de știință din cele mai diferite domenii, de la biologie și chimie la astronomie, vor vorbi despre relația dintre religie și știință, alături de reprezentanți ai diferitelor religii. O deschidere a ortodoxiei (dovedită și cu ocazia primei vizite a Papei într-o țară ortodoxă). Un al doilea proiect, pentru toamna anului 2003, și mai ambițios, este „Pământul, planetă a Sistemului Solar" care va transforma, pentru o săptămână, Parcul Carol, centrat pe Observatorul Astronomic și Planetariu, într-un „Parc al Stelelor". Într-un context de conferințe pentru marele public, întruniri, lansări de cărți, reviste, totul ca o manifestare a francofoniei, tinerii din România și celelalte țări francofone vor participa cu programe artistice. De fapt Dl. J. Ortega, Director de programe la La Vilette are ideea – și aici s-a asociat cu Dl. Mironov – ca și Bucureștiul să aibă un oraș al științei, unde publicul să aibă acces direct la ultimele realizări tehnologice și descoperiri științifice.

– Doamnă Dr. Stavinschi, să ridicăm puțin vălul și să vedem ce surprize ne va oferi Astronomia în viitorul apropiat?

– Este foarte greu de spus! De la planetele extrasolare care au început să fie descoperite începând din 1995 până la aplicații, de la prepararea de medicamente până la telefonie. Deși pe nimeni nu mai surprinde acum că descoperiri la scara Sistemului Solar le folosim a doua zi... „în bucătărie". Acum se lucrează foarte tare și se speră foarte mult de la programele spațiale pentru planeta Marte. Un astronaut belgian a prezentat la Bruxelles condițiile în care s-a lucrat șase luni în Groenlanda pregătind expediția pe Marte! Echipajul, care va trebui să fie pregătit excepțional pentru misiune și foarte bine sudat psihic, va fi format din 6-7 membri, printre care neapărat și o femeie, pentru păstrarea echilibrului echipajului. Însuși proiectul „Life in the Universe" dovedește extensia pe care o vor lua cercetările privind existența vieții în Univers. Viața sub orice formă, nu doar ființe raționale, cu care nu cred că vom ajunge „să dăm mâna" în următorii doar câțiva ani.

– Cum priviți acum, față de acum 20 de ani, viața extraterestră?

– Întotdeauna am crezut că există viață undeva în Univers dar atunci era o problemă mai mult teoretică și, de ce să nu spun, de Science Fiction. Cea mai bună dovadă a schimbării lucrurilor sunt tocmai planetele extrasolare care pe măsură ce vor fi „văzute" din ce în ce mai îndeaproape vor furniza alte și alte surprize. Cel puțin niște urme de viață care să ne spună ceva despre noi înșine. Există foarte multe proiecte spațiale. Într-o permanentă competiție. Câștigă cine și-l „vinde" mai bine pe al său – cum s-a întâmplat acum cu Marte. Reușesc cele care au cei mai buni negustori. Este o competiție managerială...

– ...Și pașii mărunți de acum câteva decenii au devenit pași de uriași.

– ...Și gândiți-vă la ce se va descoperi peste alți 20 de ani. Știm ce vrem să descoperim în următorii 5-10 ani, dar ca să mergem și mai departe înseamnă chiar să intrăm în Science Fiction!

MIHAELA DOROBANȚU

HAINĂ BIONICĂ PENTRU INFIRMIERE

Un grup de cercetători japonezi de la Institutul tehnologic din Kanagawa a realizat o „haină" bionică destinată infirmierelor pentru a putea ridica sau întoarce

de pe o parte pe alta pacienții, oricâte kilograme ar avea. Și asta fără cel mai mic efort. În momentul în care infirmiera face primul gest pentru a ridica pacientul, captatorii plasați la nivelul principalelor grupe musculare trimit informații spre un miniordinator ce calculează forța de care are nevoie infirmiera. Aerul comprimat produs în microlaboratoarele hainei bionice acționează atelele aflate pe brațe, picioare și pe spate. Cu acest arsenal de „mușchi", superinfirmiera poate ridica pacientul, folosindu-se doar de antebrațe. Prototipul va fi comercializat peste doi ani.

AUTOGREFĂ DE CELULE ADULTE

După marea premieră medicală franceză din 15 iunie 2000, legată de grefarea, în miocardul bolnav al unui pacient, de mioblaste prelevate din țesuturile propriului său corp, o echipă de chirurgi germani de la universitatea Rostock a realizat o operație similară. De astă dată celulele prelevate din măduva osoasă au fost introduse în inima pacientului fără să i se deschidă toracele. Această intervenție chirurgicală a fost criticată de comunitatea științifică internațională datorită faptului că specialiștii germani nu au selectat lotul de celule injectate. Dacă acestea conțin și celule susceptibile de a se transforma în altceva decât în celule musculare, operația ar putea fin compromisă.

„MARIAJ" NEFERICIT ÎN CALEA LACTEE

O echipă internațională de astrofizicieni a descoperit o gaură neagră care rătăcește prin Calea Lactee la circa 6000 de ani-lumină de Pământ. Această gaură neagră, cu o masă de șapte ori mai mare decât cea a Soarelui, se află în compania unei mici stele pe care o devorează cu lăcomie. Astrofizicienii au reușit să reconstituie drumul parcurs de acest monstru întunecat din ultimii 47 de ani, cu ajutorul imaginilor luate de telescopul de pe muntele Palomar din California, ceea ce a permis determinarea orbitei și a vitezei sale. Această gaură neagră este relicva unei stele masive care a explodat în

supernova în urmă cu șapte miliarde de ani când evolua într-o comunitate densă de milioane de stele, într-o epocă în care galaxia noastră încă nu se formase. În faza sa explozivă, steaua a fost proiectată cu o mare viteză în spațiu, antrenând în cursa sa nebună o stea vecină care acum îi servește drept provizie. (D.M.)

VEȘTI BUNE pentru diabetici

Reacția în lanț a progreselor geneticii și în general a științelor biologice contemporane are efecte benefice într-un domeniu fundamental: cel al medicamentelor. Unul din acestea, insulina, de care depinde efectiv viața unui număr enorm de bolnavi de diabet, dependenți de doza zilnică de insulină, pare să-și fi găsit o rezolvare pe cât de neașteptată, pe atât de practică și eficientă. Este vorba de o biocapsulă, implantată în organism, pusă la punct de Teja Desai, de la Universitatea Illinois, în cadrul unui program al Fundației Naționale pentru Științe a SUA, care poate produce în mod continuu insulină, asigurând astfel automat „rația zilnică" de care are nevoie oricare bolnav de diabet în această situație. Celulele producătoare de insulină din biocapsulă se hrănesc cu substanțele nutritive la dispoziție în organismul uman în care aceasta a fost introdusă. A fost de asemenea rezolvată și delicata problemă a protejării acestor celule de... apărătorii organismului, adică de celulele sistemului imunitar, care, evident, vor considera aceste celule drept niște intruși. Soluția găsită a fost protejarea celulelor producătoare de insulină cu o membrană de siliciu „unidirecțională", care permite să iasă insulina din celulă, dar nu lasă să intre celulele sistemului imunitar. Într-adevăr, o mare speranță pentru diabetici! ***(M.D.)***

PREMIERĂ INTEGRAL ROMÂNEASCĂ
la Clinilab 2001

Desfășurată recent la București, în organizarea *Ralcom Exhibition*, dubla manifestare CLINILAB – TEHNOMEDICA 2001 a prezentat și multe noutăți, dintre care una s-a remarcat în mod special.

Sistemul integrat LIMS (Laboratory Intelligent Management System), prezentat de *CORMAY România*, este un program destinat laboratoarelor medicale, produs integral românesc, în conformitate cu cerințele și necesitățile sistemului nostru medical. Softul asigură gestiunea datelor referitoare la toate tipurile de analize de laborator efectuate de pacienți, ca și managementul laboratorului, iar programul este modulat, putând fi adaptat pentru laboratoare de orice mărime. Datorită modului de realizare, programul poate asigura informatizarea întregului spital sau centru medical.

Realizarea specialiștilor de la Cormay are o importanță deosebită pentru cadrele sanitare, dar și pentru pacienți. Structura modulelor de program asigură coerența și operativitatea activităților, de la intrarea și până la ieșirea pacientului din unitatea medicală: Ambulatoriu, Staționar, Recoltare, Laborator, Cabinet, Administrare, Service și Utilizator – Monopost. Mai simplu spus, LIMS aduce rigurozitatea de care orice sufe-rind are nevoie, eliminând timpii morți și erorile umane. Ceea ce înseamnă, desigur, mai puține ore petrecute la lungile cozi ce se formează mai ales în policlinici, dar și certitudinea că datele analizelor și interpretările nu au suferit nici cea mai mică deformare. Pentru rețeaua medicală de la noi, introducerea Sistemului integrat LIMS într-un număr cât mai mare de unități ar însemna descongestionarea activităților sanitare, în condițiile unei adevărate avalanșe de îmbolnăviri. Dincolo de aceasta, introducerea informatizării la acest nivel reprezintă și sincronizarea cu evoluția rapidă a civilizației umane.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

ROBOȚI
care salvează oameni

Pe ruinele complexului World Trade Center din New York, echipele de căutare a supraviețuitorilor au utilizat în acest scop și... roboți. Ceea ce ar fi părut cu puțin timp în urmă o idee SF, acum face parte din realitate. Aceste dispozitive robotice de salvare sunt rodul unor programe de cercetare avansate, coordonate de Departamentul Apărării al S.U.A.

Roboții sunt astfel construiți încât pot pătrunde prin spații înguste pe unde omul, datorită fizicului său, nu poate trece. Ei pot ajunge în acest mod până în locuri inaccesibile pentru echipele de salvare. De exemplu, acești roboți pot avansa ușor printr-o conductă de canalizare până în zona în care se presupune că s-ar afla cei care au nevoie de ajutor. În plus, sunt echipați cu camere TV care pot lua imagini din cele mai dificile unghiuri, în locuri care altfel ar fi invizibile. Aceste mașinării sunt dotate cu un microfon și un speaker și, dacă este găsit un supraviețuitor, se poate realiza o conversație între acesta și echipa de căutare prin intermediul robotului, fiind obținute astfel informații extrem de importante care conduc la salvarea celui în cauză. Roboții mai conțin și senzori speciali care le permit detectarea eventualilor supraviețuitori ca urmare a căldurii degajate de corpul uman sau a dioxidului de carbon rezultat din respirație. Înfățișarea lor diferă în funcție de misiunea pentru care au fost construiți. Unii au dimensiunea unei cutii de pantofi, alții sunt mai degrabă cilindrici; au șenile pentru a se deplasa și uneori chiar și brațe cu care să apuce diferite obiecte sau să-și elibereze drumul. Pot fi ghidați prin cablu, prin radio sau funcționează în multe situații, singuri.

Totuși, aceste dispozitive extrem de complexe nu înseamnă numai căutare și salvare întrucât acționează și pentru siguranța unor operatori umani care trebuie, de pildă, să neutralizeze sau să detoneze o încărcătură explozibilă. Fiind construiți să funcționeze eficient în apă, în medii chimice și chiar radioactive, acești roboți – prietenii de azi și de mâine ai omului – se vor impune în operațiunile de salvare ale viitorului.

SORIN MARIN

Inexplicabilul de lângă noi

COMPUTERE şi CULTURĂ

Am în memorie evenimente aparent minore privind evoluţia unui copil de opt ani, care de vreo doi ani încoace a fost lăsat de părinţi să se joace cu computerul. Mai multe jocuri fac plăcerea cronicizată a copilului, la ora aceasta el le ştie pe de rost, iar suma ideatică şi epică a jocurilor respective este o suprasaturare de situaţii morbide sau „eroice" în sens carnal. Mulţi copii din România au împrumutat acest ataşament şi nimeni nu atrage atenţia asupra pericolelor reale care vin dinspre abuzul de joacă cu computerul.

Cu câţiva ani în urmă am întâlnit la Ierusalim un psiholog, care preda psihologia la o universitate americană. El îmi mărturisea că încheiase un studiu amplu, de fapt o carte, în care atrăgea atenţia instituţiilor de învăţământ primar, familiilor, copiilor asupra dezastrului care poate apărea la o vârstă fragedă din libertatea dată copiilor de a folosi fără discernământ computerul. Studiul respectiv nu a fost acceptat de nici o editură, deoarece termenii care vehiculau ideile alarmiste s-a spus că „subminează" industria domeniului respectiv!

Care sunt relele ce pândesc din obsesia copiilor faţă de jocul la computer? Prima menţiune a răului provine din tipul de ofertă pentru copii. Un procent uriaş din dischetele cu jocuri conţin scenarii morbide, agresivitatea este speculată până la patologic şi relaţiile unor arhetipuri sunt de regulă sângeroase. Psihologia multor copii se infectează cu aceste relaţii artificioase şi nu numai atât; sunt numeroase cazuri când reacţiile, în grup şi chiar în familii, ale multor copii, reproduc (prin copiere) violenţa povestită în imagini „convingătoare". Pericolul formativ este evident şi, pentru a fi reparat, ulterior se cer eforturi pedagogice însemnate, uneori fără a se sconta pe o eficienţă salutară...

Alte aspecte se adresează direct evoluţiei omului, culturală şi spirituală, şi chiar ştiinţifică. Se ştie că lectura, contactul cu cuvântul tipărit dezvoltă în copil gândirea abstractă şi speculativă, raţiunea la urma urmelor, judecata şi principiul analitic. Niciodată până acum şi de acum înainte computerul nu a „creat" oameni de cultură, filozofi, exegeţi în domeniile cunoaşterii fundamentale. Pentru a te folosi de computer cu maximă eficienţă, trebuie să ai un trecut formativ bazat pe carte. Eşuarea bruscă de la beţişoarele şi cerculeţele care fac mâna pentru alfabet şi cuvântul scris, în computer înseamnă o blocare dezastruoasă a centrilor inteligenţei native, o răstălmăcire a priorităţilor, un act artificial care în timp superficializează şi gândirea, oferindu-i doar nişte abilităţi, un mecanism funcţional şi satisfăcător fără participarea gândirii intuitive, deoarece computerul rezolvă ceea ce ar trebui să rezolve creierul ferit de artificialitatea tehnologică...

Evident, ideea de cultură împlineşte multe secole de exerciţiu şi confirmarea superlativă a relaţiei profitabile dintre om şi acumulările aşa-zis tradiţionale. Computerul formează oameni practici, eficienţi în plan economic şi pragmatic, de care civilizaţia instinctelor are atâta nevoie. Dar spiritul omului, maleabilitatea gândirii, eforturile depuse pentru a descoperi tu însuţi sensul şi a fi cel satisfăcut de propriile capacităţi intelectuale nu pot fi dobândite, deocamdată, decât prin întoarcerea grabnică la prăfuitul raft clasic.

Copilul amintit la începutul acestor rânduri a atins trista performanţă de a se uita chiorâş la o carte de poveşti. El nu o mai vrea. Nu-l interesează lectura pentru că s-a dovedit, în comparaţie cu tehnologia, plicticoasă. El „descoperă" în pagina tipărită prea multe cuvinte. Imaginea îi dă prompt tot ce-şi doreşte instinctul lui şi artificializata lene de a privi şi de a gusta. Atât. Atât-ul respectiv poartă numele real de *dezastru!*

ION ŢUGUI

Dosarul gândurilor comunicante

POT FI PREVĂZUTE FENOMENELE PSI?

Nu trebuie să fii neapărat psihanalist ca să realizezi formidabila semnificaţie inconştientă a inelului, obiectul care a jucat un rol atât de important şi în relaţia dintre tinerii Guido şi Luisa. Este un simbol feminin, încărcat în plus cu o evidentă semnificaţie sexuală, ataşată mai ales momentului schimbării inelelor de căsătorie. Iar Freud sublinia, în legătură cu tot ce se întâmplă în asemenea împrejurări, încă din 1922, necesitatea de a căuta elementele telepatice în conţinutul latent cât şi în cel manifest al viselor. Şi, în cazul visului telepatic despre care am vorbit pe larg, prezenţa acestor elemente este indiscutabilă.

Ceea ce readuce în atenţie o problemă amplu analizată, între cele două războaie, de Freud însuşi, dar şi de alţi cercetători cunoscuţi ai psihanalizei şi telepatiei, inclusiv prof. Emilio Servadio: pot fi prevăzute fenomenele Psi? Concluzia acestor cercetări poate fi rezumată foarte simplu în felul următor: fenomenele „spontane" (printre care şi percepţia extrasenzorială) sunt mult mai puţin spontane decât se credea la începutul anilor 1950! Mai precis, s-a putut demonstra că există o schemă destul de exactă de relaţii interpersonale care cuprinde ca participanţi subiecţii experienţei respective şi care favorizează (şi uneori chiar provoacă) percepţia extrasenzorială!

Mecanismul nu este unul necunoscut, întrucât a fost de multe ori evidenţiat într-o relaţie efectiv privilegiată, cea între pacient şi psihanalistul său, în care ea stabileşte condiţiile propice analizei precise a nuanţelor psihologice cele mai fine şi creează premizele emoţionale inconştiente care definesc o atât de strânsă relaţie în doi.

În termeni psihanalitici, un asemenea mecanism se numeşte „relaţie de transfer şi contratransfer" – „un fenomen universal al spiritului uman", dacă este să-l amintim din nou pe Freud, „care domină totalitatea relaţiilor fiecărui individ cu ambientul său uman".

Care ar fi deci condiţiile care să ajungă să favorizeze un anume fenomen psihic? Mai întâi este vorba de existenţa unei legături emoţionale generale între cei doi indivizi – parteneri la iniţierea şi desfăşurarea fenomenului. Apoi, este vorba de existenţa unei experienţe importante pentru ambii indivizi sau a unui eveniment marcant la care să fi participat amândoi. La aceasta se adaugă, pe de o parte, o complementaritate a emoţiilor lor şi, pe de altă parte, o diminuare a nivelului de conştienţă a cel puţin unuia dintre participanţi – ceea ce Jan Ehrenwald, un cunoscut cercetător al fenomenelor Psi, numeşte „funcţia minus a personalităţii" (*minus function*). În fine, încă două elemente: în primul rând, unul care de cele mai multe ori complică lucrurile, aici are un rol important – este deci necesară o anumită frustrare, tradusă prin prezenţa unor obstacole fizice sau psihice care să împiedice acţiunea altor mijloace de comunicare, mai directe, care ar „ascunde" şi chiar ar slăbi major fenomenul cercetat; apoi, „cealaltă faţă", şi anume sentimentul, necesitatea surmontării acestor bariere şi a restabilirii comunicării între parteneri. Comunicarea fiind elementul a cărui importanţă, atât filosofică, cât şi practică, trebuie să o înţelegem în întreaga ei semnificaţie.

MIHAELA DOROBANŢU

CĂLĂTORII în afara corpului

OZN-urile răpesc, se pare, oameni în carne şi oase, făcând asupra lor experimente biologice. Totuşi există şi multe relatări în care victimele susţin că au călătorit alături de misterioşii vizitatori nu în trup ci în spirit. Relatăm mai jos astfel de exemple, chiar dacă deocamdată ele nu pot fi explicate ori încadrate prin ceea ce cunoaşte ştiinţa noastră.

Răpitorii te găsesc oriunde

Următoarele întâlniri par să fi avut loc în 1976, în 1981, când a zărit o siluetă în dormitor, în 1982, când a văzut o făptură îmbrăcată în alb, tot în dormitor. În 1984, în timp ce se uita la televizor, fiind în bucătărie, vede câteva figuri. A fost apoi paralizată şi orbită temporar şi a simţit că i s-ar străpunge capul cu un obiect. O întâmplare asemănătoare s-a petrecut în 1986. O parte din aceste amintiri nu au mai fost studiate prin regresie hipnotică.

În 1976 *Betty* va divorţa şi se va remărita cu Bob Luca. Împreună se vor muta în mai multe localităţi, trăind mai mult timp într-o rulotă. Dar se pare că nici schimbările de domiciliu, nici faptul că între timp începuse investigarea cazurilor mai vechi, nu au afectat nici ritmul nici stranietatea întâlnirilor OZN pe care Betty le-a avut în continuare.

Două spirite răpite laolaltă

Aşa cum relatează Raymond Fowler în cărţile sale consacrate cazului Betty Andreasson-Luca, în *iunie 1967, Bob Luca*, cel care peste zece ani va deveni soţul Betty-ei, a trecut printr-o întâmplare stranie. Conducea maşina pe un drum în pădure, în Connecticut, când privirea i-a fost atrasă de ceva strălucitor aflat deasupra sa. Când s-a uitat mai bine, a văzut două mari obiecte cilindrice plutind pe cer; din fiecare cade câte un obiect mai mic, oval. Unul dintre ovale se îndepărtează, celălalt îl urmăreşte, aterizând, cu mişcări de frunză căzătoare, în imediata sa apropiere. Următorul lucru pe care şi-l amintea era că, peste trei ore, intra într-o parcare. N-avea nici cea mai vagă idee ce s-a petrecut între timp... Investigaţii ulterioare vor scoate la iveală că avusese loc o răpire „clasică", dar că au fost şi altele care au precedat-o, dintre care prima la vârsta de 5 ani.

În *octombrie 1978* Betty, de acum doamna Luca, locuia în Meridien, Connecticut. Într-o seară, în timp ce era în baie, Betty aude un vâjâit puternic deasupra acoperişului. Întorcându-se, îl vede pe Bob *dedublându-se*; mai exact, vede cum din Bob iese o dublură a lui, mai străvezie, care vine spre ea. În acest punct amintirile conştiente ale ei se întrerupeau... Sub hipnoză ea îşi va vedea propria dublură părăsind corpul său, mergând până în uşa băii, îmbrăţişând dublura lui Bob, apoi ridicându-se amândoi deasupra solului. Trec astfel *prin* tavan, urcând mai departe într-un soi de lumină lăptoasă...

Metamorfozaţi în lumină

Din păcate nu putem detalia aici toată relatarea pe care Betty a făcut-o. În esenţă, amândoi au fost răpiţi şi duşi într-un loc unde întâlnesc un mare număr de semeni, dar şi de fiinţe nepământene. Toate aceste fiinţe suferă metamorfoze succesive, în care corpurile îşi pierd contururile, devenind la un moment dat o lumină aurie, lipsită de detalii, apoi devin sfere de lumină care se rostogolesc de-a lungul unor benzi. După un timp globurile redevin siluete luminoase umane, ţinând în palme mici figuri geometrice tridimensionale, cum ar fi o sferă sau o piramidă. Făpturile prind să se joace ca într-un ritual. Apoi creaturi nepământene, cu înfăţişare omenească, părul alb, îmbrăcate în lungi robe albe, îi conduc până la o altă poartă, după care urmează întoarcerea. În 1992 şi Bob, sub hipnoză indusă de psihologul Fred Max, a confirmat în bună măsură informaţia cunoscută de la Betty.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal. Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/45

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Scepticism şi credulitate

CRIMINAL de la distanţă

Unul din cele mai spectaculoase cazuri de telepatie este cel numit „telecriminalitate" de către Micke Jenkins (tratatul „Who's behind the killers?" – Cine e în spatele asasinilor –, Penguins Books, New York, 1996). Psihiatrul american analizează în cartea sa (de mare succes) activitatea criminală a unui alt medic specialist în psihiatrie din Cleveland, Samuel T., care a putut să inoculeze, de la distanţă, unui pacient, instinctul de a ucide. Criminal fără voie, Howard Tensor avea în „palmares" patru omucideri comise între 1970 şi 1972, iar identificarea lui a fost făcută întâmplător.

Practic, dr. Samuel T. îi transfera prin hipnoză toate datele viitoarelor victime – persoane pe care medicul voia să le curme viaţa din diverse motive legate de unele evenimente din tinereţea sa. Ulterior, la anumite date şi anumite ore, îi transmitea prin telepatie ordinul de a acţiona. Şi Howard Tensor executa mecanic ordinul, comportându-se ca un robot al criminalului din umbră. Creierul acestor acţiuni ştia că pacientul său nu-şi va aminti nimic dacă nu intervine ceva neprevăzut, care să-i altereze comunicarea la mare distanţă. Căci „unealta" sa putea asculta îndrumările imperative şi la câteva sute de kilometri depărtare. Prinderea lui Tensor s-a putut face într-un astfel de moment, când psihiatrul şi-a pierdut concentrarea datorită unui oaspete neprevăzut care suna insistent la uşă. Văzând că nu răspunde nimeni, musafirul a chemat îngrijorat poliţia. Legătura cu pacientul a fost pierdută, iar asasinul „teleghidat" a intrat în panică şi s-a dat repede de gol, chiar la locul faptei.

Întregul mecanism al aspectului psihiatric a fost reconstituit ulterior, prin hipnoză regresivă. Dr. Samuel T., după ce-şi familiariza pacientul cu obiceiurile victimei, îi inocula şi un sentiment de puternică dușmănie faţă de aceasta, transmiţându-i propriile resentimente. Însă a rămas un mister modul cum îi dădea de la mare distanţă indicaţii extrem de precise, după ce el însuşi studia modul de viaţă al persoanei ce trebuia ucisă. Se pare că forţele extrasenzoriale de care dispunea psihiatrul erau amplificate de ura nemărginită pe care o purta acelor cunoştinţe ale sale. Pe de altă parte, un merit esenţial al acestui „criminal de la pupitru" a fost alegerea unui tip de pacient care să se preteze psihiatric de minune intenţiilor sale bestiale.

PAUL IOAN

NEVĂZUTELE RAZE ALE DURERII

La începutul celui de-al treilea mileniu al existenţei sale moderne, Terra pare să fi depăşit definitiv frontierele ficţiunii ştiinţifice. Aproape tot ceea ce pe vremuri doar şi-a imaginat mintea omului, astăzi începe să prindă formă. Şi nu numai în laboratoarele de fizică şi biologie sau în, mai mult sau mai puţin secrete, centre de cercetări medicale! „Biciurile neuronice", „armele laser" sau chiar un fel de... „tunuri de buzunar", ideale pentru acţiunile antipersonal, ar putea intra, mai curând decât ne putem imagina, în arsenalul trupelor de protecţie sau al forţelor publice. Nu ucid, neapărat, dar durerea pe care o provoacă poate paraliza pentru câteva secunde pe cel care le-a devenit ţintă. Secunde preţioase, care pot salva o altă fiinţă, un oraş sau, de ce nu, lumea întreagă...

Cercetările secrete ale Pentagonului. De când Pentagonul a început să ridice vălul de pe cele mai secrete cercetări ale sale, noi „cuvinte", cum ar fi DMPM sau VAFEU sunt pe cale să devină obişnuiţi termeni de dicţionar. Dispozitivele de Mare Putere cu Microunde sau Vehiculele Aeriene Fără Echipaj Uman sunt doar două dintre „produsele" unui program strict secret de cercetare şi dezvoltare de 10 ani, care a „consumat" până acum 40 de milioane de dolari. Într-o singură expresie: Arme cu Energie Direcţionată. Ultimul sosit în această neobişnuită panoplie a viitorului care se pare că a şi început să ne şi gândesc la ceea ce numeam Vehicule Aeriene Fără Echipaj Uman, în intenţia de distrugere a componentei electronice a dispozitivelor cheie: campaniile combinate de război, computere şi informaţie, se vor duce, hotărât, cu mijloace cu totul diferite...

Pentagonul – poate că dacă armele cu fascicul energetic dirijat ar fi fost cu adevărat o realitate, avionul care l-a lovit nu ar mai fi apucat să o facă

este un proiector de energie, un fascicul antipersonal de unde milimetrice. Non-letal. Îşi face deci total efectul, chiar dacă nu ucide. Gândiţi-vă la tuburile de hârtie sau de lemn pe care şi le fac copiii şi prin care „suflă" ace sau mici cocoloaşe care aproape fără greş îşi ating ţinta. Cam tot aşa ceva avem şi aici – doar că prin asemenea tuburi iese foc. Un foc care arde, doare instantaneu, puternic. Un puls de energie de 95 GHz care „se înfige" în tine ca un ac ascuţit, chiar şi prin hainele cele mai groase pe care s-ar întâmpla să le porţi... V-aţi gândit vreodată cât de eficient şi de simplu pot fi controlate în acest fel mulţimile?

Fuga sănătoasă şi... salvatoare. Puşcaşii marini ai Statelor Unite îşi doresc ca asemenea dispozitive să fie eficiente la distanţe ceva mai mari decât cele ale armelor mici, cu o rază de acţiune în jurul valorii de 1 km. „Active denial systems" – sisteme de anulare activă, le-am putea numi. Se pot monta pe autocamioane uşoare, prevăzute cu turbo-alternator şi baterie proprie. Cercetările au făcut posibile remarcabile progrese în ceea ce priveşte sursele de putere pentru asemenea arme, indiferent că ele sunt montate pe vehicule terestre sau aeriene. Puterea este totuşi limitată pentru a evita arsuri sau afectarea ochilor – armele cu energie dirijată sunt extraordinar de eficiente dar nepericuloase şi cu efect imediat reversibil. Ele pătrund mai puţin de 1/20 dintr-un centimetru sub piele şi este suficient să închizi ochii pentru a te apăra sau... să fugi. Ca totdeauna, fuga rămâne o soluţie sănătoasă chiar şi într-un plin ev ştiinţifico-fantastic.

Câmpurile de luptă ale viitorului. Unde se vor folosi asemenea arme? Un domeniu unde par a fi deosebit de utile este cel al conflictelor urbane. Un altul este cel al deteriorării memoriilor calculatoarelor şi în general afectarea calculatoarelor care controlează punctele de comandă militare şi unităţile de comunicaţii. Forţele aeriene americane

Arme în spaţiu: va ajunge vreodată omenirea să declare „acces interzis pentru arme" măcar în această parte a Universului?

VAFEU se prefigurează, conform părerii specialiştilor în tehnici operaţionale, drept cel mai probabil candidat pentru armele cu microunde de mare putere: aceasta în special pentru că ele au posibilitatea de a se apropia oricât de mult de ţintă, fără a pune în pericol echipajul.

Poate că aceste arme se află de pe acum în plină acţiune. Poate că cei care le-au conceput încă mai ezită. Vor face ele ca lumea viitorului, chiar şi cel mai apropiat, să fie una mai sigură? Sau, cel puţin, ceva mai liniştită?

MIHAELA DOROBANŢU

Anatomia secundei

MODELATORII DE VIITORURI

Una din întâmplările culturale mari ale anului 2001 – pe care v-o relatez cu plăcere – s-a petrecut chiar în România, unde peste o sută de viitorologi s-au strâns la Braşov, la început de septembrie. Era al XVII-lea Congres al *WFSF*, Federaţia Mondială a Asociaţiilor de Studiu al Viitorului. Prima fusese tot la Bucureşti, în 1972, cu Mircea Maliţa şi Bertrand de Jouvenel, printre fondatori. Tema, acum: „Multe culturi, o singură civilizaţie: dezvoltarea locală şi globalizarea" (prima jumătate a titlului fiind luată după titlul unei cărţi a viitorologului român M.Maliţa). S-a discutat, la foarte înalt nivel ştiinţific, despre cercetarea viitorologică, reinventarea omului (!), viitoruri posibile în dezvoltarea şi organizarea socială, identitate culturală, despre Secolul Cunoaşterii şi al Învăţării (cel în care ne aflăm, firesc), despre statul-naţiune, piaţa liberă şi conceptul de democraţie (delicat subiect...), despre uneltele de decizie publică în lumea globalizată, fraza-cheie din finalul congresului, cea de implicare socială, fiind pur şi simplu poetică: *Lungul Mileniu al III-lea începe cu un mic prim pas: cel al acţiunii directe şi imediate.*

Personal am vorbit despre inevitabila revoluţie în care va intra sistemul de educaţie actual – şi repet, ca să vă conving, doar două dintre argumentele prezentate: 1) în puterile emergente de astăzi (China, India), ţări cu un teribil ritm de creştere a bogăţiei naţionale, părinţii de astăzi şi de mâine vor dori pentru copiii lor studii superioare; care, din păcate, nu sunt posibile în condiţiile lumii anilor 2020, deoarece în acel an – uluitoare constatare! – numărul de candidaţi în facultăţi, chiar dintre tinerii acestor ţări (care, împreună, vor aduna circa 2,5 miliarde de locuitori) depăşeşte numărul tuturor locurilor din toate facultăţile Pământului!; şi 2) în 2010, datorită pensionărilor, deceselor, dar şi din cauza salariilor neatractive (pe tot Pământul) lumea profesorilor se va micşora cu o treime... Ce facem, deci? Renunţăm la învăţare? Nu, firesc, schimbăm învăţarea, aceasta a fost demonstraţia mea, acceptată şi preluată de specialiştii în viitoruri. Adică implicăm Radio-ul şi Televiziunea în procesul de învăţare, PC-ul şi Internet-ul, taberele de vacanţe (ca lejere şcoli specializate), muzeele vii de ştiinţă, spaţiile cu potenţial de agorae (gen Casele de Cultură pentru Tineret, de la noi), şcolile de reciclare pentru şomeri, dar şi cele de specializare pentru companiile şi întreprinderile care îşi cresc singure angajaţii etc. etc.

Două seri, oferite de organizatori (Universitatea Mării Negre, cu sprijinul Ministerului Informaţiilor Publice şi al Comisiei Naţionale a României pentru UNESCO) au contribuit, cred eu, din plin, la imaginea bună despre România, cei peste o sută de viitorologi au plecat, sper eu, la ei acasă, adică în Franţa, Germania, SUA, Polonia, Spania, Italia, Filipine, Australia, Venezuela, Finlanda (de unde două profesoare specialiste în prognoze au adus o echipă de elevi de liceu, membri ai unui club de jurnalişti, care au ţinut o revistă pe Internet în tot timpul congresului!), Ungaria, Japonia, China. Una a fost la Coliba Haiducilor, în superba Poiană (unde o adevărată mină de aur ne va aduce valută în mari cantităţi, în viitor – firesc, dacă ne construim autostrăzile şi ne modernizăm infrastructura, pentru a le da vecinilor de sat planetar posibilitatea să ne viziteze...), într-un cadru folcloric perfect potrivit temei Congresului (de la local la global – iar noi, iată, am arătat cu ce putem globaliza!) – şi, o a doua, la restaurantul „Cetate", unde cadrul medieval dar mai ales o orchestră de lux, pur şi simplu, au plimbat oaspeţii prin vechea istorie a unei ţări cu istorie dar şi prin muzica mare a lumii, momentul final al unei „Ciocârlii" excepţional interpretate, lăsându-i pe viitorologi fără grai.

Cu manifestarea de la Braşov, cu ceea ce s-a însămânţat în minţile oamenilor de uriaşă influenţă care ne-au vizitat, s-a făcut, cred eu, o excelentă investiţie de imagine, pentru un viitor pe care ţara mea să-l poată întâmpina normal, fără prejudecăţile stupide care, astăzi, din păcate, ne înconjoară.

ALEXANDRU MIRONOV

Pulsul planetei

DRAMA ECOLOGICĂ a zonelor de coastă

Unul din cele cinci macro-ecosisteme aflate în stare critică pe Terra, puse în evidenţă de „Raportul ONU privind starea Pământului", este cel al zonelor de coastă – alături de apele dulci, pădurile, păşunile şi terenurile agricole mondiale. Importanţa majoră a regiunilor litoralului planetar este dată de populaţia de aproape două miliarde de oameni care depind de echilibrul natural, faunistic şi floral, al apelor sărate din apropierea ţărmurilor. În foarte multe zone costiere s-a ajuns la o dramatică diminuare a biodiversităţii, comparabilă cu situaţia dezastruoasă a pădurilor tropicale.

Ziua în care mor peştii...

...A început acum aproximativ cinci mii de ani. Colapsul faunei marine şi oceanice – spun cercetătorii fenomenului – s-a declanşat (cu intensităţi caracteristice epocilor respective) din vremurile când oamenii şi-au perfecţionat sistemele de pescuit. Dar o dată cu instalarea europenilor în cele două Americi a debutat ceea ce astăzi denumim supra-pescuitul de coastă. Curba ascendentă a căpătat o alură din ce în ce mai alarmantă când, după al doilea război mondial, crizele economice din diverse ţări au putut fi parţial atenuate prin capturarea şi comercializarea unor cantităţi fabuloase de peşte. Modernizarea tehnologiilor de pescuit şi creşterea galopantă a populaţiei au dat lovitura de graţie faunei piscicole.

Din nefericire, starea dramatică a acestui ecosistem este elocvent demonstrată nu de producţia de peşte, ci de urmările depopulării zonelor oceanice de coastă. Oceanografii şi ecologii de la Universitatea Florida (SUA) vorbesc despre...

...Principiul dominoului

Micşorarea cantităţilor fireşti de peşte a generat o reacţie în lanţ, care pare – cel puţin la ora actuală – ireversibilă. Mamiferele marine, crustaceele, focile şi leii de mare, pinguinii şi alte specii marine cunosc o adevărată derută existenţială. Insuficienţa hranei le determină să încerce să-şi schimbe traseele tradiţionale de vânătoare şi chiar locurile unde obişnuiau să se împerecheze şi să se îngrijească de progenituri. Criza este accentuată de faptul că în aceste condiţii, algele nocive proliferează, răspândind boli mortale sau favorizând

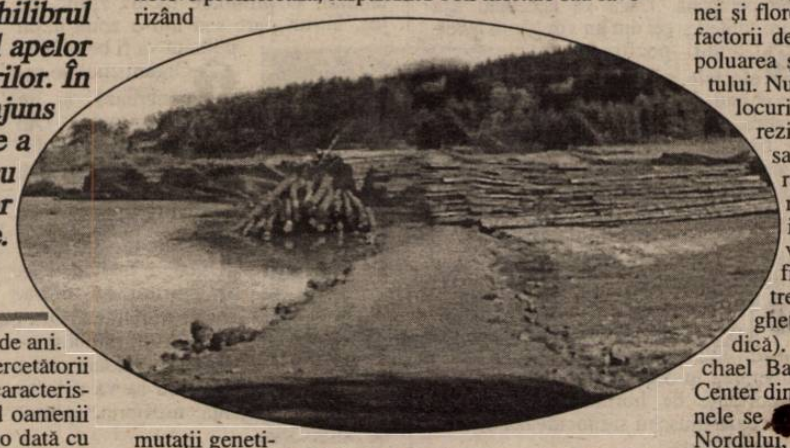

mutaţii genetice periculoase. Unul din cei mai importanţi indicatori ai prăbuşirii ecosistemelor costiere este suferinţa coralilor. Mari suprafeţe înnobilate de aceste mirifice personaje subacvatice se află în agonie. Coralii, indiferent de culoarea lor iniţială, devin cenuşii şi mor treptat, intoxicaţi de explozia algelor toxice. Influenţa negativă se răsfrânge direct asupra unor mari consumatoare de alge, broaştele ţestoase marine şi de uscat (care se hrănesc în ocean sau în mare). Numărul acestora este de aproape cinci ori mai mic în zonele de coastă estice şi vestice ale Americii de Sud. Nevoite să-şi caute alimentul de bază pe distanţe tot mai mari, aceste reptile îşi schimbă foarte des habitatul şi sunt obligate să-şi depună ouăle în locuri improprii, unde cuibarele le sunt lesne de detectat de către prădători. De asemenea, o altă piesă a acestui fatal domino este reprezentată de crocodilii care obişnuiesc să-şi caute hrana în bălţile şi mlaştinile din apropierea ţărmurilor. Penuria de peşte şi de alte vieţuitoare loveşte şi în modul de viaţă al păsărilor care cuibăresc în zona de litoral, nevoite la rândul lor să-şi lărgească aria de căutare de provizii, în dauna ocrotirii puilor.

Oceane mai mari şi mai pustii

Principalului vinovat pentru situaţia critică a faunei şi florei de coastă – suprapescuitul – i se adaugă factorii deja tradiţionali ai distrugerii biodiversităţii: poluarea şi creşterea temperaturii globale a Pământului. Nu toate speciile îşi pot schimba cu rapiditate locurile unde obişnuiesc să trăiască, nu toate pot rezista la fel de bine atacurilor noxelor deversate în regiunile de coastă prin intermediul râurilor şi fluviilor. La rândul lor, schimbările climatice favorizează dezvoltarea speciilor periculoase de alge, în pofida celor utile vieţuitoarelor marine. Şi toate aceste modificări negative se produc pe fondul creşterii treptate a nivelului apelor, datorate topirii gheţarilor (în special din regiunea polară nordică). „Trăim un adevărat paradox, spune Michael Barrant de la Western Ecological Research Center din Santa Cruz, California. Pe măsură ce oceanele se îmbogăţesc cu apă provenită din banchizele Nordului, fauna este tot mai puţin diversă. Şi această evoluţie este una pe termen îndelungat, cu efecte imprevizibile asupra oamenilor care trăiesc din generozitatea mărilor şi oceanelor".

Vastitatea ecosistemelor costiere îi face, deocamdată, pesimişti pe ecologii specializaţi în zonele respective. Sumele ce ar trebui alocate sunt copleşitoare pentru economiile celor mai multe ţări afectate din America de Sud, Asia şi Africa. În total, un miliard de oameni vor fi afectaţi în următoarele două decenii de colapsul faunei marine de coastă. Iar scenariile ce-ar putea fi făcute pentru impasul economico-ecologic respectiv sunt din cele mai sumbre.

PAUL IOAN

E bine de ştiut

Îmbolnăvirea de acest tip este mai frecventă la vârste trecute de 50 de ani şi îşi alege „pacienţii" mai ales dintre bărbaţi, pentru care procentul este de 4 la 1, „în defavoarea" femeilor. Pe fondul unei hepatite mai vechi sau printr-o relaţie de boală iritantă, de durată, se instalează cancerul destul de frecvent. Acesta poate fi caracterizat: cu formaţiuni multiple, cancer masiv, nodular ori adenocancer combinat cu ciroză. Oricare formă s-ar

CANCERUL FICATULUI

prezenta, dezvoltă aceeaşi simptomatologie. Astfel, îmbolnăvirea se evidenţiază prin: balonări, greţuri, repulsie pentru anumite feluri de mâncare, stări diareice uşoare, stări subfebrile şi icter. Dar, poate cel mai evident semnal al îmbolnăvirii de cancer al acestui adevărat „laborator" al organismului uman – ficatul – este creşterea lui în volum, cunoscută sub numele de hepatomegalie.

Adeseori, cancerul ficatului este însoţit de ascită, acumulare de lichid, cu dureri înfundate, surde. În concluzie, după atâtea alte simptome cel mai edificator este hepatomegalia. Iată de ce este indicată realizarea unei analize laparoscopice cu puncţie (biopsie), însoţită de examenul scintigrafic. În această primă formă de cancer al ficatului este indicată intervenţia chirurgicală, dar numai după un consult în echipă de specialişti şi categoric numai atunci când formaţiunile canceroase sunt bine localizate şi distincte. Altfel, aşa cum se practică în ultima vreme şi la noi, se recurge la transplant hepatic.

Când însă ficatul este atacat de formaţiuni metastazice, îmbolnăvirea ridică probleme mai complicate şi stadiul este trecut deja în forma secundară a bolii. Ele, metastazele, pot să fie urmarea directă a cancerului care a fost localizat pe alte organe. Între acestea par a fi mai frecvent incriminante: cancerul primar al esofagului, al stomacului, al vezicii biliare sau chiar al colonului. Unele metastaze hepatice îşi pot avea originea şi în cancerele primare pulmonare, genito-urinare sau chiar mamare. În astfel de situaţii, bolnavul acuză o stare generală alterată, are ficatul mărit ca volum, dur sau cu nodozităţi pe care medicul specialist le simte la palpare şi le identifică în analizele de laborator.

În toate situaţiile icterul, durerile şi ascita sunt prezente. Oricum diagnosticul şi tratamentul se precizează numai de către medicul specialist.

Dr. VALERIU MANTA

Simplitate, rafinament, romantism

Oferim cititoarelor noastre câteva sugestii pentru ţinute de seară. O bluză cu mâneci din dantelă sau alta „romantică", purtate peste un pantalon sau o fustă potrivită, o mică eşarfă din blană naturală (vulpea este en vogue) vă pot conferi eleganţa dorită. Nu uitaţi să puneţi în valoare frumuseţea umerilor sau a decolteului.

Pentru părinţi

Frica de întuneric

Copiilor mici le este adesea frică de întuneric. O anxietate banală, spun specialiştii, dar care se traduce prin refuzul copilului de a se culca sau prin diverse probleme legate de somnul nocturn. Până spre 2 ani nu este nici o problemă: copilul nu se plânge când se stinge lumina din camera sa; după un ultim sărut, adoarme. Vine însă o seară când vrea să lăsaţi lumina aprinsă şi uşa întredeschisă. Apoi, se trezeşte în mijlocul nopţii şi mama îl găseşte tremurând de frică în pătuţul său. Vă povesteşte despre vise urâte, cu monştri, lupi şi alte animale sălbatice. Cum se explică aceste schimbări? Spre 3 ani imaginaţia copilului în plină dezvoltare pare a fi la prima vedere, mobilul spaimelor sale. În realitate cauzele adevărate sunt altele. Întunericul îl face să-şi piardă reperele. Copilul nu-i vede pe cei care îl iubesc iar mediul său familiar este învăluit în întuneric. Trăieşte angoasa separării, prezentă până spre 4 ani, accentuată noaptea, pe întuneric, când se simte vulnerabil. Crescând, copilul dezvoltă metode de apărare şi va face faţă acestui tip de anxietate. Spre 6 ani el va face diferenţa între real şi imaginar, dar până atunci îl puteţi ajuta. Iată cum:

- Seara, lăsaţi-i o rază de lumină, fie de la o veioză, fie de la o lumină de pe hol. Dacă se trezeşte peste noapte, îşi va recunoaşte camera, îşi poate strânge în braţe ursuleţul sau iepuraşul preferat şi poate adormi liniştit mai departe. Când creşte, îi puteţi da o lanternă cu care va putea lumina, stând în pătuţul său, toate colţurile întunecate ale camerei pentru a se convinge că nu împarte spaţiul cu nici un monstru.
- Dacă în miez de noapte, trezit de un coşmar vă cheamă în camera lui, aprindeţi o lumină discretă şi cu cuvinte şi gesturi calde înlăturaţi-i spaima. Când copilul s-a calmat, lăsaţi-l să-şi continue somnul.
- Problemele nopţii se rezolvă ziua, când trebuie să vorbiţi cu copilul despre spaimele lui. În funcţie de vârstă, folosiţi metode adecvate. Puneţi-l să deseneze „monştrii" din vis, jucaţi-vă de-a „baba-oarba", joc ce îl obişnuieşte cu senzaţiile generate de întuneric. Dar, lucru foarte important, explicaţi-i că spaimele sunt normale la vârsta sa. Crescând, se va simţi mai puternic şi frica va dispărea. Dar până atunci, părinţii îi veghează securitatea.

Gastronomice

Pentru această săptămână cititoarea noastră fidelă, doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus, ne propune:

PEŞTE FRIPT CU ROŞII UMPLUTE

Pentru o porţie: 100 g peşte, 1 roşie, pătrunjel verde tocat, usturoi tocat, puţin ulei.

Roşiile se spală, apoi se taie un căpăcel de la codiţă. Se scoate miezul, se presară cu sare în interior şi se pun la scurs 20 de minute. Pe urmă, în fiecare roşie se pune o linguriţă de pesmet, se umle toată roşia cu pătrunjel verde tocat, iar deasupra se pune usturoi pisat. În fiecare roşie se toarnă puţin ulei, se aşază într-o tavă termorezistentă şi se introduc la cuptor. Roşiile coapte se aşază pe un platou împreună cu peştele fript, după fantezia fiecăruia.

BUDINCĂ DE PEŞTE

Sunt necesare: 1 kg crap cu carne albă, dezosat (care se va trece prin maşina de tocat), 1 felie de pâine albă înmuiată în lapte, sare, piper, 100 g unt, 3 ouă.

Carnea de crap tocată se amestecă cu felia de franzelă, se sărează, se pipărează. 100 g unt se freacă spumă, se adaugă cele trei gălbenuşuri şi albuşurile bătute spumă. Se amestecă cu peştele. Se umezeşte un şervet de bucătărie, se toarnă compoziţia şi se modelează sub formă de salam apoi se introduce în apa clocotită în care am adăugat zarzavaturi. Se scoate şervetul, se aşază budinca pe un platou şi se taie felii. Deasupra se pun felii de lămâie.

GARNITURĂ CU NUCI

Sunt necesare: 2 cartofi mai mari fierţi în coajă şi curăţaţi, sare, 100 ml ulei, 50 g nuci măcinate, ½ căţel de usturoi, 1 lingură de oţet.

Se sfărâmă cartofii, se sărează, apoi frecând se adaugă ulei până piureul devine spumos. Se adaugă 50 g nuci măcinate şi usturoiul pisat. Se amestecă bine şi se diluează cu oţet. Se serveşte cu preparate de peşte sau cu alte preparate de carne.

ROŞII UMPLUTE CU VARZĂ ALBĂ ŞI MAIONEZĂ

Pentru 6 porţii: 6 roşii, 250 g varză albă, 1 ardei gras, 1 lingură de pătrunjel verde tocat, 1 gălbenuş de ou fiert tare, ½ linguriţă de muştar, ½ lingură de oţet, 1 lingură cu ulei, 6 frunze de salată verde, mărar şi pătrunjel verde, sare după gust.

Varza de curăţă, se spală, se taie fâşii subţiri şi se freacă cu sare. Miezul scos din roşii se toacă şi se amestecă împreună cu ardeiul gras spălat, curăţat şi tăiat în fâşioare subţiri şi cu o lingură de pătrunjel verde spălat şi tocat. Gălbenuşul se freacă împreună cu muştarul, oţetul şi uleiul după care se toarnă peste salată amestecându-se uşor. Roşiile se umplu cu această salată, se acoperă cu căpăcelele tăiate şi se aşază pe un platou, pe frunze de salată verde. Se ornează cu fantezie folosind mărar şi pătrunjel verde.

CAŞCAVAL ÎN ALUAT

250 g caşcaval, 2 linguri untură. Pentru aluat: 1 ou, 3 linguri de făină, ½ ceaşcă de lapte, sare.

Se pregăteşte din timp un aluat de frigănele. Se taie caşcavalul în felii de mărime potrivită şi groase de 1 cm. Se înfierbântă untura într-o cratiţă. Se moaie caşcavalul în aluat şi se rumeneşte în untură fierbinte.

Dosarele frumuseţii

ACIDUL GLICOLIC

Acidul glicolic a cunoscut un succes fără precedent în istoria produselor destinate îngrijirii pielii, fiind considerat în lumea ştiinţifică drept un compus revoluţionar.

Acidul glicolic a cunoscut şi cunoaşte succes pentru că permite obţinerea de reale rezultate privind îmbătrânirea cutanată şi hiperpigmentaţia, specifice persoanelor „mature". Primul produs pe bază de acid glicolic a fost promulgat pe piaţa americană de Joseph Lewis à Richmond în 1983. Succesul a fost atât de mare încât după 1995 conceptul de acid glicolic a fost larg popularizat de diverse societăţi cosmetice. Exfolierea pe care o produce la suprafaţa pielii conferă o serie de binefaceri: normalizează funcţiile pielii, netezeşte epiderma, ameliorează formarea colagenului, măreşte posibilitatea de hidratare, ameliorează structura stratului cornos, stimulează producţia de acid hialuronic care intensifică toate funcţiile metabolice ale pielii.

Folosit periodic sub formă de mici tratamente dermo-cosmetice acidul glicolic tratează diverse probleme legate de îmbătrânirea pielii, de uscăciunea pielii, de hiperpigmentare, stimulează pătrunderea celorlalte produse cosmetice în piele, măreşte eficacitatea tratamentului cosmetic care devine mai performant. Alternat cu tratamente naturiste apicole tratamentul cu acid glicolic dă posibilitatea oricărui tip de ten să beneficieze de calităţi la superlativ: aspect neted, catifelat, pori închişi, riduri diminuate până la dispariţie, dispariţia oricărui tip de pete, de cicatrice, tonus şi fermitate maxime.

Cosmetician **NELI PFEIFFER**

10 trucuri pentru a fi mereu în formă

1. Evitaţi a fi critică faţă de propria persoană. Dacă vă acceptaţi aşa cum sunteţi şi cei din jur vor gândi la fel.
2. Gândiţi pozitiv şi efectele se vor citi pe chipul dv. Şi aceasta pentru că ridurile, cele ce trădează vârsta, sunt accentuate de gândirea negativă. În schimb, persoanele optimiste au o circulaţie sangvină mai bună şi un sistem imunitar mai puternic.
3. Râsul este un excelent medicament. Râsul din inimă determină eliberarea în organism a unei cantităţi importante de hormoni ai fericirii, relaxează muşchii şi inoculează o stare generală bună.
4. În timpul somnului radicalii liberi din organism sunt distruşi. Şi din acest motiv lipsa de somn îmbătrâneşte mai repede organismul.
5. Cel mai eficient elixir al frumuseţii este... apa. Cine bea zilnic 2-3 litri de apă se îmbolnăveşte mai greu pentru că toxinele sunt eliminate mai repede din organism. În plus, pielea este hidratată mai bine şi se evită sau se amână apariţia ridurilor.
6. Aerul proaspăt stimulează circulaţia sângelui, îmbunătăţeşte funcţionarea celulelor, înviorează aspectul tenului. O plimbare făcută zilnic, pe jos, într-un parc sau într-o zonă puţin poluată va fi benefică.

7. Organismul se regenerează şi în timpul somnului. Din acest motiv este de dorit să nu vă culcaţi mai târziu de ora 23.
8. Activităţile noi vă solicită din punct de vedere mental şi vă ţin spiritul în formă. Dacă respingeţi ideea unor cursuri (limbi străine, calculatoare etc.) găsiţi-vă un hobby care să vă solicite constant inteligenţa, memoria, spiritul de observaţie.
9. Din când în când este bine să petreceţi câte o zi... lenevind. În acest fel corpul va primi un nou flux energetic.
10. Oricât de obosite aţi fi nu uitaţi să vă demachiaţi în fiecare seară cu un produs special, potrivit tipului de ten. Îngrijiţi-vă tenul cu băi de aburi, produse peeling, măşti hidratante. Îngrijirea atentă a tenului este mai importantă decât machiajul.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 43
Valabil până pe data de: 15 NOIEMBRIE 2001

Nume _____

Prenume _____

Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Remedii naturale

ARSURILE UŞOARE SE POT ALINA CU PLANTE

De ce să nu recunoaştem, adulţii poate mai mult decât copiii se confruntă cu arsuri uşoare, „banale" s-ar zice, care intervin accidental fie în gospodărie, fie la locul de muncă. Nu sunt atât de grave încât să necesite prezentarea de urgenţă la medic, dar ustură şi dor suficient de mult încât să avem nevoie de un leac. Medicina populară apelează de mult timp la vindecarea arsurilor folosind plante.

◆ Cel mai eficient mijloc de vindecare a arsurilor care lasă în urma lor rană deschisă este ***uleiul de sunătoare.***

◆ ***Frunza de varză crudă,*** bine spălată, apoi strivită cu un sucitor de lemn pe o planşetă şi stoarsă pentru a-şi lăsa sucul, este un alt remediu. Cu acest suc se tamponează din când în când porţiunea de piele arsă.

◆ Pentru rănile provocate de focul deschis sau de opărire cu apă clocotită sau aburi se folosesc comprese cu ***flori şi frunze de gălbenele proaspete.*** În anotimpurile reci, în care planta nu mai există verde, se pot folosi flori şi frunze de gălbenele uscate, care se înmoaie în apă rece şi se aplică pe arsură.

◆ Şi ***cartoful*** are capacitatea de a alina durerea, de a diminua efectele arsurii şi de a

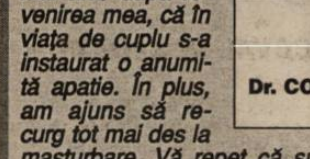

grăbi vindecarea. Se curăţă de coajă, se spală, se rade şi se pune pe arsură.

◆ ***Uleiul de in*** este şi el bun.

◆ ***Mierea de albine*** este, de asemenea, „un pansament" imbatabil. Pe o pânză curată se întinde miere şi se înfăşoară în jurul arsurii, se lasă două ore, apoi se repetă procedura, schimbând pânza şi punând din nou miere.

OBEZITATEA

sub incidenţa unui paradox

Numărul din ce în ce mai mare al persoanelor supraponderale şi obeze din ţările dezvoltate a determinat Organizaţia Mondială a Sănătăţii să considere obezitatea un fenomen ce tinde să se transforme într-o adevărată... epidemie.

Un studiu finlandez vine în întâmpinarea îngrijorării OMS. Cercetătorii au calculat indicele masei corporale (IMC) a 2876 bărbaţi şi 3404 femei, în mai multe etape: la naştere, la vârsta de 1 an, la 14 şi la 31 de ani. Indicele masei corporale este un indicator de sănătate folosit în medicină; formula de calcul e simplă: greutatea se împarte la înălţimea la pătrat. De exemplu, pentru un individ cu o înălţime de 1,75 m şi o greutate de 70 kg, IMC este 22, 88 (70:1,75 x 1,75). Când indicele obţinut este sub 25 înseamnă că persoana respectivă are o greutate în limita normal-acceptată, în schimb, dacă este peste 25, înseamnă că este supraponderală, cu tendinţe spre obezitate. Autorii studiului au comparat valorile obţinute cu statutul social al subiecţilor. La 31 de ani, 40% dintre bărbaţi şi 20% dintre femei prezentau un plus de kilograme, iar 8% dintre bărbaţi şi 9% dintre femei intrau în categoria obezilor. Interesantă şi totodată paradoxală este o concluzie care nuanţează aceste rezultate. Astfel, subiecţii care aparţineau unor categorii socioprofesionale superioare au obţinut, în marea lor majoritate, un indice al masei corporale sub 25, spre deosebire de subiecţii care aparţineau unor medii mai puţin favorizate din punct de vedere al nivelului de trai, dar care au obţinut indici de peste 25. Cu alte cuvinte, persoanele cu nivel ridicat de educaţie se ţin departe de obezitate. Şi încă un aspect care dă de gândit: 88% dintre adolescenţii obezi la 14 ani erau obezi şi la 31 de ani...

GENA P21

la originea bolilor bătrâneţii

Deşi gena p21 este cunoscută de mult timp de către specialişti, noile cercetări au completat informaţiile asupra acestui „capitol". Gena p21 are un rol important în oprirea dezvoltării celulelor în timpul procesului lor de funcţionare normală. Cu alte cuvinte, când această genă porneşte la treabă, celula normală este afectată, poate fi considerată... bătrână. Activitatea genei constă în declanşarea unui proces de fabricare a unor proteine de către celule, unele dintre ele fiind asociate îmbătrânirii celulelor, deci şi a organismului. Alte proteine sunt implicate direct în apariţia bolilor specifice vârstelor avansate, cum ar fi maladia Alzheimer. Alte boli – ateroscleroza, artroza sau poliartrita reumatoidă – par şi ele foarte strâns legate de acţiunea acestei gene. Mai mult, se pare că proteinele fabricate de gena p21 ar fi responsabile şi de favorizarea şi proliferarea celulelor canceroase. Deocamdată, nu este dovedit că această acţiune de... îmbătrânire a celulelor se răsfrânge şi asupra celulelor canceroase (în acest caz ar fi vorba şi de un lucru pozitiv pus pe seama genei p21).

Tocmai pentru că mai există multe necunoscute în privinţa rolului acestei gene în organism, cercetările continuă, specialiştii fiind convinşi că descifrarea totală a secretelor sale ar permite o mai eficientă abordare terapeutică a unora dintre bolile legate de procesul îmbătrânirii, precum şi a maladiilor tumorale.

Alimentaţia deficitară şi tutunul - SURSE DE DIABET

Într-un recent articol apărut în „New England Journal of Medicine" sunt publicate rezultatele unui interesant studiu privind legătura dintre diabetul de tip 2, care face tot mai multe victime pe plan mondial, şi doi dintre factorii săi de risc – alimentaţia şi modul de viaţă. Un grup de cercetători din Boston a studiat efectul combinat al acestor doi factori asupra organismului. Numărul de persoane luate în calcul pentru a-şi formula concluziile a fost de-a dreptul impresionant: 84000 de femei, iar perioada de supraveghere medicală a durat nu mai puţin de 16 ani. Din acest lot, în acest răstimp, au căzut victime ale diabetului 3300 de persoane, cazuri nou înregistrate care, la începutul studiului, nu bănuiau sub nici o formă că vor fi atinse de diabet şi nici nu prezentau vreun simptom medical care ar fi putut să anunţe boala. Erau persoane perfect sănătoase. Ce au constatat medicii pe parcurs? Femeile care nu şi-au făcut prea multe probleme cu menţinerea unei greutăţi corporale normale şi au trecut pe lista supraponderalelor sau obeze, în plus fiind şi fumătoare, s-au îmbolnăvit mai uşor de diabet. Spre deosebire de acestea, s-a identificat şi un grup cu risc minor, format din femeile cu un mod de viaţă echilibrat, fără excese (alimentare în primul rând).

Concluzia? Se adaugă cu maximă greutate recomandărilor care de altfel se fac de mult timp pentru păstrarea sănătăţii: grija pentru menţinerea unei greutăţi corporale normale, o alimentaţie bogată în fibre, fără grăsimi şi dulciuri în exces, evitarea sedentarismului, absenţa fumatului. În schimb, cercetătorii care s-au ocupat de acest studiu, recomandă consumul cotidian al unei jumătăţi de pahar de alcool...

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

ADINA NICOLAE din Sibiu. Aşa cum presupuneţi, problema pe care o aveţi este cel puţin îngrijorătoare şi normal ar fi să vă prezentaţi cât mai repede la un medic oftalmolog. Întunecarea imaginii vizuale până la dispariţia vederii (fie ea doar pentru câteva

TULBURĂRI DE VEDERE

secunde sau poate mai mult?), precedată fiind de impresia că prin faţa ochilor trec imagini „fantomă", descrise sub formă de scame, puncte negre, purici, beţişoare etc., este un semn evident de tulburare patologică a vederii. În general, acest simptom, uneori asociat cu altele, anunţă dezvoltarea unei cataracte, boală specifică vârstnicilor. Deşi în procent mult mai mic, şi persoanele tinere pot fi atinse de această maladie, medicii punând-o pe seama unei moşteniri genetice. Dar, indiferent de vârstă, cataracta (care ar putea să se anunţe prin acest simptom) poate să evolueze, fără ca pacientul să fie conştient şi, în aparenţă, fără să-i afecteze vederea sau sănătatea. Întârzierea prezentării la medic poate avea însă consecinţe regretabile. Nu trebuie să vă imaginaţi că, în cazul în care e vorba de o cataractă, verdictul implacabil e... orbirea. Poate fi doar dacă lăsaţi lucrurile în voia lor.

Grefă de INIMĂ ARTIFICIALĂ

La Louisville (statul Kentucky), unui bărbat în vârstă de 70 de ani i s-a grefat un cord artificial. Este al doilea caz din lume, primul implant de acest gen realizându-se în acelaşi spital din Louisville în luna iulie, beneficiarul fiind atunci Robert Tools, de 59 de ani. După aproximativ şase săptămâni petrecute sub strictă supraveghere în secţia de terapie intensivă, pacientul a fost externat din spital complet refăcut, inima artificială funcţionând perfect.

Cel de-al doilea pacient, care încă se află în spital, a fost operat, ca şi primul, de o echipă chirurgicală condusă de doctorii Laman Gray şi Robert Dowling. Cordul artificial implantat are dimensiunea unei mingi de base-ball; spre deosebire de alte tipuri de inimi artificiale folosite până acum, actualul cord artificial nu necesită să fie alimentat, prin fire care perforează cutia toracică, de la surse exterioare de energie. De data aceasta, o baterie este şi ea implantată complet în organism, reuşind să asigure bătăile regulate ale inimii, în timp ce o baterie externă furnizează energie prin piele.

Societatea Food and Drug Administration a autorizat aceste experimente pe cinci pacienţi care, suferind de insuficienţă cardiacă gravă, nu ar fi suportat o grefă de cord uman.

DOUĂ FAMILII - DOUĂ PROBLEME

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– Prima scrisoare o primim astăzi de la Florin, din Bucureşti, în vârstă de 34 ani. ***„Sunt căsătorit – ne spune el – şi avem un copil dar eu am o problemă care mă sperie foarte tare. Datorită serviciului, în ultimii ani am lipsit destul de mult din ţară. Acum mi-am terminat obligaţiile şi m-am «fixat» din nou la Bucureşti. Am constatat însă, mai ales după revenirea mea, că în viaţa de cuplu s-a instaurat o anumită apatie. În plus, am ajuns să recurg tot mai des la masturbare. Vă repet că sunt foarte speriat. Care să fie cauza şi ce aş putea face, mai ales că îmi iubesc foarte mult soţia şi nu aş vrea să-i produc nici un fel de suferinţă sau necazuri?"***

–Este o problemă care, fără a fi nouă, are o seamă de aspecte datorate noilor noastre condiţii de viaţă. Recomandarea mea este să consultaţi în primul rând un medic sexolog. Acesta va fi cel mai în măsură să stabilească ce anume determină această stare de apatie sexuală şi cum o puteţi depăşi. Evident că acelaşi medic vă va putea ajuta şi în problema masturbării.

– Valeriu, şi el un bărbat însurat, ne scrie din Focşani, pentru a ne spune că la 28 de ani are următoarea problemă: ***„Sunt căsătorit de patru ani. Îmi iubesc soţia şi încerc să-i fac viaţa cât mai frumoasă. Din păcate, eu nu am cunoscut însă viaţa sexuală până la 24 de ani, având nişte probleme mai speciale în familia mea. Aşa că acum nu ştiu cum să-mi satisfac mai bine soţia, aceasta pentru că ...sunt de cursă scurtă. Ea nu-mi reproşează nimic niciodată, dar o văd eu că este nefericită şi tristă. „Punctul nostru comun" este fetiţa pe care o avem dar, ca să fiu sincer, mă tem că nici asta nu va mai dura foarte mult. Mi-e teamă tot timpul ca soţia mea să nu-şi găsească în final un alt partener. Ce pot face pentru a-mi salva căsătoria?"***

–Pentru „cursa scurtă", cum spuneţi dumneavoastră, vă recomand un consult la un medic urolog sau sexolog. Nouă, limitându-ne la datele din scrisoare, ne este greu să stabilim „de la distanţă" cauzele problemelor dumneavoastră. Discuţia pe care o veţi avea cu medicul specialist va putea clarifica natura problemelor şi în acelaşi timp să stabilească şi conduita terapeutică. Aceasta nu se va reduce doar la stabilirea unei liste de medicamente, ci va indica şi un regim de viaţă şi chiar poziţii sexuale care să vă avantajeze.

MIHAELA DOROBANŢU

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Şi cobaii râd uneori

Concluziile unei cercetări realizate de o echipă britanică de la Institutul de Neurologie din Londra şi apărute în „Nature Neuroscience" dezvăluie o legătură interesantă între râs şi zonele creierului care intră în acţiune în momentul când acesta se produce: ele diferă în funcţie de motivul (stimulul) care a declanşat râsul. Pentru a vedea ce se întâmplă în creier (care sunt zonele activate), specialiştii au folosit tehnica imagistică bazată pe rezonanţa magnetică. Deşi ca primă impresie pare bizar, experimentele s-au făcut pe cobai. Cercetătorii au testat două tipuri de stimuli (pe care ei le-au numit „glume"): stimuli de natură semantică (ce joacă rolul sensului cuvintelor) şi stimuli de natură fonetică (ce se referă la sunete). Concluzia? În funcţie de tipul de stimuli, zonele creierului sunt implicate diferit. Astfel, „glumele fonetice" activează cortexul stâng inferior, iar „glumele" care necesită mai multă reflexie pentru a produce râsul activează lobul temporal superior. Paradoxal, în final, sentimentul de plăcere (de bună dispoziţie) care rămâne de pe urma acestor „glume" atinge întotdeauna aceeaşi zonă a creierului: cortexul prefrontal.

ETOLOGIE

JOACA INTELIGENTĂ A MANGUSTEI

Mangusta este una din cele mai interesante mamifere care duc o viaţă socială bine definită. Ordonându-şi grupurile de 10-12 indivizi, mangusta (cuvânt spaniol, corespunzând termenului ce o reprezintă în dialectul indian marath – în unele zone ale Indiei este un animal sacru) este un carnivor care se hrăneşte cu mici vertebrate şi insecte (unele varietăţi) şi care este rezistentă la veninul şerpilor. Agilitatea ei formidabilă a devenit proverbială. Doar exemplarele vârstnice sau bolnave cad pradă şacalilor, viperelor sau vulturilor.

O varietate trăitoare în Africa este şi mangusta pitică. Faţă de lungimea obişnuită de 45-50 de centimetri, această mini-mangustă nu depăşeşte 25-30 cm la maturitate. Studiile efectuate de etologi au concluzionat un fapt deosebit la acest mamifer, şi anume caracterul analitic foarte dezvoltat al creierului său. Pe întreaga durată a vieţii, mangustele analizează şi învaţă unele de la altele mijloacele de apărare şi de procurare a hranei, ca şi cum ar avea o copilărie permanentizată. Cele două metode esenţiale ale artei de a supravieţui sunt joaca cu prada încolţită şi simularea atacului cu bucăţi de lemn sau cu pietre. Pui şi adulţi, toţi practică aceste exerciţii prin care-şi verifică şi-şi dezvoltă reflexele. De altfel, toate acţiunile se petrec în grup, inclusiv respingerea „triburilor" rivale care nu respectă graniţele teritoriului vecinilor.

Acest comportament aparent jucăuş – dovadă a unei inteligenţe rarisime – ajută mangusta să nu cadă pradă mişcărilor fulgerătoare ale şerpilor şi nici „hipnotismului" din privirile reptilei, agitându-se continuu în jurul ei.

PALEOANTROPOLOGIE

Artişti din EPOCA DE PIATRĂ

O descoperire de excepţie, privind arta rupestră, a fost făcută în Tanzania, în regiunea Kondoa din estul ţării. Dacă figurile stilizate ale oamenilor şi ale animalelor, în special girafe şi antilope, nu au un caracter ieşit din comun, specialiştii apreciază că desenul repezentând trei femei dansând şi cântând este un unicat. Şi asta pentru că una dintre ele foloseşte un fel de fluier, instrument sofisticat pentru acea epocă.

Fără a supra-aprecia în nici un fel realizarea artistică de acum 7-8 mii de ani, antropologii susţin că ar putea fi vorba de o autentică formaţie muzicală, de un trio. Ipoteza, susţinută de faptul că acele femei nu sunt amestecate cu alte grupuri de oameni, ci formează un grup aparte, este senzaţională. Şi asta pentru că ar fi prima asociere de acest fel în scopuri artistice ale oamenilor primitivi. Există şi un desen al unui bărbat izolat care pare că foloseşte tot un fluier, instrument asemănător cu al femeii din acel trio. Această realizare complementară întăreşte ipoteza de mai sus.

Nu există o explicaţie certă pentru uluitoarea manifestare artistică imortalizată în peşterile tanzaniene. La fel de spectaculos este şi faptul că femeile sunt cele care se exprimă prin cântec şi dans, ceea ce ne-ar putea duce cu gândul la o organizare tribală de tipul matriarhatului. Oricare ar fi adevărul, avem de-a face cu o ceremonie, un ritual care demonstrează că în epoca de piatră, în acea regiune a lumii, preocupările spirituale aveau un nivel spiritual avansat.

POŞTA PAGINII

Mulţumim doamnei conferenţiar doctor inginer *Alina Popovici*, din Bucureşti, pentru amabilitatea de a ne trimite o foarte interesantă scrisoare, cu multe lămuriri privitoare la articolul nostru „Orgi bazaltice" (apărut în această pagină şi-n care era vorba de bizare formaţiuni bazaltice cu o geometrie aproape perfectă, aflate în nordul Irlandei). Pe lângă amplele detalii ştiinţifice de natură geologică, privitoare la originea acelor „sculpturi" naturale, domnia sa ne precizează faptul că şi în România există formaţiuni bazaltice asemănătoare, la Detunata (în Munţii Apuseni), la Racoş-Baraolt şi în regiunea Isaccea-Niculiţel (în nordul Dobrogei), fiecare cu specificul său. Ne bucură interesul arătat întregii noastre reviste. Având în vedere publicul larg al publicaţiei noastre şi specifícul ei, articolele strict ştiinţifice, care folosesc o terminologie greu accesibilă, au un interes mai restrâns.

TRADIŢII

Ucenicia toreadorului

Şcoala de *tauromachie* din Madrid, unde băieţii se pregătesc să devină *toreros*, a împrumutat multe din elementele specifice vieţii monahale. Asceză şi umilinţă sunt, surprinzător, două aspecte pe care pretendenţii la gloria arenei însângerate trebuie să şi le însuşească. Esenţial, spun profesorii de aici, este să înţelegi taurul ca să poţi să-l domini şi în final să-l ucizi. De aceea, pe lângă latura psihologică a confruntării, adolescenţii simulează comportamentul animalului însuşi, cu ajutorul unor coarne autentice şi a unor cărucioare pe care sunt montaţi tauri de lemn. Punându-se în rolul furiosului patruped, viitorii toreadori îi înfruntă, câte trei-patru ore zilnic, pe profesioniştii care nu-i

iartă atunci când nu reuşesc să fie suficient de convingători, de agresivi, de imprevizibili. După un stagiu de un an sau doi, adolescenţii îşi aleg specialitatea; ei pot deveni fie *toreros*, fie *banderilleros* (cel care, faţă-n faţă cu taurul, îi înfige în spate cuţitele lungi cu ghirlande de viu colorate, provocându-i o sângerare lentă, care-i topeşte treptat puterile), fie *matador* (cel care-i dă animalului lovitura finală de sabie). Dar la primele ieşiri în arenă, într-o coridă autentică, începătorii sunt obligatoriu doar *peones (*auxiliari*)*. Vor trece câţiva ani până când tânărul devenit profesionist va triumfa în faţa domnişoarelor şi doamnelor cu urechea tăiată a taurului proaspăt învins, aşteptând ploaia de garoafe asupră-i.

MITOLOGIE

A fost Ulise în Egipt?

Cercetătorul american Dwight Bertrand, studiind miturile vechilor greci privitoare la cele trei diluvii, a formulat o ipoteză foarte interesantă: în drumurile sale, celebrul erou homeric Ulise (numele dat de romani lui Odiseu) ar fi putut ajunge în Delta Nilului! Dar ce importanţă are această idee?

Misterul Insulei Santorin

Una din rădăcinile ipotezei suspomenite este precizarea lui Diodor din Sicilia a faptului că Homer ar fi vizitat Egiptul – în pofida faptului că marele rapsod grec este considerat el însuşi, de către mulţi cercetători moderni, un mit. Dar, dacă luăm în consideraţie această afirmaţie, de ce nu ni s-a transmis prin „Odiseea" nici o legătură a lui Ulise cu egiptenii şi implicit cu elementele mitologice locale?

Răspunsurile la această spinoasă întrebare cuprind două aspecte: în primul rând, dacă Homer a venit în contact cu învăţaţii egipteni, a conştientizat foarte repede cât de diferite sunt concepţiile despre rolul şi atitudinea zeilor din cele două civilizaţii. În al doilea rând, în timpul contactelor dintre egipteni şi vechii greci, a existat un împrumut al marii personalităţi a zeului egiptean sapienţial *Thot*, care a devenit în Hellada *Hermes Trismegistul* („de trei ori mai mare") şi din care s-au inspirat şi creatorii zeului grec *Atlas* (care susţine bolta cerească să nu cadă stelele). Însă şi Thot şi Atlas au legături directe cu Atlantida (primul plecând de acolo şi civilizând Egiptul predinastic, iar al doilea fiind unul din regii primordiali ai Atlantidei şi fiu al lui Poseidon)... Toate drumurile par să ducă la Atlantida, văzută de

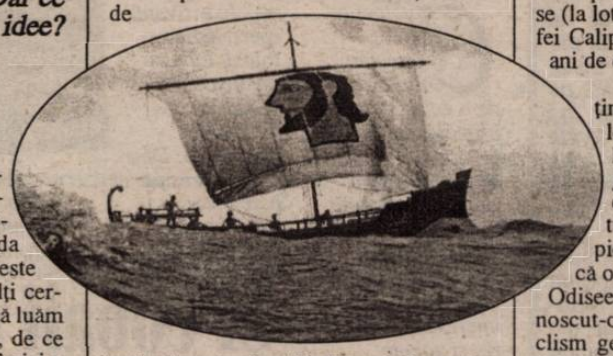

unii atlantologi ca fiind Insula Santorin, al cărei vulcan ar fi fost la originea celui de-al doilea potop din mitologia greacă – potop numit „al lui Deucalion".

Din această vastă încrengătură de idei şi mituri (prezentată foarte succint) s-a născut ipoteza profesorului Bertrand. *Eroul Odiseei, Ulise, a fost la rându-i deviat de la traseul său spre Itaca de o mare erupţie vulcanică santoriniană şi corabia lui ar fi ajuns forţat, datorită valurilor uriaşe stârnite, în Delta Nilului.* Mai există încă două argumente în favoarea acestui popas al mult încercatului navigator: în primul rând, dinastia conducătorilor Troiei se trăgea din Dardanos (nepot al lui Atlas), personaj de care se leagă al treilea potop al mitologiei greceşti; în al doilea rând, în Egipt au fost descoperite străvechi desene ale unor nave de construcţie, total diferite de ale băştinaşilor. De asemenea, un argument mai şubred ar fi faptul că suma perioadelor de popasuri ale lui Ulise (la lotofagi, la ciclopi, pe insula Nimfei Calipso etc.) nu totalizează cei zece ani de călătorie până-n Itaca natală.

Adversarii presupunerii susţin că nu există nici o legătură logică obligatorie între călătoria lui Homer în Egipt şi a personajului său. Dar prof. Bertrand crede că această experienţă a poetului, preluată de Ulise, ar fi fost pierdută prin transmitere orală şi că o dată cu transpunerea cânturilor Odiseei în scris, copiştii n-au mai cunoscut-o. Pe de altă parte, unicul cataclism geologic al Insulei Santorin, acceptat ştiinţific, s-a produs în jurul anului 1500 î.Ch., deci Homer ar fi putut avea cunoştinţă despre acea catastrofă (viaţa poetului fiind situată într-o perioadă foarte largă, între secolele XII şi VII î.Ch.).

Cu sau fără un popas egiptean, aventurile lui Ulise sunt strâns legate de zeităţi greceşti şi orice intervenţie a unor divinităţi străine în călătoriile lui n-ar fi fost, probabil, bine primite de cei care au răspândit opera homerică.

„COPIII" LUI DARWIN

Cunoaşterea dinozaurilor

Una din problemele legate de cunoaşterea dinozaurilor şi care pare minoră este legată de stabilirea sexului acestora, atunci când paleozoologii au de-a face doar cu puţine rămăşiţe ale scheletelor lor. Prof. Peter Larson, de la Institutul Black Hills din Dakota de Sud (SUA) respinge ipoteza dimorfismului unor specii, precum Tyrannosaurus rex (dimorfismul sexual fiind ansamblul de diferenţe morfologice între mascul şi femelă care nu sunt indispensabile reproducerii).

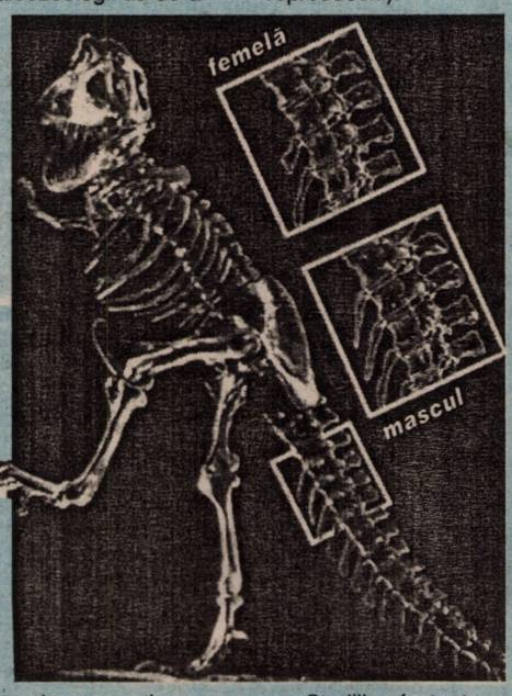

Studiile efectuate pe mai multe schelete au arătat că primul chevron (os ataşat cozii) este mult mai dezvoltat la masculi decât la femele (aşa cum se poate observa în fotografie). Acest os „denunţă" existenţa organului sexual masculin. La femele, acelaşi os este redus pentru a uşura eliminarea ouălor. Descoperirea prof.Larson înlesneşte nu numai stabilirea sexului unor specii de dinozauri, ci şi găsirea cuiburilor cu ouă. De obicei, în apropierea locului unde a fost descoperită o femelă se găseşte şi locul unde şi-a stabilit „incubatorul".

Tot legat de dinozauri, astrofizicianul american Juan Collar a avansat ipoteza unor mutaţii genetice extrem de grave care ar fi dus la dispariţia acestora. Exploziile stelare, care se produc la intervale de aproximativ o sută de milioane de ani, ar fi generat o imensă invazie de particule subatomice. Acestea pot provoca, după cum afirmă Juan Collar, apariţia a zece-douăzeci de celule maligne în fiecare kilogram de ţesut... Dar de ce nu au fost afectate atunci toate speciile de animale, şi în special mamiferele?

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Știați că...

◆ ...părinții marelui compozitor vienez Johann Strauss (Fiul) îi hărăziseră

inițial o carieră de contabil? După divorțul lor, Ana Strauss, mama, înțelegând adevărata vocație a fiului, l-a orientat spre studiile muzicale, fiind sigură că tânărul își va depăși tatăl.

◆ ...caravela este una dintre primele nave cu vele, de largă utilizare? Ea a fost construită în Portugalia spre jumătatea secolului al XV-lea.

◆ ...bujorul face parte din familia ranunculacee? Din

aceeași familie fac parte spânul, dediței, omagul.

◆ ...spahiii reprezentau, în Imperiul Otoman din evul mediu, un corp de cavalerie din armata regulată, recrutați din rândul aristocrației militare?

◆ ...Elena Teodorini (1857-1926) a fost una din gloriile teatrului liric românesc? Ea a fost prima artistă din țara noastră care a cântat la Scala din Milano.

◆ ...teatrul liric din New York se numește Metropolitan

Opera? A fost înființat în 1883.

◆ ...steaua cea mai strălucitoare din constelația „Vulturul", care se vede vara pe cerul de seară, se numește Atair sau Altair? Ea este de 10 ori mai strălucitoare decât Soarele. (I.S.)

Știați că...

Splendorile naturii

PEȘTERA MARTEL

Ajuns în Podișul Mehedinți nu poți trece cu vederea peste carstul din zona Motrul Sec – Motrul Mare. *Peștera Martel* este una dintre multele peșteri adăpostite de aceste locuri, situată în Valea Motrului Sec, în versantul stâng, sub masivul Fața Pietricelei, la o altitudine de 370 m. Exploatată pentru prima oară între anii 1959-1962 de V. Decu și F. Argintaru, în peșteră s-au făcut cercetări ample mult mai târziu, pentru ca în 1978, Cercul speologic „Focul Viu" să carteze importante prelungiri bogat concreționate.

Peștera Martel este o lume complexă, cu galerii active și fosile, dezvoltate pe un sistem de diaclize cu o lungime de peste 4400 m. Intrarea se face printr-o galerie scundă, după care se merge pe o diacliză înaltă, care comunică, prin fante deschise în podea, cu etajul inferior. Drumul este anevoios. Obstacole multe: puțuri, tobogane și strâmtori ce pot fi trecute numai în forță, cum este, de pildă, *Marea Diacliză*. Aici formele de coroziune sunt variate. În calcarul extrem de alb, un alb parcă ireal, parțial recristalizat, dizolvarea a mușcat cu sete, construind ornamentații cavernoase, care, prin formele luate, seamănă cu sculpturi renumite.

Un alt element important prezent aici este existența sifoanelor, precum și dezvoltarea diverticulelor labirintice, specifice unei săpări în regim freatic. Trecerea acestor sifoane este destul de ușoară pe timp de secetă, însă atunci când ploile măresc apele Motrului, rețeaua de galerii este inundată iar apa devine un obstacol greu de depășit. În timp de secetă, pe măsură ce apele se retrag, se deschid, rând pe rând, *Sifonul cu emisar*, *Sifonul mic* și, foarte rar, *Sifonul terminal*.

Aici, în zona *Sifonului terminal*, sunt ascunse și bine ocrotite stalactitele fistulare lungi de aproape 1,5 m, probabil cele mai lungi din țara noastră. Umplutura peșterii este formată din terase de nisip și pietriș, din planșee calcitice și stalactite, în special de tipul „macaroanelor". De asemenea pot fi întâlnite stalactite recristalizate de-o frumusețe istovitoare, cu structură cristalină celulară, gururi, draperii și perle poliedrice. Un lucru rar întâlnit, de care orice vizitator se poate bucura, este una dintre cele mai tipice forme de coroziune subterană.

Peștera Martel este dificil de parcurs. Pe timp ploios este chiar interzis de intrat în acest așa-zis *Templu al sifoanelor*.

IOANA PROCA-FLORIA

L'umini și umbre în Bucureștii de odinioară

Un colecționar uitat: Dumitru Minovici

Cei dintre noi care ne amintim Bucureștiul din timpul anilor '50-'60, fie pentru că am trăit vremea aceea, fie pentru că ne-au povestit-o părinții noștri, știm că era aproape periculos să vorbești despre marile familii de odinioară, chiar dacă ar fi fost să scoți în evidență marea preocupare pentru cultură a celor mai multe dintre ele, dragostea lor de țară, grija pentru viitor... Pe atunci, istoria începea ...în ziua decisă de cel care se afla la conducere. Așa au intrat în uitare, pentru o vreme cel puțin, oameni cu totul deosebiți, pentru care acum avem datoria să-i... „redescoperim"...

–...Cum vom face astăzi, stimate domnule ADRIAN MAJURU, cu un celebru colecționar: Dumitru Minovici, despre al cărui muzeu am mai vorbit...

– ...Care s-a născut la București și a fost nepot de soră al atât de cunoscuților Doctori Mina și Nicolae Minovici. Pentru a-i înțelege cel mai bine viața, cred că cel mai potrivit este să reamintim o întâmplare din copilărie, așa cum ne-a povestit-o soția sa, Ligia Minovici. Tânărul Dumitru avea 8-9 ani când într-o zi a primit o sumă de bani de la mama sa, Elena, care l-a întrebat ce vrea să-și cumpere. „Un zmeu", a răspuns el. A plecat în oraș, dar a intrat mai întâi într-o librărie italiană. Acolo a văzut multe reproduceri și... a uitat de zmeu, cumpărând în schimb o mulțime de reproduceri după faimoase opere renascentiste italiene.

– A fost prima sa colecție...

– Într-adevăr. După 20 de ani însă avea să ridice Muzeul de Artă Feudală Occidentală care îi poartă numele, cu colecția impresionantă pe care am prezentat-o.

– El urmând de fapt cariera inginerească...

– În adolescență, părinții l-au trimis în Franța, la Toulouse, unde a studiat cu prof. Sabatier pentru a deveni inginer de mine și petrol. Licența și-a luat-o la École du Petrole de la Paris. Revenit în țară, a fost angajat la Creditul Minier, o societate care exporta petrol românesc în toată Europa. Devine chiar director al Societății. Nu avea deci nici o legătură cu arta, dar era fericit că afacerile firmei îl purtau prin Europa și avea astfel ocazia să participe la licitații, vânzări, expoziții... Așa a ajuns să-și formeze gustul și priceperea. Cu totul, a petrecut în străinătate 20 de ani, iar exponatele achiziționate le-a trimis treptat în țară – odată a trimis bucată cu bucată cunoscutul Cămin florentin.

– Și unde erau păstrate toate aceste obiecte de mare valoare, pentru că Muzeul nu exista încă?

– Totul era depozitat pe la prieteni sau la rude.Construcția casei care urma să devină Muzeu și să corespundă obiectelor din colecție, a început o dată cu revenirea sa definitivă în țară, în 1940. A lucrat tot timpul cu arhitectul Canella, orientându-se mereu după obiecte. Se poate de pildă observa cum camera, în care se află biblioteca, adusă de la Viena, urmează conturul acesteia. Biblioteca a fost cumpărată la o licitație, cu ocazia dezafectării unui castel din Westfalia.

Dumitru Minovici a urmat astfel pasiunea unchiului său, Nicolae Minovici, clădind și el un alt muzeu, timp de 40 de ani, pentru a-l lăsa apoi moștenire Bucureștilor, îmbogățind și el patrimoniul cultural al Capitalei.

MIHAELA DOROBANȚU

Lumea LICORNELOR

Puține simboluri au predispus atât de mult la visare, au fertilizat atât de puternic imaginația cum a făcut licorna, acel delicat animal fantastic închipuit ca un cal alb cu un corn prelung în frunte. Populând legendele evului mediu, ea a ajuns până în zilele noastre în paginile cărților sau în producțiile cinematografice. Excelenta carte a lui Peter Beagle „Ultima licornă", inspirând un cunoscut film de desene animate, constituie numai un exemplu în acest sens. În literatura noastră a apărut fie sub numele de inorog în „Istoria ieroglifică" a lui Dimitrie Cantemir, subintitulată „Lupta dintre inorog și corb" fie cu numele de unicorn ca în volumul de versuri „Ce aude unicornul" semnat de Lucian Blaga.

Simbolizând puritate, nevinovăție și – de ce nu? – încrederea în puterea adevărului, licorna este prezentată de multe ori și în vechile desene ale tapiseriilor, așa cum sunt cele șase asemenea lucrări de la Muzeul Cluny din Paris, cunoscut – pe bună dreptate – și sub numele de „Casa cu licorne" .

Muzeul în sine este una dintre cele mai bogate colecții de artă medievală din lume. După ce admiri coloane, vitralii, mobilier, statui, crucifixe ești îndemnat, prin săgeți indicatoarea, să intri în sala care adăpostește „Doamna cu licorna" – comoara muzeului. Sala respectivă, perfect rotundă, cu două uși așezate simetric și o lumină blândă, expune pe unul dintre pereți cinci tapiserii și pe celălalt una, toate alcătuind faimoasa colecție.

Tapiseriile au fost redescoperite în secolul al XIX și reprezintă o fascinantă atracție pentru vizitatori și specialiști. Pe toate cele șase opere de artă create – după cât se pare – către sfârșitul secolului al XV-lea și începutul celui de al XVI-lea, apar aceleași însemne heraldice: leul și semiluna, ceea ce a dus la concluzia că au aparținut familiei Le Liste, din Lyon, proaspăt integrată nobilimii pariziene. S-ar părea, de asemenea, că au fost comandate pentru a marca un eveniment major din familie, cum ar fi o căsătorie, dar nu s-a ajuns la nici o concluzie în acest sens. Primele cinci tapiserii reprezintă cele cinci simțuri simbolizate prin atitudinea unei femei tinere și frumoase față de licorna de alături. Astfel în „Văzul" femeia ține în mână o oglindă în care se privește unicornul, în „Auzul" doamna îi cântă la o mică orgă portabilă, în „Gustul" îi întinde o prăjitură, în „Mirosul" îi oferă o ghirlandă de flori ținând în mână o garoafă iar în „Pipăitul" tânăra mângâie cornul fantasticului animal. Femeia nu este aceeași dar aparține aceleiași case, după cum dovedesc însemnele nobiliare. Cea de a șasea tapiserie intitulată „A MON SEVL DESIR" ar părea că nu se mai leagă tematic de celelalte. Aici femeia pune într-o casetă, ținută de slujnică, un colier pe care l-a purtat în celelalte cinci lucrări. Titlului care poate fi tradus în românește „Pentru singura mea dorință" sau chiar „Pentru bunul meu plac" i s-au dat o mulțime de interpretări, apelându-se în acest caz la câteva balade medievale dintre care una de François Villon. După cei mai mulți cercetători însă, tapiseria reprezintă renunțarea la plăceri, opțiunea pentru o viață castă, știut fiind că legenda sublinia faptul că inorogul nu putea fi îmblânzit decât de o fecioară. După alții însă lucrarea ar fi reprezentarea unui al șaselea simț – sufletul.

Oricare ar fi interpretarea rămâne farmecul inegalabil al acestor opere care, prin ingeniozitatea și perfecțiunea lor te poartă în lumea mirifică a unei lumi de licorne.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

Și totuși,

EXISTĂ VIAȚĂ PE MARTE?

În nr. 9 din 1 martie a.c., la această rubrică, am informat cititorii despre două interesante ipoteze referitoare la planeta Marte, și anume: ipoteza cercetătorului german T.H.Leuschke, care susținea că „Planeta Roșie" a fost cândva satelit al Pământului (!) și aceea a fizicianului englez P. Davids, care susținea că, în urmă cu miliarde de ani, Marte ar fi avut multă apă, fiind astfel favorabilă existenței vieții!...

Între timp au apărut noi dovezi în sprijinul fascinantei idei că pe Marte, chiar și acum, există microorganisme vii! Astfel, în prestigioasa revista Proceedings of the U.S. National Academy of Sciences a apărut studiul unor cercetători americani care, pornind de la investigarea meteoritului martian ALH-84001, susțin că dețin dovezi concludente că pe Marte a existat viață, respectiv au descoperit urmele unor lanțuri biologice proprii unor bacterii „de origine marțiană".

Unul din rezultatele acestui studiu a fost o intensificare a investigării planetei Marte (deja a fost lansată sonda automată MARS ODISSEY); un alt rezultat a fost că, recent, Departamentul National Space Data din Agenția spațială americană NASA a hotărât să facă publice, prin INTERNET, concluziile cercetătorului G. Levin care, în cadrul programului VIKING, a coordonat activități de test biochimic, a căror concluzie a fost tranșantă: pe Marte există micro-organisme vii (microbi)!... Mai mult, concluziile dr. Levin au fost,'se pare, confirmate de microbiologul J.Miller care, folosind experimente de mare acuratețe, a detectat „semne de viață" pe Marte!

Desigur, asemenea importante opinii sunt totdeauna controversate, astfel că au apărut și păreri contrarii: scepticii afirmă că rezultatele noilor teste sunt „fals pozitive", iar decizia NASA de a le face publice pe INTERNET ar servi doar ca „o măsură incitantă pentru declanșarea unei dezbateri științifice...

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

REÎNTOARCEREA „OLANDEZULUI ZBURĂTOR”?

Celelalte dovezi însă, dispariţiile fără urmă ale unor nave, avioane sau chiar grupuri de oameni sunt mai dificil de contestat. Fără a mai insista asupra faimoaselor enigme din „Triunghiul Bermudelor”, iată o succintă prezentare a unor incidente ce au făcut vâlvă la timpul respectiv şi pe care numai o cercetare ştiinţifică lipsită de prejudecăţi le-ar putea clarifica, fie şi măcar în parte, căci aşa cum spunea Anatole France: „Este mai bine să înţelegem câte puţin, decât să nu înţelegem nimic”.

În vara anului 1872, nava cu aburi *Iron Mountain* (lungă de 60 m, lată de 10 m înzestrată cu un motor modern pentru acea epocă şi având coca şi suprastructurile parţial metalice) a pornit într-o cursă inaugurală în amonte le Fluviului Mississippi, urmând să intre pe unul din afluenţii acestuia atât de adânc pe cât îi îngăduia pescajul. Avea la bord 55 de pasageri şi un echipaj cuprinzând aproape trei duzini de oameni. Nu a ajuns niciodată la destinaţie şi nu s-a găsit nici o urmă a ei sau a celor pe care-i transporta. Or, dacă un astfel de incident mai poate fi admisibil, când se petrece în mijlocul oceanului, el devine absolut de neînţeles pe un fluviu: chiar dacă nava s-ar fi scufundat o dată cu toţi oamenii de la bordul său, ar fi trebuit să fie descoperite măcar câteva urme ale naufragiului. Presupunând prin absurd că pasagerii şi echipajul ar fi fost ucişi de tâlhari, iar *Iron Mountain* aruncat în aer sau incendiat, s-ar fi găsit fragmente de epave: un vas atât de mare nu putea fi pur şi simplu făcut bucăţi şi ascuns!

În 1890 clipperul britanic *Malborough* părăsea Noua Zeelandă îndreptându-se spre Marea Britanie. Era un vas reprezentativ pentru faimoasa clasă care a atins apogeul artei construcţiei de nave comerciale cu pânze. Clipperele britanice, cunoscute în întreaga lume ca simboluri ale calităţii şantierelor navale din Anglia şi Scoţia, dar şi ale măiestriei şi curajului unor marinari de excepţie, atingeau o viteză aproape de necrezut pentru o navă fără motor: 22 noduri în cazul vânturilor favorabile. Apărute la începutul secolului al XIX-lea, tonajul lor varia între 500 şi 4000 tone, aveau 5-6 etaje de vele (a căror suprafaţă activă depăşea uneori 4000 m²) şi echipaje de 20-200 oameni. Când urmau rute nesigure, expuse încă atacurilor piratereşti, vasele de acest tip erau înarmate câteodată cu 2-12 tunuri cu ţeavă lungă, destinate luptei la distanţă, căci, datorită vitezei şi manevrabilităţii ieşite din comun, clipperele reuşeau să se ţină departe de atacatori.

Nava *Malborough* nu a mai ajuns niciodată la destinaţie. Nu s-a putut afla nimic despre soarta ei şi vasele britanice care au căutat-o în Oceanul Pacific s-au întors fără vreun rezultat, astfel încât societatea „Lloyd” a trecut-o în registrele sale ca: „Missing at Sea” – „Pierdută în largul mării” (*„Lloyd’s Weekly Casualty Reports, 1890”*).

Abia în 1913, echipajul unei baleniere observa în apropierea coastelor insulei Georgia de Sud (Marea Antilelor Sudice din Oceanul Atlantic) o corabie care părea ancorată, având însă toate pânzele ridicate, ceea ce nu era normal. Baleniera s-a apropiat şi, ajunşi la câţiva metri, marinarii au putut citi pe bordajul putrezit numerele navei necunoscute: *Malborough*. La strigătul căpitanului, toţi au ridicat privirile, tresărind înfioraţi: pe puntea plină de mucegai, lângă tunuri, catarge şi la roata cârmei stăteau, prăbuşite în cele mai diverse poziţii, douăzeci de schelete pe care fluturau încă zdrenţele hainelor marinăreşti (*„Lloyd’s Register. Wreck Returns 1912-1914”*).

Nimeni nu a putut afla vreodată motivul morţii aparent fulgerătoare a echipajului de pe *Malborough*. Clipperul nu prezenta urme de luptă şi nu fusese nici măcar avariat de furtună, deşi navigase în derivă timp de 23 de ani, după cum dovedeau mucegaiul şi degradarea lemnului aflat în permanent contact cu apa sărată. Registrele „Lloyd” consemnează doar descoperirea navei şi stadiul în care se afla, dar nici ele, nici ziarul londonez *„Times”* (care a relatat incidentul) nu oferă vreo ipoteză privitoare la această enigmă. S-a sugerat că echipajul a pierit otrăvit de un aliment alterat sau în urma unei epidemii de holeră. Dar este greu de presupus că oamenii au căzut în acelaşi moment, surprinşi în timpul unor activităţi cotidiene. În mod normal, moartea trebuia să-i secere pe rând, şi primele victime ar fi fost înmormântate în mare conform tradiţiei marinăreşti, iar ultimele ar fi căzut în cabine ori în cală, dar în nici un caz lângă catarge sau tunuri. Dacă vasul era atacat de piraţi, s-ar fi găsit urme de luptă şi este greu de înţeles motivul pentru care, după uciderea echipajului, piraţii nu au păstrat nava. Pare dificil de crezut faptul că toţi marinarii au fost răniţi atât de grav încât, deşi clipperul reuşise să-şi lase în urmă agresorii, cei douăzeci de oameni au murit până la unul pe punte, rămânând la posturi asemeni echipajului de pe *„Olandezul Zburător”*.

La 14 decembrie 1928 nava şcoală daneză *Kobenhaven* a părăsit portul Montevideo (Uruguay), îndreptându-se spre Europa. Era un vas mare, echipat cu mijloace de propulsie şi comunicaţie moderne (inclusiv de telegrafie fără fir şi un emiţător-receptor radio în fonie), şi avea la bord un echipaj bine antrenat (50 de elevi ofiţeri ai marinei de război daneze şi ofiţerii instructori). Nava fusese verificată cu atenţie în Danemarca înainte de această călătorie, la sfârşitul căreia elevii ofiţeri urmau să-şi încheie ciclul de instruire pe mare şi să fie trimişi pe alte vase de război. Dar *Kobenhaven* a dispărut fără un mesaj S.O.S. şi fără să lase vreo urmă, neputându-se stabili nici măcar locul aproximativ al naufragiului (*„Lloyd’s Weekly Casualty Reports, 1929”*).

DAN APOSTOL

Lumile de dincolo de lume

SOCIETATEA PĂMÂNTULUI COMPLET

„Istoricul este rezonabil, dar istoria nu este”
(Louis Pauwels, Jacques Bergier – „Dimineaţa Magicienilor”)

...Se numeşte Ritter von X – numele de familie a cerut să-i rămână anonim. Trăieşte în Statele Unite şi chiar este cetăţean american, deşi gradul de căpitan l-a obţinut în armata nazistă. Ceea ce ne interesează cel mai mult în momentul de faţă este însă faptul că el, căpitanul Ritter, cum îi vom spune de acum înainte, a fondat în anul 1977 o Societate Internaţională pentru Pământul Complet. La ora actuală, această societate numără o mie de membri şi cuprinde nu mai puţin de nouă grupuri internaţionale, extrem de active.

Modul în care Căpitanul Ritter a ajuns să se intereseze de problema Pământului Gol este diferit de cele întâlnite în episoadele de până acum: la el a fost vorba de puternica influenţă pe care au avut-o preocupările (am putea spune chiar patima) pentru esoterism a înaltilor demnitari nazişti, în mod cu totul particular, Hitler însuşi. Scopul, visul acestuia pare să fi fost – şi, în fond, la care adevărat dictator nu se regăseşte? – realizarea unei opere de creaţie divină, care să-l aducă la acelaşi nivel cu Dumnezeu, „născând” o lume absolut nouă, formată din eroi, semi-zei şi din oameni-zei. Pentru aceasta însă îi mai trebuia ceva: contactul direct cu Superiorii Necunoscuţi, care puteau fi găsiţi în lumea interioară a Pământului Gol.

Născut la Berlin, viitorul Căpitan Ritter intră în Kriegsmarine – marina de război germană – în 1943 şi va fi repartizat la flotila din Danzig (actualul Gdansk, în Polonia), servind pe un U530 până în 1945, când vasul său s-a predat în mod oficial la Mar del Plata, în Argentina. A fost decorat cu înalte distincţii germane, de la medalia pentru războiul submarin, până la Vulturul Reichului, Crucea de Fier şi Crucea de Cavaler.

Nu este deci de mirare că a fost influenţat de toată ţesătura de legende, filosofie esoterică şi de misticism care circulau în cercurile naziste. Astfel încât, imediat ce a părăsit armata, s-a alăturat unei expediţii care, în acelaşi an 1945, se îndrepta spre Antarctica. Scopul? Identificarea intrărilor secrete în lumea subterană. Tot el avea să servească în 1969 drept intermediar în recuperarea Sfintei Lance, suliţa care străpunsese coapsa lui Iisus răstignit pe Cruce şi, zece ani mai târziu, tot el avea să sprijine organizarea asa-numitei Expediţii Hartmann, pornită spre aceeaşi Antarctică pentru a aduce de acolo comoara secretă a lui Adolf Hitler.

Pauwels şi Bergier au tot dreptul să vorbească în formidabila lor „Dimineaţă a Magicienilor” despre „fantasticul nazist”! Dar cine a stat să analizeze fără prejudecăţi tot acest complicat amestec de zvonuri şi poveşti, toate cărţile scrise, toate argumentaţiile, împovărate, este drept, de formulări căutat misterioase şi greu de descifrat? Înainte de a continua povestea lui Ritter von X şi a Societăţii sale pentru un Pământ Complet, să recitim rândurile scrise de Pauwels şi Bergier acum mai bine de 40 de ani, în care se referă tocmai la astfel de surse de informaţie: „Intrăm într-o epocă a cunoaşterii în care astfel de studii vor deveni posibile, pentru că realitatea descoperindu-şi faţa fantastică, idei şi tehnici care ni se păreau aberante, de dispreţuit ori odioase, ne vor apărea de folos pentru înţelegerea unei lumi reale din ce în ce mai puţin liniştitoare.”

MIHAELA DOROBANŢU

Amprente ale spiritualităţii noastre

Viaţa isihastă a pătruns în Munţii Buzăului şi pe valea râului cu acelaşi nume încă din secolele IV-VIII, tradiţia continuându-se până în zilele noastre. La sfârşitul secolului al XVI-lea în zona Buzău – Râmnicu Sărat existau peste 30 de mici sihăstrii şi mănăstiri care funcţionau. Acesta este şi cazul Mănăstirii Berca din comuna cu acelaşi nume.

La începutul secolului al XVII-lea, câţiva călugări au ridicat aici un schit de lemn pe care l-au numit Cetăţuia. Locul avea un caracter de refugiu şi apărare, fiind situat într-un punct care controla întreaga vale a Buzăului.

În 1694 velstolnic Mihalcea Cândescu şi soţia sa, Alexandra Cantacuzino, înalţă aici biserica de zid având hramul Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavril. Tot acum sunt reînnoite chiliile iar biserica este înzestrată cu autentice opere de artă brâncovenească. Biserica a fost înconjurată cu ziduri de cărămidă şi bolovani de piatră încastraţi în casetă. Zidurile erau prevăzute cu creneluri în vreme ce biserica avea o formă simplă, dar suplă şi elegantă. Acoperită cu tablă, cu o singură turlă şi absida altarului decroşată, avea exteriorul zugrăvit în întregime în alb. Zidul era împărţit, de un brâu de zidărie, în două registre inegale. Partea de sus, mai îngustă, era împodobită cu ocniţe, iar partea de jos se bucura de ferestre alungite. Interiorul era asemănător tuturor locaşurilor vremii, înălţate în stil brâncovenesc, putând fi menţionate uşile, frumos sculptate, tâmpla altarului şi piesele de mobilier. Din pivniţa stăreţiei plecau două tuneluri: unul în partea de est, a cărui ieşire se vedea din coasta dealului, cam la 50 de metri depărtare de ziduri, şi un altul, pe latura de nord, având ieşirea spre pădure. Acestea evidenţiază rolul defensiv şi de refugiu al sfântului locaş unde, la nevoie, se puteau adăposti locuitorii din zonă.

În secolul al XIX-lea, mănăstirea devine metoc al episcopiei Buzău, iar în a doua parte a acestui secol rămâne în ruină. Readusă la lumină, spre bucuria credincioşilor, biserica se mândreşte atât cu vecinătatea altor locaşuri cunoscute, cum este cel al Mănăstirii Rătesti, cât şi cu propria sa istorie, dovadă a credinţei şi rezistenţei noastre.

IRINA STOICA

Amintirile omenirii

ALTARUL FETELOR

Pe o culme de deal situată spre nord-estul comunei Ghelari, nu departe de Hunedoara, se află punctul numit „Muchea laptelui”. De acolo, trebuie urmată o cărare abruptă, pentru a ajunge la intrarea în „Biserica fetelor”. Înăuntrul micii peşteri, alături de stalactite şi stalagmite pot fi văzute şi o serie de formaţiuni mai puţin obişnuite. O crăpătură verticală în peretele stâncos ar fi găzduit cândva – spune legenda – clopote; alături, pe o suprafaţă laterală foarte colţuroasă, se află o porţiune perfect netedă, ca o tablă de scris. Totuşi, poate cea mai mare ciudăţenie o reprezintă izvorul ce curge, dintr-o formaţiune cu aspectul unui uger de vacă, într-o cuvă asemănătoare unei linguri. Aici, se pătrunde printr-un spaţiu îngust, care odinioară era totuşi frecvent folosit, într-un context aparte. Legenda spune că, pe tot parcursul Postului Paştelui, din izvor curgea lapte. Fetele din zonă veneau în acest loc, primăvara, se rugau la o divinitate (păgână?), cerându-i ajutorul pentru a-şi găsi un bărbat frumos, harnic şi bun la suflet, apoi se spălau cu apă din izvor, în semn de purificare. Ritualul din peşteră odată încheiat, în locul amintit cu numele de „Muchea laptelui” se adunau fetele, dar şi flăcăii, unde organizau o petrecere populară.

Tradiţia pelerinajului către „Biserica fetelor” s-a pierdut în timp. În orice caz, în primele decenii ale secolului al XIX-lea, ritualul încă se practica şi bătrânii din zonă îşi mai amintesc că petrecerea fetelor şi a flăcăilor avea loc de Sântoader, sărbătoare populară cu impresionante rezonanţe simbolice. Atunci, se culegeau şi plante de leac folosite de-a lungul întregului an. Deşi, spuneam, frumuseţea acestei tradiţii legate de „Biserica fetelor” s-a pierdut, au rămas în schimb stranii mărturii pe care numai natura le-ar putea, eventual, descifra, căci sunt milenii de când pământenii şi-au împletit destinul cu cel al muntelui şi al codrului, de unde şi-au luat şi numele: pădurenii.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

DRACULA din Lesbos

Dacă lăsăm deoparte pseudomitul lui Dracula, vom constata că superstiţiile legate de strigoi şi vampiri depăşesc cu mult tărâmurile româneşti. O confirmă şi descoperirea (macabră, ce-i drept) făcută de o echipă de arheologi britanici, pe insula greacă Lesbos. Într-un cimitir turcesc din secolul al XIX-lea, a fost scos la lumină scheletul unui bărbat, aşezat în sicriu într-un mod foarte „original”. Gâtul, bazinul şi membrele erau perforate de piroane lungi de 20 centimetri, care fixau, pur şi simplu, corpul defunctului de lemnul sicriului. Motivaţia neobişnuitului procedeu de înhumare poate fi uşor intuită, însă foarte exact nu se va şti niciodată de ce

fapte grozave va fi fost acuzat bărbatul „pironit” în mormânt. Să fi fost vreun confrate ale legendarului Dracula? *(A.N.P)*

Trădată de marea pe care-o iubea...

Cinzia Marampon, 42 ani, căsătorită, are doi copii de 6 şi 9 ani, profesoară de educaţie fizică la Milano, absolventă a Institutului „Giovani Batista di Corsico". Cartea de vizită a acestei energice femei putea fi completată, până nu demult, cu pasiunea deosebită pentru sportul cu vele, domeniu în care obţinuse performanţe apreciabile, de-a lungul a peste 15 ani de activitate. Firește că „microbul" acestei preocupări de timp liber acaparatoare nu putea să nu fie transmis şi elevilor Cinziei. Drept urmare, ea organiza excursii pe mare cu grupuri de copii, pe care îi învăţa cum se foloseşte vela. Până într-o zi, când bucuria lor s-a transformat brusc într-o tragedie.

Martor al întâmplării a fost Luigi Paoletti, vicepreşedintele Centrului nautic Cava, de pe Insula Elba, care o cunoştea bine pe velistă. Aceasta plecase pe mare însoţită de 16 elevi, la bordul a două ambarcaţiuni. Vântul, destul de puternic, nu părea a prezenta totuşi vreun pericol pentru sportivi, astfel că Luigi a intrat în birou. La scurt timp, era însă alertat de către un turist, în legătură cu răsturnarea unei ambarcaţiuni cu elevi. Imediat, s-a gândit la Cinzia, iar la locul naufragiului bănuiala i s-a confirmat. A aflat acolo că, în timp ce manevrau vela sub rafalele puternice ale vântului, frânghia principală li se rupsese şi ambarcaţiunea se răsturnase. Rând pe rând, Cinzia reuşise să-i aducă pe copiii aruncaţi în apă, lângă barcă, dar după ultima intervenţie dispăruse brusc în adâncuri. Propria viaţă, în schimbul salvării vieţilor elevilor săi, fusese tributul plătit de curajoasa profesoară, pentru o pasiune de ani de zile. (Gh.R.)

Ce poate face

DRAGOSTEA DE SORĂ...

Betty Ann Waters are acum 46 de ani, doi copii pe care îi creşte singură şi alţi opt fraţi şi surori. Dar familia Waters a trăit timp de aproape 20 de ani un adevărat coşmar. Pentru că unul dintre fraţi, Kenneth, a fost condamnat, în 1980, la închisoare pe viaţă pentru crimă cu premeditare. Aceasta s-a întâmplat în ziua în care, el lucrând la un restaurant, o femeie a fost găsită moartă în rulota în care locuia, foarte aproape de restaurant, ucisă cu 30 de lovituri de cuţit. La proces, totul a fost ca într-un film: Kenneth avea un alibi imbatabil, pentru că la ora crimei se afla tocmai la secţia de poliţie, unde se certa pentru o amendă primită pe nedrept. Nimeni nu-şi făcea nici o problemă. Dar... poliţiştii nu şi-au putut aduce aminte cu precizie ora sosirii sale la Secţie! Juriul l-a declarat vinovat. Ultimul lucru pe care a mai apucat să-l spună surorii sale înainte de a păşi spre celula care avea să-i fie casă pentru tot restul vieţii, a fost să-şi repete nevinovăţia. Betty Ann l-a crezut – nu doar cu dragoste de soră. A făcut toate apelurile posibile şi s-a zbătut

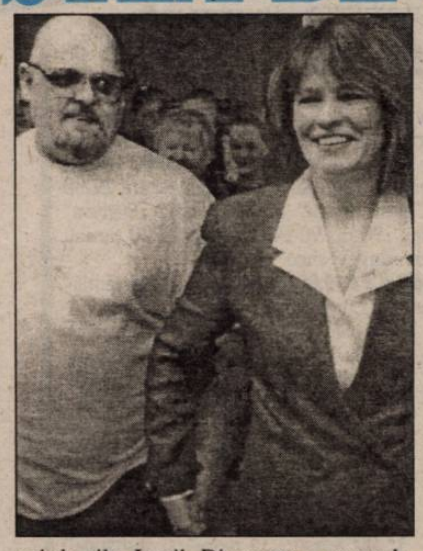

ani de zile. Inutil. Disperată, a recurs la ultima soluţie pe care auzise că o mai putea lua în consideraţie: să devină ea însăşi avocat şi să forţeze redeschiderea cazului pe baza unor noi dovezi pe care spera să le poată găsi! Numai că era mai simplu de spus, decât de făcut. Începând cu cariera de avocat. Trebuia să găsească o universitate suficient de apropae de casă pentru a putea şi învăţa, şi să-şi crească în continuare copiii. Ea avea deja o diplomă de profesor, aşa că un salariu tot primea. A avut, în fine, norocul că Universitatea Williams din Bristol, Rhode Island, tocmai inaugura o Facultate de Drept. Era efectiv la doi paşi de casă. În trei ani a absolvit-o. Primul drum a fost la Tribunal, al doilea la poliţie. Norocul i-a surâs a doua oară, de data aceasta într-un mod decisiv, mai ales pentru soarta fratelui său. Pentru că, după zece ani de la pronunţarea sentinţei într-un proces, poliţia poate distruge probele – în cazul fratelui ei trecuseră 18 ani! Printr-o minune însă, probele mai erau în magazia poliţiei! Asistată de o organizaţie proaspăt înfiinţată la New York, „Proiectul Inocenţa", ea obţine arma crimei – cuţitul cu care femeia fusese înjunghiată. şi ceea ce spera, s-a întâmplat: pe cuţit rămăsese sânge. Probele de ADN au făcut restul: dovada era de nerespins. Nu sângele lui Kenneth se găsea pe cuţit: nevinovăţia era dovedită. După 18 de infern, Kenneth Waters devenea din nou om liber. *(M.D.)*

S-a născut de două ori!

Într-o bună zi, parohul Giovanni Battista Calusso de la biserica San Valentino din Reggiana, a primit o scrisoare de la Michel H. din Anglia, un tânăr care studiase teologia la Roma. Acesta îi mărturisea că a citit o carte legată de viaţa şi însuşirile tămăduitoare cu totul neobişnuite ale tânărului seminarist Rolando Rivi, martirizat în 1945 după ce a fost ucis de o brigadă de partizani care l-au acuzat de fascism. Tânărul îi cerea parohului să-i trimită o relicvă din osemintele martirului pentru a încerca să salveze de la moarte un copil bolnav de leucemie. Parohul a conservat însă câteva smocuri de păr ale martirului şi i-a expediat un eşantion. La puţină vreme Michel H. i-a trimis un fax prin care îi mulţumea din suflet pentru gestul făcut ale cărui urmări au fost spectaculoase. Preţioasa relicvă a fost pusă sub perna micuţului pacient pe care medicii n-ar fi putut să-l salveze. După câteva zile starea acestuia a început să se îmbunătăţească simţitor iar după o lună miracolul s-a produs. Copilul era complet vindecat. *(Gh.R.)*

Tăieţeii otrăviţi

Un lanţ de magazine din Franţa, alcătuit din peste 440 de unităţi, s-a văzut nevoit să retragă de pe piaţă toate pachetele cu un anume fel de tăieţei. Cauza? Au descoperit că acestea puteau conţine, pe lângă pastele respective, granule roşii, respectiv otravă de şobolani. Descoperirea s-a datorat unei vânzătoare noi şi – după unii – cam neîndemânatică. Într-o zi, grăbită să aşeze un raft, a răsturnat o grămadă de cutii cu tăieţei şi, alunecând, a călcat una rupând-o. Granulele roşii s-au vărsat imediat şi, alertată, conducerea magazinului a mai controlat şi alte cutii descoperind acelaşi lucru. Imediat s-au luat măsuri pentru informarea clienţilor prin mass-media. Aceştia au fost invitaţi să aducă marfa înapoi returnându-li-se banii şi oferindu-li-se o compensaţie mică pentru deranj. Se pare că toţi clienţii au fost informaţi la timp, deoarece pe lângă faptul că la magazinele respective s-au prezentat o mulţime de persoane, nu s-a semnalat nici un caz de intoxicare. *(I.S.)*

Ce le trece unora prin minte?

O minte inventivă îşi poate surprinde oricând semenii, în mod plăcut sau creându-le dificultăţi. Astfel, franţuzoaicei Marie-Odile Georges i-a venit ideea de a se împăca cu fostul ei soţ prin intermediul unei cărţi poştale mai aparte. Atât de aparte, încât dimensiunile ei finale au fost 3,68/2,10 metri! Pe faţă a desenat o scenă de dragoste, iar textul propriu-zis reprezenta viaţa în doi pe care o petrecuseră timp de cinci ani. Dar problema esenţială a fost trimiterea cărţii poştale gigantice spre destinatar căci Marie-Odile s-a descurcat de minune cu autorităţile poştei. Ea a obţinut aprobarea transportului cu o furgonetă a poştei din Dijon, pe o distanţă de numai câteva străzi. „Monstrul" executat de ea a fost depus în curtea bărbatului. Nu se ştie ce consecinţe a avut acest gest, probabil că fericite.

◇ *Elevii unei şcoli din Anterward, Australia, s-au gândit că ar fi amuzant dacă ar realiza un lanţ cât mai mare, alcătuit dintr-o materie primă ieftină: agrafele de birou. În entuziasmul lor, copiii s-au pus pe lucru fără să-şi măsoare opera sau să numere verigile. După două săptămâni de lucru intens, s-au oprit şi s-au apucat de numărat. Prinseseră una de cealaltă nu mai puţin de 1,3 milioane de agrafe, iar lungimea lanţului ajunsese la... 35 de kilometri! Însă bucuria le-a fost de scurtă durată, căci au trebuit să ofere un premiu pentru ideea utilizării acelei „capodopere"... N-au avut parte de nici o idee valoroasă, aşa că s-au pus pe destrămatul lanţului kilometric.*

◇ *Un grup de artizani din Milano a realizat un set complet de cărţi de joc având dimensiunea de 1,2/0,8 metri fiecare. Apoi, pentru a-şi promova bizarul produs, meşteşugarii respectivi au încins o partidă de poker într-un parc, folosind suporturi speciale pentru ciclopicele cărţi de joc.* (P.I.)

NOROCUL CARE ALUNGĂ DISPERAREA

Donald Ferry din Whitesand (California) este eroul unei întâmplări reale, parcă inspirată dintr-un basm în care binele învinge întotdeauna răul. Practic, Donald a trecut de la agonie la extaz în mai puţin de o lună, ca şi cum o mână providenţială l-ar fi îndrumat.

În primăvara acestui an, gospodăria lui Donald fusese călcată de hoţi. Casa se afla în apropierea unei păduri – personajul nostru fiind un pasionat cercetător ştiinţific al vieţii păsărilor. Infractorii au pândit momentul când era plecat la oraş pentru aprovizionare şi au avut timp să scotocească prin toate ungherele. Însă truda nu prea le-a fost de mare folos. Nu au găsit decât aparatură electronică, în rest nimic valoros. Supăraţi că trebuiau să se întoarcă fără o pradă consistentă, cei trei hoţomani au dat foc casei, iar aceasta a ars până-n temelii.

Disperat, Donald a vrut iniţial să renunţe la a mai locui în acea zonă. Dar pasiunea lui pentru ornitologie era prea mare şi nu s-a putut decide să se despartă de viaţa în natură. Astfel, el s-a hotărât să-şi construiască singur o altă cabană. Şi-a cumpărat unelte specifice şi, cu aprobarea autorităţilor locale, s-a apucat să taie câţiva copaci... Şi o surpriză de proporţii nu s-a lăsat mult aşteptată: în interiorul trunchiului unui arbore uscat, aproape complet îngropat în sol, a descoperit o ascunzătoare. Era vorba de un fel de seif făcut acum 140-150 de ani de un căutător de aur din California. Aurul sub formă de bucăţele sau pulbere era depozitat într-o pungă din piele de căprioară, perfect conservată. Scoarţa copacului fusese decupată şi reataşată trunchiului, iar trecerea timpului îl acoperise cu pământ şi ierburi. Probabil că proprietarul fusese ucis în febra acelor vremuri de legendă, când visătorii la îmbogăţire rapidă îşi făceau singuri legea, iar secretul se pierduse şi el în neant.

Lui Donald nu i-a venit să-şi creadă ochilor. Tulburat, s-a dus să verifice autenticitatea comorii găsite în acea perioadă critică din viaţa lui. Confirmarea că este aur curat a venit repede, iar proaspăta lui avere a fost estimată la aproximativ jumătate de milion de dolari. Uluitorul noroc i-a permis să-şi ridice noua casă în mai puţin de o lună. Numai că vestea îmbogăţirii lui peste noapte s-a răspândit repede şi Donald a fost confruntat în luna septembrie cu aceiaşi bandă de hoţi neidentificaţi până atunci, care credeau că există în locuinţă metal galben bine ascuns. De data asta, tâlharii n-au mai pândit absenţa lui de acasă. Ei s-au lansat într-un prelungit schimb de focuri, iar personajul nostru a reuşit să-i ţină la distanţă şi să cheme şeriful din Whitesand. Culmea a fost că, pe lângă averea care-i „căzuse pe cap", Donald Ferry a primit şi o recompensă din partea poliţiei. Infractorii respectivi erau căutaţi în mai multe state şi se oferise o recompensă consistentă pentru identificarea şi prinderea lor. De altfel, nu fără o nuanţă de ironie, el le-a mulţumit borfaşilor, pentru că fără incendierea casei nu s-ar fi apucat niciodată să caute lemn de construcţie. (P.I.)

SALVATORUL

Multe sunt cazurile în care câinii creşcuţi în casă au salvat copii din diverse situaţii periculoase, dar este pentru prima dată când acest lucru îl face un câine de pripas, un maidanez. Botezat Charlie de micii lui prieteni din cartier, cu o blană alb-gălbuie, cu botul mare, ascuţit şi nu prea frumos, având şi un mers şchiopătând el este hrănit din mila locatarilor unui bloc din oraşul San Diego (California). În ziua întâmplării, Joelene Domer îşi lăsase copiii, pe Jesse de 2 ani şi Kevin de 4 ani, în salonul apartamentului aflat la parterul imobilului cu 15 etaje şi plecase, pentru o scurtă vizită, la vecina ei Eva Tilla, cu care avea obiceiul să discute zilnic în faţa unei ceşti de cafea, băută în bucătărie. Charlie se aciuise şi el, pe bucăţica de covor din faţa uşii deschise. „Deodată, povesteşte Eva, l-au văzut pe Charlie sărind în picioare şi alergând pe scări cu o sprinteneală neobişnuită. Revenind în bucătărie se apropie de noi şi ne împinse cu botul încercând parcă să ne transmită un mesaj. Apoi începu să latre semnificativ. Am ieşit amândouă din casă şi l-am urmărit. Jesse zăcea inconştientă pe scărita care ducea la bazinul de înot al vecinului Porter Yates Grun. Buzele îi erau vinete iar faţa albă ca un cearşaf. Am crezut că murise. Mama lui l-a luat în braţe. Atunci a deschis ochii şi a început să tuşească, scoţând puţină apă din gură." Ce se întâmplase? Nesupravegheat, Jesse a ieşit din salonul în care îl lăsase mama lui, s-a apropiat de bazinul vecinului, s-a dezechilibrat, a căzut în apa rece şi a leşinat. Charlie a sărit după el, a înotat, l-a prins de cămăşuţă şi a reuşit să-l aducă pe scări, după care a plecat după ajutor. (A.D.)

Săptămâna 9 – 15 NOIEMBRIE

BENJAMIN BRATT

GINA LOLLOBRIGIDA

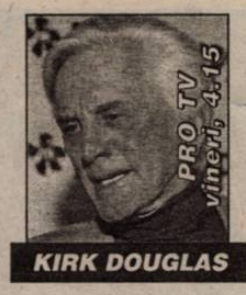

KIRK DOUGLAS

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **9.05** Film: „Balzac: o viaţă sub semnul pasiunii" (r) **11.00** TVR Craiova **14.30** Drepturile omului **16.00** Convieţuiri **17.00** Poveste de dragoste **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.30** Serial: „Justiţiarii" **20.00** Jurnal **20.30** Ploaia de stele **22.00** Ştirile de sâmbăta asta **22.30** Serial: „Amy" **0.00** Film: „Confesiunea" (SUA, 1999). Cu: Alec Baldwin.

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător **8.00** Desene animate **8.50** Garajul lui Ziggy **10.20** Serial: „Frumoasele şcolii" **12.45** Debut 50 plus **14.30** Şi au trăit fericiţi!... **17.00** Ora G **18.00** Teleenciclopedia **19.00** Jurnal **19.30** Fotbal: Slovenia – România **22.30** Film: „Papillon" (coprod., 1973). Cu: Dustin Hoffman.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei **9.00** Festivalul Internaţional „Steaua de Aur" **10.25** Viaţa satului **13.00** De luni până duminică **14.25** În trecut spre viitor **16.00** Bun de tipar **17.30** Bravo, bravissimo! **20.00** Jurnal **20.30** Surprize, surprize **23.15** Minutul 91 **2.45** Film: „Crime şi secrete: moartea unei fete nevinovate" (partea a II-a).

LUNI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **7.30** Strict necesar **15.00** Pro Patria **16.00** Kronika **17.30** Interes general **18.25** Serial: „Justiţiarii" **19.35** Serial: „Beker" **20.00** Jurnal **20.30** Iartă-mă! **21.30** Serial: „Niciodată nu e prea târziu" **22.30** Faţă-n faţă **0.45** Marle jazz.

MARŢI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **7.30** Strict necesar **11.00** TVR Timişoara **14.30** Punct cardinale **16.00** Kronika **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.30** Serial: „Justiţiarii" **19.35** Serial: „Beker" **20.00** Jurnal **20.30** Film: „Kansas" (SUA, 1995) **22.30** Frontal **3.15** Film: „Crime şi secrete: misterul din curtea interioară" (Italia, 1999, partea I).

MIERCURI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **7.30** Strict necesar **11.00** TVR Cluj **15.00** Bucuriile muzicii **16.00** Panorama **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.30** Fotbal: România – Slovenia **21.00** Jurnal **21.30** Cu ochii'n 4 **22.30** Recurs la morală **0.00** Profesioniştii.

JOI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **7.30** Strict necesar **11.00** TVR Iaşi **15.15** Eveniment **16.30** Panorama **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.30** Serial: „Justiţiarii" **19.35** Serial: „Becker" **20.00** Jurnal **20.30** Film: „Balzac: o viaţă sub semnul pasiunii" (ultima parte) **22.30** Euroatlantica **3.15** Film: „Crime şi secrete: misterul din curtea interioară" (partea a II-a).

acasă

VINERI 7.00 – 12.40 Reluări **13.40** Serial: „Iubire fără limite" **15.30** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.30** Serial: „Dragoste nebună" **17.30** Serial: „Amor latino" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Betty cea urâtă" **21.00** Marea demascare **22.30** Serial: „Terra nostra" **23.30** Serial: „Dădaca" **0.30** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **1.20** Serial: „Sânge din sângele meu".

SÂMBĂTĂ 9.00 Serial: „Luisa Fernanda" **15.00** Serial: „Lumi diferite" **16.00** Căsuţa poveştilor **16.30** Doctorul casei **17.30** Serial: „Amor latino" **18.30** Povestiri adevărate **19.00** Serial: „Seducţie" **20.30** Film: „O căsătorie neaşteptată" (Canada, 1998) **22.10** Serial: „Femei înşelate" **23.00** Serial: „Dădaca" **0.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.50** Serial: „Sânge din sângele meu".

DUMINICĂ 7.00 – 14.15 Reluări **15.00** Serial: „O mamă şi jumătate" (ep.1) **16.00** Căsuţa poveştilor **16.30** La casa de vis **17.00** Ia-mă acasă! **17.30** Serial: „Dragoste şi putere" **19.00** Serial: „Seducţie" **20.30** Serial: „Femeiele lui Andrew" (ep.1) **22.10** Serial: „Femei înşelate" **23.00** Serial: „Dădaca" **0.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.50** Serial: „Sânge din sângele meu".

LUNI 7.30 – 15.00 Reluări **15.30** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.30** Serial: „Dragoste nebună" **17.30** Serial: „Amor latino" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Betty cea urâtă" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Terra nostra" **23.00** Serial: „Dădaca" **0.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.50** Serial: „Sânge din sângele meu".

MARŢI 7.00 – 12.40 Reluări **13.40** Serial: „Iubire fără limite" **15.30** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.30** Serial: „Dragoste nebună" **17.30** Serial: „Amor latino" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Betty cea urâtă" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Terra nostra" **23.00** Serial: „Dădaca" **0.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.50** Serial: „Sânge din sângele meu".

MIERCURI 7.00 – 12.40 Reluări **13.40** Serial: „Iubire fără limite" **15.30** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.30** Serial: „Dragoste nebună" **17.30** Serial: „Amor latino" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Betty cea urâtă" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Terra nostra" **23.00** Serial: „Dădaca" **0.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.50** Serial: „Sânge din sângele meu".

JOI 7.00 – 12.40 Reluări **13.40** Serial: „Iubire fără limite" **15.30** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.30** Serial: „Dragoste nebună" **17.30** Serial: „Amor latino" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Betty cea urâtă" **21.00** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Terra nostra" **23.00** Serial: „Dădaca" **0.00** Serial: „90-60-90 Fotomodele" **0.50** Serial: „Sânge din sângele meu".

DUSTIN HOFFMAN
ROMÂNIA 1, sâmbătă, 22.30

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! **10.05** Serial: „Melrose Place" **11.30** Serial: „Ani de liceu" **12.00** Film: „Iubire în sălbăticie" (SUA, 1986) **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **18.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Lanţul slăbiciunilor **21.00** Film: „Viaţa lui Toby" (SUA, 1993). Cu: Robert De Niro, Leonardo DiCaprio **0.00** Film: „După-amiază de câine" (SUA, 1975). Cu: Al Paciono **2.15** Film: „Aventurile Priscillei, regina deşertului" (Australia, 1994) **4.15** Film: „Umbra unui ucigaş" (SUA, 1966). Cu: Kirk Douglas.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate **8.45** Serial: „Apărătorii planetei" **9.15** Serial: „Aventurile lui Papyrus" **10.15** Serial: „Tânărul Hercule" **10.45** Serial: „Cei mai frumoşi ani" **13.00** Serial: „Nebun după tine" **13.25** Serial: „News Radio" **14.50** Film: „Capcana tinereţii" (SUA, 2000) **17.15** Film: „Rocky III" (SUA, 1979). Cu: Sylvester Stallone **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Speranţă de viaţă" (SUA, 1999) **22.00** Căsătorie în direct **0.00** Serial: „Clanul Soprano" **0.50** Film: „Doisprezece oameni frumoşi" (SUA, 1957) **2.15** Film: „Psihiatrul" (SUA, 1977). Cu: Richard Burton.

DUMINICĂ 7.00 Desene animate **9.00** Serial: „Apărătorii planetei" **10.30** Serial: „Tânărul Hercule" **11.00** Serial: „Norm încurcă lume" **11.30** Serial: „Părinţi la Hollywood" (ultimul ep.) **12.00** Profeţii despre trecut **13.00** Film: „Katie: Aventură la Hollywood" (SUA, 1978). Cu: Kim Basinger **15.00** Film: „O alegere dificilă" (SUA, 2000) **17.00** Familia de cinci stele **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Vacanţa Mare **21.00** Film: „Martor incomod" (SUA, 1996). Cu: Steven Seagal **23.00** Procesul etapei **2.30** Serial: „Prinţul tenebrelor".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! **10.00** Serial: „Melrose Place" **12.00** Serial: „Ani de liceu" **13.30** Serial: „Detectiv în Vancouver" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **18.00** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Un sac cu bani" (SUA, 1986). Cu: Tom Hancks **22.30** Sub semnul întrebării **2.15** Film: „Nanou" (coprod., 1986).

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! **10.05** Serial: „Melrose Place" **11.45** Serial: „Ani de liceu" (ultimul ep.) **12.15** Serial: „Profesioniştii" **13.10** Serial: „Detectiv în Vancouver" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **18.00** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Urmărire generală **21.00** Serial: „Expertul" **23.00** Serial: „Lege şi ordine" **0.00** Film: „Cowboy-ul de la miezul nopţii" (SUA, 1969). Cu: Dustin Hoffman, Jon Voight.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! **10.05** Serial: „Melrose Place" **11.30** Serial: „Cimp TV" (ep.1) **12.00** Serial: „Profesioniştii" (ultimul ep.) **13.00** Serial: „Detectiv în Vancouver" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **18.00** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **19.45** Film: „Primăria" (SUA, 1996). Cu: Al Pacino, Bridget Fonda **23.00** Film: „Rob Roy" (SUA, 1995). Cu: Liam Neeson, Jessica Lange **1.30** Film: „Bună seara, doamnă Campbell!" (coprod., 1968). Cu: Gina Lollobrigida.

JOI 7.00 Bună dimineaţa! **10.05** Serial: „Melrose Place" **11.30** Serial: „Cimp TV" **12.00** Serial: „Tărâmul pescarilor" (ep.1) **13.00** Serial: „Detectiv în Vancouver" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **18.00** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Fata de diamant" (coprod., 1998) **0.00** Serial: „Lege şi ordine" **1.30** Film: „Inimă neîmblânzită" (SUA, 1993). Cu: Christian Slater.

prima

VINERI 8.00 Prima Mix! **13.00** Cu Tibanu la pescuit şi vânătoare **15.00** Serial: „În căutarea dreptăţii" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **19.30** Strada Milion **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Predator II" (SUA, 1990). Cu: Adam Baldwin.

SÂMBĂTĂ 10.00 Serial: „Povestea alpilor" **11.00** Sport Magazin **15.00** Serial: „În căutarea dreptăţii" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.30** Banc Show **22.00** Film: „Alien Nation: Millenium" (SUA, 1996).

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii **10.00** Tradiţiile românilor **12.30** Serial: „Chemarea străbunilor" **14.00** Strada Milion **15.00** Real TV **18.00** Focus **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.30** Film: „Vrăjitoarele din Salem" (SUA, 1996). Cu: Daniel Day-Lewis, Wimona Rider **22.30** Stil.

LUNI 8.00 Prima Mix! **15.00** Serial: „În căutarea dreptăţii" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Terminatorul 2" (SUA, 1991). Cu: Arnold Schwarzenegger, Linda Hamilton **23.00** Focus Plus.

MARŢI 8.00 Prima Mix! **12.45** Video Civica **14.00** Strada Milion **15.00** Serial: „În căutarea dreptăţii" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **20.00** Copiii spun lucruri trăsnite **21.00** Serial: „ED" **22.00** Obiectiv **23.00** Focus Plus.

MIERCURI 8.00 Prima Mix! **15.00** Serial: „În căutarea dreptăţii" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **20.00** Cronica cârcotaşilor **21.00** Film: „Formidabilul II" (SUA, 1993). Cu: Charlie Sheen **23.00** Focus Plus.

JOI 8.00 Prima Mix! **15.00** Serial: „În căutarea dreptăţii" **16.00** Serial: „Salvaţi de clopoţel" **18.00** Focus **20.00** AloMania **22.00** Real TV **23.00** Focus Plus.

2

VINERI 8.00 Veni, Video, Vici! **9.30** Serial: „Tribul" **12.35** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **13.00** Serial: „Femeia misterioasă" **13.45** Desene animate **16.30** da.nu @ tvr.ro **18.00** Ţara de piatră **18.40** Doc.: „Iadul din noi" **19.35** Serial: „Drumul spre Avonlea" **21.00** D'ale lu' Mitică **22.00** Telejurnal **22.30** Film: „Androidul ucigaş" (SUA, 1995) **0.05** Pop Club.

SÂMBĂTĂ 7.50 Veni, Video, Vici! **8.40** Arta apărării **10.30** Arca lui Noe **11.00** Lumea lui Chiţ-Chiţ **11.45** Serial: „Magicianul" **12.10** Serial: „Zdreanţa veselă" (ep.1) **12.40** Serial: „Avocaţi şi asociaţi" **14.10** Planeta singuratică **16.10** Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" **17.00** Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" **17.30** Serial: „Parohia din Dibley" **18.30** Serial: „Bine, dragă!" **19.00** Serial: „E timpul să mă mărit" **19.25** Film: „Tinereţea lui Etienne Depardieu" (Franţa, 1979) **21.05** Serial: „Cel ales" **22.05** Serial: „Primul val" **22.50** Despre viaţă şi sex.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii **9.30** Ferma **10.30** Cronici votive **11.00** Prietenii lui Piticot **11.45** Serial: „Magicianul" **12.10** Serial: „Zdreanţa veselă" **12.45** Căţei meseriaşi **14.05** Splendorile naturii **15.40** Serial: „Scurte povestiri cinematografice" **16.15** Serial: „Băieţi buni, băieţi răi" **17.05** Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" **17.30** Serial: „Parohia din Dibley" **18.35** Serial: „Bine, dragă!" **19.00** Serial: „E timpul să mă mărit" **19.30** Film: „O doamnă" (ultima parte) **21.05** Serial: „Cel ales" **22.05** Serial: „Primul val" **22.50** despre viaţă şi sex **23.35** Film: „Sanctuar" (SUA).

LUNI 8.30 Cafeaua de dimineaţă **9.30** Serial: „Tribul" **12.35** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **13.00** Serial: „Femeia misterioasă" **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **16.30** da.nu @ tvr.ro **18.00** Camera de gardă **19.45** Serial: „Drumul spre Avonlea" **20.30** Teatrul Naţiona TV prezintă: „Hamlet" de William Shakespeare **22.00** Telejurnal **22.30** Teatrul Naţional TV prezintă: „Hamlet" (partea a II-a).

MARŢI 8.00 Veni, Video, Vici! **9.30** Serial: „Tribul" **12.35** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **13.00** Serial: „Femeia misterioasă" **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **18.00** E dreptul tău! **18.40** Cinematograful o istorie vie **19.40** Serial: „Drumul spre Avonlea" **21.05** Doc.: „Supranaturalul" **22.00** Telejurnal **22.30** Film: „Asphalt Tango" (coprod., 1997).

MIERCURI 8.00 Veni, Video, Vici! **9.30** Serial: „Tribul" **12.30** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **13.00** Serial: „Femeia misterioasă" **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **18.00** Mit şi istorie **18.40** Documentar **19.40** Serial: „Drumul spre Avonlea" **21.05** Doc.: „Supranaturalul" **22.00** Telejurnal **22.30** Film: „Pelerinajul studenţilor Petr şi Jacob" (Cehia, 2000) **0.10** Televiziunea, dragoste mea!

JOI 8.00 Veni, Video, Vici! **9.30** Serial: „Tribul" **12.30** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **13.00** Serial: „Femeia misterioasă" **13.45** Desene animate **15.05** Toţi, împreună **16.30** Din coasta Evei **18.00** Afaceri la cheie **18.35** Documentar **19.45** Serial: „Drumul spre Avonlea" **21.05** Doc.: „Supranaturalul" **22.00** Telejurnal **22.30** Film: „Aleea tentaţiilor" (SUA, 2000).

antena 1

VINERI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **10.00** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **11.00** Serial: „Îngerii păzitori" (ultimul ep.) **12.00** Serial: „Graniţele iubirii" **14.00** Film: „Aleg Suedia!" (SUA, 1965) **16.00** Serial: „Detectivii Hart" (ultimul ep.) **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Gong Show **21.30** Serial: „Calea misterelor" **23.00** Noaptea târziu cu Mircea Badea **0.00** Film: „Suspect de crimă" (coprod., 1994).

SÂMBĂTĂ 8.00 Film: „O femeie excentrică" (SUA, 1954) **10.00** Casa de piatră **11.00** Film: „Apartamentul din Londra" (SUA, 1996) **13.00** Serial: „MacGyver" **15.15** Film: „Un nou caz pentru detectivii Hart" (SUA, 1993) **17.00** Fotbal: România – Franţa **19.00** Observator **20.00** Strada Divertis nr.1 **21.00** Film: „Ultima bătălie" (SUA, 1994). Cu: Jean-Claude Van Damme **23.15** Fotbal: Meci din Primera Division **1.15** Serial: „Zonele plăcerii".

DUMINICĂ 8.00 Film: „Libertatea cailor sălbatici" (Canada, 1979). Cu: Linda Blair **10.00** Desene animate **10.55** Handbal: Steaua Bucureşti – Kadet Schaffhausen **12.30** Motociclism **13.00** Serial: „Bette" **16.00** Film: „Pentru câţiva dolari în plus" (coprod., 1965). Cu: Clint Eastwood **19.00** Observator **20.30** Academia vedetelor **23.00** Film: „Oameni respectabili" (SUA, 1991) **2.30** Film: „Nu privi în urmă" (SUA, 1996).

LUNI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **9.30** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **12.00** Serial: „Graniţele iubirii" **16.00** Serial: „Viitorul începe azi" (ep.1) **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Film: „Jucătorii" (SUA, 1997) **22.30** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea.

MARŢI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **10.00** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **12.00** Serial: „Graniţele iubirii" **16.00** Serial: „Viitorul începe azi" **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Brigada mobilă **20.20** Film: „Fără onoare" (SUA, 1998). Cu: Charlie Sheen **22.30** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea.

MIERCURI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **10.00** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **12.00** Serial: „Graniţe iubirii" **16.00** Serial: „Viitorul începe azi" **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Din dragoste **22.30** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea.

JOI 7.00 Observator **8.00** Cafeaua cu sare **10.00** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **16.00** Serial: „Viitorul începe azi" **17.20** Serial: „Milagros" **19.00** Observator **20.00** Film: „Domnul Majestyk" (SUA, 1974). Cu: Charles Bronson **22.30** Marius Tucă Show **23.30** Noaptea târziu cu Mircea Badea.

CHARLIE SHEEN
ANTENA 1, marți, 20.20

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 8.00 Muzica 10.00-15.00 Reluări 16.00 Domino 18.00 Documentar DW 18.30 As show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar DW 22.30 În justiţie 23.30 Tentaţii.

SÂMBĂTĂ 8.00-15.00 Reluări 16.00 Lumea misterelor 17.00 Club abc 18.00 Documentar DW 20.00 As Show 21.00 Telejurnal 22.00 Cântecu şi casa lui 22.45 Telesport.

DUMINICĂ 8.00 Muzica 9.00-12.30 Reluări 13.30 Cătălin Duminical 15.45 Cinetour 17.00 Forţa destinului 18.00 Cutia muzicală 20.00 As Show 21.00 Telejurnal.

LUNI 8.00 Muzica 10.00-15.30 Reluări 16.00 Muzica 18.00 Documentar DW 18.30 As show 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar DW 22.30 Fotbal la Tele 7.

MARŢI 8.00 Muzica 10.00-15.00 Reluări 16.00 Muzica 18.30 As show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 22.00 Manager XXI.

MIERCURI 8.00 Muzica 10.00-13.30 Reluări 18.00 Documentar DW 18.30 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.45 Documentar DW 22.30 Reporter Tele 7.

JOI 8.00 Muzica 10.00-12.00 Reluări 15.30 Documentar 18.00 Documentar DW 18.30 As Show 19.30 La ordinea zilei 21.00 Telejurnal 21.50 Documentar DW 22.30 Telemedicina.

DANIEL DAY-LEWIS

LINDA HAMILTON

RICHARD BURTON

KIM BASINGER